

Giới thiệu Cuộc Sống Bi Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây

Truyện Cuộc Sống Bi Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây với thể loại nữ phụ văn khi Điền Mễ Ly xuyên vào một bộ tiểu thuyết cực kì cầu huyết, mà cô mới đọc tối qua thôi.

Tuy nhiên Xuyên thì xuyên chứ cô thật không ngờ cô lại xuyên vào vai nữ phụ có kết cục bi thảm nhất. Không được! Cô không thể có kết thúc như vậy được.

Với ý chí mạnh mẽ không chấp nhận kết cục như vậy mà phải đấu tranh, đấu tranh lấy lại quyền lợi cho mình!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bi Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1

"Cầu huyết!"- Tiếng hét của Điền Mễ Ly vang lên làm cho cả chung cư hoảng sợ

Điền Mễ Ly cầm cuốn tiểu thuyết trên tay ném xuống đất, tức giận lấy điện thoại ra quát:

"Mã Tiểu Đóa, cuốn tiểu thuyết của cậu viết cho tớ hay nhì!"

"Đương nhiên rồi. Tác giả là Mã Tiểu Đóa tớ cơ mà"- Bên kia có giọng đầu bốn cột đáp

"Hay cái con khi cậu. Cậu quá đáng lắm. Sao cậu có thể lấy tên tớ đặt cho nữ phụ chứ?"

"Đừng lo, nếu tớ nổi tiếng tớ sẽ không quên cậu đâu."

- Mã, Mã Tiểu Đóa. Cậu lo mà sửa tên đi- Điền Mễ Ly tức giận nói.

Đầu dây bên kia không còn tín hiệu, Mễ Ly hậm hực để điện thoại trên giường rồi ra khỏi phòng. Trong đầu còn nghĩ đến kết cục của Kiều Mễ Ly.

--- -----

"Tiểu Ly, hôm nay mẹ không về. Có sẵn đồ ăn trong tủ lạnh con chỉ cần bỏ vào lò vi sóng thôi"- Giọng của 1 phụ nữ trung niên dịu dàng vang lên.

-"Vâng. Con biết rồi, mẹ. Tạm biệt- Điền Mễ Ly cúp điện thoại. Hôm nay mẹ lại về trễ rồi. Haizz, từ khi công ty phá sản vì bị nghi là trốn thuế, mẹ cô ngày nào cũng đi làm suốt ngày. Mẹ Ly thăm thờ dài, cô trước đây đường đường là tiểu thư của Điền thị, chỉ qua một đêm đã trở thành con gái của tội phạm. Chỉ có Mã thị là tiếp nhận mẹ con cô

Trước khi ăn, Mễ Ly lên thư bộ tiểu thuyết mà Mã Tiểu Đóa viết.

"Cái gì đã có hơn 100.000 lượt đọc?" Mễ Ly bất ngờ. Cô lướt xuống xem bình luận:

@ Lucifer: Nha nha, ta thấy mấy anh nam chính cũng ngốc quá đi. Mà phải công nhận nữ chủ tính cách rất ngây thơ vô (số) tội nha.

@ Oanh Oanh: Hừ, con tiện nhân Kiều Mễ Ly thật đáng ghét mà, tội nghiệp Tổ Tổ của mì.

@ 524: Chắc chắn, tôi thấy Kiều Mễ Ly cũng đáng thương đấy chứ.

@ Trình Tổ Tổ: Đáng thương con khi, Tổ Tổ vừa đẹp, vừa giỏi vừa lương thiện còn Kiều Mễ Ly thì thế nào chứ? Tôi khinh!!!!!!

@ Lucky: Nha nha, tôi thấy cả Kiều Mễ Ly hay Trình Tổ Tổ đều đáng thương như nhau cả thôi. Ai cũng có lí do riêng của mình mà.

Mễ Ly gật gật đầu, cô thích nhất là bình luận của Lucky nha. Mễ Ly tùy tiện xúc một tô com lười nhác ngồi trên ghế sofa mở TV lên xem tin tức:

"Tin tức mới nhất: Nữ diễn viên A lộ ảnh nóng, điều này đã khiến cho hàng loạt hợp đồng quảng cáo, đóng phim của cô bị hủy."

Mễ Ly nhàm chán chuyển kênh khác:

"Công ty JJ vừa tuyên bố phá sản, do gian lận cổ phiếu...."

Mề Ly cầm remote lên tiếp tục chuyển kênh khác, cô ngáp 1 cái, sao mấy bữa nay không có cái gì vui vậy? Cô đứng dậy, bỏ tô com ở bếp. Rồi đi tắm.

"Mề Ly, cậu thấy tiểu thuyết của tớ chưa? Hơn 100.000 lượt đọc rồi đấy mà mới đăng sáng hôm nay thôi đấy nhé. Haha." Mã Tiểu Đóa khoe khoang.

"Vâng vâng, tôi biết rồi. Mà cậu đọc bình luận chưa?" Mề Ly khó chịu hỏi.

"Hừ, thì sao chứ? Ai bảo họ đọc? Cậu chưa nghe câu "Vắng mợ thì chợ vẫn đông" à?"

"Ừ, ừ." Mề Ly ngáp ngắn ngáp dài nói.

"Cậu đang buồn ngủ sao? Được rồi, tớ không làm phiền cậu nữa. Ngủ ngon."

"Ngủ ngon."

Mề Ly cúp điện thoại rồi nằm lên giường. Nhớ lại chuyện đó, lẩm bẩm:

"Kiều Mề Ly. Nếu tôi mà là cô, có chết, tôi sẽ không bao giờ yêu nam nhân không yêu mình!"

Cũng chính vì câu nói đó cuộc sống bi thảm của Điền Mề Ly bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bi Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Điền Mề Ly xoa đầu ngồi dậy, mệt quá. Cô bước xuống giường, đi vào nhà vệ sinh. Điền Mề Ly mắt lim dim, mở nước để rửa mặt. Khoan đã, sao hôm nay mình cao thế này? Không lẽ bây giờ mới phát triển tiếp? Không phải năm nay cô đã 25 tuổi, phát triển tiếp thì cũng ở tuổi 18, 20 chứ.

Điền Mề Ly mở to mắt ra, kinh ngạc, nói:

"Cái quái gì thế này? Đây đâu phải phòng tắm nhà mình?" - Cô nhìn vào gương. Ai da, sao mà đẹp thế này. Không biết cha mẹ nào lại sinh con đẹp đến như vậy! Khoan đã, đây đâu phải mặt mình? Điền Mề Ly hốt hoảng chạy ra khỏi phòng tắm, nhìn xung quanh. Chết tiệt, đây là đâu vậy. Không lẽ cô bị bắt cóc, đầu có, cô không đẹp, cũng không tài năng, bắt cô về chỉ tổ tốn cơm thôi. (=.=)

Điền Mề Ly chạy vào phòng tắm lần nữa. Cô sững sốt, đây thực sự không có cái gì là của cô cả, thân hình của cô rất bình thường, chỉ cao 1m63 ngực thì cũng chỉ cỡ B. Nhưng thân hình này thực sự rất hoàn hảo. chiều cao chắc phải hơn 1m70, ngực thì là cực phẩm, cỡ D.

"Mỹ nhân, mỹ nhân a." Điền Mề Ly cảm thán.

Cô còn chưa định thần lại thì tiếng gõ cửa vang lên: "Cốc cốc."

"Ai vậy ạ?" Điền Mề Ly nhìn qua nắp cửa/

"Xin chào, tôi là nhân viên giao hàng. Cô có phải là Kiều Mề Ly không ạ?" Nhân viên hỏi

Điền Mề Ly vốn định nói không phải nhưng lại nghe thấy cái tên "Mề Ly" liền nói:

"Vâng, tôi là Mề Ly." - Nói xong, cô bước ra cửa.

Nhân viên giao hàng thấy Điền Mề Ly liền đỏ mặt, lắp bắp nói:

"Cô Kiều, có bưu phẩm gửi cho cô. Mời cô kí tên."

"Vâng, ai là người gửi vậy?" - Điền Mề Ly hỏi. Thấy người đàn ông đó nhìn mình, Điền Mề Ly có chút ngượng ngùng.

"Là từ 1 người đàn ông tên Kiều Tôn. Là đồ đông lạnh thì phải."

"À, cảm ơn anh." - Điền Mề Ly kí vào tờ giấy rồi đem đồ vào nhà.

"Tạm biệt cô."

Điền Mỹ Ly thắc mắc:

" Là ai vậy nhỉ? Bạn trai của thân thể này chăng?"

Cô đem cái hộp đó bỏ trên bàn ăn rồi mở ra

"Oa!! Là bánh kem sao? Lại còn là vị dâu mà mình thích." - Điền Mỹ Ly bất ngờ. Cô gái này cũng có sở thích giống cô sao?

Mỹ Ly thấy một tấm thiệp liền tò mò mở ra xem:

" Tiểu Ly, hôm nay là ngày 28/2. Cũng có nghĩa là sinh nhật con. Biết con thích nhất là dâu tây nên ba đã mua cho con đấy. Con vẫn khỏe chứ?"

Điền Mỹ Ly sững sốt. Kiều Mỹ Ly, Kiều Tôn- đó không phải là tên nhân vật trong bộ tiểu thuyết mà Tiểu Đóa viết sao?

Điền Mỹ Ly hoảng hốt lắc đầu, không thể như thế được. Cô không thể có kết cục bi thảm như thế được.

" Thiên a!! Con có làm gì nên tội với người mà người đối xử với con như thế? Con không xinh đẹp, không tài năng, nhưng tại sao lại biến thành như thế này? Đúng rồi, chuyện này tất cả đều là do Tiểu Đóa. Mã Tiểu Đóa, tớ hận cậu." Điền Mỹ Ly thét.

" Ách xì." Mã Tiểu Đóa hắt hơi, lẩm bẩm: " Lạ thật, bây giờ là mùa hè sao lại bị cảm được chứ?"

Mã Tiểu Đóa không để ý nữa, tiếp tục xem bình luận. Không biết rằng có một người nào đó đang nguyên rủa mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Sau khi lấy lại bình tĩnh, mỹ nữ vẻ mặt nghiêm túc đứng trước gương nhưng chưa được bao lâu liền lộ ra bản chất sắc nữ:

"Ahihihi, xuyên cũng không sao, có thân hình đẹp như thế này thì cần gì lo. Ai da kiểu gì cũng có soái ca xếp hàng đi theo."

Điền Mỹ Ly cảm thán, đây không phải là cô tăng bốc mà là sự thật, cô gái này quá xinh đẹp thật không đáng làm nữ phụ. Không biết bà tác giả nghĩ gì mà để Kiều Mỹ Ly làm nữ phụ.

(Xin lỗi nhé, bà mà không viết như thế thì sao con làm được nữ chính hả?)

Mỹ Ly thờ dãi ngồi phịch xuống giường, nhớ lại cuộc sống của Kiều Mỹ Ly :

Kiều Mỹ Ly đường đường là đại tiểu thư danh giá của Tập Đoàn xuyên quốc gia Kiều thị. Có ba là tổng giám đốc của 1 tập đoàn lớn. Mẹ là Cựu ảnh hậu- Hà Mỹ Yên, vừa xinh đẹp, vừa dịu dàng. Còn có 1 đứa em trai - Kiều Mặc thua 12 tuổi.

Cuộc sống tưởng chừng rất hạnh phúc cho đến khi: trong 1 lần đi du lịch một mình, máy bay của Hà Mỹ Yên đã gặp tai nạn. Để lại Kiều Mỹ Ly 16 tuổi cùng Kiều Mặc 4 tuổi.

1 năm sau ba Kiều liền đem về 1 bà mẹ kế cùng đứa con riêng của bà ta, đứa con riêng đó chính là nữ chủ-Trình Tố Tố cùng mẹ Trình Tố Ninh. Mà Trình Tố Ninh lại còn đang mang thai, đó cũng chính là lí do mà ba Kiều phải cưới bà ta. Nhưng Kiều Mỹ Ly không hiểu, một mực khẳng định ba Kiều lừa dối mẹ Kiều.

Lúc đó Kiều Mỹ Ly thực sự rất muốn bỏ nhà đi, nhưng cô còn phải chăm sóc đứa

em trai nhỏ tuổi của mình. Sau khi Trình Tố Ninh về Kiều gia, ba Kiều đi công tác nhiều hơn, Trình Tố Tố cũng nhận cơ hội đó mà đánh, chửi và ăn trộm đồ của Kiều Mỹ Ly. Kiều Mỹ Ly tức giận nhưng không thể làm được gì.

Cô luôn nhẫn nhịn, cho đến khi Trình Tố Tố đẩy ngã cô còn kiêu ngạo nói:

"Kiều Mỹ Ly, mẹ cô đã chết từ lâu rồi, bây giờ mẹ tôi mới là Kiều phu nhân. Cô cứ đợi đi, sau khi mẹ tôi sinh con trai cho dựng nó sẽ trở thành người thừa kế chứ không phải là 2 chị em cô."

Lúc đó sự nhẫn nhịn của Kiều Mỹ Ly đã vượt quá giới hạn. Kiều Mỹ Ly nhờ chú thím Âu chăm sóc cho Kiều Mặc, rồi lấy 1 ít tiền cô tiết kiệm được

mấy năm cùng 1 số nữ trang mẹ cô để lại rồi xách vali ra đi. Sau khi cô bỏ nhà đi, cái thai 6 tháng của Trình Tố Ninh bị sảy thai, bác sĩ nói sau này bà ta không thể mang thai

được nữa

Năm đó Kiều Mễ Ly 18 tuổi, cô vào học tại Học viện siêu sao nhờ học bổng. Kiều Mễ Ly luôn đứng đầu top các học sinh có thành tích xuất sắc nhất. Nhưng Trình Tố Tố cũng học ở đó, suốt 2 năm đầu đại học cô luôn bị bạn bè của Trình Tố Tố bắt nạt, mà nữ chủ đại nhân lại nhân cơ hội đó ra về chị gái hết lòng vì em gái mà cầu xin tha lỗi, mà cô thì kiêu ngạo không cần. Làm cho Trình Tố Tố trở thành nữ thần của toàn bộ sinh viên trong trường, còn cô trở thành đứa em gái bất hiếu, kiêu ngạo. Sau khi Trình Tố Tố ra trường cuộc sống của Kiều Mễ Ly mới khá

hơn.

Kiều Mễ Ly liền đăng ký vào làm thực tập sinh của Công ty AS, rồi mới gặp gỡ các nam chính. Nhưng nữ chủ Bạch Liên Hoa đâu dễ dàng thâm hại như thế, liền làm một cú xoay ngược. Bla, blam,...

Sau khi đóng vai chính của 1 bộ phim điện ảnh, danh tiếng của Kiều Mễ Ly liền vút cao. Nhưng nữ chủ đã thuê 5 tên lưu manh cưỡng hiếp cô, quay lại clip rồi tung lên mạng. Khiến sự nghiệp của Kiều Mễ Ly xuống dốc không phanh, Kiều Mễ Ly vì uất ức mà treo cổ chết. Kiều Mặc biết được điều đó liền đến gặp các nhà báo để lấy lại trong sạch cho chị mình. Nhưng đang đi thì bị ô tô đâm chết. Kiều thị không còn người thừa kế, ba Kiều không còn cách nào phải giao toàn bộ tài sản cho 2 mẹ con Trình Tố Ninh và Trình Tố Tố.

Bla, bla, bla,.... Sau cuộc hành trình cực khổ nữ chủ Trình Tố Tố đáng kính của chúng ta sống hết cuộc đời cùng 5 nam chính sống hạnh phúc đến hết cuộc đời.

The End

Điền Mễ Ly thờ dài nói:

"Kiều Mễ Ly, cô đừng lo. Tôi sẽ đòi lại công bằng cho cô."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bi Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

“Có phải cửa hàng pizza đó không ạ ?”- Tiếng nói lười nhác của Điền

“Vâng, chúng tôi có thể giúp gì cho quý khách ?”

“Cho tôi 1 pizza xúc xích cay cỡ lớn đến chung cư N, tầng 6, phòng 62. Kèm theo 1 cola nữa nhé.”

“Vâng. Xin cảm ơn quý khách.”

Mễ Ly cúp máy, vuốt bụng nói: Cung à, đừng kêu nữa. Sắp được ăn rồi. Ngoan!

Mễ Ly ngồi nhìn đồng hồ, nói sao lâu thế thì có tiếng gõ cửa.

"Ra đây."

"Quý khách đặt 1 pizza xúc xích cay cỡ lớn với 1 cola đúng không ạ?"

"Vâng, hết bao nhiêu tiền vậy?" Mễ Ly hỏi.

"Của quý khách hết ..." Nhân viên giao hàng nói.

"Đây, cảm ơn anh." Mễ Ly đưa tiền cho nhân viên giao hàng sau đó đóng cửa đi vào bếp

Sau khi ăn xong, Mễ Ly thỏa mãn vuốt bụng, nói: “Làm gì thì làm chứ cái bụng được lấp đầy là việc quan trọng nhất

Nói xong mới đi tìm cái máy tính trong phòng ngủ. Mễ Ly nhìn bức ảnh treo trên tường, là ảnh Kiều Mễ Ly mặc đồ tốt nghiệp. Vậy chứng tỏ, Kiều Mễ Ly mới tốt nghiệp đại học và đang tìm nghề.

Mề Ly mở máy tính ra, hình nền là bức ảnh gia đình. Cô liên tưởng được gia đình đối với Kiều Mề Ly quan trọng như thế nào. Nghĩ đến đây, cô cũng thờ dài, không biết mẹ cô ở hiện tại như thế nào rồi. Mẹ à, mẹ mau tìm 1 người đàn ông tốt đi.

Mề Ly lắc đầu, đây không phải là lúc để xao nhãng. Cô vào dữ liệu của máy tính, ở đó tuy không đầy đủ nhưng đủ cho cô biết mặt của những người khác và nhớ tên họ.

“So I’m gonna love you like I’m gonna lose you. And I’m gonna hold you like I’m gonna saying goodbye,...”- Tiếng nhạc điện thoại vang lên làm Mề Ly giật mình. Cô cầm điện thoại lên thì thấy “ Tô Nhã Cầm”

“Không phải là bạn thân của nguyên chủ sao?” Mề Ly không do dự nghe máy.

“Kiều Mề Ly, sao 10 ngày qua cậu không liên lạc với tớ hả. Có biết tớ lo lắng không?- Tô Nhã Cầm ở đầu dây bên kia quát

“ Xin lỗi cậu Nhã Cầm, điện thoại mình bị hư, phải đem đi sửa , xin lỗi cậu” – Mề Ly lấy đại 1 lí do.

“ Không sao, hôm nay sinh nhật cậu đấy. Bác Kiều có gửi bánh kem đến không ? ”- Tô Nhã Cầm hỏi.

“ Có, đúng loại tớ thích. Mà cậu gọi điện có chuyện gì sao? ”

“ Không có, tớ chỉ muốn chúc mừng sinh nhật cậu thôi.”

“ Vậy tạm biệt nhé, ngày kia gặp lại”

“Ừ, tớ biết rồi. Lúc đó chúng ta đi mua sắm nhé ”

“Ừ. Tạm biệt”

Mề Ly buông điện thoại xuống, thờ dài, Tô Nhã Cầm làm cô nhớ lại Tiểu Đóa-người bạn thân nhất của cô, cũng là người khiến cô thành ra như vậy.

Mã Tiểu Đóa, tớ mà gặp lại cậu sẽ băm cậu cho chó ăn. Tớ thề !!!!!!! Nhưng liệu có gặp lại được không cơ chứ? Cô từng xem nhiều loại phim cùng tiểu thuyết như thế này rồi. Vĩnh viễn không bao giờ có thể trở về được.

Mẹ! Mẹ nhớ chăm sóc mình cho thật tốt. Con gái bất hiếu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Mề Ly nằm trên giường, chăm chú nhìn cái trần nhà, lẩm bẩm:

“Về hay không về đây? ”- Mề Ly đang phân vân giữa việc có nên về Kiều gia không. Nếu về Kiều gia thì cô phải đối đầu với Bạch Liên Hoa nữ chủ, nhưng nếu không về cô không thể chăm sóc Kiều Mặc.

Cô nên chọn cái nào đây? Aaaa, khó nghĩ quá đi.

“ Ừc ực ” Mổ bụng lại tiếp tục kêu gọi. Mề Ly mệt mỏi vuốt bụng rồi nhìn đồng hồ bây giờ mới có 5h chiều, sao bụng lại kêu nữa rồi.

Mề Ly xuống giường đi mở tủ đồ ra, lấy đại 1 cái váy để thay rồi cầm túi xách ra ngoài.

Cô đến siêu thị mini cách chung cư 3 km, lấy xe đẩy hàng rồi bước vào mua bữa tối. Cô vốn định gọi cơm tiệm nhưng bữa trưa đã là pizza rồi. Mề Ly thăm quan sát siêu thị, có khá nhiều người đến mua đồ. Mề Ly đã lên sẵn thực đơn cho buổi tối. Cô sẽ làm thịt lợn xào chua ngọt, đậu tũn xuyên và canh giá đỗ. Mề Ly thăm gặt đầu, mấy món đó không có quá nhiều chất béo.

Cô đẩy xe đến quầy thịt để lấy thịt lợn. Rồi đến quầy rau củ,.....

--- -----

Mề Ly ra khỏi siêu thị với 1 túi thức ăn và 1 túi chứa mấy đồ linh tinh, đang chờ taxi thì 1 chiếc Porsche 911 dừng lại. Mề Ly nghĩ “Đi siêu xe mà cũng đến cái siêu thị bình dân này sao ? ”

Cửa sổ xe đột nhiên hạ xuống, 1 giọng nói tràn đầy tức giận nói:

“Lên xe đi ”

Mễ Ly nhìn xung quanh, làm gì có ai. Sau đó lấy ngón tay chỉ vào mình, hỏi:

“ Anh đang nói với tôi sao? ”

“ Chết tiệt, Kiều Mễ Ly. Cô đang chọc giận tôi sao?” Người đàn ông đó không chịu nổi nữa, mở cửa bước xuống xe.

Khi nhìn thấy người đàn ông đó, Mễ Ly liền có suy nghĩ “ Soái ca đây sao? Đã đẹp trai, lại còn giàu. Tiêu chuẩn soái ca cho mọi chị em phụ nữ đây rồi ”. Mễ Ly lập tức dẹp cái suy nghĩ ấy, hỏi:

“ Anh là ai? Anh biết tôi sao? ”

Trong ánh mắt của người đàn ông đó có hiện lên một sự bất ngờ nhưng rất nhanh đã lấy lại được bình tĩnh, lạnh lẽo nói:

“Kiều Mễ Ly, hôm trước không phải cô còn khóc lóc cầu xin tôi cho cô một vai diễn cho bộ phim sắp tới của đạo diễn Kim sao?”

“ Cái gì ?”- Mễ Ly nhú mày hỏi. Sao mà cái chi tiết này nghe quen quen.

“ Cô đừng giả vờ ngây thơ nữa. Chính miệng cô nói: Khách sạn T, phòng 1856, 9h tối.” Người đàn ông đó thấy vẻ mặt ngu ngơ của Mễ Ly châm chọc nói “ Sao vậy, cô bị mất trí nhớ sao?”

Mễ Ly lẩm bẩm những lời mà người đàn ông đó nói, sau đó hốt hoảng nói:

“ Anh là Doãn Thiên Hạo?”

Đôi môi mỏng của Doãn Thiên Hạo giãn ra, tạo thành một nụ cười hiếm thấy nói:

“ Tôi cứ tưởng là cô bị mất trí nhớ chứ. Tối nay tôi rất rảnh, mà hình như cô cũng vậy”

Mễ Ly đương nhiên là hiểu ý của Doãn Thiên Hạo, nuốt một ngụm nước bọt. Đang không biết phải làm sao, thì thấy taxi. Vội cười hi hi nói:

“ Xin lỗi Doãn tổng, liên tiếp mấy tối tuần sau, à không tháng sau, à nhầm, nhiều năm sau tôi đều rất bận. Nên anh đi tìm phụ nữ khác đi nhé”

Sau đó liền hô “ Taxi” rồi nhảy lên xe.

Doãn Thiên Hạo nhú mày, đang định đuổi theo thì tiếng chuông điện thoại vang lên. Hắn cầm điện thoại, mà người gọi không ai khác chính là nữ chủ đại nhân của chúng ta: Trình Tô Tô.

Trong mắt Doãn Thiên Hạo hiện lên sự chán ghét khó tả nhưng đã thay là giọng nói dịu dàng:

“ Tô Tô, em gọi anh làm gì vậy?”

“ Hạo, em muốn hỏi tối nay anh có rảnh không, tối nay chúng ta đi ăn cơm.”

“ Xin lỗi em Tô Tô, anh phải làm ca đêm rồi. Để lúc khác nhé”- Doãn Thiên Hạo thẳng thừng từ chối.

“ A! Xin lỗi, em không biết anh đang bận. Hay là em mang cơm lên cho anh?- Trong giọng của Trình Tô Tô có thể nghe thấy thất vọng cùng hi vọng.

Giọng điệu đo khiến cho người khác cảm thấy muốn yêu thương, che chở. Nhưng Hạo ca của chúng ta đâu có dễ dàng như vậy, nói:

“ Anh sẽ đi ăn với đối tác nên em không cần phải làm vậy đâu. Anh còn có việc. Tối nay anh sẽ gọi cho em”

“ Vâng, anh nhớ nhé”- Trình Tô Tô bên đầu dây bên kia vui mừng nói.

Doãn Thiên Hạo cúp điện thoại, lên xe. Thăm nghĩ đến bộ dạng chật vật của Mễ Ly lúc nãy. Không nhịn được mà cười dịu dàng.

Kiều Mễ Ly, tôi đã có hứng thú với cô rồi, xem cô còn trốn được bao lâu?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Mễ Ly ngồi trên Taxi, quan sát đằng sau, rồi thở phào nhẹ nhõm. Cô cứ tưởng là với tính cách bá đạo của Doãn Thiên Hạo thì hẳn phải đuổi theo chứ.

--- ----- Ta là phân cách tuyến----- -----

Trở về phòng, Mễ Ly mệt mỏi vào bếp rồi bắt đầu nấu ăn. Cô vẫn cảm thấy sợ chuyện lúc này, đúng là cô muốn đối mặt với nữ chủ cùng các nam chính nhưng không ngờ lại nhanh như vậy. Haizz, cô không muốn tham gia vào chuyện tình rắc rối này nữa, cô chỉ muốn về nhà với mẹ thôi.

“Mà khoan đã, không phải lúc này là nam chính Doãn Thiên Hạo đang hẹn hò với Bạch Liên Hoa sao? Sao còn chấp nhận điều kiện của Kiều Mễ Ly chứ? ”. Mễ Ly khó hiểu nói.

“Mà Bạch Liên Hoa cái gì cơ chứ? Ngây thơ, trong sáng mà yêu lần 5 anh. Vâng, ngây thơ quá cơ. Không biết Tiểu Đóa nghĩ gì mà để cô ta làm nữ chính.”

Ở một thế giới nào đó:

“Hắt xì”- Mã Tiểu Đóa lấy khăn giấy lau nước mũi, nói: “Không lẽ mình bị cảm? Hay là bị người khác nói xấu nhỉ?”

--- ----- Ta là phân cách tuyến----- -----

Mễ Ly đem đồ ăn vừa nấu xong đem bỏ lên bàn ăn.

“Cộc cộc.”- Tiếng gõ cửa vang lên. Mễ Ly vội tạp dề ra, rồi đi mở cửa.

Trước khi mở cửa, Mễ Ly thận trọng hỏi:

“Ai vậy ạ?”

“Mễ Ly, là tớ, Nhã Cẩm đây.”

“Nhã Cẩm? Sao cậu lại đến đây giờ này?”- Mễ Ly mở cửa hỏi

“Bố mẹ tớ đi công tác cả rồi. Anh trai lại dẫn bạn về nhà nên tớ muốn đến nhà cậu ngủ nhờ. Được chứ?”- Tô Nhã Cẩm xấu hổ hỏi.

“Đương nhiên là được rồi. Cậu ăn tối chưa?”- Mễ Ly quan tâm hỏi.

“Tối chưa ăn, mà cậu đang làm bữa tối hả. Có mùi gì thơm quá.”- Tô Nhã Cẩm hít hít nói.

“Ừ, cậu rửa tay rồi vào ăn luôn đi”- Mễ Ly nói.

“Ok”

Mễ Ly ngồi xuống bàn chờ Tô Nhã Cẩm. Cô thở dài, tuy Tô Nhã Cẩm là tiểu thư con là giàu nhưng vì lớn lên trong môi trường hoàn hảo nên đương nhiên rất ngây thơ.

Tô Nhã Cẩm ăn thử nói:

“Kiều Mễ Ly, đây có thật là cậu làm không vậy?”

“Đương nhiên rồi. Không lẽ tớ lại đi mua?”- Mễ Ly phì cười nói.

“Thì tại vì nó ngon quá chứ bộ”- Tô Nhã Cẩm đỏ mặt nói.

Mễ Ly lắc đầu cười, không biết có thể tiếp tục vô tư, vui vẻ như thế này cho đến khi nào.

Sau khi ăn xong Mễ Ly đi tắm còn Tô Nhã Cẩm rửa bát.

Ngâm mình trong bồn tắm. Mễ Ly thư giãn, bỏ hết mọi chuyện của ngày hôm nay. Cô nhắm mắt lại, nghĩ xem phải đối phó như thế nào với nữ chủ. Mễ Ly mở mắt ra, vỗ vỗ mặt. Tối nay cô phải ngủ cho thật ngon. Không được nghĩ cái gì linh tinh.

Ngâm mình trong bồn tắm 20 phút, Mễ Ly mới ra ngoài. Thấy Tô Nhã Cẩm đang xem phim, cô cũng ngồi xuống xem. Tô Nhã Cẩm lộ ra vẻ sắc nữ nói:

“Lộ ảnh để đẹp trai quá đi mà.”

“Lộ ảnh để?”- Mễ Ly khó hiểu hỏi. Cái từ Lộ ảnh để này nghe quen quen.

“Ừ, cậu không biết sao? 5 năm trước anh ấy là thực tập sinh của công ty KL nhưng không ngờ chỉ với 1 vai diễn nhỏ mà anh ấy đã trở thành ảnh

đé đây. Tên anh ấy là Lộ Vi Phong”- Tô Nhã Cẩm giải thích, y hệt 1 fan cuồng vậy.

Xem hết phim là 10.30 nên Mễ Ly cùng Tô Nhã Cầm cũng chuẩn bị đi ngủ luôn.

Nằm trên giường, Mễ Ly hỏi:

“Nhã Cầm, cậu nói xem. Mình có nên trở về Kiều gia không?”

“Sao cậu lại nói thế? Có chuyện gì sao?”- Tô Nhã Cầm hỏi.

“Không có tớ chỉ là to cho Tiểu Mặc. Tớ sợ là bọn họ sẽ hại Tiểu Mặc.”

“Không sao đâu. Tiểu Mặc là người thừa kế duy nhất của Bác Kiều, ông ấy sẽ không để họ làm vậy đâu. Nhưng tớ nghĩ, cậu nên về đi.”

Mễ Ly thờ dài, nói:

“Ngủ ngon, Nhã Cầm”

“Ừ”

-----Ta là phân cách tuyến-----

BT Kiều gia:

“Tổ Tổ, chuyện của con với Thiên Hạo thế nào rồi?”- Trình Tổ Ninh đi vào phòng của Trình Tổ Tổ hỏi.

“Rất tốt mẹ, mẹ đừng lo, con nhất định sẽ khiến cho Hạo trở thành con rể của mẹ.”- Trình Tổ Tổ kiêu căng nói

“Vậy là tốt, nghe nói công ty KL chuẩn bị tuyển thực tập sinh đúng không?”

“Đúng vậy, mẹ. Đây là cơ hội rất khó để kiếm được”

“Chính vì vậy mà mẹ muốn nhắc nhở con. Giới điện ảnh không dễ như vậy đâu. Có rất nhiều quy tắc ngầm. Con phải giữ lấy sự trong trắng của mình. Hơn nữa, mẹ đang thuyết phục ông ta cho con đổi họ. Nên không bao lâu sau con sẽ là Kiều Tổ Tổ.”

“Vâng, con biết rồi mẹ. Con sẽ khiến cho Kiều thị phải thuộc về chúng

ta” – Trong mắt của Trình Tổ Tổ hiện lên sự tham vọng đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

(Chương này sẽ có nam chính thứ 2 xuất hiện nhé.)

Mễ Ly mệt mỏi ngồi dậy, bên kia Tô Nhã Cầm vẫn đang ngủ. Cô mệt mỏi rời giường, đi vào nhà tắm làm vệ sinh cá nhân rồi làm bữa sáng.

Cô thờ dài, đêm qua ngủ chẳng ngon tú nào, có thể là vì lạ giường hoặc do bị Doãn Thiên Hạo ám ảnh.

Vừa làm xong bữa sáng, Mễ Ly đi vào phòng gọi Tô Nhã Cầm ra ăn sáng, nhưng vừa vào phòng đã thấy Tô Nhã Cầm chăm chú nhìn điện thoại. Mễ Ly thối thu liến hỏi:

“Nhã Cầm, có chuyện gì vậy?”

“Mễ Ly, cậu biết tin gì chưa? Lộ ảnh đế sẽ là 1 trong 5 vị giám khảo trong buổi tuyển chọn thực tập sinh sắp tới. Mà đến bây giờ vẫn chưa có lịch tuyển thí sinh.”- Nhã Cầm phấn khích nói.

“Ừ, nhưng cậu học ngành thiết kế mà. Làm sao đi thi được. Với lại, ngay cả nói dối mà cậu cũng làm không xong chứ nói gì đi thi.” Mễ Ly châm chọc.

“Hừ, biết thế lúc đầu tớ cũng đăng kí vào ngành điện ảnh như cậu cho rồi. Bây giờ hối hận quá.”- Tô Nhã Cầm than khóc nói.

“Thôi được rồi, cậu vào đánh răng rồi ra ăn sáng đi.”

“Ok.”

Mễ Ly dọn bữa sáng đã làm rồi ngồi xuống chờ Nhã Cầm. Nhã Cầm đi ra kinh ngạc nó :

“ Cậu thực sự là Kiều Mễ Ly tớ quen biết chứ?”

“Biết rồi cậu không ăn mau là khỏi đi mua sắm đấy. 10h sáng rồi.”

Tô Nhã Cầm bấu môi nói :

“Tớ biết rồi. Hờ tí là dọa người khác.”

Mễ Ly không khỏi cười thầm, nhưng lại cảm thấy tội nghiệp cho Tô Nhã Cầm trong nguyên bản. Cũng là vật hi sinh để làm nền cho nữ chính.

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

Mễ Ly cùng Nhã Cầm cùng đến khu mua sắm P, 2 người vừa bước vào đã khiến cho người ta có cảm giác ghen tị, tự ti và ham muốn. Nhã Cầm, mang vẻ đẹp ngọt ngào, ngây thơ, khiến người ta muốn yêu thương. Còn Mễ Ly lại mang vẻ quyến rũ, sắc sảo, khiến cho mọi người không thể không nhìn.

Nhã Cầm kéo Mễ Ly đến quầy bán bikini, Mễ Ly thấy vậy liền hỏi:

“Nhã Cầm, bây giờ là tháng 3 cậu kéo tớ vào đây làm gì vậy?”

“Thì sao? Bây giờ đang có đồ đẹp, nên tớ mới đến. Chờ 2,3 tháng nữa là vừa hết đồ đẹp.”

Mễ Ly thờ dãi, Nhã Cầm là bạn thân nhất của Kiều Mễ Ly, cô đành phải làm theo thôi.

Không chỉ dừng lại ở hàng bikini, Nhã Cầm còn kéo Mễ Ly đến nhiều nơi khác. Chẳng mấy chốc túi đồ đã lên đến hơn 10 túi. Địa điểm cuối cùng là quán KFC ngay trong khu mua sắm.

Mễ Ly nhú mày hỏi:

“Cậu rất thích ăn KFC sao?”

“Ừ, ba mẹ tớ không cho ăn, nên nhân dịp họ đi vắng đương nhiên phải ăn rồi”

Mễ Ly thờ dãi, món gì chứ, chứ món này suốt hồi đi học cô ăn hoài. Bây giờ chán chết đi được.

Ngược lại với thái độ chán nản của Mễ Ly, Tô Nhã Cầm lại rất hào hứng gọi món.

Sau khi ăn xong, tài xế của Tô Nhã Cầm chở Mễ Ly về nhà.

Mễ Ly mệt mỏi đem đồ lên phòng, cô mở TV xem tin tức mấy ngày nay. Cũng không có gì đặc biệt, chỉ có vài vụ linh tinh mà thôi. Mễ Ly mệt mỏi ngủ lúc nào không biết.

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

“Ưm.” Mễ Ly mệt mỏi tỉnh dậy, thấy trời đã tối, cô liền thắc mắc mình đã ngủ bao lâu rồi.

Mễ Ly lết cái thân xác mệt mỏi đi rửa mặt rồi quyết định ra ngoài đi dạo.

Mễ Ly thoải mái bước đi trên con đường không có ai trong công viên.

“Soạt.” Tiếng động vang lên làm Mễ Ly giật mình. Là ai? Ăn trộm hay biến thái? Chẳng lẽ là ma???

Mễ Ly run run đi về phía sau cái cây phát ra tiếng động. Cô lập tức kinh ngạc, là một người đàn ông đang bất tỉnh. Mễ Ly vội gọi:

“Anh gì ơi, anh có làm sao không?”

Không có tiếng trả lời, Mễ Ly bất đắc dĩ phải đem người đàn ông đó về phòng mình, may mắn là công viên này chỉ cách chung cư 300m.

Mễ Ly đưa chàng trai đó về đến nhà thì cả khuôn mặt cũng đỏ bừng vì khó thở. Mễ Ly đưa hắn nằm trên ghế sofa, cởi áo ra để lau vết thương thì

“Tạch.” Một giọt máu mũi chảy xuống. Mặt Mễ Ly đỏ bừng, đây là soái ca nha. Bụng 6 múi không thể chối từ. Mễ Ly liền lấy khăn ướt lau khuôn mặt dính máu của hắn.

“Tạch.” Giọt thứ 2 tiếp tục chảy. Vâng, vậy là bản chất sắc nữ của Mễ Ly đã trỗi dậy. Mễ Ly cảm thán, người đàn ông này quá đẹp trai đi.

Chắc chắn Chris Pratt cũng phải ghen tị với thân hình sáu mĩ này.

Mề Ly vội định thần, người ta đang bị thương, phải băng bó trước. Mề Ly kiểm tra vết thương không quá sâu sau lưng rồi băng bó, may mắn là kiếp trước cô học ngành Y. Sau khi băng xong Mề Ly liền ra ngoài mua thịt gà để cho hấn ăn.

Mề Ly vừa đóng cửa lại, người đàn ông trên sofa liền mở mắt ra. Hấn khó chịu ngồi dậy, quan sát căn hộ mà mình được người khác cứu về. Hấn lấy điện thoại ra bấm vào một dãy số rồi, nói:

“Đã xử hết bọn chúng chưa?”

“Rồi ạ. Nhưng thiếu chủ đang ở đâu? Để thuộc hạ sai người đến đón.”

“Không cần, tôi đã có nơi ở rồi. Trong lúc tôi đi vắng cứ quản lí Mộ Thế cho tốt là được. Tôi sẽ ở đây vài ngày đã.”- Nói xong liền cúp máy.

Người đàn ông đó chính là nam chính thứ hai của chúng ta- Mộ Thế Hàn. Mộ Thế Hàn nằm xuống, có thể cô gái đó sắp về rồi. Hấn đang bị bang khác truy tìm nên bị đâm, mệt quá liền dựa vào thân cây chờ đến sáng mai gọi bọn thuộc hạ đến. Ai ngờ từ đâu xuất hiện ra cô gái phiền phức đem hấn về đây. Hấn cười dịu dàng, cô gái này là tốt bụng hay ngu ngốc khi đem hấn về nhà đây?

“Cạch.” Tiếng mở cửa vang lên. Mộ Thế Hàn liền nhắm mắt lại. Mề Ly bước vào thấy Mộ Thế Hàn nhú mày lăm lăm “Sao vẫn chưa tỉnh lại nhỉ? Vết thương có quá sâu đâu?”

Mề Ly không nói nữa vào bếp cắt gà rồi vào ngủ để còn mai dậy sớm chăm sóc hấn.

Mề Ly mệt mỏi nằm xuống giường, cô cũng cảm thấy lạ, rõ ràng mình đã ngủ mấy tiếng rồi, sao còn buồn ngủ được? Nhưng cô cũng không nghĩ nhiều, tắt đèn rồi nằm xuống ngủ.

Mộ Thế Hàn đứng trước phòng ngủ, nghe thấy tiếng hít thở đều đều mới bước vào trong rồi nằm xuống bên cạnh Mề Ly. Ngủ thấy mùi thơm tự nhiên trên người Mề Ly hấn liền cảm thấy dễ chịu. Bao lâu rồi hấn mới có cảm giác như thế?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Mề Ly thoải mái mở mắt ra, có cảm giác như ai đó đang ôm mình vậy. Cô vội mở mắt to ra hết cỡ. Không phải là người đàn ông hôm qua sao, sao anh ta lại nằm trên giường cô?

Mề Ly vội xấu hổ rời giường, vậy là cả đêm qua cô đã nằm trong vòng tay của anh ta sao? Mề Ly vỗ vỗ mặt, xấu hổ chết mất. Sao lại nằm cạnh một người đàn ông không quen biết suốt cả một đêm như vậy chứ.

Cô vội đi ra phong ngủ rồi vào bếp, bắt đầu làm bữa sáng

Sau khi Mề Ly ra khỏi phòng, mắt Mộ Thế Hàn liền mở to ra. Anh đã dậy từ lâu rồi, anh không ngờ cô lại đẹp như vậy. Nhớ lại đêm qua, khi anh vừa nằm xuống được 10’ cô liền nằm trong ngực anh, mặc dù chạm vào vết thương nhưng anh lại không cảm thấy khó chịu chút nào.

Mề Ly thấy cháo sắp xong rồi định vào phòng ngủ gọi Mộ Thế Hàn vừa định mở cửa thì Mộ Thế Hàn cũng bước ra. 2 người đứng đối diện nhau, Mề Ly nhớ đến chuyện lúc sáng, vội chuyển đề tài:

“Vết thương của anh sao rồi?”

“Không sao nữa rồi, cảm ơn cô.”

“Không có gì, anh ngồi vào bàn ăn đi. Tôi nấu cháo sắp xong rồi.”

“Cảm ơn cô.” Mộ Thế Hàn cười nói.

“Không có gì.” Mề Ly xấu hổ nói.

Mộ Thế Hàn ngồi xuống bàn ăn, đôi mắt vẫn còn đang quan sát Mề Ly.

Mề Ly cảm nhận được ánh mắt của Mộ Thế Hàn, liền đỏ mặt. Tuy cô là sắc nữ nhưng cô vẫn còn trong trắng đó nha~.

Mề Ly đem bát cháo gà thơm phức trước mặt hấn, sau đó cô cũng ự ngồi xuống. Nhìn người con gái trước mặt, Mộ Thế Hàn đột nhiên cảm thấy ấm

áp. Hình như hần tìm được mẹ cho con hần sau này rồi.

Nhận ra suy nghĩ của mình đã quá giới hạn, Mộ Thế Hàn vội chuyển đề tài:

“Tôi là Mộ Thế Hàn. 26 tuổi. Còn em?”

Nghe cái tên Mộ Thế Hàn, tim Mễ Ly như muốn rơi ra. Đây không phải là tên nam chính thứ 2 sao?

“Sao vậy?” Mộ Thế Hàn thấy mặt Mễ Ly trắng bệch lo lắng hỏi.

“Không có gì, em là Kiều Mễ Ly, 22 tuổi.” Mễ Ly lấy lại tinh thần nói.

“Cách nhau 4 tuổi, tuổi rất hợp để kết hôn.” Nhận ra suy nghĩ của mình một lần vượt quá giới hạn, hần liền chuyển đề tài:

“Em học đại học Y sao?”

“Không có, em học về ngành điện ảnh. Vừa mới tốt nghiệp.” Mễ Ly lắc đầu nói.

“Vậy sao em lại biết băng bó vết thương?” Mộ Thế Hàn nghi hoặc hỏi.

“À, là vì, vì em có một chút hứng thú đối với y học nên có nghiên cứu qua.” Mễ Ly nói. Đâu có thể nói với anh ta mình học Y còn thân thể này học điện ảnh được.

Sau khi ăn xong, Mễ Ly đem chén đĩa đi rửa, còn Mộ Thế Hàn mở TV ra xem. 2 người không khác gì cặp vợ chồng mới cưới vậy.

Mễ Ly nhìn đồng hồ nói:

“Anh Hàn, em ra ngoài đi chợ. Anh cứ xem TV đi nhé.”

“Ừ. Anh biết rồi.”

Sau khi Mễ Ly ra khỏi nhà Mộ Thế Hàn liền đứng dậy, chạy vào phòng ngủ Mễ Ly lục đồ.

Hần đang điều tra cô, tuy hần có thể nhờ A Thành nhưng dù gì cũng không quan trọng lắm. Hần tìm ra cuốn album hơi cũ. Hần mở ra trang đầu tiên, liền thấy dòng chữ “Ngày đầu tiên đi học mẫu giáo” kèm theo là một bức ảnh một cô bé hết sức đáng yêu, cột tóc 2 bím đang khóc. Hần không nhận được mà cười lớn.

Hần tiếp tục mấy trang tiếp theo. Có bức ghi “Ngày đầu tiên học lớp 1”, “Ngày đầu tiên biết đi xe đạp.”, “Mẹ sinh em trai cho mình.”, “Lần đầu tiên không có mẹ...”. Hần thấy lạ giờ tiếp trang cuối cùng, có hai bức ảnh trên cùng 1 trang. Bức đầu tiên là 1 gia đình hạnh phúc gồm 4 người, ai cũng cười rất rạng rỡ. Nhưng đến bức thứ 2 chỉ còn 1 cô gái chừng 15,16 tuổi đang ôm đũa em của mình.

Hần cảm thấy lạ, không phải chỉ ghi là “ngày đầu tiên không có mẹ” thôi sao, vậy người ba đâu rồi? Hần mở điện thoại ra nói:

“A Thành, điều tra cô gái tên Kiều Mễ Ly cho tôi. gửi qua tin nhắn đi. 30 phút nữa là phải có.”

“Vâng, thiếu chủ.”

Hần đang rất tò mò thân thế của cô gái tên Kiều Mễ Ly này. Nghĩ là cô sắp về rồi hần liền ra ngoài phong khách, mở TV ra xem tiếp. Quả nhiên 5’ sau cô liền quay về.

Mễ Ly cười nói:

“Vì anh đang bị thương nên chỉ có thể ăn ít thôi. Ăn thích ăn gì đây?”

“Anh cũng không kén chọn nên em thích món gì thì em làm đi.”

“Vâng.”

--- ----- Ta là phân cách tuyến-----

Ở một nhà hàng Pháp:

“Hạo, anh thích anh món gì?” Trình Tố Tố hỏi.

“Như lần trước đi.” Doãn Thiên Hạo nói với phục vụ.

“Vâng.”

Trình Tô Tô nói:

“Hạo, lần sau chúng ta đổi chỗ nhé. Hình như anh không thích nhà hàng này nữa rồi.”

“Ừ, tùy em.” Doãn Thiên Hạo nhàn nhạt đáp. Anh vẫn đang nhớ đến bóng dáng ấy.

Trình Tô Tô thấy Doãn Thiên Hạo không để ý đến mình nói:

“Hạo, tháng sau là ngày thành lập công ty dựing. Anh có đến không?”

Trình Tô Tô nói thế Doãn Thiên Hạo mới nhớ ra nói:

“Đương nhiên anh phải đến rồi.”

Trình Tô Tô nghe thế vui mừng nói:

“Lúc đó báo chí cũng dễ đến rất đông. Anh có định công bố quan hệ của chúng ta không?”

“Tô Tô, anh nói rồi mà. Em sắp trở thành diễn viên, nếu như có quan hệ với anh thì họ sẽ nói gì chứ?”

“Em hiểu rồi.” Trình Tô Tô thất vọng nói.

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

Bên này, Mộ Thế Hàn cùng Mễ Ly cũng đã ăn xong. Mộ Thế Hàn đọc thông tin mà A Thành gửi đến:

Kiều Mễ Ly. 22 tuổi. Vừa tốt nghiệp đại học ngành điện ảnh hạng A. Là đứa con gái duy nhất của Chủ tịch tập đoàn Kiêu thị và cựu ảnh hậu Hà Mỹ Yên. Phía dưới còn có cậu em trai ruột thua 12 tuổi Kiêu Mặc.

Nhưng Hà Mỹ Yên bị tai nạn nên Kiêu Tôn đem về một người vợ khác, vì bà ta đang mang thai. Bà ta còn đem đến 1 đứa con gái riêng hơn Kiêu Mễ Ly 1 tuổi.

Kiều Mễ Ly không chịu nổi mà bỏ nhà đi, đến bây giờ đã 4 năm rồi. Chịu rất nhiều uất ức. Nhưng theo báo cáo Trình Tô Ninh tuy đã bỏ thuốc Kiêu Tôn nhưng lại không có thai. Nên bà ta mới giả vờ mang thai, khi Mễ Ly bỏ nhà ra đi, vì đã hoàn thành được mục đích nên bà ta liền sắp xếp một tai nạn để sảy thai.

Mộ Thế Hàn tức giận nhíu mày, bọn họ dám khiến cho Ly Ly của hắn. Hắn nhất định không thể tha thứ.

Lời tác giả: Hàn ca à, Ly Ly của anh còn hai nam chính chưa gặp mặt nữa kìa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Mễ Ly rửa chén xong nói:

“Anh Hàn, anh coi nhà nhé. Em tắm một chút.”

Mộ Thế Hàn sững sốt một chút rồi nói:

“Ừ, em yên đi.”

“Được.”

Mộ Thế Hàn tiếp tục xem TV, thì chuông điện thoại lại vang lên:

“Có chuyện gì?”- Mộ Thế Hàn khó chịu hỏi.

“Thiếu chủ, Nam Cung Nhu Nhu đến làm loạn, nhưng bọn thuộc hạ không thể đuổi ra, làm sao đây ạ?” Giọng nói bên kia của A Thành hoảng loạn nói.

“Nói với cô ta là tôi đang bị thương đi.”

“Thuộc hạ nói rồi nhưng cô ta không chịu, cô ta nói đến khi nào thiếu chủ về rồi mới...”

“Nói với cô ta là nếu còn làm loạn nữa thì cắt tiền trợ cấp sẽ bị cắt, nếu còn chưa sợ thì bảo từ bây giờ trở đi đừng đến Mộ Thế nữa.”

“Vâng, thuộc hạ biết rồi.”

Mộ Thế Hàn tắt điện thoại, nghe tiếng nước chảy. Tự nhiên lại suy nghĩ đến bầu ngực căng tròn cỡ D đó. Đêm qua hắn đã quan sát thân thể của cô, phải nói là cực phẩm, số đo cực chuẩn với 96-58-95. Nghĩ đến đó phần bụng dưới của hắn trướng lên. Chết tiệt! Hắn từ khi nào mà dễ mất kiểm soát như vậy?

Mộ Thế Hàn mệt mỏi, tốt nhất là hắn nên đi ngủ.

-----Ta là phân cách tuyến-----

Mễ Ly tắm xong thoải mái bước ra ngoài thấy Mộ Thế Hàn đang nằm trên ghế sofa. Cô thở dài, rõ ràng Mộ Thế Hàn trong nguyên tác rất lạnh lùng, tàn nhẫn chỉ đối xử tốt với Bạch Liên Hoa thôi mà. Sao bây giờ lại như vậy? Cô lấy chăn cẩn thận đắp cho hắn rồi mở máy tính ra.

Cô vào trang web của KL để tìm thời gian đăng kí tuyển sinh, thì thấy dòng chữ in đậm to:

“Năm nay tuyển thực tập sinh sẽ không cho phép đăng kí ở trên trang web mà phải đến tận công ty. Nếu các bạn đọc được, xin hãy đến công ty ngay, nhớ cầm theo chứng minh thư và bằng tốt nghiệp đại học.”

Đọc xong dòng chữ đó, Mễ Ly hốt hoảng chạy đi tìm chứng minh thư cùng bằng tốt nghiệp đại học. Trước khi đi còn không quên ghi lại lời chú thích cho Mộ Thế Hàn.

-----Ta là phân cách tuyến-----

Mễ Ly xuống Taxi, vội chạy vào sảnh. Tiếp tân nhìn bộ dạng của Mễ Ly là biết đi đăng kí, nhưng vẫn quy củ hỏi:

“Xin chào, tôi có thể giúp gì cho quý khách?”

“Vâng, tôi muốn đến đăng kí tuyển thực tập sinh.” Mễ Ly bình tĩnh nói.

“Vâng, xin tiểu thư lên tầng 6. Ở đó sẽ có người hướng dẫn. Và buổi loại trực tiếp sẽ là lúc 3h chiều.”

“Vâng, cảm ơn cô.” Mễ Ly nhìn đồng hồ may quá mới có 2h30. Vẫn còn kịp. Nhưng thấy thang máy đang định đóng lại vội nói to:

“Tôi cũng muốn lên thang máy.”

Người đàn ông đó nghe thế liền bấm nút giữ. Mễ Ly vội chạy vào thang máy nói:

“Cảm ơn anh.” Sau đó nhấn vào số 6.

Người đàn ông đó thấy vậy nói:

“Cô đến tuyển thực tập sinh sao?”

“Vâng.” Mễ Ly lơ đãng trả lời

Đông Phương Kỳ cảm thấy kì lạ, bình thường các cô gái đến đăng kí

đều rất hồi hộp, có khi còn sợ đến ngất, nhưng cô gái này dường như rất bình tĩnh.

“Cô không lo lắng sao?”

“Không có.”

“Hả? Tại sao? Tôi thấy bình thường mọi cô gái đều rất hoảng sợ mà?”- Đông Phương Kỳ kì lạ hỏi.

“Bởi vì, nếu tôi hoảng sợ tôi cũng sẽ giống các cô gái ấy, tôi sẽ không thể nổi bật được. Đó là điều mẹ tôi nói với tôi.” Mễ Ly định nói là: tại vì vòng này chỉ có xem xét các tiêu chuẩn bình thường thôi. Nhưng cô đâu thể nói thế được.

Đông Phương Kỳ tiếp tục hỏi:

“Mẹ cô là ai?”

Mễ Ly chán nản, thấy sắp đến tầng 6 rồi, nói:

“Tạm biệt anh. Tôi rất cảm kích vì anh giữ thang máy giùm nhưng anh hỏi nhiều quá rồi. Tôi là Kiều Mễ Ly. Có gì chúng ta sẽ gặp lại sau.”

Nói xong liền ra khỏi thang máy để lại Đông Phương Kỳ ngỡ ngàng đứng đó. Đây là lần đầu tiên hắn bị người khác nói như vậy.

“Kiều Mễ Ly? Tốt thôi.”

Mễ Ly đi vào phòng đăng kí, thấy trống trơn liền cảm thấy lạ, hỏi:

“Xin chào, tôi đến đây để đăng kí.”

“Vâng. Mời cô đeo số báo danh này trước ngực rồi vào trong ngồi. Phải nói hôm nay cô rất may mắn đây.”

“Vì sao?”

“Bởi vì hôm nay chỉ nhận 2000 thí sinh tham gia mà cô là người thứ 2000. Nếu cô đến muộn hơn chút nữa là lần sau mới được ghi danh.”

“Vậy sao? Cảm ơn cô” Mễ Ly kinh ngạc, 2000 thôi ư?

“Không có gì.”

Lúc Mễ Ly chuẩn bị tiến vào liền có mấy người chạy đến đăng kí và đương nhiên là bị từ chối.

Mễ Ly bước vào căn phòng, các cô gái đang chăm chú trang điểm lại. Mễ Ly cũng không để ý, tìm một ghế trống rồi ngồi xuống, dù gì cô cũng quen để mặt mộc rồi.

Một cô gái ngồi bên cô nói:

“Oa, mặt mộc cậu đẹp thật, hình như không có lỗ chân lông đúng không?”

Cô gái đó chính là Diệp Như Ý, tuy bề ngoài ngây thơ nhưng bên trong không khác gì rắn độc, cũng giống như Trình Tổ Tổ vậy. Mà lời của Diệp Như Ý vừa mới nói ra mấy thí sinh đều quay mặt nhìn cô, thăm quan sát: chiếc váy đơn giản, cùng mái tóc xoăn hạt dẻ xoăn nhẹ cùng mặt mộc không tí vết. Khiến cho các cô gái khác ghen tị.

Mễ Ly khó chịu vì bị soi mói thì cửa được mở ra.

1 nam, 1 nữ tiến vào. Đó chính là cựu ảnh hậu An Nguyệt, tuy bà đã gần 50 nhưng vì được chăm sóc kĩ nên vẫn giống như thời mới nổi tiếng.

Người còn lại là đạo diễn Kim, 1 đạo diễn đã tạo nên nhiều bộ phim tuyệt vời.

An Nguyệt ngồi xuống ghế giám khảo nói:

“Hôm nay, Doãn tổng, Lộ ảnh đế, cùng Đông Phương Kỳ có việc riêng nên không đến được. Nên chúng tôi sẽ tự kiểm chứng, tôi đọc đến số báo danh nào thì lên trước, tôi sẽ không đọc theo thứ tự.” An Nguyệt nghiêm túc nói

Mọi cô gái đều thất vọng chen lẫn hoảng sợ. Đạo diễn Kim nói:

“Thôi nào, bà cứ làm cho người khác sợ.”

“Ông nói nhiều quá rồi đây.” An Nguyệt hừ lạnh hô to “Số 895.”

Cô gái số 895 run run đi lên, đưa chứng minh thư và bằng tốt nghiệp đại học cho người phụ trách. Người phụ trách đọc to:

“Hàn Nhu. 24 tuổi, tốt nghiệp đại học kinh doanh?”

An Nguyệt nhíu mày nói:

“Đại học kinh doanh? Cô đang đùa tôi đấy à?”

“Không có.” Cô gái tên Hàn Nhu đó run sợ.

“Cô không xem thể lệ tuyển chọn sao? Chỉ có học đại học ngành điện ảnh mới được tham gia. Những cô gái giống như cô ta tự động bước ra ngay.” An Nguyệt tức giận nói.

Mễ Ly lập tức nhớ ra, công ty KL không giống những công ty điện ảnh khác. Công ty KL chỉ chấp nhận thực tập sinh đã có bằng đại học điện ảnh.

Lập tức phải có hơn 500 người ra ngoài. Mễ Ly ớn lạnh từ 2000 thí sinh chỉ còn lại hơn 1400 người ở lại.

Các cô gái ở đó cũng bắt đầu hoảng sợ, nhưng không ai thể hiện ra ngoài.

“Tốt, tiếp theo: số 126.” An Nguyệt nói

Số 126 chính là Diệp Như Ý. Diệp Như Ý tự tin bước lên đem đồ cho người phụ trách.

“Diệp Như Ý, 22 tuổi. Tốt nghiệp trường đại học điện ảnh S, hạng A.”

Đạo diễn Kim cùng An Nguyệt quan sát Diệp Như Ý. Cuối cùng đạo diễn Kim nói:

“Cô đã được chọn. Chúng tôi sẽ thông báo cho cô khi vòng loại chính thức bắt đầu.”

“Cảm ơn, đạo diễn.”

Diệp Như Ý đặc ý nhìn mấy người còn lại.

Số 625, 569, 365, 478, 1542, 1987,... Đến lượt Mễ Ly là chỉ còn lại hơn 10 người chưa được gọi.

Mễ Ly bước lên, cả đạo diễn Kim cùng An Nguyệt đều kinh ngạc. An Nguyệt còn không nhận được mà thốt:

“Yên Yên.”

Đạo diễn Kim vội nói:

“An Nguyệt.”

An Nguyệt mới lấy lại bình tĩnh. Mễ Ly đưa mấy tờ giấy cho người phụ trách.

“Kiều Mễ Ly. 22 tuổi. Tốt nghiệp đại học điện ảnh A, hạng A.”

Mọi người trầm trồ, đại học điện ảnh A là một trong những ngôi trường lớn, chuyên đào tạo các ngôi sao, mà cô ta còn được xếp hạng A.

An Nguyệt nói:

“Chúng tôi rất hài lòng với thành tích của em. Em đã được chọn, chúng tôi sẽ liên lạc sau với em.”

“Cảm ơn cô.” Mễ Ly cười nói.

Mấy cô gái đó có chút ghen tị, các cô gái được chọn đều do đạo diễn Kim nói.

Diệp Như Ý trong mắt hiện ra sự ghen tị nhưng rất nhanh liền biến mất. Chào hỏi:

“Cậu giỏi thật đó nha.”

“Cảm ơn cậu.”

Diệp Như Ý thấy Mễ Ly hình như không muốn làm quen với mình đành phải nói:

“Bố mẹ cậu làm gì? Bố tớ có một doanh nghiệp nhỏ đang trong thời gian phát triển đấy.”

Mễ Ly nhún vai một cái, cô ta khinh thường mình quá rồi. Sau đó ra về hậm hộc nói:

“Oa, vậy sao? Bố cậu giỏi thật.”

Diệp Như Ý thấy Mễ Ly ra về ghen tị như thế thì hài lòng, nói:

“Vậy khi nào rảnh thì cậu đến nhà tớ chơi nhé.”

“Ừ, cảm ơn cậu. Tớ nhất định cũng sẽ mời cậu đến nhà tớ. Nhưng nhà tớ nhỏ lắm, cậu đừng chê nhé.”

“Không sao, đều là bạn bè với nhau cả mà.” Trong lời nói của Diệp Như Ý có chút khinh thường.

Mễ Ly cười khinh bỉ, tính cách cô ta rất giống với Bạch Liên Hoa nhưng chỉ khác ở điều là cô ta quá ngu ngốc.

An Nguyệt nói

“2000 thí sinh mà chỉ có đúng 485 người được tuyển chọn. Vì thế cần phải cố gắng hơn. Tuy nói vậy nhưng vẫn còn một lần tuyển phụ nữa.”

Đạo diễn Kim tiếp lời:

“Bây giờ các bạn hãy về đi, chúng tôi sẽ thông báo khi có lịch tuyển chọn chính thức.”

Sau đó mọi người ủa ra ngoài, người phụ trách lúc này thấy Mễ Ly hỏi:

“Sao rồi cô bé, có được chọn không?”

“Có, chị nói rất đúng. Hôm nay là ngày may mắn của em.” Mễ Ly cười nói.

Ra khỏi công ty, Mễ Ly mới phát hiện bây giờ là 8h tối rồi. Buổi tuyển chọn kéo dài suốt 5 tiếng liên tục. Cô lo lắng, không biết Mộ Thế Hàn đã ăn chưa? Cô vội gọi Taxi rồi về nhà.

-----Ta là phân cách tuyển-----

Mộ Thế Hàn sau khi tỉnh dậy thấy Mễ Ly không có ở nhà, chỉ thấy tờ giấy note trên bàn, mở ra xem liền biết công ty KL tuyển thực tập sinh.

Hắn đành phải ôm bụng đói chờ Mễ Ly về.

Mễ Ly trên đường về liền gọi tiệm cơm đem đến phong, sợ Mộ Thế Hàn đang bị thương không nhịn đói được.

Mễ Ly vừa về đến cửa nhà là người đưa cơm cũng đến. Cô trả tiền rồi vào nhà, thấy Mộ Thế Hàn đang nghịch điện thoại nói:

“Em xin lỗi, buổi tuyển chọn diễn ra lâu quá.”

“Không sao, em có được chọn không?”

“Có, anh vào ăn đi. Em có mua cơm hộp rồi.”

“Ăn mừng bằng cơm hộp sao?” Mộ Thế Hàn cười hỏi.

“Anh thật là.” Mễ Ly tức giận nói.

-----Ta là phân cách tuyển-----

BT Kiều gia

“Tổ Tổ, hôm nay có buổi tuyển chọn thực tập sinh của công ty KL đấy, con không đăng ký sao?” Trình Tổ Ninh hốt hoảng hỏi.

“Mẹ thật là, con đã nói với Hạo rồi. Anh ấy sẽ lo cho con hết. Chỉ cần chờ đến buổi loại chính thức thôi.”

“Ra vậy. Hình như vài ngày nữa ông ta định đến đón con tiện nhân đó nữa.”

“Cái gì? Không thể như thế được, khó khăn lắm con mới lấy được họ Kiều, nếu cô ta biết được cô ta nhất định sẽ phá nó.”

“Tổ Tổ, con bình tĩnh đã. Con nói xem, cô ta bỏ nhà đi 4 năm rồi. Ông ta đến đón cô ta về cũng phải hơn 100 lần, nhưng cô ta có về lần nào đâu?”

“Nhưng...”

“Con đừng lo, mẹ sẽ có cách. Nên con cứ làm việc của mình đi.”

“Vâng.”

-----Ta là phân cách tuyển-----

Công ty KL:

“Vậy là chúng ta đã có 485 người được tuyển chọn.” Đạo diễn Kim nói.

“Còn phải chờ buổi tuyển chọn vào tuần sau nữa.” An Nguyệt nói.

Đông Phương Kỳ như nhớ ra nói:

“Cô gái tên Kiều Mễ Ly có được chọn không?”

“Cậu hỏi như thế làm gì?” Lộ Vĩ Phong hỏi.

“Tôi có nói chuyện qua với cô ta. Thấy cô ta cũng thú vị.” Đông Phương Kỳ nói.

“Có, cô ta có thể sẽ rất nhanh chóng nổi tiếng.” An Nguyệt khẳng định nói.

Đạo diễn Kim cũng gật đầu. Đông Phương Kỳ hỏi:

“Hai người nói thế là có ý gì?”

“Cậu sẽ sớm biết thôi.” An Nguyệt nói.

Đông Phương Kỳ cùng Lộ Vĩ Phong khó hiểu nhìn nhau. An Nguyệt nói thế là có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Sáng hôm sau, sau khi Mễ Ly tỉnh dậy thì Mộ Thế Hàn đã rời khỏi đây. Trên bàn còn có tờ giấy:

“Cảm ơn em vì đã chăm sóc anh. Nhưng vì có việc đột xuất nên không thể nói trực tiếp với em được. Anh sẽ thỉnh thoảng ghé nhà em. Nếu có việc gì cần giúp đỡ, đây là số điện thoại của anh: 01xxxxxxx.”

Mễ Ly thở dài, Mộ Thế Hàn là một người như thế nào chứ. Trong nguyên bản, mẹ của Mộ Thế Hàn vì biết ba hấn có tình nhân mà bị bệnh chết. Sau đó ba hấn liền đưa tiểu tam cùng đứa em gái cùng cha khác mẹ. Nhưng may mắn, ba hấn ở rể mà ông ngoại hấn chỉ có mỗi mẹ hấn là đứa con gái nên ba hấn bị đuổi khỏi nhà. Hấn từ nhỏ tuy được ông ngoại cùng anh trai của mẹ cưng chiều nhưng hấn lại lớn lên mà không có tình thương của cha mẹ nên từ nhỏ đã vô cùng lạnh lùng, không biết tình yêu là gì cho đến khi gặp được nữ chủ đại nhân.

Mễ Ly thở dài lần thứ n, cô mệt mỏi quá rồi. Định hôm nay ở nhà, cô nhớ lại các chi tiết trong bộ tiểu thuyết thì tiếng gõ cửa vang lên. Mễ Ly vội ra mở cửa.

“Chị.” 1 cậu bé chừng 10, 11 tuổi ôm chầm lấy Mễ Ly.

Mễ Ly giật mình, nói:

“Tiểu Mặc?”

“Chị, chúng ta về nhà thôi.”

“Tiểu Mặc, sao em lại đến đây?”

“Chị, chị về nhà với em đi.” Kiều Mặc van xin.

“Tiểu Mặc, em đến đây với ai?”

Ba Kiều bước đến nói:

“Nó đến với ta.”

“Kiều, à không, Ba?” Mễ Ly khó hiểu, tại sao hai người này lại đến đây?

Kiều Tôn thở dài nói:

“Con gái, con đã bỏ nhà đi 4 năm rồi. Chúng ta đều không gặp nhau quá 10 lần. 4 năm đó, con tha thứ cho ta rồi chứ?”

“Ba?”

Kiều Mặc bây giờ mới lên tiếng:

“Chị, chị phải về nhà ngay. Bà ta muốn đưa con riêng đó mang họ Kiều giống chúng ta.”

Mễ Ly nhú mày, chuyện đó thì đương nhiên cô biết. Ba Kiều nói tiếp:

“Ta biết chắc là con không thích Trình Tổ Tổ trở thành Kiều Tổ Tổ. Đúng không?”

Mẽ Ly chần chừ gật đầu. Kiều Mặc nói:

“Chị sẽ về chứ?”

Mẽ Ly đưa mắt đảo về 2 con người trước mặt nói:

“2 người về trước đi. Con cần thời gian để thu xếp hành lí.”

Kiều Tôn vui mừng nói:

“Được rồi, con mau vào thu xếp đồ đi. Sau đó chúng ta đi ăn trưa luôn.”

“Không cần ba, ba với Tiểu Mặc cứ về công ty trước đi,”

“Được, vậy lát nữa ba gọi tài xế đến đón con.”

“Vâng.”

Sau khi thấy Kiều Tôn cùng Kiều Mặc rời khỏi, Mẽ Ly mới đóng cửa lại. Cô thở dài, quyết định này là đúng hay sai đây?

-----Ta là phân cách tuyến-----

Mẽ Ly thu dọn đồ xong, xuống dưới tầng 1-nhà của chủ chung cư để trả tiền nhà và chìa khóa.

Tài xế giúp Mẽ Ly đặt hành lí vào cốp xe rồi chở cô đến Kiều thị.

Mẽ Ly vừa mới kéo vali bước vào đại sảnh thư kí Vương đã chào:

“Tiểu thư, giám đốc cùng thiếu gia đang chờ tiểu thư. Mời tiểu thư đi theo tôi.”

“Ừ.” Mẽ Ly kéo hành lí đi lên tầng cao nhất trong công ty.

Lộ Vi Phong đang đi với quản lí của mình thấy Mẽ Ly nghi hoặc. Chẳng lẽ, đó lại là tình nhân của Kiều tổng sao? (Mii: Phong ca nghĩ bậy nha, người ta đường đường là Kiều đại tiểu thư mà.)

“Này, đó là ai vậy? Đẹp quá.” Nhân viên A hỏi

“Cô ngọc thể. Không nghe thư kí Vương gọi là tiểu thư sao? Đó chắc chắn là Đại tiểu thư rồi.” Nhân viên B nói.

“Đúng vậy, mà thái độ của thư kí Vương cung kính như vậy từ trước đến nay chỉ có Giám đốc, thiếu gia cùng cố phu nhân chứ còn ai nữa đâu? Vậy chắc chắn 100%, cô gái đó là con gái duy nhất của cố phu nhân với giám đốc.” Nhân viên C nói

“Phải đấy.” Máy nhân viên hùa theo.

“Mà nói đến đây tôi mới nhớ, Phu nhân hiện tại của giám đốc hồi đó mang thai đúng. Mà biết tại sao bà ta lại mang thai không?” Nhân viên D thần bí nói.

“Đương nhiên là không biết rồi.” Máy nhân viên nói.

“Máy cô đúng thật là. Là thế này, tôi có người quen làm việc ở Kiều gia. Nghe nói, Phu nhân bây giờ từng đến BT quyền rũ giám đốc nhưng mà giám đốc thì vẫn 1 lòng với cố phu nhân. Sau đó cô ta liền lợi dụng lúc giám đốc đang say rồi bỏ thuốc.”

Mấy nhân viên nghe thế cũng gật đầu nói đúng.

Lộ Vi Phong ở gần đó nghe mấy nhân viên nói chuyện vậy nói:

“Chúng ta về thôi.”

“Nhưng còn cuộc hẹn?” Quản lí hỏi.

“Kiều tổng đang bận tiếp con gái của ông ấy. Nên chắc chắn cũng sẽ vô cuộc hẹn thôi.”

“Vâng.”

Kiều Tôn dẫn Kiều Mặc cùng Mẽ Ly đến 1 nhà hàng sang trọng thuộc quyền sở hữu của Kiều Tôn.

-----Ta là phân cách tuyến-----

Sau khi ăn xong, Kiều Tôn hủy hết các cuộc hẹn hoặc cuộc họp để đưa Mễ Ly về nhà.

Trình Tổ Ninh cùng Trình Tổ Tổ đang bàn kế hoạch, tự nhiên Kiều Tôn về làm cho hoảng sợ.

Trình Tổ Ninh lấy lòng nói:

“Mình cùng Tiểu Mặc về rồi à? Có muốn tắm chưa để tôi chuẩn bị?” Nhưng thấy sau lưng Kiều Tôn còn có người, mà đó lại chính là Mễ Ly, lấp bắp nói: “Mễ Ly, con về rồi sao? Đã đói bụng chưa để đi bảo thím Trương làm mấy món con thích?”

Mễ Ly cười thầm, bà ta diễn kịch rất tốt. Đã thế tôi cũng sẽ diễn với bà:

“Đi, con chưa đói lắm. Chúng ta ngồi xuống nói chuyện đã.”

“Ừ.” Trình Tổ Ninh cố cười nói.

Mấy người họ ngồi xuống, Mễ Ly thăm quan sát Trình Tổ Tổ, nụ cười trên môi cô ta vẫn giữ nguyên nụ cười dịu dàng. Mễ Ly thăm rùa, đúng là có bàn tay vàng của tác giả.

Mễ Ly hỏi:

“Phòng ngủ của con còn không?”

Trình Tổ Tổ đáng thương lên tiếng:

“Chị xin lỗi Mễ Ly, sau khi em bỏ đi chị đã dùng phòng của em rồi. Nhưng nếu em muốn chị có thể trả lại.”

Mễ Ly cũng ra vẻ thông cảm nói:

“Không sao chị. Chị từ nhỏ lớn lên nghèo khổ, nên chắc thấy căn phòng đó nên mới như vậy. Chị đừng lo, phong cũ của em không phải là phòng đẹp nhất, nên em không sao đâu.”

Nụ cười của Trình Tổ Tổ liền dập tắt. Mễ Ly vờ như không thấy nói:

“Ba, con sẽ lấy phòng của mẹ nhé.”

“Ừ, căn phòng ấy đã cũ rồi, để ta gọi người đến sửa.”

“Ba, hình như căn nhà này bây giờ rất khác xưa, không còn cổ điển cùng sang trọng mà mẹ thích nữa rồi, mà thay vào đó là vẻ hơi thô tục thì phải.” Mễ Ly nói.

“Mễ Ly, là gì đã trang trí đấy. Nhưng nếu con muốn trang trí lại thì cứ tự nhiên.”

“Vậy con không khách khí nữa.”

Nói xong, Mễ Ly dựa theo trí nhớ của thân thể này mà bước lên tầng.

Cô đang quan sát căn phòng rồi có tiếng gõ cửa:

“Mễ Ly, chị vào được không?”

Nghe giọng nói ngọt ngào ấy, Mễ Ly thật muốn nỏ da gà.

“Chị vào đi.”

Trình Tổ Tổ mở cửa bước vào nói:

“Chị muốn rủ em đi mua sắm, được chứ?”

“Em xin lỗi nhưng em có hẹn với Nhã Cẩm rồi. Để lần sau chị nhé.” Mễ Ly ra vẻ tiếc nuối nói.

“Không sao, còn lần khác mà. Vậy chị không làm phiền em nữa.”

“Vâng.”

Mễ Ly lấy điện thoại ra gọi cho Nhã Cẩm:

“Nhã Cẩm, cậu đang ở đâu vậy?”

“Tớ đang ở nhà, có việc gì vậy?”

“Tớ về Kiều gia rồi.”

“Cậu về Kiều gia? Thật không thể tin được nha.”

“Thật mà.”

“Được rồi, đó là sự thật. Tớ đang tìm 1 cửa hàng rộng khoảng 1000 m2. Cậu bảo ba cậu tìm giúp tớ nhé.”

“Ok, mà đúng rồi. Lúc trước cậu khoe với tớ là cậu có mấy bộ váy dạ tiệc rất đẹp đúng không?”

“Ừ, có chuyện gì à? Mấy bộ váy đấy, tớ dành để trưng bày ở cửa hàng đấy.”

“Cậu thiết kế cho tớ 1 bộ được không?”

“Tất nhiên là được. Mà để làm gì vậy?”

“Tháng sau là kỉ niệm ngày thành lập công ty của bố tớ đấy.”

“À, cậu nói tớ mới nhớ. Được rồi, hôm nay tớ sẽ vẽ, rồi gửi qua cho cậu. Cậu thích cái nào thì nói nhé.”

“Ừ, tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Mễ Ly thở dài, cuối cùng cũng về Kiều gia. Cuối cùng cũng có thể trực tiếp đối mặt với Bạch Liên Hoa.

Sao mà ta thấy chương này bị sao sao í. Các nàng thấy thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Mễ Ly thay một bộ quần áo thoải mái rồi đi xuống. Một người đàn ông già dặn hỏi:

“Không biết tiểu thư muốn làm như thế nào?”

“Ngôi nhà này hãy trang trí như quý tộc Pháp đi. Còn ông bảo 3, 4 người lên phòng của tôi đi.”

“Vâng.” Người đàn ông đó chỉ 4 người gồm 3 gái 4 nam đi theo Mễ Ly.

Mễ Ly mở cửa phòng ra nói:

“Tôi muốn căn phòng này được sơn thành màu trắng tinh. Còn phòng tắm cùng nhà vệ sinh thì phải ốp gạch. Sàn nhà thì chọn loại gì tốt mà phải phù hợp với bức tường. Nếu không phiền thì mọi người có thể đem cái tủ và cái giường này ra được không? Tôi đang chuẩn bị mua đồ mới.”

“Vâng.”

Mễ Ly hải lòng ra khỏi phòng. Cô bảo tài xế chờ đến công ty nội thất.

-----Ta là phân cách tuyến-----

Mễ Ly bước thẳng vào công ty, tiếp tân thấy dáng vẻ của Mễ Ly liền biết ngay nhà giàu. Vui mừng nói:

“Xin chào tôi có thể giúp gì cho quý khách?”

“Tôi muốn mua nội thất cho phòng ngủ.”

“Vâng, chúng tôi có các kiểu dáng của các loại giường là tủ. Mời quý khách đi về phía bên trái. Nếu muốn mua gì có thể nói với nhân viên trong đó, rồi

ra đây thanh toán.”

“Cảm ơn cô.”

Mễ Ly nhìn cái kiểu giường, từ giường đơn cho đến giường đôi. Cô thấy một chiếc giường King size, nói:

“Lấy cho tôi chiếc giường King size đó. Rồi lấy cho tôi cái tủ gỗ to. Rồi lấy 10 bộ ga trải giường cùng ga trải gối nhé. Cùng với vài vật mà hay đặt trong phòng ngủ nhé. Mà đúng rồi, lấy cho tôi tủ để TV luôn nhé.”

“Vâng. Quý khách sẽ đưa đến bảng xe của công ty hay xe riêng ạ?”

“Lấy xe của công ty đi. Bây giờ là 3h chiều. Khoảng 5h các cô hãy đem đến BT Kiều gia.”

Mễ Ly ra thanh toán rồi đến khu mua sắm P để mua đồ.

Cô đến quầy túi xách trước. Trước đây khi còn chưa phá sản, cô rất thích dùng túi Hermes, Chanel,... Bây giờ cô cũng phải chọn mấy loại này.

Mễ Ly đi vòng quanh 1 hồi. Cô tổng cộng lấy 5 cái túi xách. 1 túi xách màu tím đậm của hãng Louis Vuitton, 1 tiêc màu xanh biển của Hermes, 1 cái màu đen của Chanel, 1 chiếc màu đỏ của Dior, và cuối cùng là 1 chiếc màu nâu của Gucci.

Tiếp đến là quầy giày dép. Cô lấy 8 đôi của Gucci với mỗi màu khác nhau, và 5 đôi Charles & Keith.

Và cuối cùng là quầy áo quần.

Mễ Ly ôm 1 đóng đồ ra ngoài khu mua sắm rồi về nhà. Cô nhìn đồng hồ, bây giờ là hơn 4h rồi. Chắc bọn họ cũng sắp làm xong rồi.

-----Ta là phân cách tuyến-----

BT Kiều gia:

“Tiểu thư về rồi ă.” Âu quản gia nói.

“Ừ, chú Âu, bọn họ làm xong rồi chứ?”

“Vẫn chưa ă, họ nói là cần 30’ nữa. Nhưng phòng của cô đã xong rồi ă.”

“Ừ. Chú đem đóng đồ này lên phòng cháu đi. Khoảng 5h sẽ có xe từ công ty nội thất đến. Chú bảo họ lên phòng cháu nhé. Cháu đi xem Tiểu Mặc.”

“Vâng, tiểu thư.”

Mễ Ly đứng trước cửa phòng Kiều Mặc gõ cửa:

“Ai vậy?” Giọng của Kiều Mặc từ bên trong vọng ra.

“Là chị.”

“Chị? Chị mau vào đi.”

Mễ Ly mở cửa bước vào, thấy Kiều Mặc đang làm bài tập cười hỏi:

“Em đang làm bài tập sao?”

“Vâng.” Kiều Mặc vẫn chăm chú làm bài tập.

Mễ Ly thăm thò dài. Trong nguyên bản, Kiều Mặc từ khi Mễ Ly bỏ nhà đi đã rất ghét Kiều Tôn cùng mẹ con Trình Tổ Tổ. Nhưng bản chất của Kiều Mặc lại rất thông minh nên không dễ bị 2 mẹ con họ bắt nạt.

Mễ Ly xoa đầu Kiều Mặc hỏi:

“Tiểu Mặc, em muốn ăn gì để chị bảo Thím Âu làm?”

“Em muốn ăn tôm chiên xù.”

“Được rồi, để chị bảo Thím Âu chuẩn bị. Em làm tiếp bài tập đi.”

“Vâng.”

Mễ Ly đi xuống cầu thang thì nghe tiếng của Trình Tổ Tổ với Trình Tổ Ninh:

“Ai bảo các cậu trang trí như thế này hả.” Giọng nói chanh chua đó chính là của Trình Tố Ninh.

Mễ Ly thấy mấy người son tường đứng một bên nghe quát mắng không đành lòng nói:

“Di à, là con bảo họ làm. Lúc nãy di cũng đồng ý mà, sao bây giờ lại như vậy rồi?”

Trình Tố Tố có chút hoảng sợ hỏi:

“Mễ Ly không phải em nói em có hẹn với bạn sao?”

“Vâng, em vừa mới về xong. Nhưng mà sao di lại nói như thế?”

“À, không có. Di nói là đây là cách trang trí của Phương Tây rồi. Mà nhà ba con lại thích kiểu truyền thống hơn.” Trình Tố Ninh tự tin giải thích giống như hiểu Kiều Tôn lắm vậy.

“Hả? Có lẽ di nhầm rồi. Ba con rất thích phong cách của Pháp, bởi vì trước khi tiếp quản công ty ba đã đi du học ở Pháp mà. Hơn nữa lần đầu tiên ba mẹ con gặp nhau cũng ở Pháp. Còn gì nữa, đúng rồi, lúc sinh con cùng Tiểu Mặc ba luôn dẫn mẹ sang Pháp sinh. Con vẫn nhớ rõ mà.”

Trình Tố Ninh đơ người, mấy người lúc này bị bà ta quát lộ rõ vẻ khinh bỉ, bọn họ tưởng bà ta là Kiều phu nhân, ai dè,...

Trình Tố Tố nói:

“Mẹ đúng thật là, sao lại có thể quên mấy thứ dựng thích chứ? Mễ Ly, em bỏ qua nhé.”

“Vâng, không sao.” Mễ Ly nhìn bọn họ nói: “Tiền công tôi đã thanh toán với công ty rồi. Mọi người vất vả rồi.”

“Cảm ơn cô.”

Trình Tố Tố cùng Trình Tố Ninh về phòng, còn Mễ Ly bảo thím Trương là hôm chiến xù, sau đó ngồi xem TV thì có người nhấn chuông cửa. Mễ Ly liền ra mở cửa:

“Kiều Mễ Ly?”

Mễ Ly nghe thấy tiếng gọi tên mình ngẩng đầu lên, kinh ngạc nói:

“Doãn Thiên Hạo?”

Doãn Thiên Hạo nhú mày, sao hắn có thể quên được chứ? Kiều Mễ Ly họ Kiều.

“Hạo, anh đến rồi sao?” Giọng nói ngọt ngào của Trình Tố Tố vang lên.

“Ừ. Bác gái mời anh đến ăn tối mà.” Doãn Thiên Hạo dịu dàng nói.

“Nhưng anh đến sớm quá, dựng vẫn chưa về.”

“Không sao, anh ngồi chờ cũng được.”

Mễ Ly không quan tâm đến bọn họ, chỉ bảo sao mà lâu vậy rồi mà công ty nội thất vẫn chưa đến, hơn 6h rồi.

Trình Tố Tố ra về quan tâm hỏi:

“Chuyện gì vậy Mễ Ly, em đang chờ cái gì à?”

“Vâng, em đang chờ công ty nội thất đến. Chị cùng Doãn tổng cứ ngồi xem TV đi.”

“Ừ.”

Trình Tố Tố kéo tay Doãn Thiên Hạo ngồi xuống ghế.

Mễ Ly nhìn thấy có ô tô chở hàng tiến vào, thăm thò phào, cô cứ tưởng đêm nay cô phải ngủ dưới sân nhà chứ. (Mii: Chị à, Bt rộng lắm -_-)

“Xin lỗi cô vì đến muộn.” Quản lí nói

“Không sao, các anh mau đem đồ vào đi.”

“Vâng.”

Vì cửa ra vào rất to nên bọn họ dễ dàng vận chuyển đồ. Sau khi vận chuyển xong, người quản lí xin lỗi một lần nữa rồi ra về.

Mẽ Ly nhìn Trình Tổ Tổ cùng Doãn Thiên Hạo đang ngồi trên ghế xem TV, khinh bỉ cười thầm.

Cô không biết là do Trình Tổ Tổ quá ngu hay là Doãn Thiên Hạo đóng quá giỏi mà cô ta không biết hắn chỉ lợi dụng cô ta. Nhưng nghĩ đến đây, Mẽ Ly lại thờ dài, Doãn Thiên Hạo lúc đầu tiếp cận với Trình Tổ Tổ cũng vì muốn lợi dụng nhưng sau khi ở chung quá lâu mới phát hiện ra mình thực sự yêu Trình Tổ Tổ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Mẽ Ly một lần nữa thờ dài. Giờ này chắc là Kiều Tôn sắp về rồi, cô nên đi tắm thôi.

Doãn Thiên Hạo nghi hoặc nhìn theo bóng lưng của Mẽ Ly, cô là đại tiểu thư của Kiều thị, chỉ cần bỏ ra 1 ít tiền là có thể trở thành diễn viên hạng B,C. Vậy thì tại sao lại muốn thực hiện quy tắc ngầm với hắn?

Trình Tổ Tổ thấy Doãn Thiên Hạo chăm chú nhìn theo bóng lưng của Mẽ Ly, ghen tị nổi đầy mắt, nhưng rất nhanh chóng liền thay vào giọng nói dịu dàng:

“Hạo, anh nhìn cái gì vậy?”

“Không có.”

“Bây giờ chắc anh đói lắm rồi. Sao mãi mà dọn dẹp vẫn chưa về thế?” Trình Tổ Tổ quan tâm hỏi.

Đúng lúc ấy Kiều Tôn bước vào. Trình Tổ Tổ ngọt ngào nói:

“Dọn dẹp vào rồi sao?”

Giọng điệu của Trình Tổ Tổ ngọt ngào như thể người ngoài không biết lại tưởng là con gái đang làm nũng với ba.

“Ừ.” Đáp lại câu nói ngọt ngào của Trình Tổ Tổ là một câu nhàn nhạt.

“Tiểu Ly đâu?” Kiều Tôn hỏi.

“Em ấy nói lên tắm rồi.”

“Ừ. Thím Âu.”

“Vâng.”

“Bà làm xong bữa tối rồi thì lên gọi Tiểu Ly xuống ăn tối đi. Tắm lâu quá không tốt đâu.”

“Vâng giám đốc.”

Trình Tổ Tổ nói:

“Hạo, anh ngồi xem TV nhé, để em lên gọi mẹ xuống.”

“Ừ, em đi đi.”

-----Ta là phân cách tuyến-----

“Tiểu thư, cô tắm xong chưa?” Thím Âu đứng bên ngoài cửa hỏi.

Mẽ Ly đang gội đầu xong nghe tiếng của Thím Âu nói:

“Chưa ạ, thím cứ bảo mọi người ăn trước đi.”

“Vâng.”

Mễ Ly cũng nhanh chóng tắm mau, cô vốn định không gội đầu nhưng xuyên được mấy ngày rồi.

Mễ Ly thoải mái mặc chiếc áo thun trắng cùng quần short đen vào phòng ăn. Cô ngồi xuống bên cạnh ba Kiều. Vị trí chủ vị là Kiều Tôn, phía bên phải là Mễ Ly cùng Kiều Mặc. Còn phía bên trái lần lượt là Doãn Thiên Hạo, Trình Tổ Tổ và cuối cùng là Trình Tổ Ninh.

Mễ Ly nhìn trên bàn không có chút thức ăn nào, liền hiểu là ba Kiều muốn chờ mình xuống ăn nói:

“Thím Âu, thím dọn thức ăn đi.”

“Vâng.”

Sau khi thím Âu dọn thức ăn ra bàn, Trình Tổ Tổ có chút khó chịu nói:

“Thím Âu, tại sao lại có tôm?”

“Tiểu thư, tại vì...” Thím Âu khó khăn giải thích.

“Chị, tại vì muốn ăn. Chị có vấn đề gì sao?” Mễ Ly nói.

“Không có, chẳng qua là chị không thích tôm cho lắm.”

“Vậy sao, em không biết. Thím Âu, thím dọn đĩa tôm chiên xù này xuống đi.”

“Vâng.” Thím Âu lấy tay định dọn, thì ba Kiều nói:

“Nhà này không có quy củ sao? Tiểu Ly với Tiểu Mặc đều rất thích ăn tôm nhưng mà chỉ vì cô mà không được ăn sao?”

Trình Tổ Ninh thấy sắc mặt Trình Tổ Tổ hoảng loạn nói:

“Không có đâu mình, chỉ là Tổ Tổ nó không thích thôi mà. Mễ Ly làm quá lên thôi.”

“Còn không bỏ xuống?” Ba Kiều quát.

“Vâng.”

Mễ Ly đáng thương nói:

“Chị, em xin lỗi.”

“Không sao.”

Mễ Ly đang ăn thì:

“We don’t talk anymore. We don’t talk anymore. Like we used to do. We don’t love anymore. What was all of it for? Oh, we don’t talk anymore. Like we used to do....”

Mễ Ly vội lấy điện thoại ra nghe:

“Xin chào.”

“Cô có phải là Kiều Mễ Ly không ạ?”

“Vâng, tôi là Kiều Mễ Ly. Anh là,...”

“Tôi ở bên ban tổ chức của công ty KL. Tôi muốn nói là ngày 10/4 đúng 7h sáng xin cô hãy đến để có thể tham gia vòng loại chính thức.”

“Vâng, cảm ơn anh rất nhiều. Vâng, tạm biệt.” Mễ Ly cười nói.

“Có chuyện gì vậy?” Ba Kiều hỏi.

“Ba, là người bên công ty KL gọi đến, họ nói vào ngày 10 tháng sau con phải đến để tham gia buổi loại chính thức.”

“Con định tham gia vào giới Showbiz sao?” Ba Kiều nghiêm giọng hỏi.

“Ba, con muốn giống như mẹ mà. Con cũng muốn trở thành người nổi tiếng như mẹ, ba không cho sao?” Mễ Ly rung rung nước mắt nói.

Kiều Tôn thờ dài, ông thật không kìm lại trước đáng yêu đáng thương này, thờ dài nói:

“Được rồi, con nhớ cẩn thận nếu không cả cái danh Kiều đại tiểu thư cũng không cứu được con đâu.”

“Chính ba mới nói mà, con là Kiều đại tiểu thư, bọn họ sẽ không làm gì đâu.”

Trình Tố Tố thấy cảnh cha con tình thâm như vậy, nói:

“Em cũng tham gia sao?”

“Cũng? Chị cũng tham gia sao?”

“Ừ.”

“Nhưng sao lúc đó em không thấy chị?”

“À, chị nhờ Hạo đăng kí rồi. Bây giờ chị chỉ cần chờ đến buổi loại chính thức thôi.” Trình Tố Tố kiên cường nói. Thế đấy Kiều Mễ Ly, cô có tiền, địa vị, nhan sắc nhưng cô đâu có bạn trai giàu có, đẹp trai như tôi? Cứ ghen tị thoải mái đi.

Mễ Ly nhìn Doãn Thiên Hạo sau đó khinh bỉ cười:

“Thì ra là vậy.”

Doãn Thiên Hạo nhún mày, nụ cười khinh bỉ như thế có nghĩa là gì? Đang khinh bỉ anh sao? Cô lúc trước cũng vậy mà.

Mễ Ly buông đầu xuống nói:

“Ba, con ăn xong rồi.”

“Ừ.”

Mễ Ly rửa tay rồi vào phòng gọi cho Tô Nhã Cẩm.

“Mễ Ly, cậu có chuyện gì sao?”

“Nhã Cẩm, bên công ty KL vừa gọi điện cho tớ. Họ nói vào ngày 10/4 là tớ có thể đến tham gia buổi loại chính thức.”

“Thật sao? Cậu đang từng bước để trở thành ngôi sao đấy.”

“Ừ, tớ vui quá. Đúng rồi, lát nữa cậu đến nhà tớ ngủ lại đi.”

“Được chứ, mà để làm gì vậy?”

“Mai cậu sẽ biết mà cậu đem cả mấy bản thiết kế sang đây đi.”

“Vâng, thưa siêu sao.”

“Cậu thật là.”

Mễ Ly định đi mua xe, dùng tiền không phải của mình cô cũng cảm thấy ngại nhưng tiền là của thân xác này nên cô cũng nên tự nhiên dùng thôi. (Chị tham quá a ~)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

“Kìng coong.” Tiếng chuông cửa vang lên. Chú Âu liền ra mở cửa:

“Chú Âu, Mễ Ly đâu?”

“Tô tiểu thư, tiểu thư đang ở trên phòng. Để tôi dẫn tiểu thư lên.”

“Vâng.”

Tô Nhã Cầm đang định bước lên cầu thang thì :

“Nhã Cầm, em đến chơi sao?”

“Vâng.” Tô Nhã Cầm cố kìm chế chán ghét nói. Cô với Mễ Ly quen nhau từ nhỏ nên cô cũng đã chán ghét Trình Tố Tố từ lâu.

“Vậy thì chị không làm phiền nữa nhé. Để em tiễn anh về, Hạo.” Trình Tố Tố cười nói.

“Vâng.”

Tô Nhã Cầm đi theo quân gia Âu lên phòng Mễ Ly:

“Cốc cốc.”

“Ai vậy?”

“Tiểu thư, Tô tiểu thư đến rồi.”

“Tôi biết rồi.”

Mễ Ly ra mở cửa cho Tô Nhã Cầm thấy cô ấy cầm cả 1 balo to hỏi:

“Cái quái gì vậy?”

“Váy dự tiệc của cậu.” Tô Nhã Cầm đi vào bên phòng nói tiếp:

“Cậu mới trang trí lại phòng à?”

“Ừ, mà cậu làm nhanh vậy sao?”

“Không có, tớ lấy mấy bộ làm sẵn để trưng bày ấy mà.”

“Cậu làm như vậy có sao không?”

“Không sao, 1 bộ thôi mà. Cậu thử luôn không?”

“Cũng được.”

Tô Nhã Cầm nhẹ nhàng lấy mấy cái váy trong balo ra hỏi:

“Mễ Ly, người đàn ông đẹp trai ấy là ai vậy? Bạn trai của Trình Tố Tố sao? Mình cứ cảm thấy mặt quen quen.”

“Ừ, Doãn Thiên Hạo giám đốc công ty KL đấy.”

“Thì ra là anh ấy, thảo nào nhìn thấy quen lắm cơ.”

“Ừ, cậu có mấy loại váy vậy?”

“Tớ lấy 2 cái thôi, 1 cái khoe chân và 1 cái khoe lưng trần. Cậu lấy cái nào?” Tô Nhã Cầm đem 2 cái váy cho Mễ Ly hỏi.

“Tớ nghĩ là cậu nên lấy loại khoe lưng.” Tô Nhã Cầm nói tiếp.

“Tại sao?”

“Tớ nghe nói Trình Tố Tố sẽ mặc 1 cái váy hở lưng luôn, nhưng mà dáng người cậu cao hơn và đẹp hơn cô ta, và đặc biệt da cậu trắng hơn cô ta nhiều.” Tô Nhã Cầm nói

“Hả, vì lí do đó sao?” Mễ Ly đương nhiên biết là cô ta sẽ mặc bộ váy đó. Và lúc đó Doãn Thiên Hạo mới biết mình thực sự gục ngã trước cô ta, và cô ta cũng chính thức trở thành Trình Tố Tố.

“Ừ.”

Mễ Ly vén tóc lên, nói:

“Nhã Cầm, cậu nhìn này.”

“Cái gì?” Tô Nhã Cầm nhìn thứ sau lưng của Mễ Ly nói: “Cậu xăm hình khi nào vậy?”

“ Gần 1 tháng rồi, sao. Cậu thấy thế nào?” Mẹ Ly cười hỏi. Cái này là của nguyên chủ xăm chứ không phải cô nha.

“ Rất đẹp, hình con bướm sao?”

“ Ừ.”

“ Tuyệt vời, như vậy thì cậu nên mặc cái váy này đi.”

“ Ok.”

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

“ Mẹ, sao cô ta lại tham gia buổi tuyển chọn chứ?”

“ Bình tĩnh nào Tổ Tổ, con chỉ cần nói với Hạo là được mà.”

“ Nhưng không chỉ có mỗi Hạo là giám khảo mà còn nhiều người nữa. Hạo không thể một mình mà quyết định được.”

“ Vậy bây giờ phải làm sao?”

“ Sao mẹ lại hỏi con? Chết tiệt, lúc đầu cứ tưởng cô ta thấy con vào ngành điện ảnh nên mới vào theo. Ai ngờ,...” Trình Tổ Tổ rồi rầm nói.

“ Nhưng chắc là cô ta sẽ không có tài năng đâu.”

“ Hi vọng mẹ nói đúng.”

(Ai da, mẹ của Mẹ Ly đường đường là cựu ảnh hậu đấy nhé :3)

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

Sáng hôm sau:

“ Ba, Tiểu Mặc, buổi sáng tốt lành.” Mẹ Ly ngọt ngào nói.

“ Bác Kiều, Tiểu Mặc chào buổi sáng.” Tô Nhã Cầm nói.

“ Ừ.” Ba Kiều đọc báo nói.

“ Chị hai buổi sáng tốt, chị Nhã Cầm buổi sáng tốt.” Kiều Mặc cười nói.

“ Ừ.”

Mẽ Ly cùng Tô Nhã Cầm ngồi xuống, thím Âu liền đem đồ ăn ra. Mẽ Ly hỏi:

“ Đi cùng chị Tổ Tổ đâu?”

“ 2 người họ đã đi rồi ạ. Nhưng đi đâu thì tôi không biết.” Thím Âu trả lời.

“ Vậy sao?”

Kiều Mặc đứng dậy nói:

“ Em đi học đây.”

“ Ừ.” Mẽ Ly cười nói.

“ Bác Kiều, kỉ niệm thành lập công ty của bác, cháu cùng ba mẹ cũng đến được chứ?”

“ Đương nhiên là được rồi.”

Tô Nhã Cầm cười, sau đó mới nhớ ra nói:

“ Phải rồi Mẽ Ly, cậu nói là muốn rủ tớ đi mua cái gì mà, đúng không?”

“ Đúng vậy, tớ muốn rủ cậu đi mua xe.” Mẽ Ly liếc ba Kiều 1 cái nói.

Ba Kiều cười nói:

“Được rồi, ba sẽ gửi tiền vào tài khoản của con. Bây giờ ta phải đi làm rồi, hai đứa cứ chơi đi.”

“Vâng.” cả 2 đồng thanh lên tiếng.

Mễ Ly nói:

“Chúng ta đi mua xe thôi.”

-----Ta là phân cách tuyến-----

“Tớ nên mua loại nào?” Mễ Ly nhìn mấy chục chiếc xe trước mặt mình hỏi.

“Porsche đi. Loại này đẹp mà.”

Mễ Ly thề, cô sẽ không bao giờ mua Porsche giống tên Doãn Thiên Hạo chết tiệt kia. Nói:

“Tớ không thích Porsche.” Cô lắc đầu nói sau đó chỉ vào chiếc xe màu trắng nói:

“Chiếc này thì sao?”

“Cũng được, là loại Audi A3. Giá cả cũng hợp lí.”

“Vậy quyết định lấy chiếc này nhé.” Mễ Ly nói, Tô Nhã Cầm gật đầu.

Mễ Ly thấy có nhân viên nói:

“Xin lỗi, chúng tôi muốn lấy chiếc này.”

“Vâng. Mời cô đi đến quầy làm thủ tục.” Nhân viên nói.

Mễ Ly cùng Tô Nhã Cầm đi đến quầy thủ tục để điền những thông tin cần thiết rồi lái xe về.

“Cuối cùng em cũng là của chị ~.” Mễ Ly sung sướng nói.

“Được rồi, chúng ta về nhà thôi. Bây giờ chắc 2 mẹ con đó cũng về rồi.” Tô Nhã Cầm nhìn đồng hồ nói.

“Ừ.”

Mễ Ly cùng Tô Nhã Cầm lên xe rồi về BT.

Mấy nàng thấy chương này thế nào? Ta viết vội quá nên không hay lắm nhé. Với lại có lỗi chính tả gì thì nói để ta sửa nhé.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14

BT Kiều

Trình Tố Tố nhìn cái váy hở lưng nói:

“Mẹ, cái váy quả nhiên rất đẹp.”

“Đương nhiên rồi. Con biết mẹ phải bỏ bao nhiêu tiền để đặt họ làm không? Nhưng không sao, cái gì cũng có giá của nó.” Trình Tố Ninh nhìn cái váy nói.

Trình Tố Tố nói:

“Mẹ à, mẹ chắc chắn là ông ta sẽ đổi họ cho con chứ?”

“Mẹ không chắc nữa.” Trình Tố Ninh rồi rầm nói.

“Cái gì?”

“Phu nhân, tiểu thư về rồi.” Thím Âu đứng ngoài cửa nói.

“Tôi biết rồi. Thím đi xuống trước đi.” Trình Tố Ninh nói.

“Vâng, phu nhân.”

Trình Tố Ninh cùng Trình Tố Tố bước xuống tầng. Trình Tố Tố thay đổi vẻ mặt chán ghét lúc đầu nói:

“Mẽ Ly, Nhã Cẩm 2 đưa đi đâu về vậy?”

“Bọn em vừa mới đi mua xe.” Mẽ Ly nói cùng với chăm chú nhìn sắc mặt Trình Tố Tố.

Quả nhiên trong đáy mắt Trình Tố Tố hiện ra sự ghen tị nhưng rất nhanh chóng đã biến mất.

“Ba con cho phép sao?” Trình Tố Ninh hỏi.

“Vâng. Ba đã gửi tiền vào tài khoản của con mà. Ba nói là con nên có xe riêng để tiện cho việc đi lại.” Mẽ Ly nói.

“Ra vậy. Loại xe gì vậy?” Sự ghen tị không thể giấu trong mắt Trình Tố Tố hiện lên.

“Audi A3 thì phải.” Mẽ Ly nói.

Trình Tố Ninh nói:

“Vậy thì 2 đứa cứ ngồi chơi đi nhé. Dì cùng Tố Tố có hẹn rồi. Chắc tối mới về.”

“Vâng.”

Sau khi 2 mẹ con họ đi Tô Nhã Cẩm cũng phải về nhà. Mẽ Ly chán nản thì điện thoại lại vang lên:

“Ai vậy nhỉ?” Mẽ Ly lăm bắm rồi bắt máy. Giọng nói bên kia phát ra:

“Có phải Kiều Mẽ Ly đó không?”

“Vâng.”

“Tớ là Diệp Như Ý đây. Cậu nhớ không?”

“À, đương nhiên nhớ rồi.” Mẽ Ly cười châm biếm. Sao cô có thể quên được chứ.

“Bây giờ cậu rảnh không? Đến nhà tớ đi.” Diệp Như Ý không nhận ra nụ cười châm biếm đấy.

“Ừ, được chứ. Nhà cậu ở đâu để tớ bắt Taxi.”

“Được để tớ nhắn tin địa chỉ cho.”

“Ừ.”

--- ----- ----Ta là phản cách tuyến-----

Mẽ Ly xuống Taxi, đứng trước cổng căn nhà nhìn khá lớn nhấn chuông cửa:

“Ai vậy?” Giọng nói chua lè của phụ nữ trung niên vang lên.

“Cháu là Kiều Mẽ Ly. Bạn của Như Ý ạ.” Mẽ Ly lễ phép lên tiếng.

“Thì ra là vậy. Ta là mẹ của Như Ý. Như Ý đang ở trên phòng ấy. Để ta dẫn cháu lên.” Diệp thị nói.

“Vâng, cảm ơn bác.”

Mẽ Ly đi theo Diệp thị lên phòng của Diệp Như Ý:

“Như Ý, bạn con đến rồi này.”

“Vâng mẹ.” Diệp Như Ý ra mở cửa phòng ra nói: “Mẽ Ly cậu vào đi, mẹ làm cho con 2 ly nước cam nhé.”

“Ừ.”

Mễ Ly quan sát phòng của Diệp Như Ý với ánh mắt đánh giá. Không hiểu như thế nào mà Diệp Như Ý lại nhầm là Mễ Ly đang ghen tị, kiêu ngạo nói:

“Cậu thấy thế nào? Phòng rất đẹp đúng không?”

“À, ừ. Phòng rất đẹp.” Mễ Ly giả tạo nói. Nói thật chứ phòng này chỉ bằng 1/3 phòng của cô.

Diệp thị đem 2 ly nước cam rồi ra ngoài mua sắm. Mễ Ly thờ dài, đúng là nhà giàu mới nổi.

Diệp Như Ý hỏi:

“Thế ba cậu làm gì? Mẹ nữa.”

“Mẹ mình mất rồi còn ba mình thì cũng làm công việc bình thường thôi.” Mễ Ly lơ đãng nói.

“Vậy sao, mình xin lỗi. Thế bạn có anh chị em nào không?”

“Có, mình có 1 đứa em trai ruột thua 12 tuổi.”

“Trùng hợp vậy? Mình cũng có đứa em gái thua 12 tuổi. Tên Diệp Như Mộng.”

“Vậy sao?”

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

Mễ Ly sau khi ăn trưa ở nhà của Diệp Như Ý cùng ở lại đó chơi 1 chút là vừa 3h chiều sau đó thì đi bộ về. Cô muốn hít thở không khí trong lành một chút. Nhưng cô đâu biết, cô đi đến đâu đều thu hút người nhìn.

Lộ Vĩ Phong đang làm một buổi phỏng vấn về việc tuyển chọn thực tập sinh thấy cô đi qua liền ngẩn ngơ.

Cô là ai? Sao có thể khiến tim hắn đập nhanh như thế được? Hắn đã lâu rồi không có cảm giác này. Cảm giác này từ khi chia tay với Tổ Tổ đã không xuất hiện, tại sao bây giờ lại như vậy?

Người quản lý thấy Lộ Vĩ Phong không tập trung nói:

“Mọi người nghỉ 10’ đã nhé.”

“Được.”

Lộ Vĩ Phong nghe thế liền chạy ra ngoài đi tìm Mễ Ly, nhưng vừa ra đã có người hét:

“Lộ ảnh đế.”

Lập tức mọi người liền nhào lại Lộ Vĩ Phong, quản lý phải ra ngăn.

Sau khi dẹp được đám đông, người quản lý nhìn Lộ Vĩ Phong thờ dài hỏi:

“Vĩ Phong, sao vậy?”

“Không có gì, chúng ta tiếp tục phỏng vấn thôi.” Lộ Vĩ Phong khôi phục vẻ mặt lạnh lùng ban đầu nói.

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

“Sao tiểu thư lại đi bộ ạ?” Người làm vườn thấy Mễ Ly đi bộ hỏi.

“Cháu chỉ muốn đi hít thở không khí thôi.”

“Vâng. Đúng rồi, tiểu thư. Hôm nay cậu tài xế bị ốm nên nhờ tôi xin phép cô.”

“Vâng, tôi biết rồi.”

Mễ Ly đi vào nhà rồi đi tắm. Nếu tài xế bị ốm thì cô đến đón Kiều Mặc cũng được.

Trường tiểu học RT:

“Chị.” Kiều Mặc thấy Mễ Ly đứng ngoài cổng trường gọi.

“Tiểu Mặc.” Mễ Ly cười nói. Nhưng thấy sau lưng Kiều Mặc có 1 cô bé nhìn rất chanh chua hỏi:

“Tiểu Mặc, đây là ai vậy?”

“Chị, chúng ta mau về thôi.” Kiều Mặc trèo lên xe nói.

“Tiểu Mặc, có chuyện gì vậy. Cô bé đó là ai?” Mẹ Ly nhìn cô bé đó tiếp tục hỏi.

“Chị, về mau thôi.” Kiều Mặc hối thúc.

“Được rồi.” Mẹ Ly nhìn cô bé đó nói:

“Tạm biệt em nhé.”

Mẹ Ly ngồi trên xe hỏi:

“Tiểu Mặc, cô bé đó là ai vậy?”

“Cô ta vừa mới chuyển đến lớp em. Nhà cô ta là nhà giàu mới nổi. Tên Diệp Như Mộng.” Kiều Mặc phỉn chán giải thích.

“Diệp Như Mộng? Cái tên rất đẹp mà.”

“Nhưng cô ta rất kiêu căng. Em rất ghét loại con gái đó.” Kiều Mặc bĩu môi.

Mẹ Ly nhún mày suy nghĩ, Diệp Như Mộng. Cái tên này nghe quen nhỉ.

Cô nhìn mặt Kiều Mặc hậm hực như thế liền cười hỏi:

“Chị dẫn Tiểu Mặc đi ăn kem nhé.”

“Thật sao?” Kiều Mặc hớn hờ hỏi.

“Đúng vậy. Em muốn ăn kem gì?”

“Kem socola. Nhưng ba sẽ không mắng chứ?”

“Không sao đâu, bây giờ là đầu tháng 4 rồi. Ba sẽ không nói gì đâu.”

“Vâng.”

Mẹ Ly dẫn Kiều Mặc đến cửa hàng kem gần trường của Kiều Mặc.

--- ----- Ta là phân cách tuyến-----

BT Kiều gia:

“Tiểu thư cùng thiếu gia về rồi ă?” Âu quân gia hỏi.

“Ừ ông đem mấy cái kem này bỏ vào tủ lạnh đi.” Mẹ Ly nói.

“Vâng.”

Mẹ Ly cùng Kiều Mặc đi vào nhà thì thấy Doãn Thiên Hạo đang ngồi đó. Mẹ Ly làm như không thấy Doãn Thiên Hạo, cười nói với Kiều Mặc:

“Tiểu Mặc, em lên tầng thay đồ rồi xuống phụ chị nấu ăn nhé.”

“Vâng.”

Sau khi Kiều Mặc lên tầng Doãn Thiên Hạo hỏi:

“Cô biết nấu ăn sao?”

“Không liên quan đến anh. Anh đến đây có việc gì?”

“Không liên quan đến cô.” Doãn Thiên Hạo nói.

“Nhỏ mọn.” Mẹ Ly lẩm bẩm.

Bây giờ mới ra được chương mới, xin lỗi mấy nàng nhé ^:)^ . Mà nàng nào muốn trở thành thành viên trong đại gia đình của ta thì vào link này nhé.

viewtopic.php?f=6&t=389019&start=0

Đại gia đình của Mii luôn chào đón mọi người :bighug:

~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Mễ Ly vào bếp đeo tạp dề chuẩn bị nguyên liệu trước, nếu cô nhớ không nhầm thì ba Kiều thích nhất là món Cá sốt cà chua mà hình như nam chính Doãn Thiên Hạo cũng rất thích cá.

“Chị, em có thể làm gì đây?” Kiều Mặc đi vào bếp hỏi.

“Em mở tủ lạnh lấy vài quả cà chua rồi đem ra rửa đi.” Mễ Ly nói.

“Vâng.”

Doãn Thiên Hạo nhìn Mễ Ly nhú mày, cô ta là đại tiểu thư Kiều thị sao lại biết nấu ăn? Chuyện này thực sự rất khó hiểu.

“Hạo, chúng ta đi thôi.” Trình Tổ Tổ lộng lẫy đi xuống nói.

“Tổ Tổ, bên công ty vừa gọi điện cho anh. Họ nói bữa tiệc bị hủy bỏ rồi.” Doãn Thiên Hạo làm vẻ tiếc nuối nói.

“Hả, tại sao lại vậy được? Mất công em chuẩn bị tí mĩ nấy giờ..” Trình Tổ Tổ bực bội nói.

“Được rồi, nói thế cũng không làm được gì. Anh về trước đây.” Doãn Thiên Hạo làm bộ đi ra nói.

“Khoan đã Hạo, anh đã mất công đến đây rồi thì ở lại ăn tối đã. Để em bảo Thím Âu chuẩn bị cơm cho anh luôn.” Trình Tổ Tổ cười nói.

“Vậy cũng được.”

Trình Tổ Tổ đi vào bếp thì thấy Mễ Ly đang nấu ăn, nhú mày nhưng vẫn dịu dàng hỏi:

“Mễ Ly, thím Âu đâu?”

“Hết muối rồi nên thím Âu đi mua. Chị có chuyện gì sao?”

“Ừ, chị muốn nhờ thím Âu nấu cơm cho Hạo luôn.” Trình Tổ Tổ cười nói.

“Được rồi. Chị ra ngoài ngồi chơi với Doãn tổng đi. lát nữa thím Âu về, em sẽ nói cho.”

“Vậy làm phiền em rồi.”

“Không sao.”

Trình Tổ Tổ đi ra, Mễ Ly liền chửi thầm. TMD, Doãn Thiên Hạo là đồ nói dối trắng trợn, làm gì có cuộc gọi nào.

“Chị, em rửa cà chua xong rồi.” Kiều Mặc nói.

“À, ừ. Em để đó đi.”

“Vâng. Vậy em lên làm bài tập nhé.”

“Ừ, khi nào đến bữa tối chị sẽ gọi em xuống.”

--- ----- Ta là phân cách tuyến -----

Mễ Ly tắt bếp thì vừa lúc thím Âu trở về. Thím Âu cười nói:

“Mùi thơm quá. Chắc là ngon lắm.”

“Thím Âu, nấu cơm cho Doãn tổng nữa nhé. Tôi lên tắm đây.” Mễ Ly nói.

“Vâng.”

Mễ Ly đi lên phòng, cởi áo quần ra rồi ngồi vào bồn tắm. Cô nhắm mắt thư giãn. Ngày nào mà cũng gặp cái tên Doãn Thiên Hạo này chắc cô chết mất. Tối qua đã ngồi ăn với hắn rồi, mà hôm nay còn mặt dày đến ăn ké. Không phải hắn giàu lắm sao? Chủ tịch tập đoàn KL cơ mà. Tiền dùng mãi không hết cơ mà. Tại sao cứ đến nhà cô ăn ké vậy?

Thật là phiền mà. Nói thật là trong các nam chính thì cô ghét nhất là Doãn Thiên Hạo.

Kiểu Mễ Ly nguyên bản tuy luôn tìm cách quyến rũ cả 4 nam chính, nhưng cô chỉ thật lòng với Doãn Thiên Hạo, nên mới muốn dành đêm đầu tiên cho hắn. Vì cô sợ sau này nếu bước chân vào giới Showbiz thì phải sử dụng quy tắc ngầm mới có thể tồn tại mà Doãn Thiên Hạo thì không thể giúp cô mãi được.

Mễ Ly thở dài, cuộc đời thật bất công. Cô đứng dậy, quần khăn tắm rồi ra ngoài.

“Aaaaaaaaaaaaaaaaaa.” Mễ Ly hét lên. Sao Doãn Thiên Hạo trong phòng cô.

Doãn Thiên Hạo nhú mày, đây không phải phòng của Tổ Tổ sao. Hắn vào lộn phòng sao?

“Anh, sao anh lại ở đây?” Mễ Ly giữ khăn tắm trên người lắp bắp hỏi.

“Tôi vào nhầm phòng.” Soãn Thiên Hạo nhìn cặp chân trắng nõn của Mễ Ly nói.

Mễ Ly thấy Doãn Thiên Hạo đang nhìn mình chằm chằm, đỏ mặt nói:

“Anh ra ngoài cho tôi. Không sợ Trình Tổ Tổ hiểu nhầm sao?”

“Thì sao chứ? Cửa cũng đã đóng rồi. Tôi vẫn còn chưa nói chuyện với cô.” Doãn Thiên Hạo nhìn Mễ Ly đỏ mặt, hứng thú nói.

“Anh ra ngoài trước đi. Tôi phải mặc quần áo trước. Anh mau ra ngoài đi.” Mễ Ly đẩy Doãn Thiên Hạo ra ngoài.

Mễ Ly đẩy được Doãn Thiên Hạo ra ngoài, vội khóa cửa lại. Doãn Thiên Hạo cười thầm, quả là vật nhỏ thú vị. Nhưng hắn không biết vì hành động như thế mà độ chán ghét của Mễ Ly đối với hắn đã lên đến cực điểm.

Mễ Ly thay một bộ váy sau đó chán ghét đi ra ngoài. Cô thật sự thật sự rất ghét hắn. Hắn có Bạch Liên Hoa nữ chủ rồi cơ mà, mà hắn chỉ cần búng tay 1 cái là nữ nhân hàng loạt xếp hàng. Vì sao cứ nhất thiết là cô?

Mễ Ly bực bội đi ra phòng khách thì vừa lúc ba Kiều về.

“Ba về rồi sao?”

“Ừ, sao vậy? Hình như con không vui đúng không. Mới mua xe mà.” Ba Kiều hỏi.

“Không có, ba đi thay quần áo đi. Con đói quá.” Mễ Ly cười nói.

“Ừ.”

Mễ Ly mở TV ra xem, là buổi phỏng vấn của Ảnh đế-Lộ Vĩ Phong. Nói thật chứ trong các nam chính cô lại thích tính cách của Lộ Vĩ Phong cùng Mộ Thế Hàn nhất. Cả hai đều bảo vệ cùng cương chiều nữ chính 1 cách thâm lặng. Tuy vẻ bề ngoài lạnh lùng lãnh khốc nhưng bên trong rất ấm áp. Mà nói đến đây cô mới nhớ là Lộ Vĩ Phong cùng Trình Tổ Tổ từng hẹn hò với nhau hồi cấp 2, nhưng vì lý do gì đó mà Trình Tổ Tổ chia tay Lộ Vĩ Phong.

“Chị đang nghĩ gì mà thần thờ vậy?” Giọng nói của Kiều Mặc đánh thức suy nghĩ của Mễ Ly.

“À không có. Chị nghĩ là hôm nay là ngày 2/4 rồi còn 8 ngày nữa là đến dự tuyển thôi.” Mễ Ly giải thích.

“Ra vậy, chị vào ăn thôi. Ba ngồi vào bàn rồi.”

“Ừ.” Cô thật sự không muốn ngồi ăn với Doãn Thiên Hạo. Cứ nhìn thấy hắn là cô lại cảm thấy buồn nôn. Nhưng làm nôn trước mặt mọi người như thế được?

Mễ Ly thấy bàn ăn còn thiếu Trình Tổ Tổ cùng Doãn Thiên Hạo thì vui vẻ. Trình Tổ Tổ Ninh nói:

“Mễ Ly, Tổ Tổ cùng Thiên Hạo còn chưa có xuống. Con lên gọi 2 đứa xuống ăn được không?”

“Vâng.”

Mẽ Ly đang định gõ cửa phòng của Trình Tố Tố, thì bên trong phát ra âm thanh rên rĩ:

“ Ần...Hạo, sâu quá. Em chịu không nổi.”

“ Ngoan, sắp được rồi.” Kèm theo đó là tiếng thờ dốc.

Mặt của Mẽ Ly liền đỏ tới mang tai, họ đang làm cái quái gì thế chứ. Cô làm như chưa nghe thấy gì nói:

“ Chị, Doãn tổng, di báo em gọi 2 người xuống ăn tối.”

Bên đó liền im lặng một hồi rồi nhỏ giọng nói:

“ Chị biết rồi, em xuống trước đi. lát chị xuống sau.”

“ Vâng.”

Mẽ Ly liền nhanh chóng đi xuống. 2 người này đang làm cái gì vậy chứ. Còn có người lớn cùng trẻ em ở nhà, vậy mà,... Cô khôi phục lại vẻ mặt bình thường rồi ngồi xuống bàn ăn.

Ba Kiều ăn thử miếng cá nói:

“ Cá hôm nay rất ngon. Thím Âu làm tốt lắm.”

“ Giám đốc, món cá hôm nay không phải tôi làm mà là tiểu thư cùng thiếu gia cùng nhau làm đấy.” Thím Âu cười nói.

“ Vậy sao? Vị rất giống với mẹ 2 đứa làm.” Ba Kiều bất ngờ hỏi.

Trình Tố Tố nghe ba Kiều nhắc đến mẹ Kiều trong lòng liền nổi giận.

“ Ba, con chỉ rửa cà chua thôi. Còn lại là chị làm hết.”

Trình Tố Tố cùng Doãn Thiên Hạo quần áo chỉnh tề đi xuống. Trình Tố Tố ngọt ngào nói:

“ Để mọi người chờ lâu rồi.”

“ Không sao, con mau ngồi xuống ăn đi.” Trình Tố Tố cười hiền hậu nói.

“ Vâng.”

Doãn Thiên Hạo thấy đĩa cá sốt cà chua mắt liền sáng lên. Nếu ai hỏi hần trên đời hần thích gì nhất. Hần sẽ không do dự mà trả lời là cá sốt cà chua.

Hần không chút do dự mà gấp 1 miếng ăn thử, quả thật rất ngon, liền gấp thêm vài miếng nữa. Trình Tố Tố thấy vậy hỏi:

“ Hạo, anh thích ăn sao? Thím Âu, sau này mỗi lần Hạo đến thím nhớ làm món này tiếp nhé.”

“ Trình tiểu thư. Món này không phải do tôi làm mà là do đại tiểu thư làm đây. Giám đốc cũng nhằm là tôi làm.” Thím Âu 1 lần nữa giải thích.

“ Vậy sao?” Nụ cười của Trình Tố Tố có chút cứng ngắc.

“ Chị đừng hiểu lầm, là do em biết ba rất thích cá nên mới làm thôi.” Mẽ Ly giải thích.

“ Ra vậy, vậy lúc nào rảnh em dạy chị làm món này được không?” Trình Tố Tố tươi cười hỏi.

“ Em xin lỗi, cái này là em làm bừa thôi. Chị lên mạng tìm công thức cũng được.” Mẽ Ly nhún vai nói.

“ Không sao. Để chị lên tự tìm cũng được.” Trình Tố Tố cười nói.

“ Thật sự con làm bừa sao? Vị rất giống với vị mẹ con làm.” Ba Kiều hoài niệm nói.

Trình Tố Tố thấy ba Kiều như vậy cười nói:

“ Minh à, Mẽ Ly quả thật là rất giống chị Mỹ Yên.”

“ Ừ.” Ba Kiều nói.

Kiều Mặc đứng dậy nói:

“Con còn vài bài tập chưa làm xong. Mọi người cứ ăn tự nhiên.”

Doãn Thiên Hạo nhủ mày, Kiều Mễ Ly đang nói dối. Làm bữa không thể ngon như thế được. Nhưng việc đó thì có liên quan gì đến hần chứ? Chết tiệt, không hiểu sao mấy ngày nay, hần cứ có suy nghĩ lung tung.

Mii xin lỗi mọi người nhé vì ra chương muộn nhé. ^:)^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

“Tổng giám đốc, có thiệp mời từ công ty Kiều thị.” A Thành nói.

“Có việc gì?” Mộ Thế Hân hỏi.

“Là kỉ niệm ngày thành lập công ty. Tổng giám đốc có đến không ạ?”

“Tất nhiên. Cậu đi chuẩn bị quà tặng và lễ phục cho tôi đi. Mà còn bao nhiêu ngày nữa?”

“Còn 3 ngày nữa ạ.”

“Được rồi, cậu ra ngoài đi.”

“Vâng.”

Sau khi A Thành ra ngoài, Mộ Thế Hân liền nở ra nụ cười dịu dàng. Ly Ly~, đã bao lâu rồi hần không được gặp cô? Hần nhớ tất cả mọi thứ thuộc về cô. Mộ Thế Hân nhẹ giọng nói:

“Ly Ly, ta rất mong chờ lần gặp mặt sắp tới.”

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

“Hạo, anh đưa chúng tôi mấy cái thiệp này làm gì?” Lộ Vĩ Phong hỏi.

“Là thiệp mời từ Tổ Tổ, mỗi người đều có 1 cái nên phải đi đầy đủ đấy.” Doãn Thiên Hạo vuốt tấm thiệp nói.

“Tôi thì được nhưng cậu có đi không?” Đông Phương Kỳ hỏi Lộ Vĩ Phong.

“Có, tại sao không chứ?” Lộ Vĩ Phong cười, ở đó, hần có thể gặp lại Tổ Tổ nhưng Doãn Thiên Hạo lại là bạn trai của Tổ Tổ, hần phải làm như thế nào?

--- -----Ta là phân cách tuyến-----

Hôm nay là ngày 5/5, cũng là ngày thành lập công ty Kiều Thị. Bữa tiệc sẽ diễn ra từ 8h tối đến nửa đêm.

Trình Tổ Ninh thuê rất nhiều chuyên viên trang điểm đến. Nhưng cô lại không dám, biết đâu bà ta lại thuê người làm gì đó? Nên cô đã nhờ Tô Nhã Cẩm tìm người khác.

Cô gái ấy tên là Vương Mai, một người rất có kinh nghiệm. Mễ Ly cũng nhớ mang máng về cô Vương Mai này.

Tuy cô ta xuất hiện không đến 5 chương nhưng lại rất thông minh và sắc sảo. Năm nay đã hơn 30 rồi, chồng chết, chỉ còn lại đứa con gái nhỏ.

Mễ Ly thâm gật đầu, Vương Mai là người đáng tin cậy.

“Xin chào, tôi là Vương Mai. Tôi đến trang điểm cho Kiều tiểu thư.” Vương Nhu mở cửa ra nói

“Chị cứ gọi em là Mễ Ly là được rồi.” Mễ Ly cười nói.

“Xin lỗi nhưng tôi là chuyên viên trang điểm của cô chứ không phải là bạn của cô. Mong tiểu thư thứ lỗi.” Vương Mai thẳng thừng từ chối.

“Không sao. Vậy chúng ta bắt đầu thôi. Hơn 6h giờ rồi.” Nụ cười của Mễ Ly có chút cứng ngắc. Vương Mai quả thật rất nghiêm khắc.

Wương Mai bắt đầu làm tóc trước rồi mới bắt đầu trang điểm.

~

Mễ Ly hài lòng nhìn mình trong gương. Vương Mai trang điểm rất chuyên nghiệp. Khuôn mặt trong gương nhìn vừa dịu dàng vừa quyến rũ.

Tô Nhã Cẩm bước vào nói:

“Mễ Ly, cậu mau mặc váy vào đi. Còn chưa đầy 20’ nữa là 8h rồi.

“Ừ, cậu giúp tớ đi.” Mễ Ly nói.

“Ừ.” Tô Nhã Cẩm cùng Vương Mai đi theo Mễ Ly vào phòng thay đồ.

Cái váy của Mễ Ly thoạt nhìn thì như váy cưới nhưng nhìn kĩ thì khác.

Mễ Ly rất dễ dàng mặc cái váy vào, như thể là chiếc váy dành riêng cho cô vậy. (Mii: đương nhiên rồi, cái váy đó là do chị Nhã Cẩm làm riêng mà.)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Trình Tố Tố cùng Mễ Ly đi lại chỗ của Trình Tố Ninh. Trình Tố Tố nũng nịu kêu:

“Mẹ.”

“Tố Tố, Mễ Ly. 2 đứa mau lại đây.” Trình Tố Ninh cười dịu dàng nói.

Trình Tố Tố cùng Mễ Ly đi lại. Trình Tố Ninh cười nói:

“Đề tôi giới thiệu, đây là con gái lớn Tố Tố 24 tuổi còn đây là con gái út, 22 tuổi Mễ Ly.”

Mễ Ly cười thầm, bà ta giới thiệu không có họ để làm mọi người tưởng Tố Tố là Kiều đại tiểu thư đây mà.

1 vị phu nhân nghe thế háms của nói:

“Kiều phu nhân, con trai ta cũng 24 tuổi đấy. Nó vừa đi du học lấy bằng tiến sĩ về khoa học đấy. Bà thấy thế nào?”

Trình Tố Ninh nghe thế thì cũng vui mừng, bà cũng biết danh tiếng con trai nhà này, mặc dù không giàu bằng Doãn Thiên Hạo nhưng hẳn có rất nhiều bạn gái, chọn đàn ông hiền lành, nghe lành 1 chút thì tốt hơn. Trình Tố Ninh đang định đồng ý thì:

“A Tôn đổi họ cho Trình Tố Tố rồi sao?”

Trình Tố Ninh nghe thế thì không biết làm sao, nhưng vẫn kiêu ngạo nói:

“Bà là ai mà dám nói thế với tôi chứ? Còn dám gọi tên chồng tôi thân thiết như vậy?”

“Dựa vào gì à? Dựa vào tôi là chị gái nó.” Người phụ nữ đó đáp lại.

“Chị, chị về nước khi nào vậy?” Trình Tố Ninh run sợ nói.

“Sao vậy, tôi không được phép về nhà của tôi sao?” Kiều Thiên Ý nói.

“Không có.” Trình Tố Ninh bình thường không sợ ai, nhưng lại rất sợ bà chị chồng này

Phu nhân lúc này nghe thế thì nói với Trình Tố Ninh:

“Kiều phu nhân, tôi nghĩ con trai tôi không hợp với Trình tiểu thư đâu.”

“Phu nhân...” Trình Tố Ninh đứng người. Căm hận nhìn Kiều Thiên Ý.

Trình Tố Tố đang định chào hỏi Kiều Thiên Ý thì:

“Bác, bác về nước rồi sao?” Mễ Ly ngọt ngào nói.

“Tiểu Ly đây sao? Cháu càng lớn càng giống Yên Yên. Thế Tiểu Mặc đâu?” Kiều Thiên Ý cười hỏi.

“Bác?” Kiều Mặc hỏi.

“Ai da, Tiểu Mặc vẫn còn nhớ bác cơ à?” Kiều Thiên Ý sùng nịch nói.

“Đương nhiên rồi.”

Mễ Ly cười nói:

“Bác, cháu đi tìm bạn trước. Bác cứ nói chuyện với Tiểu Mặc nhé.”

“Ừ.”

Trình Tổ Tổ liền nhân cơ hội nói:

“Bác.”

Kiều Thiên Ý liếc Trình Tổ Tổ 1 cái rồi cười nói với Kiều Mặc:

“Tiểu Mặc có nhớ anh Thiên Vũ không?”

“Có bác.”

“Vậy chúng ta lại chỗ anh ấy.”

“Vâng.”

Kiều Thiên Ý dẫn Kiều Mặc đi chỗ khác để lại Trình Tổ Tổ tràn đầy hận ý đứng đó nhưng cô vừa thấy Doãn Thiên Hạo, Đông Phương Kỳ và Lộ Vi Phong liền khôi phục trạng thái dễ thương thường có.

--- -----

“Này, lúc này đến giờ có nhiều người nhìn cậu lắm đấy.” Tô Nhã Cầm nói.

“Hả, có sao?” Mễ Ly làm như bất ngờ hỏi.

“Đương nhiên rồi. Toàn là công tử nhà giàu đấy.” Tô Nhã Cầm bĩu môi.

“Cậu ghen tị cái gì vậy? Nhà cậu còn chưa đủ giàu sao?” Mễ Ly cười nói.

“Xì.”

2 người cười nói vui vẻ thì:

“Mễ Ly, cậu nhớ tớ không?”

“Cậu là Diệp Như Ý?” Mễ Ly hỏi.

“Đúng vậy, lần trước tớ hơi...” Diệp Như Ý xấu hổ nói.

“Không sao. Đề tớ giới thiệu, Nhã Cầm đây là Diệp Như Ý, bố cô ấy là giám đốc công ty Diệp thị, bọn tớ quen nhau ở buổi tuyển chọn. Như Ý, đây là Tô Nhã Cầm bạn thân nhất của tớ. Ba cậu ấy là Đại tướng.” Mễ Ly giới thiệu.

“Ba cậu là Tô Đại tướng sao? Thật hâm mộ.” Diệp Như Ý nói.

Tô Nhã Cầm tuy ngây thơ nhưng không có ngốc, nhìn tính cách của Diệp Như Ý cô liền biết đây không phải là loại người tốt đẹp. Ngắn gọn nói:

“Rất cui khi được quen biết cô nhưng tôi và Mễ Ly còn có việc phải làm. Thành thật xin lỗi.”

“Không sao, để lúc khác chúng ta nói chuyện cũng được.” Diệp Như Ý cười nói.

Tô Nhã Cầm gật đầu nói cái sau đó lôi Mễ Ly đi. Vừa đi vừa hỏi:

“Cô ta thật là giả tạo. Nhìn thấy ghét. Cậu chịu nổi cô ta là tài đấy.”

“Diễn là nghề của Kiều Mễ Ly tớ nên cậu cứ thường thức đi.”

“Tớ không đùa đâu. Cô ta với Trình Tổ Tổ đúng là cùng một loại người mà.” Tô Nhã Cầm chán ghét nói.

“Ha ha, không ngờ Tô đại tiểu thư lại thẳng tính như vậy.” Mễ Ly cười.

“Hừ.” Tô Nhã Cầm hừ lạnh.

Thành thật xin lỗi mọi người nhé ^:)^ , Mui đang bận ôn thi. Nếu 30/4 và 1/5 mình k đi du lịch thì sẽ ra chương mới cho mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Kiều Tôn cầm mic nói:

“Bây giờ, mọi người hãy bắt cặp với bạn khác giới và khiêu vũ.”

Lập tức một điệu nhạc du dương liền vang lên. Mọi người liền tìm người để nhảy.

Mộ Thế Hàn đưa tay chỉ Như Nguyệt, cười quyến rũ:

“Tôi có thể có vinh hạnh mời tiểu thư nhảy 1 bài không?”

Mễ Ly phì cười nói:

“Rất xin lỗi, bốn tiểu thư đã có người mời trước.”

Mộ Thế Hàn nghe thế nhíu mày hỏi:

“Có thể cho tôi biết quý danh của ngài ấy?”

“Là tôi.” Kiều Tôn đi lại nói.

Mộ Thế Hàn thấy thế thì khí thế lúc nãy đã tiêu tan từ khi nào, vội đi ra chỗ khác.

Mễ Ly cười thầm. Kiều Tôn mời Mễ Ly ra nhảy, hỏi:

“Tiểu Ly, con quen với Mộ tổng sao?”

“Vâng, có chút.”

“Ta không cấm con quen biết ai nhưng Mộ tổng là một người rất tàn bạo, con nên cẩn thận.”

“Vâng.”

Mễ Ly nghĩ cũng đúng, Mộ Thế Hàn là người rất nguy hiểm nhưng bây giờ trong tổng hợp 4 nam chính, người cô tiếp xúc nhiều nhất lại là Mộ Thế Hàn.

Điệu nhạc kết thúc, Kiều Tôn đưa tay Mễ Ly cho Mộ Thế Hàn.

Mộ Thế Hàn vui vẻ khiêu vũ cùng Mễ Ly, chạm vào tấm lưng trắng nõn của cô, Mộ Thế Hàn như có dòng điện chạy qua

Trình Tổ Tổ đang nhảy cùng Doãn Thiên Hạo thấy Mễ Ly nhảy cùng 1 người đàn ông đẹp trai, kiêu ghen tị. Đạo này, thái độ của Hạo đối với cô rất lạnh nhạt. Trình Tổ Tổ cười đề nghị:

“Hạo, hay là chúng ta đổi bạn nhảy đi. Đổi với cặp của Mễ Ly nhé.”

Doãn Thiên Hạo tuy không hiểu Trình Tổ Tổ nói thế là có ý gì nhưng vẫn đồng ý.

Tuy Trình Tổ Tổ có chút do dự khi cho Hạo cùng Mễ Ly nhảy nhưng người đàn ông đó lại nhìn tốt bụng và quan tâm hơn Hạo nhiều.

“Mễ Ly, chúng ta đổi bạn nhảy được không?” Trình Tổ Tổ cười hỏi.

Mẽ Ly nghe thế thì thầm nhủ mày, không biết bà Trình lại bày cái gì nữa đây. Cô quan sát Mộ Thế Hàn, thấy Mộ Thế Hàn không có cảm xúc gì thì cười nói:

“Được thôi.”

Doãn Thiên Hạo buông tay của Trình Tổ Tổ ra, cầm tay của Mễ Ly. Bàn tay nhỏ nhắn mềm mại được bao phủ hoàn toàn bởi bàn tay to lớn của Doãn Thiên Hạo.

Mộ Thế Hàn thấy thì cảm thấy khó chịu trong lòng. Trình Tổ Tổ cười nói:

“Xin chào, em là Trình Tổ Tổ chị gái của Mễ Ly.”

“Hả? Không phải cô họ Trình sao? Với lại, lúc này giới thiệu con, Kiều tổng không có giới thiệu cô nha.” Mộ Thế Hàn làm như không biết nói.

Trình Tổ Tổ nghe thế thì mặt cứng đờ, giải thích:

“Mẹ em là Kiều phu nhân.”

“Ra là con riêng của Kiều phu nhân.” Giọng của Mộ Thế Hàn đủ lớn để mọi người xung quanh nghe thấy.

Trình Tổ Tổ đang định nói gì đó thì:

“Trình tiểu thư thật xin lỗi, tôi có việc phải về trước đây.” Sau đó quay sang nói với Mễ Ly:

“Ly Ly, anh về trước, lần sau gặp lại.”

“Vậy anh về nhé.” Mễ Ly cười nói.

Doãn Thiên Hạo nghe Mộ Thế Hàn gọi Mễ Ly gọi thế thì mawtjk tối sầm lại.

Mễ Ly cười nói:

“Vậy hai người cứ tiếp tục đi nhé.”

Trình Tổ Tổ gật đầu, dù sao người đàn ông đó cũng đi rồi.

Nhưng Doãn Thiên Hạo đâu có bỏ qua dễ dàng như vậy, anh nói:

“Tổ Tổ, em nhảy với Phong đi. Dù gì cũng đã đổi người rồi.”

“Nhưng. Thôi, như vậy cũng được.” Trình Tổ Tổ nói. Dù sao, từ sau khi chia tay anh, cô cũng đã lâu không nói chuyện với anh.

Trình Tổ Tổ liền đi tìm Lộ Vĩ Phong.

“Anh làm vậy là có ý gì.” Mễ Ly không vui hỏi.

“Sao? Cô có vấn đề gì à.” Doãn Thiên Hạo cảm eo Mễ Ly cười ma mị rồi bắt đầu di chuyển,

Mễ Ly cũng phối hợp với Doãn Thiên Hạo có điều trên mặt lộ rõ vẻ chán ghét:

“Tôi nói rõ với anh rồi mà, tôi không rảnh.”

“Tôi không thấy như vậy.”

“Nhỏ mọn.” Mễ Ly bĩu môi.

Đôi môi mỏng đỏ chu lên, Doãn Thiên Hạo thấy thế thật muốn cắn một cái. Mễ Ly thấy Trình Tổ Tổ đang nhảy cùng Lộ Vĩ Phong cười nói:

“Bạn gái anh đang khiêu vũ cùng người đàn ông khác kia, không ghen sao?”

Doãn Thiên Hạo cười nhẹ:

“Thì sao? Đó là nhân viên của tôi.”

“Chắc anh không biết, Lộ Vĩ Phong là bạn trai cũ của Trình Tổ Tổ.”

“Hả? Bạn trai cũ?”

“Đúng vậy. Anh không biết sao?”

Doãn Thiên Hạo không trả lời, đi thẳng đến chỗ của Trình Tố Tố:

“Phong, chúng ta đôi bạn nhảy đi.”

“Được.” Lộ Vĩ Phong không chút do dự mà đồng ý. Hắn cùng Trình Tố Tố không thể nói chuyện.

Trình Tố Tố tiếc nuối.

Lộ Vĩ Phong đưa tay ra nói:

“Hân hạnh.”

Mễ Ly đưa tay ra, bắt đầu điệu nhảy.

Cũng giống như Mộ Thế Hàn và Doãn Thiên Hạo, Lộ Vĩ Phong cũng bị Mễ Ly mê hoặc, mùi thơm trên người cô tuyệt đối không phải là do nước hoa tạo nên.

Anh thoải mái thưởng thức hương thơm tự nhiên của Mễ Ly.

Mễ Ly thấy Lộ Vĩ Phong cứ hít vào hơi khó chịu. Bèn chuyển đề tài:

“Rất vinh dự khi được nhảy cùng Lộ anh đế.”

“Tôi cũng rất vinh hạnh khi được nhảy cùng Kiều tiểu thư.”

2 người tuy chưa gặp nhau lần nào nhưng lại nói chuyện rất vui vẻ.

“A lô.” Mễ Ly ngái ngủ hỏi.

“Mễ Ly, cậu lên báo kia.” Tô Nhã Cẩm hối hả nói.

“Hả?”

“Có ảnh chụp với Doãn Thiên Hạo, Hàn tổng, Mike và Lộ anh đế đấy”

Mễ Ly liền mở máy tính ra, tìm trang giải trí.

“Con gái cưng của tổng giám đốc Kiều thị là 1 trong những thí sinh được chọn vào buổi tuyển sinh.”

“Mike nhìn Kiều tiểu thư đắm đuối.”

“Kiều Mễ Ly trở thành cô gái may mắn nhất của năm khi được khiêu vũ với giám đốc công ty KL-Doãn Thiên Hạo, tổng giám đốc công ty bất động sản lớn nhất TQ-Mộ Thế Hàn và soái ca của các chị em phụ nữ-Lộ Vĩ Phong.”

Và còn nhiều tin khác nữa.

Mễ Ly liền bật dậy, chạy đi tìm Kiều Tôn.

“Ba!!!”

“Sao vậy, có chuyện gì?”

“Bữa tiệc hôm qua không có phóng viên với nhà báo đúng không?”

“Đúng vậy. Ba đã nói với bảo vệ rồi, tuyệt đối không được cho phóng viên vào rồi. Có chuyện gì sao?”

“Không có, con chỉ hỏi thế thôi.”

Nói xong cô liền nhanh chóng chạy vào phòng rồi đóng cửa lại. Rốt cuộc là ai làm? Trình Tố Tố? Không thể là cô ta được, cô ta sẽ không ngốc đến như thế với lại Doãn Thiên Hạo là bạn trai của cô ta. Vậy, rốt cuộc là ai?

Đó mấy nàng là ai nè? Đây là hồ mới của Mii, là truyện edit đấy, mẩu nàng vào ủng hộ nha:

Hậu cung đoạt vị ký

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Mễ Ly thờ dài, chưa nổi tiếng mà đã có scandal, sau này phải làm như thế nào?

Cô lấy hết can đảm, mở lại bài báo đó một lần nữa. Cô muốn xem cư dân mạng nói như thế nào?

“Đây là nữ thần sao? Cô ấy quá đẹp. Tôi cũng không lấy làm lạ khi mọi người đều yêu thích cô ấy đâu.”

“Chắc chắn sau này cô ấy sẽ nổi tiếng.”

“Oa oa, thật ghen tị. Đời thật không công bằng, người ta đã giàu rồi còn đẹp còn tôi thì sao?”

“Hừ, chưa nổi tiếng mà đã scandal rồi sao? Ha!”

“Mẹ cô ấy là Hà ảnh hậu sao? OMG!!!!!!Đúng là mẹ nào con nấy.”

“Tôi thì sau này cô ta mà nổi tiếng tôi cũng sẽ không thích cô ta. Tôi thề.”

Mễ Ly đọc cái bình luận cuối cùng xong, phiền muộn tắt máy tính. Cái giới Showbiz là như vậy. Fan có chỉ số tương đương với antifan. Để thay đổi được số phận, cô phải học cách làm quen với cái này thôi.

Mễ Ly không để tâm nữa. Cô làm vệ sinh cá nhân rồi xuống ăn sáng. Hôm nay bữa sáng có cả Kiều Thiên Ý, cô không nên xuống muộn.

“Bác sáng hảo. Tiểu Mặc sáng hảo.”

“Ừ.”

“Chị hai sáng hảo.”

Mễ Ly ngồi xuống thấy ba Kiều đã không còn ở đây, liền biết đã đi làm, con 2 mẹ Trình Tổ Tổ thì...

“Chị dậy sớm thế ạ?” Trình Tổ Ninh cười nói.

“Bác sáng hảo ạ.”

“Dậy sớm sao? Hai người không được dậy sớm đảng hoàng à? Bây giờ gần 10h mới xuống ăn sáng, mà con nói tôi dậy sớm sao?”

Trình Tổ Ninh nghe thế im bặt, không biết nói gì. Trình Tổ Tổ khóc nói:

“Bác, con xin lỗi.”

“Cô đừng có mà làm bộ như vậy. Người ngoài lại tưởng chúng tôi ngược đãi cô không bằng.” Kiều Thiên Ý quát.

Trình Tổ Tổ cùng Trình Tổ Ninh không biết làm gì hơn, đành ngồi im thín thút ở bàn ăn.

Mễ Ly cười thầm, cô không nên mở lời ngay lúc này. Liền chuyển chủ đề:

“Bác, anh họ đâu ạ?”

“Nó đi chơi rồi. Ba nó đi công tác 1 cái là...” Kiều Thiên Ý thờ dài.

Kiều Mặc hỏi:

“Chị, ngày kia là ngày tuyển chính thức rồi, chị chuẩn bị chưa?”

“Đương nhiên là xong rồi, hôm nay chị chỉ cần tìm quản lý kiểm tra trang điểm nữa thôi.”

Kiều Thiên Ý nghe thế nói:

“Bác có quen người trang điểm đây, còn quản lí thì không chắc. Tên là Vương Mai thì phải.”

“Là chị Vương sao? Con thấy chị ấy làm việc rất được, vậy phiền bác nói với chị ấy là chiều nay đến nhà nha.”

“Ừ. Mà cháu có quen Vương Mai sao?”

“Vâng, chị ấy trang điểm cho cháu vào bữa tiệc tối qua.”

“Nhã Cầm, cậu đến nhà tớ chơi đi.”

“Không được rồi, tớ đang ở sân bay.”

“Ể???? Cậu đến sân bay làm gì?”

“Mẹ tớ dẫn anh em tớ đi du lịch ở Hawaii rồi. Có kết quả gì nhớ báo với tớ nhé.”

“Khoan đã...”

“Á, xin lỗi cậu Mễ Ly, đến giờ lên máy bay rồi.”

“O...”

“Tút tut...”

Đầu dây bên kia không còn tín hiệu, Mễ Ly phiền lòng. Nhã Cầm thì được đi Hawaii du lịch còn cô thì phải ở lại đây.

Nếu không có máy lạnh chắc cô chết quá, mới đầu tháng 4 mà sao nóng thế này hả trời? Tự kỷ đủ rồi, Mễ Ly lấy cái remote tiếp tục giảm độ điều hòa.

Cô nằm xuống giường, lướt lướt cái điện thoại rồi ngủ lúc nào không biết.

“Bảo bồi kết hôn với anh nhé?” Mộ Thế Hàn cười nói, đem cái nhẫn kim cương ra nói.

Mễ Ly hạnh phúc định gật đầu thì:

“Không được như thế.” Giọng của 3 người đàn ông vang lên. Đó chính là: Doãn Thiên Hạo, Đông Phương Kỳ và Lộ Vĩ Phong.

Mễ Ly thở dài, nhún vai nói:

“Cả 3 đều rất tốt nhưng em rất...” Chưa kịp nói xong thì đã bị Doãn Thiên Hạo xô ra:

“Hàn, người anh thích là em đúng không? Đúng không???”

“Hở?” Mễ Ly kinh hãi nói.

“Buông ra, người Hàn thích là Đông Phương Kỳ tôi.”

“Còn lâu, cậu mới phải là người phải buông tay, Hàn thích tôi hơn cậu.” Đến lượt Lộ Vĩ Phong.

Mễ Ly đơ người đứng ở đó thì:

“Mễ Ly, chị thích em từ lâu lắm rồi. Chúng ta kết hôn nhé.” Trình Tổ Tổ nói.

Mễ Ly liền bật dậy:

“A~, mình đang mơ cái quái gì thế này?”

Cô lau mồ hôi trên trán, thực sự quá đáng sợ, sao lại có thể mơ như thế cơ chứ?

Mễ Ly lấy áo quần rồi bước vào nhà tắm. Lần này cô tắm vòi hoa sen chứ không phải là bồn tắm.

Nước từ trên đầu dội xuống chân của Mễ Ly làm cô thoải mái hơn hẳn.

“Thím Âu, làm cho con ly nước cam ép.”

“Vâng, tiểu thư.”

Mẽ Ly cầm 2 gói snack khoai tây rồi lười nhác ngồi lên ghế sofa, mở TV ra xem.

Cô ngủ qua cả bữa trưa nên bây giờ hơi đói. Kiều Thiên Ý thì dẫn Kiều Mặc đi chơi rồi. Còn 2 mẹ con họ Trình thì cô chịu.

Thím Âu bỏ ly nước cam xuống bàn rồi hỏi:

“Tiểu thư có muốn ăn nhẹ không ạ?”

“Không sao đâu. Cháu có cái này rồi.” Mẽ Ly giờ gói snack lên nói.

Cô nhìn đồng hồ, bây giờ mới 3h chiều. Không biết khi nào Vương Mai

mới đến.

Mẽ Ly chỉ cần 10’ để xử xong 2 gói snack, cô vào bếp tiếp tục lấy thêm mấy gói nữa.

Cô thấy nước cam cũng hết rồi gọi:

“Thím Âu, làm cho cháu thêm một ly nữa.”

“Vâng.”

“Kính coong.”

Chú Âu liền ra mở cửa hỏi:

“Cô là ai ạ?”

“Tôi là Vương Mai.”

Mẽ Ly nghe thế nói:

“Chú Âu, để chị Vương vào đi.”

“Vâng.”

Vương Mai bước vào cúi người nói:

“Kiều tiểu thư.”

“Chị Vương mau ngồi xuống đi.”

Vương Mai ngồi xuống, da mặt lúc này đã giãn ra một chút:

“Em muốn chị làm quản lý của em sao?”

“Vâng, em thấy chị có đủ khả năng để làm 1 người quản lý. Nhưng nếu không đồng ý, em sẽ không ép chị.”

“Không sao, chị sẽ đồng ý.”

“Thật không ạ?”

“Đúng vậy, đây là số điện thoại của chị. Có việc gì em cứ gọi.”

“Cảm ơn chị nhiều lắm.”

Tuy không biết tại sao Vương Mai lại đồng ý nhưng cô vẫn rất vui.

Vương Mai vừa bước ra khỏi cổng thì Trình Tổ Tổ cùng Trình Tổ Ninh, mà cửa kính lúc đó thì đang hạ. Vương Mai nghe thấy giọng nói chua chát của Trình Tổ Tổ:

“Anh lái xe kiểu gì thế? Suýt nữa là chết 2 mẹ con chúng tôi rồi, anh bị đuổi việc, mau cút đi.”

“Vâng.” Tài xế run rẩy nói.

Vương Mai khinh bỉ, tiểu thư con nhà giàu thì sao chứ? Suốt ngày chỉ biết giựa vào cái gia thế mà khinh thường người khác. Kiểu tiểu thư còn lễ phép chứ không biết cô gái này là tiểu thư nhà nào? Thật xấu hổ

Mii đăng kí vào nhóm tự do để dc lên màu. Mọi người chúc Mii may mắn nào

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Trình Tổ Tổ bức bối, cô mấy ngày nay rất mệt mỏi, rất muốn đi bar để giải khuây nhưng mẹ cô lại không cho, bắt cô ở nhà cả ngày, hôm nay được ra ngoài đi mua sắm thì lại gặp chuyện xui xẻo như thế này. Cô thật sự chán chết.

“Chị cùng đi về rồi sao?” Mẹ Ly cười hỏi.

“Ừ, vừa mới có khách sao?” Trình Tổ Ninh cười hỏi.

“Vâng, chị Vương đến ạ.”

“Là ai vậy?” Trình Tổ Tổ hỏi.

“Người bác giới thiệu ạ, chị ấy sau này sẽ là quản lí của em ạ. Thôi hai người ngồi chơi đi, con lên tắm.”

Nói xong Mẹ Ly liền chạy lên tầng. Trình Tổ Tổ nghiêng răng nói:

“Mẹ, người của Kiều Thiên Ý giới thiệu chắc chắn không thể bình thường.”

“Nên con mới phải cẩn thận. Ngày kia là dự tuyển chính thức rồi, mẹ sẽ tìm cho con một người quản lý.”

Mẽ Ly đứng ở cầu thang nghe hết được, sau khi nghe xong cô thông thả đi lên phong, lấy điện thoại ra:

“Thám tử Tô, tôi muốn anh điều tra một người. Tên là Lâm Y Nhược.”

Mẽ Ly cất điện thoại, cô biết người Trình Tổ Ninh định nhờ là ai, cô ta rất nguy hiểm nhưng lại rất tham tiền, trong nguyên văn Trình Tổ Ninh phải tặng cô ta 3 căn biệt thự và hàng ngàn món trang sức như thế mới thỏa mãn lòng tham của cô ta. Nhưng bù lại cô ta rất thông minh và nhiều mưu kế, Trình Tổ Tổ mà có scandal gì cô ta đều giải quyết rất gọn gàng. Cô tuy muốn Lâm Y Nhược là quản lý nhưng nghĩ đi nghĩ lại, cô ta là người háms lợi, rất dễ bị lợi dụng nên cô nghĩ Vương Mai vẫn tốt hơn.

Mẽ Ly thở dài, cô bước vào nhà tắm.

“Tiểu thư, tối nay giám đốc sẽ ăn với đối tác nên đại tiểu thư muốn dẫn cô với thiếu gia ra ngoài ăn ạ.” Chú Âu nói.

“Vâng, chú xuống bảo mọi người chờ cháu chút, cháu thay áo quần đã.”

Mẽ Ly nhanh chóng thay bộ váy màu xanh dương nhẹ nhàng rồi đi xuống.

Kiều Thiên Ý với Kiều Mặc đã đứng chờ còn 1 người đàn ông nữa đó chính là con trai duy nhất của Kiều Thiên Ý-Hồ Thiên Vũ.

“Anh họ, không phải anh đi chơi rồi sao?” Mẹ Ly bất ngờ hỏi.

“Đúng vậy, sau đó bị bác gái đáng kính của em lôi về sao?”

“Tại anh chứ tại ai? Không lo học mà tiếp quản công ty của bác trai mà suốt ngày đi chơi.” Mẹ Ly trách móc nói.

“Được rồi, chúng ta đi ăn thôi.” Hồ Thiên Vũ đánh trống lảng.

Trình Tổ Tổ đi xuống nói:

“Mọi người định đi ăn ạ? Con có thể đi chung không? Mẹ con mệt nên đi ngủ trước rồi.”

Mễ Ly đang định đồng ý thì Kiều Thiên Ý nói:

“Cô đi theo làm gì?”

“Bác, cháu...”

“Chị đi cùng đi chị Tổ Tổ.” Mễ Ly cười nói.

“Cảm ơn em.” Trình Tổ Tổ tuy rằng không hiểu vì sao mà Kiều Mễ Ly tốt với cô nhưng...

“Nhưng xe chỉ đủ cho 4 người ngồi thôi, mà chị thì không có xe riêng, chị chịu khó đi taxi nhé.”

Trình Tổ Tổ bây giờ đã hiểu sao, nhưng cô muốn xây dựng mối quan hệ tốt với Kiều Thiên Ý nên đành chịu vậy. Cô gượng cười nói.

“Vậy chị đến nhà hàng Stake ở đường P nhé.”

“Ừ.”

“Tiểu Ly, anh cứ nghỉ tại sao em lại dễ dãi cho Trình Tổ Tổ đi chung, thì ra là vậy.” Hồ Thiên Vũ lái xe cười nói.

Mễ Ly cười một cái không nói gì.

“Hồ thiếu, Hồ phu nhân, Kiều tiểu thư cùng Kiều thiếu gia mời đi lối này.” Bồi bàn nói.

4 người đi vào nhà hàng rồi chọn bàn sang nhất để ngồi xuống.

Bồi bàn đem thực đơn ra, Mễ Ly cùng Hồ Thiên Vũ chọn loại steak tái còn Kiều Thiên Ý chọn steak kiểu Pháp còn Kiều Mặc chọn kiểu Mỹ.

Cái này nãy nạng chịu khó search google nha, ta lười lắm :3

Trình Tổ Tổ bước vào nhà hàng, thấy bàn của Mễ Ly liền đi lại.

“Chị đến rồi sao?” Mễ Ly cười hỏi.

“Ừ, mọi người gọi món rồi sao?”

“Rồi ạ, chị gọi món đi.”

“Ừ.”

Trình Tổ Tổ thầm chửi, cô đến nhà hàng sang trọng này bằng taxi khiến mọi người khinh bỉ, lúc lướt qua còn nghe được:

“Nhìn kìa, ăn mặc cũng được thế mà lại đi taxi.”

“Đúng vậy, làm xấu mặt cái nhà hàng 5 sao này quá đi.”

Trình Tổ Tổ nhớ đến đó mà tức giận, đi taxi thì sao chứ?

Bồi bàn đem thức ăn ra, riêng của Trình Tổ Tổ thì chưa có, cũng dễ hiểu. Trình Tổ Tổ thấy mọi người bắt đầu ăn có chút suốt ruột hỏi:

“Bồi bàn, đồ ăn của tôi đâu?”

“Xin cô chờ một lát ạ.”

Trình Tổ Tổ tức giận nhưng không làm được gì thì có một giọng nói vang lên:

“Thiên Vũ phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

“Kỳ? Là cậu thật sao? Từ lúc cậu nổi tiếng mới gặp lại.” Hồ Thiên Vũ cười nói.

“Tiểu Kỳ, mấy năm chưa gặp lại cháu nhĩ?” Kiều Thiên Ý cười hỏi.

“Bác Hồ, Thiên Vũ, cháu xin lỗi. Thực sự rất bận.” Đông Phương Kỳ cười thoải mái nói.

“Thôi không sao, cậu ngồi xuống ăn cùng mọi người đi.” Hồ Thiên Vũ cười nói.

Đông Phương Kỳ ngồi xuống bên cạnh Mễ Ly, hần cười nói:

“Kiều tiểu thư, lâu rồi không gặp.”

“Lâu rồi không gặp.” Mễ Ly cười tươi đáp lại

Mễ Ly bỗng nhiên cảm thấy sóng lưng lạnh hần. Có ai đó đang theo dõi cô. Là một người hết sức nguy hiểm. Da gà cô nổi lên.

Kiều Mặc thấy vậy hỏi:

“Chị bị sao vậy?”

“Chị không sao, hơi mệt thôi.”

Trình Tố Tố thấy thế thì bấu môi. Rõ ràng là cố tình giả vờ đáng thương.

Mễ Ly nhìn xung quanh, không có ai cả. Chắc là do cô nhạy cảm quá rồi.

Nhưng linh cảm của cô không hề sai, từ xa, có một ánh mắt đang nhìn cô. Không ai khác chính là Doãn Thiên Hạo. Hần nắm chặt bàn tay lại, gân nổi lên. Sao với người khác em đều có thể tươi cười trừ tôi????

Mễ Ly cảm thấy rất kì lạ, sao cô cứ có cảm giác ai đó đang theo dõi cô vậy?

Doãn Thiên Hạo lấy điện thoại ra, nhắn tin:

“Mễ Ly, tớ Nhã Cẩm đây, điện thoại của tớ bị mất rồi. Hẹn cậu 10h ở công viên M nhé.”

Mễ Ly nhận được tin nhắn cảm thấy hơi lạ lạ, mà cô cũng không nghĩ nhiều, tiếp tục ăn.

Doãn Thiên Hạo thấy Mễ Ly không có biểu hiện gì, cười lạnh, âm thầm ra khỏi nhà hàng.

--- ----- ---

Mễ Ly tắm xong thay một bộ áo quần đơn giản rồi chuẩn bị đi. Kiều Thiên Ý thấy thế hỏi :

“Cháu đi đâu vậy?”

“Cháu đến nhà Nhã Cẩm ạ, chắc tối nay sẽ không về. Bác nói với ba cháu nhé.”

“Ừ, cẩn thận đấy.”

“Vâng.”

Công viên M.

Mễ Ly nhìn đồng hồ, đã trễ hơn 10’ rồi, Nhã Cẩm làm sao còn chưa đến? Cô mất kiên nhẫn, lấy điện thoại ra:

“Nhã Cẩm, cậu đâu rồi? Tớ chờ hơn 10’ rồi đấy.”

Cô vừa gửi tin nhắn phía sau lưng cô liền xuất hiện một người nhưng cô đang định phản kháng thì đã ngất.

Doãn Thiên Hạo bế cô lên xe, rồi đem cô về nhà riêng của hần. Hần cũng thật sự không biết vì sao hần lại hành động như vậy nhưng khi nhìn thấy cô cười với người đàn ông khác, hần cảm thấy rất khó chịu.

“Xin lỗi em Mễ Ly.” Hần thầm nói.

Chương 22

Bóng đêm dày đặc trong không gian, ánh trăng le lói chiếu qua khe cửa, in bóng hai bóng dáng đang quấn quýt nhau, bàn tay tà ác của người đàn ông không ngừng xoa nắn khắp người trần trụi thiếu nữ, ma trảo lần mò tới hai khóa ngực nhỏ, ngón tay thon dài mạnh mẽ ấn xuống một bên tiêm nhũ, khiến thiếu nữ mơ màng rên rỉ ra tiếng, sau lại dùng hai cái và ngón trở khi thì xoa khi thì dặt, miệng nhỏ lại rên nhiều hơn.

Người đàn ông cũng không buông tha bên ngực còn lại, di chuyển đầu, miệng ngậm hạt anh đào nhỏ, đầu lưỡi nhẹ liếm mát, thỉnh thoảng lại dùng răng cắn cắn, phát ra từng trận âm thanh chắc chắn dâm mỹ vô cùng.

“Ừm...”

“Tiểu Yêu Tinh, anh... yêu em mất...” Thiên Hạo nói nhẹ, tay và miệng không ngừng chơi đùa với hai khóa bạch thổ của cô, làm cho trong phòng tràn ngập tiếng rên rỉ gọi tình.

“Ừ...” Ai đó bị làm đến tỉnh, mơ hồ rên lên.

Cô dần dần mở mắt, trước mắt là mặt đẹp của tên Thiên Hạo kia.

Chuyện này, là ác mộng đi, sao hắn lại xuất hiện trong mộng của cô nha!!!

Nhắm mắt lại... mở mắt ra... nhắm lại... mở ra...

Cái gì! “Anh... anh, làm gì!!”

Cô giật bắn, cả người thoát khỏi ma trảo của hắn, nhanh tay cầm lấy chăn quấn quanh người, lui vào góc giường: “Đừng lại đây!!! Anh, mau rút cho tôi!”

Doãn Thiên Hạo bất ngờ bị cô phản kháng, có chút ngạc nhiên, sau mắt liền sầm lại, tà ác nở nụ cười: “Em nói tôi rút? Được, tôi sẽ cho em biết hậu quả của việc chọc giận tôi là như thế nào.”

Người đàn ông thoát đi quần áo chính mình, áo, quần rồi đến quần nhỏ, lộ ra nam căn cương cứng, hành động lỗ mãng khiến người nào đó ở góc giường phải há hốc mồm, hắn mạnh mẽ đè lên cô, một tay giữ kéo 2 tay cô lên đầu, tay kia của hắn lần mò đến dưới thân cô, ngón tay cái tà ác ấn mạnh hoa đề, kích thích cô một trận run rẩy.

“Thả tôi ra!” Cô vẫn ra sức dẩy dụa.

Nhưng hắn nào có buông tha, bàn tay tà ác ra sức đùa bỡn âm hạch, nhào nặn nó đến sưng to cả lên, mặc cho cô khàn giọng cầu xin hắn tha thứ, người đàn ông vẫn ra sức đùa bỡn cô, khiến cô từng trận từng trận rên rỉ, hòa theo hành động của hắn.

“Thích không?” Hắn nắm bắt nhũ hoa của cô, “Nơi này của em đừng đứng rồi.”

“Đừng nói nữa.” Cô cong người về phía trước, bộ ngực no đủ đứng thẳng ở trước mắt hắn.

Người đàn ông không đợi được nữa, liền đưa nam căn ma sát huyết động cô, hoa huyết ướt át đã đủ tiếp nhận hắn.

“Anh đừng.” Cô khóc nói.

“Ngaoan, chuẩn bị tốt cho anh, anh sẽ yêu em nhiều nhiều.” hắn nói xong, nam căn đột nhiên đâm vào.

“A.” Uyên Tinh khẽ kêu một tiếng, run rẩy nằm dưới người hắn, thân thể cong lên, hoa huyết chặt chẽ hút lấy hắn, khiến hắn hít một ngụm khí lạnh.

“Em xem, còn cự tuyệt tôi! Rõ là dâm đảng như vậy.”

“Anh... A” Cô ý muốn phản bác, lại bị hắn một kích tấn công, miệng thốt ra lại không nói được lời nào, chỉ có rên rỉ dưới thân hắn...

“Ha” Hắn bắt đầu luận động, ra ra vào vào trong cô

“Ừm.” Uyên Tinh cắn môi dưới, không cho mình phát ra âm thanh.

Doãn Thiên Hạo mắt mị mị nói, đương nhiên phía dưới vẫn không quân hoạt động “Không cần cần, kêu ra đi.”

Cô không thuận theo mà đấm đánh hấn, hai mắt hấn mỉm cười, một bên mảnh liệt ra vào hoa huyết, một bên cúi đầu khẽ hút nhũ hoa của cô.

“Mề Ly. . . . Anh yêu em” Vừa nói xong, hấn liền ra sức ra rồi lại vào, vào rồi lại ra, mảnh liệt đâm vào cho đến khi cô kêu to.

“A! ” Ai đó cao triều, trực tiếp ngắt đi.

Hấn lại thay đổi tư thế, lật úp cô lại, ra sức ra vào, ra vào. . . ra vào ra vào. . . lại ra vào ra vào. . . cho đến khi phóng thích chính mình. .

“Đau.” Mề Ly khẽ rên nhưng cô lập tức ngồi dậy, nhìn sang bên cạnh thấy một đàn ông hoàn mỹ nằm bên cạnh, cánh tay đang ôm eo của cô.

Thấy trên ngực, giữa đùi, khắp thân thể đều chằng chịt vết hôn. Cô muốn khóc nhưng cô không thể, nếu bây giờ cô khóc những khó khăn sau này phải làm sao chứ?

Mặc cho con đau, Mề Ly từ từ bước xuống giường. Áo quần vương vãi khắp nơi nhưng may mắn cái váy của cô vẫn còn nguyên.

Doãn Thiên Hạo thực chất đã tỉnh trước khi Mề Ly nhưng anh cảm thấy có lỗi. Đó là lần đầu tiên của cô ấy, nhưng hấn không hề ôn nhu, dịu dàng chút nào. .

Mề Ly lấy túi xách rồi ra khỏi biệt thự của Doãn Thiên Hạo. Cô lấy điện thoại ra, nhìn giờ đã 10h trưa rồi. Cô ngồi taxi về BT Kiều thị. May mắn hôm nay trường của Kiều Mặc đã ngoại nên Kiều Thiên Ý đã dẫn Kiều Mặc đi. Ba Kiều cũng đang đi công tác chỉ còn hai mẹ con đó. .

Cô khôi phục thần thái, tự tin bước vào nhà. Liền thấy 2 mẹ con đó đang ngồi xem TV.

Cô xem như không có gì, thanh thản lên tầng.

May mắn là 2 mẹ con đó không nói gì cả.

“Cạch.” Mề Ly khóa cửa phòng lại. Cô cởi hết áo quần, đi vào bồn tắm, lấy tay chà sấp người đặc biệt là nói có vết hôn nhưng. .

Ha! Cái gì xảy ra cũng đã xảy ra. Sự thật không thể chối bỏ, cô còn làm được gì khác chứ. Nhưng lần đầu của cô sao lại cho Doãn Thiên Hạo? Tại sao lại là hấn chứ? Sao không phải là người khác?

Cô không nhịn được nữa, khóc. Nhưng khóc có thể làm được gì? Mề Ly đứng dậy, lấy khăn tắm quấn quanh mình rồi chọn lấy điện thoại ra:

“Nhã Cẩm, đi mua sắm đi.”

“Mề Ly, tớ đang ở Hawai mà, cậu quên sao?” Tô Nhã Cẩm hỏi.

“Ừ nhỉ tớ quên mất. Vậy không làm phiền cậu nữa. Tạm biệt.”

Doãn Thiên Hạo ngồi dậy, nhìn vết máu đỏ thẫm giữa giường, hấn thở dài. Cô bây giờ chắc cũng đã về nhà rồi. Tuy hấn biết làm thế thì cô sẽ ghét hấn hơn nhưng hấn không muốn nhìn thấy cô tươi cười với người đàn ông khác, đặc biệt là tên Mộ Thế Hân, hấn là người thân với cô nhất. Điện thoại hấn rung:

“Tố Tố? Có chuyện gì vậy?”

“Hạo, mai anh đến đón em nhé.” Trình Tố Tố nũng nịu nói.

“Đi đâu?”

“Thì đến buổi loại chính thức chứ sao nữa, Anh quên à?”

“À, nhưng tốt nhất em nên tự đi đi. Em muốn chưa nổi tiếng mà đã có scandal rồi sao?”

“Nhưng. .”

“Anh mệt rồi, tạm biệt.”

Doãn Thiên Hạo không chờ Trình Tố Tố trả lời mà tắt luôn. Ngày mai hấn sẽ gặp lại cô. .

Mề Ly đang tập Yoga, cô muốn rèn luyện sức khỏe và có một vóc dáng đẹp

Nhưng Cô mới bắt đầu tập hôm nay nên chỉ đang ngồi thiền.

Tuy vậy nhưng đây là cách tĩnh tâm hiệu quả nhất, cô muốn quên hết những thứ trong quá khứ, chỉ quan tâm tới tương lai thôi...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Mễ Ly nhìn đồng hồ, bây giờ là 7h cô nên đi thôi.

“Mễ Ly.” Trình Tổ Tổ gọi.

“Chuyện gì vậy ạ?”

“Dù hơi phiền nhưng em có thể chờ chị đi cùng được không?” Trình Tổ Tổ có chút xấu hổ nói.

“Sao lại không được chứ? Chị lên xe đi.”

Trình Tổ Tổ nghe thế vui mừng lên xe. Mễ Ly thờ ơ lái xe, không để ý đến cô ta. Hôm nay, cô sẽ gặp 3 nam chủ cùng 1 lúc nhưng cô phải đối mặt với hắn...

Mễ Ly bước xuống xe, thu hút ánh mắt của nhiều người. Gara của KL vốn đã đông, hôm nay còn có buổi loại chính thức đông hơn nữa.

Trình Tổ Tổ vóc dáng nhìn khá giống Mễ Ly nhưng khí chất thì còn lâu mới bằng.

“Mễ Ly.”

Mễ Ly nghe tiếng gọi mình liền quay lại, thì ra là Diệp Như Ý.

“Diệp tiểu thư gọi tôi?”

Diệp Như Ý nghe Mễ Ly gọi mình như thế, cứng ngắt nhưng vẫn cười nói:

“Ừm, Mễ Ly, gọi tôi là Như Ý đi.”

“Diệp tiểu thư, xin lỗi nhưng tôi với cô cũng không quen thân nên...” Mễ Ly nhìn Diệp Như Ý nói.

Mọi người đứng xung quanh thấy thế thì cười khinh bỉ, đúng là 'thấy sang bắt quàng làm họ' Trình Tổ Tổ thấy mọi người ai cũng chú ý đến Mễ Ly mà không chú ý đến mình có chút tức giận. Nhưng cô cũng chẳng làm gì được.

Mọi người lấy số báo danh rồi vào trong. Mễ Ly nhìn xung quanh, không có một người nào là đàn ông cả, nữ và nữ thôi. Chỉ có Lộ Vi Phong với Đông Phương Kỳ là 2 nam đế của KL thôi, còn lại đều là phụ nữ. Nói đến đây mới nhớ, Hạ Mỹ Yên cũng từng là con át chủ bài của công ty cho đến khi bà ấy rút khỏi giới showbiz. An Nguyệt là bạn tốt của Hạ Mỹ Yên cũng dần rút ra khỏi giới showbiz chỉ lo hậu thuẫn cho công ty.

Giống như lần trước, đồ báo danh được dán trước ghế để mọi người dễ dàng tìm chỗ ngồi. Số báo danh của cô là 2702 vừa đúng sinh nhật của Kiều Mễ Ly, lại nói đến đây, ngày cô xuyên là 27/2 bây giờ đã 10/4 rồi. Gần 2 tháng chứ ít gì.

An Nguyệt cùng Đạo diễn Kim bước vào, tiếp đến là Đông Phương Kỳ, Lộ Vi Phong và cuối cùng là ...Doãn Thiên Hạo. Người cô run lên, những ức đêm đó ùa về nhưng cô lập tức lấy lại bình tĩnh. Mấy cô gái xung quanh cũng không để ý đến sắc mặt tái nhợt của Mễ Ly mà chỉ chú ý đến bộ 3 giám khảo đẹp trai kia.

“Mọi người trật tự.” An Nguyệt nói tiếp “Bây giờ nhân viên sẽ phát cho mỗi người 1 tờ giấy, mọi người hay điền thông tin cần thiết vào đó. Hôm nay chỉ như thế thôi, ngày mai mới thử kỹ năng diễn xuất.”

Nhiều người nghe thế thì thầm thở dài nhẹ nhõm, như thế vẫn còn một ngày nữa để chuẩn bị. Mỗi người được phát một tờ giấy.

Mễ Ly đọc qua:

1: Họ tên của bạn.

2: Ngày tháng năm sinh và tuổi.

3: Vì sao bạn muốn trở thành diễn viên?

4: Vì sao bạn lại chọn KL?

5: Nếu bắt buộc phải chọn biệt danh, bạn sẽ chọn tên gì và vì sao?

6: Diễn viên nào bộ phim bạn thích nhất là ai? Là gì?

Mễ Ly choáng váng, y hệt như làm bài khảo sát vậy. Tuy chỉ có 6 câu nhưng vẫn phải suy nghĩ thật kĩ để có câu trả lời hoàn hảo nhất.

Mọi người đều bắt đầu vào làm, Mễ Ly cũng bắt đầu viết. An Nguyệt nói:

“Các bạn hãy suy nghĩ kĩ trước khi viết, sau khi viết xong. Tôi sẽ mời vài người đọc câu trả lời.”

Mọi người nghe thế có chút hoảng, mau chóng bắt tay vào làm. Mễ Ly là người làm xong đầu tiên. Cô nghĩ cũng khá đơn giản, nhưng vẫn nên dò lại thì tốt hơn.

Doãn Thiên Hạo nhìn Mễ Ly, lòng có chút nhói đau. Cô... vẫn ổn chứ? Lộ Vĩ Phong thấy Doãn Thiên Hạo ngẩn người, đang nhìn thứ gì đó. Ngược mắt nhìn theo. Là Kiều tiểu thư? Sao Thiên Hạo lại nhìn cô ấy?

Mễ Ly dò xong, đọc nhẩm:

1: Kiều Mễ Ly.

2: 28/2/XXXX

22 tuổi.

3: Tôi muốn trở thành diễn viên vì tôi muốn nổi tiếng giống như mẹ của mình.

Mễ Ly nghĩ như thế thì đơn giản quá, nên đã thêm phần: Nhưng tất nhiên cần phải có đam mê mới có thể thành công được.

4: Tôi chọn KL vì KL là một công ty chuyên đào tạo những ngôi sao chuyên nghiệp. Và KL là công ty có tiếng tăm trong giới showbiz.

5: Tôi sẽ chọn Rose, vì tôi muốn giống như bông hoa hồng, tuy đẹp, kiều diễm nhưng lại có gai.

6: Thực sự, cho đến giờ vẫn chỉ có 1 diễn viên làm tôi say mê. Đó chính là Tạ Mỹ Linh. Bà là một huyền thoại mà chưa ai có thể thay thế được.

Mễ Ly đọc đi đọc lại. Cô buông bút xuống rồi nhìn mọi người xung quanh. Trình Tổ Tổ ngồi cách cô 3 dãy nhưng lại ngồi bên cạnh Diệp Như Ý.

An Nguyệt ghé vào tai đạo diễn Kim

“Cô gái có số báo danh 2702, nhìn rất có phong thái. Rất tự tin.”

Đạo diễn Kim gật đầu. An Nguyệt nói tiếp:

“Cô gái đó rất giống như Yên Yên.”

Đạo diễn Kim thờ dài nói:

“Giống thì giống thật nhưng có khi chỉ là người giống người thôi.”

2 người vốn là vợ chồng. Nhưng rất ít người biết. Họ vừa đi du lịch ở Pháp về nên không đọc được bài báo viết về Mễ Ly.

Trình Tổ Tổ từ phía sau nhìn về phía Mễ Ly, thấy Mễ Ly đang ngồi chơi có chút khảnh trương. Nhanh chóng làm

Diệp Như Ý vừa viết xong thấy Trình Tổ Tổ đang hỏi hà viết khinh thường nói:

“Ai nha, Kiều tiểu thư vẫn chưa làm xong sao? À nhầm, Trình tiểu thư chứ.”

Giọng của cô không lớn cũng không quá nhỏ nhưng đủ để Trình Tổ Tổ nghe thấy.

Trình Tổ Tổ giận run nhưng không thể làm được gì. Cắn răng chịu đựng. Diệp Như Ý thấy thế thì cười khinh bỉ. Trình Tổ Tổ cũng không nhận được nữa

nói:

“Hừ, trông gì, hóa ra là chó sủa.”

“Cô.” Diệp Như Ý tức giận, đứng dậy nói.

An Nguyệt quát:

“Cô kia, có chuyện gì?”

Diệp Như Ý lấp bắp nói:

“Em...ừm...em muốn vào nhà vệ sinh một lát ạ.”

“Đi đi.”

Mễ Ly cười thầm, cô chắc không cần phải ra tay, Diệp Như Ý cũng đủ để khiến cho Trình Tổ Tổ tức điên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

An Nguyệt lớn giọng nói:

“Đã hết 45’. Mọi người hãy dừng tay lại.”

Các cô gái nghe thế không hện mà cùng dừng lại một lúc. An Nguyệt nhìn một lượt rồi nói:

“Tôi sẽ chọn 6 người. Số báo danh: 1584, 2562, 2702, 2722, 2738.1452 hãy đứng dậy đọc đi. Theo thứ tự tôi đọc ấy.”

6 cô gái gồm: Hoàng Phong Linh, Tô Mỹ Lệ, Kiều Mễ Ly, Trình Tổ Tổ, Diệp Như Ý và Hồ Uyển Uyển.

Trong 6 cô gái, trừ Mễ Ly ra Hồ Uyển Uyển là người đẹp nhất. Mễ Ly lăm bắm cái tên Hồ Uyển Uyển, cái tên này nghe rất quen.

A! Đây là nữ phụ số 3 sau Kiều Mễ Ly và Tô Nhã Cẩm. Tuy nói là nữ phụ nhưng cô gái này lại rất thông minh và khôn khéo tuy nhiên vẫn còn thua Trình Tổ Tổ. Hồ Uyển Uyển không tầm thường chút nào. Cô ta có đủ tố chất của nhân vật phản diện. Cô nên cẩn thận với cô gái này.

Hoàng Phong Linh đọc rất trôi chảy, phong thái rất tự tin, Tô Mỹ Lệ cũng như vậy. Đến lượt Mễ Ly, cô hít một hơi sâu, rồi bắt đầu đọc.

Doãn Thiên Hạo nghe thấy giọng nói của cô, lại nhớ đến đêm đó, cô nằm rên rĩ dưới thân hắn.

Mễ Ly đọc xong, đang định ngồi xuống thì An Nguyệt hỏi:

“Mẹ cô là ai? Và bà ấy từng là diễn viên của KL?”

Các cô gái bây giờ mới nhận ra. Có người nói nhỏ:

“Này, đây không phải là Kiều tiểu thư sao? Nếu là như vậy thì mẹ cô ta chắc chắn là Hà ảnh hậu rồi.”

“Đúng vậy, lúc nãy nghe cái tên tôi đã thấy nghi rồi, ai ngờ là thật.”

“Sau này phải cẩn thận với cô ta.”

Hồ Uyển Uyển nghe thế liền nhìn Mễ Ly.

Quả thật, cô ta có bề ngoài rất giống Hà ảnh hậu. Mễ Ly cảm nhận được đang có hàng trăm con mắt nhìn cô. Nhưng cô không được phép hồi hộp. Cô cười tự tin nói:

“Mẹ của em là Cựu ảnh hậu Hạ Mỹ Yên.”

An Nguyệt ngồi yên không nói gì. Đạo diễn Kim nói:

“Hóa ra là con gái bảo bối của Yên Yên. Hèn gì giọng nói, gương mặt đều rất giống.”

Doãn Thiên Hạo, Đông Phương Kỳ, Lộ Vĩ Phong từ đầu đến cuối đều không nói gì nên các cô gái hơi thất vọng. Họ rất muốn được 3 người đó nhận xét về bản thân mình.

Đông Phương Kỳ mở miệng nói:

“Tôi rất hài lòng với phần trả lời của cô. Nếu có cơ hội, tôi nhất định sẽ mời cô làm nữ chính trong MV của tôi.”

Mễ Ly nghe thế cười nói: “Rất cảm ơn anh, Mike.” Rồi ngồi xuống.

Mấy cô gái nghe thế ghen tị đến đỏ mắt. Doãn Thiên Hạo nghe thế thì tức điên lên, MV sắp tới của cậu ta là lấy bối cảnh ở bãi biển, như vậy Tiểu Ly chắc chắn phải mặc bikini. Nếu cô ấy mặc bikini, mọi người sẽ thấy da thịt của cô ấy, Nghĩ đến thế hắn tức điên lên, liền lập ra kế hoạch để phá đám.

Trình Tổ Tổ đứng dậy đọc rồi ngồi xuống, rất suôn sẻ, giọng nói rất êm tai, quả không hổ là nữ chính.

Diệp Như Ý thì ngược lại, không hiểu vì sao giọng của cô ta rất run, không có chút tự tin hay phong thái nào. Cả 5 người đều lắc đầu.

Hồ Uyển Uyển đọc xong, cười ngọt ngào nói:

“Cảm ơn 5 vị giám khảo đã lắng nghe câu trả lời của em ạ.”

Sau khi kết thúc, Mễ Ly vội vội bước vào xe. Trình Tổ Tổ cũng đi theo phía sau.

Trình Tổ Tổ cười nói: “Câu trả lời của em rất tốt.”

Mễ Ly cũng cười lại: “Chị quá khen rồi.”

Trở về BT cũng chỉ mới hơn 11h. Kiều Thiên Ý hỏi:

“Sao rồi? Cháu làm có tốt không?”

Trình Tổ Tổ cười nói:

“Cháu làm rất tốt ạ.”

“Tôi hỏi cô sao?” Kiều Thiên Ý chán ghét nói.

Trình Tổ Tổ nghe thế đôi mắt xinh đẹp liền phủ một lớp sương. Mễ Ly chán ghét nói:

“Chị làm gì thì làm chứ đừng để người ngoài nghĩ Kiều thị chúng tôi bắt nạt cô.”

Trình Tổ Tổ liền chạy lên phòng. Bộ dạng hết như bị người khác bắt nạt.

“Tổ Tổ, sao rồi?”

“Rất tốt mẹ nhưng con tiện nhân Kiều Mễ Ly còn tốt hơn con nữa.”

“Là sao?”

“Mike nói nếu có cơ hội thì anh ấy sẽ mời cô ta làm nữ chính trong MV sắp tới.”

Trình Tổ Ninh nghe thế hốt hoảng:

“Vậy phải làm sao?”

“Chính con cũng không biết nữa đây.”

Trình Tổ Ninh nghĩ ra cái này nói:

“Con đừng lo, không phải Mike nói nếu có cơ hội mới mời sao?”

“Ý của mẹ là...” Ánh mắt của Trình Tổ Tổ lóe lên.

Suốt mấy ngày Mễ Ly đều ở trong phòng tập Yoga. Mọi người thường nói lúc yên tĩnh là lúc tập trung tốt nhất nhưng đối với cô thì khác. Khi muốn chú tâm vào việc gì đó cô luôn nghe nhạc.

“Where do the good boys go to hide away, hide away?”

I’m the good good girl who needs a little comapy.

Looking high and low, someone let me know.

Where do the good boys go to hide away, hide away?”

Cô nhắm mắt lại thư giãn, đây là bài hát cô hay nghe nhất. Bài hát đó bây giờ đang rất hợp với tâm trạng cô.

Đang tập trung thì:

You were the shadow to my light

Did you feel us

Another Start

You fade away.

Afraid our aim is out of sight

Wanna se us

Alight.

Cô lấy điện thoại ra, là Vương Mai:

“Chị Vương?”

“Ừ. Ngày mai em sẽ đi loại vòng 3 sao?”

“Vâng. Bây giờ em đang tập đây.”

“Chị chỉ gọi để chúc em may mắn thôi chị không làm phiền em nữa.”

“Tạm biệt chị.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Tối đó, Mễ Ly đang ngủ thì bị tiếng rên rỉ làm thức dậy. Khiến cô đỏ bừng cả mặt. Là ai vậy?

Cô ra khỏi phòng, tiếng rên ở bên cạnh phòng cô nhưng rõ ràng đó là phòng trống làm gì có ai. Ma? Cơ mà không đúng ma thì XXX để làm gì?

Cô đứng trước cửa phòng, thì:

“Em yêu, nhỏ một chút đi. Không mọi người sẽ nghe mất.”

“Tất cả là tại anh, um.” Tiếng rên rỉ của người phụ nữ trả lời.

Mễ Ly nhú mày, đây không phải là giọng của Trình Tố Ninh sao? Vậy người đàn ông là ai?

“Ông chồng già đó không thỏa mãn nhu cầu của em đúng không? Đã thế anh sẽ khiến em nằm liệt giường 3 ngày.” Sau đó xoay người lại, tiếp tục.

Sau đó tiếng rên rỉ của Trình Tố Ninh lớn hơn.

Mễ Ly đi về phòng, trong lòng suy nghĩ. Giọng của người đàn ông đó cô nghe rất quen. Nhưng tại sao cô không nhớ nhỉ? Mà Trình Tố Ninh cũng thật to

gan. Làm ngay bên cạnh phòng của cô.

Hứ, còn dám chê ba cô già. Cô nhất định phải điều tra xem người đàn ông đó là ai.

Mễ Ly ngồi trong xe, hít một hơi sâu rồi thở ra. Được rồi, cô đã sẵn sàng. Cô tự tin ra khỏi xe, phong thái không có chỗ nào để chê.

“Bạn là Kiều Mễ Ly?”

Mễ Ly nghe thế, quay lại. Là Hồ Uyển Uyển. Cô ta tìm mình làm gì? Nhưng vẫn cười hỏi:

“Cô là...?”

Hồ Uyển Uyển không nghĩ rằng Mễ Ly sẽ không nhớ ra cô, gượng cười hỏi:

“Minh là Hồ Uyển Uyển đây, bạn không nhận ra sao?”

Mễ Ly cười khẩy một cái nói:

“Xin lỗi nhưng tôi không có chút ấn tượng nào về cô.” Mễ Ly nói xong liền xoay người bỏ đi.

Hồ Uyển Uyển thấy thế liếc một cái. Hứ. Cô ta tưởng cô ta là ai chứ? Ba là Kiều Tổng, mẹ là Hà ảnh hậu thì làm gì cũng được chắc?

Mễ Ly thở dài hôm nay cô mặc chiếc váy của hãng thời trang nổi tiếng D&G (Dolce & Gabbana) Cùng với túi xách đen của Dior. Và kính của Gucci. Thêm đôi giày cao gót của Christian Louboutin. Cả người toát lên vẻ đẹp sang trọng, quý phái xen lẫn một chút kiêu kì bí ẩn. Khiến cho mọi người khó rời mắt

Mấy cô gái đi dự tuyển cũng ghen tị. 1 người ghen tị nói:

“Chắc chắn là hàng fake.”

Mễ Ly nghe được thế cười một cái. Đi lại chỗ cô ta, châm chọc nói:

“Bạn gì đó à. Đồ của bạn là của Bberry đúng không?”

Cô gái đó nghe thế kiêu ngạo nói:

“Đúng vậy.”

“Chắc, chắc. Đúng là đồ chính hãng của Bberry nhưng nếu nhớ không nhầm đây là BST Hè-Thu của 2 năm trước thì phải. Bạn thích đồ cổ à?”

Cô gái đó nghe thế mặt đỏ đến mang tai. Đây là đồ cũ? Chính cô bán hàng nói với cô rằng bộ này rất hiếm cả thế giới chỉ có 10 người có. Cô đã dành hết tiền tiết kiệm của cả nhà ra mua để nở mặt nở mày, mà đây là hàng cũ sao? Tức chết cô rồi.

Mễ Ly cười nói tiếp:

“Đồ của tôi là hàng thật, nếu không tin cô có thể đến tận chi nhánh của D&G và Gucci bên Ý để hỏi. Còn cái kính mắt này thì đi New York nhé.”

Mễ Ly bỏ đi, để lại cho cô gái lúc nãy ngồi thẫn thờ. Một cô gái chạy lại đỡ cô ta cười nói:

“Xin lỗi bạn, em gái của mình hơi thô lỗ một chút.”

Tuy nói thế chứ Trình Tố Tố cũng tức điên lên. Cô chưa bao giờ được mặc đồ hiệu. Còn Kiều Mễ Ly, mọi thứ trên người cô ta toàn là hàng hiệu, không có chút gì là giả trừ cái tính cách của cô ta.

Doãn Thiên Hạo, Lộ Vĩ Phong, Đông Phương Kỳ từ xa nhìn Mễ Ly, cả 3 không hện mà cảm thán.

Đông Phương Kỳ nói:

“Tôi nhất định phải mời cô ấy làm nữ chính trong MV sắp tới của mình.”

Doãn Thiên Hạo nghe thế khước miệng giật giật, nói:

“Tôi đã tìm ra nữ chính cho MV rồi nên cậu không cần phải mất công như vậy đâu.”

“Doãn tổng, tôi nhớ lúc trước chúng ta đã bàn bạc rằng tôi sẽ là người quyết định mọi chuyện.”

“Đó là trước đây, còn bây giờ thì khác.”

“Anh.” Đông Phương Kỳ gần giọng.

Lộ Vi Phong thờ dài:

“Thôi được rồi. 2 người bình ĩnh đi. Chúng ta đi thôi. Đến giờ rồi.”

Lộ Vi Phong nói xong đi trước. Hắn cảm thấy rất là lạ. Có phải vì phần trả lời của Tổ Tổ hôm qua? Tuy trả lời rất tốt nhưng hắn vẫn cảm thấy có gì đó không đúng. Nhưng là cái gì mới được?

“Ở đây tổng cộng có 500 người, mỗi top 50 hãy lên lấy cổ thứ tự để bắt đầu.”

Mễ Ly nghe nói 500 người thì khoe miệng run run, chỉ có 500 người mà số báo danh của cô là 2702? Còn có cả 3000 mấy nữa. KL làm lố quá rồi.

Cô thờ dài lên lấy SBD rồi về chỗ. Số 27? Ngày sinh của cô, hay thật. Mễ Ly cười thầm.

Quản lý nói:

“Mời những người có SBD từ 1 đến 20 vào trong phòng.”

Mễ Ly nhìn mọi người đi vào, có cả Trình Tổ Tổ nữa.

“Đừng nói số của cô ta là 18. Tức ngày sinh nhật của cô ta nhé.” Mễ Ly làm bầm. À đúng rồi nhỉ, Tiểu Đóa nói chọn số này vì bạn trai của cô ấy sinh ngày này. Nên cô cũng quyết định cho Trình Tổ Tổ sinh ngày 18 luôn.

Tính như thế này thì tổng cộng sẽ có 25 top. Mà cô là top thứ 2.

Bây giờ không làm gì Mễ Ly tranh thủ nghe nhạc:

‘I need you, I need you, I need you right now

Yeah, I need you right now

So don't let me, don't let me, don't let me down

I think I'm losing my mind now

It's in my head, darling I hope

That you'll be here, when I need you the most

So don't let me, don't let me, don't let me down

D-Don't let me down.”

Cô cũng tranh thủ nhớ lại nguyên bản. Top 1 là do Trình Tổ Tổ đứng đầu. Còn top 2 là Kiều Mễ Ly. Top 3 là Minh Ngọc Huyền. Top 4 là Vương Lạc Trúc. Top 15 là Cung Khuynh Lệ. Top 6 là Hồ Uyển Uyển. Top 22 là Đông Phương Tư Yên.....

Cô chỉ nhớ được từng đó, còn vài người nữa nhưng không nhớ top.

Mỗi người chỉ có 3’ để diễn trừ trường hợp có thí sinh diễn quá dở nên BGK loại sớm

Quản Lý lớn giọng nói:

“Những người từ top 7 trở đi ngày mai hãy đến. Vì hôm nay không đủ thời gian.”

Mọi người liền lập tức ra về. Mễ Ly nhắm mắt lại rồi làm bầm lời bài hát. May mắn thân thể này có sở thích rất giống cô. Từ món ăn đến hoạt động.

Trong phòng diễn:

“Mọi người sẽ đóng vai Chúc Anh Đài. Chắc hẳn đây là một nhân vật mà ai cũng biết. Nào số 1 bắt đầu đi.” Đạo diễn Kim nói.

Số 1 hơi run, cô không ngờ là phải đóng vai con trai.

Rồi tiếp đến số 2, 3, 4,...

Đúng 1 tiếng sau, cửa phòng được mở ra. Có người vẻ mặt vui vẻ, có người như sắp khóc. Riêng Trình Tố Tố là cười tươi nhất.

Mễ Ly cười khẩy 1 cái.

“Mời top 2 vào trong.”

Mễ Ly liền đứng dậy. Hít một hơi sâu, đã đến lúc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Mễ Ly đang đi thì một cô gái vấp vào cô. Làm cô suýt ngã, nhưng cô ta cũng chả thèm quay lại xin lỗi. Mễ Ly liền nhận ra đó chính là cô gái lúc này.

Nhưng cô cũng chẳng thèm để ý tiếp tục đi vào. Đề tài này khá thích hợp với cô: Hãy đóng vai nhân vật mà bạn thích nhất

Trong đầu Mễ Ly liền nghĩ ra một nhân vật.

“Số 21 bắt đầu đi.”

Số 21 chọn vai diễn Tiểu Long Nữ trong phim Thần Điều Đại Hiệp.

...

Cuối cùng cũng đến lượt cô. Mễ Ly cô quyết định sẽ chọn nhân vật Chun Song Yi trong phim Vì sao đưa anh đến. Cái cảnh mà Chun Song Yi say xin vào nhầm nhà.

Đạo diễn Kim nói “Bắt đầu đi.”

Cô liền lấy tay vuốt tóc mình cho rối tung lên, nhưng ở đây không có dụng cụ nên cô đành tự tưởng tượng. Dù nguyên bản chọn vai diễn tình cảm với Do Min Joon để thi nhưng nếu như thế thì sẽ phải có diễn viên đóng vai Do Min Joon nên cô nhất định sẽ không bao giờ chọn cảnh đó.

Cô cứ tưởng không có, ai ngờ nhân viên liền đưa ra một cánh cửa điện tử để cô diễn.

Mễ Ly hít một hơi sâu, bắt đầu:

“28328.”

“Mặt khẩu bị sai.”

Mễ Ly lớn tiếng:

“Ôi trời tại sao chứ?” Biểu cảm của cô vô cùng tốt, gương mặt đỏ bừng do say xin (đánh phần) mái tóc rối bù. Lời thoại cũng rất chính xác.

Cô tiếp tục làm lại:

“2832.”

Cô tiếp tục nhập vai. lùi ra sau 1 bước, giơ tay lên nói lớn:

“Vùng ơi, mở ra.”

Khiến cho Đông Phương kỳ phi cười nói:

“Cô đừng lại đi, diễn xuất của cô rất tốt, rất hay.”

Mễ Ly tuy nghe nhưng vẫn không dừng lại, tiếp tục say xin nói:

“Vùng ơi mở ra.”

“Vùng ơi mở ra.”

Cánh cửa được mở ra, Mễ Ly cười nói:

“Oh, mở thật rồi này.”

Sau đó mới quay xuống nói:

“Cảm ơn 5 vị giám khảo đã xem.”

Đồng Phương Kỳ vỗ tay, 4 người còn lại cũng vỗ theo.

(Mii ns thật chứ Mii thấy cảnh diễn này Mii tà chưa đc tốt lắm nên m.n thông cảm nhé, chắc phải đi tìm mấy bộ showbiz để đọc thôi, nàng nào cho ta mấy bộ đi.)

Mấy cô gái thấy BGK như thế thì hơi mất tự tin nhưng lại càng muốn đánh bại Mễ Ly hơn.

Số 28 chính là cô gái lúc nãy thì ra cô ta tên là Đàm Gia Mỹ. Cô ta nhẹ giọng nói:

“Em muốn diễn 1 cảnh trong Sam Sam đến đây ăn nè nhưng cần người đóng vai Trương Hàn ạ.”

Mắt của cô ta nhìn chằm chằm vào Lộ Vĩ Phong, nên đương nhiên mọi người đều hiểu ý cô ta. Trong lòng khinh bỉ.

Lộ Vĩ Phong nói:

“Tôi không muốn đóng chung với người không có não như cô.”

Lời vừa nói ra, cả phòng im bật. Có người còn thầm chửi: “Ngu ngốc.”

Đàm Gia Mỹ mặt tái nhợt, nói:

“Lộ ảnh đế nói thế là có ý gì?”

“Lúc nãy tôi đã thấy cô đụng phải Kiều Mễ Ly mà không thêm xin lỗi.”

Đàm Gia Mỹ nghe thế thì giật mình, nhưng vẫn bao che:

“À, lúc đó tôi vội quá nên không để ý ạ.”

“Thật sao? Vậy mà lúc cô đụng xong còn cười đều một cái nữa cơ mà.”

Đàm Gia Mỹ run cả người. Lộ Vĩ Phong nói:

“Cô bị loại, KL không chấp nhận loại người nào ngán, làm việc không có suy nghĩ như cô.”

Đàm Gia Mỹ ôm mặt khóc ra ngoài.

“Tiếp tục đi.” Lộ Vĩ Phong lạnh giọng nói.

Nhân viên nói:

“Số 29 mau lên đi.”

Cuối cùng cũng hết 40 người. Người phụ trách đọc danh sách những người ở lại và bị loại.

Mễ Ly tự dưng thấy hơi mệt, đầu choáng váng. Nhưng cô vẫn cố gắng đứng vững.

Cô định đi thang máy nhưng không còn chỗ nữa nên đành đi thang bộ. Không ổn rồi, cô phải nhanh đến bệnh viện thôi. Nhưng đây là tầng 8 nên mất khá nhiều thời gian mới có thể xuống được.

Mặt cô đỏ bừng, thở dốc, mệt quá. Cô lấy tay sờ ở trán, hình như sốt rồi, nhưng lúc nãy có bị làm sao đâu. Sao bây giờ đột nhiên lại sốt chứ?

Cô xuống đến gara, thấy mọi thứ mờ hazy. Không ổn rồi. Thực sự không ổn rồi.

Mễ Ly thở gấp, cô không chịu nổi nữa rồi (miêu tả như chị bị trúng mị được quá ~)

“Ừm.” Mễ Ly mở mắt ra, đây là đâu?

“Cô tỉnh rồi?” Một giọng nói mang phần quan tâm vang lên.

Mễ Ly ngồi dậy:

“Lộ ảnh đế?”

“Tôi thấy cô bị ngất ở dưới gara nên đem cô đến đây, bác sĩ nói cô bị thiếu nước.”

“À, cảm ơn anh.”

Mễ Ly nói. Cô thật không ngờ mình may mắn như vậy, cơ mà có phải may mắn không? Gặp nam chủ đẹp trai nhất trong hậu cung.

Mễ Ly thở dài. Cô hỏi:

“Ừm, anh đã nói cho người thân tôi biết chưa?”

Lộ Vi Phong còn chưa trả lời thì:

“Mễ Ly, con có bị làm sao không?”

Mễ Ly cứ tưởng là ba Kiều hoặc Kiều Thiên Ý ai ngờ lại là Trình Tổ Ninh. Có cần xui như vậy không?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Trình Tổ Ninh lo lắng nói:

“Ta nghe nói con ngất xỉu. Có bị làm sao không?”

Mễ Ly cười khinh bỉ, nhưng vẫn giả vờ nói:

“Con không sao di. Nhưng mà con mơ một giấc mơ rất lạ.”

Trình Tổ Tô ân cần nói:

“Chỉ là mơ thôi mà, con không phải lo lắng đâu.”

“Nhưng giấc mơ này liên quan tới gì.” Mễ Ly vờ hoảng hốt nói.

Trình Tổ Ninh nghe thế hỏi:

“Con mơ thấy cái gì?”

Lộ Vi Phong bên cạnh cũng không để ý lắm.

Mễ Ly vờ đỏ mặt nói:

“Con thấy di với một người đàn ông khác đang ở trên giường. Người đàn ông đó con thấy rất quen.”

Trình Tổ Ninh nghe thế sắc mặt trắng bệch. Không lẽ đêm qua cô ta đã thấy cảnh đó?

Không xong rồi, bà phải làm gì đây? Nếu ông ta mà biết bà đang ngoại tình thì nhất định bà sẽ bị đuổi khỏi Kiều thị. Nhất định không được.

Lộ Vi Phong thăm quan sát sắc mặt của Trình Tổ Ninh với Mễ Ly. Hấn nhủ này, cô gái này không đơn giản chút nào. Rất có tiềm năng.

Mễ Ly cười khẩy một cái rồi nói:

“Chắc bây giờ xuất viện được rồi. Lộ ảnh đế, xe tôi anh vẫn để ở gara à?”

“Ừ.”

Mễ Ly thở dài:

“Hôm nay muộn rồi, mai gọi tài xế đến lấy cũng được.”

Sau đó ra ngoài, để cho Trình Tổ Ninh đi sau gọi lại.

Lộ Vi Phong cười thầm, hẳn bắt đầu cảm thấy thú vị rồi.

Mễ Ly nằm trườn trên giường. Từ hôm nay đến tháng 6 cô sẽ rất rảnh. Có nên đi du lịch không nhỉ?

Mễ Ly nằm phân vân.

Cô quyết định rồi. Cô sẽ đi du lịch (lúc này còn phân vân cơ đấy -_-)

Sau này cô sẽ không có thời gian nghỉ ngơi nên đi bây giờ thì hơn.

Cô lấy điện thoại ra, gọi điện cho hãng hàng không:

“Cho tôi một vé đến Rome, ghế hạng thương gia. 3 ngày nữa là xuất phát nhé.”

Cô sẽ đến Rome, sau đó đến Milan – Kinh đô của thời trang. Cô muốn đến đó từ khi còn chưa xuyên cơ nhưng kinh tế không cho phép nên không thể đi. Bây giờ là cơ hội rất tốt.

Cô vui vẻ đi thu xếp áo quần, vui quá đi!!!

Cô lên weibo của mình. Choáng váng, 1k lời mời kết bạn? Cái gì thế này? Sao mà nhiều thế??

“Mễ Ly, chị thấy em nên lập một weibo khác.” Vương Mai nói.

“Vâng, chị lập cho em luôn đi ạ.”

“Ừ.” Nói xong Vương Mai cúp máy.

“Chị ơi.”

“Tiểu Mặc?”

“Chị, bác nói tối nay be về nên nói sẽ ra ngoài ăn tối. Bác hỏi chị muốn ăn món gì.”

“À, gì cũng được.”

“Vâng.”

Mễ Ly ngồi lướt weibo, thấy những người nổi bật gần đây, có Trình Tổ Tổ, Hồ Uyển Uyển,... có cả cô nữa.

Mà trong đó, cô là người đứng cuối bảng nổi bật. Vì ít người theo dõi và like.

Mà cô cũng không quan tâm lắm nhưng đây cũng là một bước để nổi tiếng hơn. Nhưng để chờ Vương Mai tạo tài khoản đã.

“Tĩnh!”

Mễ Ly lấy điện thoại ra, là tin nhắn của Vương Mai:

“Tài khoản: kieumely

mk: *****.”

Mễ Ly đăng nhập, tài khoản hiện ra, cô chọn tên cá nhân:

Kiều Mễ Ly

Ảnh đại diện thì cô thử xem trong điện thoại, có rất nhiều ảnh của Mễ Ly. Cái nào cũng đẹp. Mễ Ly chọn đại một cái để làm hình nền rồi thoát ra. Sang cái tài khoản cũ, ghi:

“Tài khoản này sẽ không hoạt động nữa. Mọi người sang nick Kiều Mễ Ly nhé. những ai vào trước mình có thể add friend.”

Lập tức liền có hơn 100 like với hàng chục bình luận:

“Em add rồi ạ, chị vào đồng ý đi.”

“Chị nhớ đồng ý nhé <3”

... ..

Cơ mà đúng rồi, cô cũng phải lập tài khoản Instagram nữa. Chuyện này không cần nhờ tới chị Vương Mai đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28

Mễ Ly cầm vé máy bay trên tay, lấy chiếc Iphone 6S mạ hồng ra, chụp, sau đó đăng lên Instagram và weibo.

“Goodbye Beijing. Hello Milan!!!!!!”

(Tạm biệt Bắc Kinh. Xin chào Milan!!!!!!)

Cô cất điện thoại rồi lên máy bay.

Chuyến bay dài khiến Mễ Ly hơi mệt nên cô về khách sạn trước. Cô lấy khóa phòng rồi lên phòng. Quả là khách sạn 5 sao, rất đẹp, rất sang trọng mà nhân viên phục vụ rất chuyên nghiệp.

“Nhã Cẩm, tớ đang ở Milan, cậu đang ở đâu thế?”

“Cái gì??? Cậu đang ở Milan?” Nhã Cẩm hét.

“Ừ.”

“Oa oa, không chịu đâu, tớ cũng muốn đi Milan.” Tô Nhã Cẩm khóc nói.

“Thế bây giờ cậu đang ở đâu?”

“Tớ vừa xuống máy bay để về Bắc Kinh đây.”

“Haha, ai bảo cậu đi Hawaii mà không nói với tớ. Đáng đời.”

“Không chơi với cậu nữa, tớ tắt máy đây.”

Tút tut... tut.

Mễ Ly cười rồi đi vào nhà tắm, cô phải tắm một cái mới được. Sau khi Mễ Ly vào nhà tắm, cởi bỏ áo quần. Thì...

...một người đàn ông bước vào. Mà người đó không ai khác chính là Mộ Thế Hàn.

Mễ Ly nhú mày, ai vừa bước vào phòng sao? Chắc không đâu. Chắc là do cô tưởng tượng thôi.

Anh cảm thấy hơi lạ, trong nhà tắm đang có người sao? Không thể nào, đây là khách sạn tốt nhất Milan, không thể có nhầm lẫn được.

Anh để vali bên cạnh giường, cởi áo quần ra rồi bước vào nhà tắm.

Anh nghe thấy tiếng nước liền mở cửa ra, thấy một thân hình trắng nõn hiện ra trước mặt.

Mẽ Ly chưa kịp nhìn gì, liền hét:

“Aaaaaaaaaaaaaa.”

Mộ Thế Hàn liền ra ngoài, không thể nào. Anh đang đổ mặt sao? Trừ Ly Ly ra, chưa có ai làm cho anh đổ mặt. Nhưng phải nói cô gái đó rất quyến rũ, tuy chỉ nhìn từ sau lưng nhưng... thật khiến người ta muốn chạm vào.

Không được, anh đang nghĩ gì thế này? Anh không thể hân bội Ly Ly được.

Mẽ Ly ngồi sụp xuống, đổ mặt. Tuy do hơi nước nên cô không nhìn rõ người đàn ông nhưng có thể thấy hắn có thân thể rất cường tráng, chiếc khăn tắm quấn ngang hông..

Cô trở thành sắc nữ khi nào thế này?? Không được, phải tắm mau rồi ra hỏi cho ra lẽ.

--- -----

Mẽ Ly thay áo quần rồi ra khỏi phòng. Cô vẫn có chút thẹn thùng. Nhưng mà cái khách sạn này làm ăn rõ kì cục.

“Ủm, anh là ai? Tại sao lại vào phòng tôi?”

Mộ Thế Hàn nghe thấy tiếng Trung khá bất ngờ, hóa ra là đồng hương.

“Thật sự rất xin lỗi cô nhưng tiếp tân đã đưa cho tôi cái chìa khóa phòng này.”

“Anh Hàn?” Mẽ Ly do dự hỏi.

“Ly Ly?”

“Đúng là anh rồi. Sao anh lại ở đây?” Mẽ Ly cười hỏi.

Giọng của Mộ Thế Hàn dịu hẳn, cười nói:

“Anh đi công tác, còn em?”

“Em đi du lịch thôi.”

Mộ Thế Hàn cảm thấy may mắn, vì đây là Ly Ly, nếu đây là người khác thì anh khác gì đã phản bội Ly Ly chứ (anh dễ xương quơ) Nhưng... thế là lúc này anh đã thấy thân hình của Ly Ly?

Nghĩ đến đây, Mộ Thế Hàn đổ mặt. Mẽ Ly cảm thấy lạ, nói:

“Đúng rồi, chúng ta xuống tiếp tân đổi phòng thôi.”

“Em cứ ở phòng này đi, anh sẽ đổi phòng khác.”

“Vâng. Nhưng em cũng muốn xuống, khách sạn 5 sao gì mà làm ăn kì cục.”

--- -----

“Xin lỗi quý khách vì sự cố này.”

“Được rồi, đưa cho tôi chìa khóa phòng khác đi.” Mộ Thế Hàn nói.

“À... thành thật xin lỗi ngài, tất cả các phòng đều đã kín rồi. Ngài có thể ở chung phòng với vị tiểu thư này được không ạ?”

“Hả?!” Mẽ Ly cùng Mộ Thế Hàn cùng nói.

--- -----

Rốt cuộc Mộ Thế Hàn cũng phải ngủ cùng phòng với Mẽ Ly.

“Em cứ ngủ ở giường đi, anh nằm ở ghế sofa cũng được.”

“Vâng.”

Mẽ Ly nằm xuống giường, nhắm mắt lại ngủ. Ai chứ Mộ Thế Hàn thì cô rất yên tâm.

Mộ Thế Hàn chờ Mễ Ly ngủ rồi mới yên tâm đi ngủ.

“Không đừng mà!!!” Mễ Ly hét lớn.

Mộ Thế Hàn lập tức ngồi dậy chạy lại lo lắng hỏi:

“Ly Ly em sao thế?”

“Không, đừng chạm, đừng chạm vào tôi. Doãn Thiên Hạo, đừng mà, đừng...” Mễ Ly đẩy Mộ Thế Hàn ra.

Mộ Thế Hàn ôm lấy Mễ Ly nói:

“Ly Ly, là anh, là anh đây.”

Mễ Ly được Mộ Thế Hàn ôm hỏi:

“Anh Hàn?”

“Ừ, anh đây, em yên tâm anh nhất định sẽ không để ai chạm vào em.” Tay Mộ Thế Hàn nắm chặt lại, ánh mắt lo lắng lúc nãy biến thành ánh mắt đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Đêm đó, Mộ Thế Hàn ngủ cùng Mễ Ly. Tuy không phải lần đầu nhưng hắn cảm thấy rất ấm áp và hạnh phúc.

Mễ Ly theo bản năng nằm lại gần Mộ Thế Hàn. Mộ Thế Hàn đỏ mặt, cô đang nằm trong lòng ngực anh.

Tay Mễ Ly ôm lấy eo của anh, là hắn có chút nhột. Hắn lấy tay của cô ra.

“Ừm. Đừng.”

Mộ Thế Hàn thờ dài, xem ra đêm nay hắn không ngủ được rồi.

.

.

.

“Ừm~.” Mễ Ly khẽ rên.

Ngủ ngon quá đi~

Mễ Ly mắt nhắm mắt mở ngồi dậy, thấy bên cạnh mình có một người đàn ông tuyệt mỹ.

Hàn???? Sao anh ấy lại ở đây được???

Cô nhìn xuống, thấy bàn tay cô đang nắm chặt bàn tay của ai đó. Cô vội vàng buông ra ngay.

Xấu hổ chết mất. A!!!!!!

Mễ Ly vỗ mặt, đi vào nhà vệ sinh.

Mộ Thế Hàn nghe tiếng đóng cửa thì mở mắt ra, cười. Về mặt xấu hổ lúc đó của cô thực sự rất dễ thương. Đáng yêu chết đi được.

.

.

Mễ Ly lấy điện thoại ra chụp ảnh. Không hổ là một trong những địa danh nổi tiếng nhất của Ý. Cô đăng lên Weibo với Instagram.

“Nhà thờ Duomo <3.”

Sau đó cô đến Khu mua sắm Versace. Một trong những khu mua sắm nổi tiếng.

Trong khi Mễ Ly đang thoải mái vui chơi thì Mộ Thế Hàn đang phải họp. Hôm nay hắn rất bận, có đến 3 cuộc họp, mà mỗi cuộc kéo dài từ 3 – 4 tiếng. Như thế này thì mệt chết mất. Nhưng hắn là người như thế nào chứ?

A Thành nói:

“Giám đốc, đến mai chúng ta sẽ đến Rome để kết thúc chuyến công tác.”

“Ừ. Cậu tìm một phòng khách sạn bên đó đi.”

“Vâng.”

Hắn không thể để chuyện với Ly Ly xảy ra được. Hắn có thể ở cùng phòng với cô nhưng với người khác thì không được.

Mễ Ly hào hứng đi lại, không biết mình đang bị một người đàn ông theo dõi. Hắn lấy máy ảnh chụp lại, rồi lấy điện thoại ra:

“Tôi đã có hình ảnh của Kiều Mễ Ly rồi, cô chuẩn bị bài báo đi.”

Nói xong tiếp tục chụp.

Mễ Ly nghe thấy tiếng chụp ảnh liền nghi ngờ, quay lại không thấy ai cũng tự an ủi bản thân mình rằng đây là kinh đô thời trang, sao mà không có tiếng chụp ảnh được chứ.

Mễ Ly tiếp tục đi chơi, cô nhìn đồng hồ, bây giờ đã là quá trưa rồi, cô nên đi ăn thôi.

“Ly Ly.”

“Anh Hàn? Anh xong việc rồi sao?”

“Ừ. Chúng ta đi ăn đi.”

“Vâng.” Mễ Ly cười.

Mộ Thế Hàn cũng dịu dàng cười lại. Hai người không khác gì một cặp tình nhân.

Ai ngờ khoảng khắc đó lại lọt vào ống kính của tên phóng viên lúc này. Hắn cười:

“Haha, xem ra bài báo này sẽ kiếm được rất nhiều tiền rồi.”

Mộ Thế Hàn dẫn Mễ Ly đến một nhà hàng nổi tiếng ở Milan, ở đó có rất nhiều món.

Bồi bàn đem thực đơn ra. Mộ Thế Hàn hỏi:

“Em ăn gì?”

Mễ Ly nhìn thực đơn nói:

“Cho tôi 1 Agnolotti, Spaghetti với sốt cà chua tươi, Thịt lợn muối cuộn hành lá, và tráng miệng bằng Panna Cotta.

“Vâng.”

Mộ Thế Hàn nói:

“Một Thịt viên cổ truyền, 1 Spaghetti-All-Amatriciana và 1 Thịt bò nướng Florentine, còn tráng miệng thì giống cô ấy.”

“Vâng.”

Bồi bàn đem đồ ăn ra. Mễ Ly nói:

“buon appetito.”

“Em cũng biết tiếng Ý sao?” Mộ Thế Hàn hỏi.

“Không có, em chỉ biết được mấy câu thôi.” Mễ Ly lè lưỡi cười nói.

Mễ Ly ăn thử miếng Agnolotti nói:

“Ngon quá đi.”

“Ngon sao?”

“Àn, anh ăn thử đi.” Mễ Ly lấy nĩa, đưa đến tận miệng Mộ Thế Hàn.

Mộ Thế Hàn vui vẻ ăn.

“Tách.” Tiếng máy ảnh vang lên.

Mễ Ly giật thót, có phóng viên theo dõi sao? Cô nhìn xung quanh.

“Xin chào 2 bạn. Nhà hàng chúng tôi đang có chiến dịch miễn phí cho cặp tình nhân/ vợ chồng tình cảm và lãng mạn nhất. 2 bạn chính là người chiến thắng. Biểu cảm, ánh mắt của 2 người dành cho nhau rất chân thật. Phần thưởng là một vé du lịch đến Rome.”

“Không cần đâu, ngày mai tôi sẽ đến đó.” Cả 2 đồng thanh.

“Vâng, vậy chúng tôi sẽ đổi tiền vé máy bay, khách sạn và chi phí ăn uống trong 3 ngày thành tiền mặt.”

“Anh cũng đến Rome sao?”

“Ừ, anh đến đó để kết thúc chuyến công tác.”

Mễ Ly cù. Sao có thể trùng hợp đến như thế cơ chứ? Nhưng tại sao cô lại có cảm giác bất an, như đang có ai theo dõi mình vậy.

--- -----

“Doãn tổng. Đúng là Kiều tiểu thư đang ở Milan, nhưng...”

“Nhưng cái gì? Nói rõ ra đi.” Doãn Thiên Hạo nhíu mày, thờ ơ nói.

“Kiều tiểu thư đi cùng Mộ tổng, và hình như có phóng viên đi theo bọn họ.”

Mắt Doãn Thiên Hạo mở ra nói:

“Đi bịt miệng tên phóng viên đó lại, đừng để chuyện này lộ ra ngoài.”

Thư ký cũng không nghĩ nhiều lắm, chỉ cho rằng Kiều tiểu thư sau này là con át chủ bài của công ty, không thể có scandal nào. Nghĩ xong liền ra ngoài.

Doãn Thiên Hạo nắm chặt tay lại. Cô thực sự chán ghét hắn sao? Nhưng tại sao chứ?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Mộ Thế Hàn vì bận công việc nên rời đi trong đêm, không kịp nói với Mễ Ly, chỉ kịp gửi tin nhắn.

Mễ Ly sau khi thức dậy không thấy Mộ Thế Hàn cũng không nói gì. Chắc chắn là hắn đã đi Rome rồi, cô tối mai mới bay nên tranh thủ đi chơi tiếp.

Nói thế chứ không hiểu sao cô lại cảm thấy buồn ngủ lạ thường. Rõ ràng cô ngủ đủ 8 tiếng 1 ngày nhưng tại sao lại cảm thấy buồn ngủ thế này?

.

.

.

“Đại ca, cô ta đã ngất thuốc rồi.” Một người mặc áo quần nhân viên phục vụ của khách sạn nói.

“Tốt lắm, làm cho mặt cô ta đỏ một chút rồi đưa ra đây đi.”

“Vâng, Đại ca.”

.

.

.

“Cậu đem Kiều tiểu thư đi đâu thế?” Tiếp tân hỏi. Đây là con gái rượu của Kiều tổng mà ông ấy lại là bạn từ thời còi trườn của Giám đốc nếu Kiều tiểu thư có việc gì thì tất cả nhân viên trong khách sạn đều sẽ bị đuổi việc, không những thế sẽ rất khó để xin việc.

“Cô ấy say rượu nên không tự mình ra khỏi phòng được. Bạn trai của cô ấy đang chờ ở ngoài kia kìa.” Hấn cười cười nói sau đó chỉ tay ra phía cửa.

Tiếp tân thấy một chiếc xe Mercedes s600 như thế cũng không nghi ngờ gì nói.

“Dù cô ấy cho cẩn thận đấy.”

“Vâng.”

.

.

.

“Ừm.” Mễ Ly rên, sao mà nóng quá. Toát hết mồ hôi rồi. Cô mở mắt ra, tay mò tìm cái remote điều hòa.

“Cô đang tìm cái gì thế?” Một giọng nói lạnh lẽo vang lên.

“Cái remote điều hòa chứ gì nữa.” Mễ Ly giọng ngái ngủ nói. Người này lạ thật, trời nóng như thế này mà không thèm bật điều hòa lên.

A mà khoan đã. Trong phòng cô làm gì có đàn ông. Mà hình như đây cũng không phải phòng cô.

“Anh là ai?” Cảm nhận được sự bất an, cô lo lắng hỏi.

“Cô nên hỏi bạn trai cô đi.” Người đàn ông đó lạnh nhạt nói.

“Bạn trai? Tôi làm gì có chứ.” Mễ Ly nói. Cô từ trước đến giờ, từ Điền Mễ Ly đến Kiều Mễ Ly đều chưa có bạn trai. Vậy người mà người đàn ông lạ mặt này nói là ai?

Mễ Ly quan sát người đàn ông này, không tệ, rất đẹp trai nhưng mà da trắng quá nên nhìn có cảm giác hơi hơi giống... gay.

Hấn liếc cô, nói:

“Còn ai nữa ngoài Mộ Thế Hàn chứ?”

“Anh Hàn?”

Người đó nghe Mễ Ly gọi Mộ Thế Hàn thân mật như thế liền tức giận, con ghen nổi lên.

Mễ Ly thấy vậy thảm nghĩ: Không lẽ anh ta thích mình? Nhưng đã gặp lần nào đâu mà thích chứ?

Hấn nói:

“Tôi là Lăng Lưu, là bạn gái của Hàn.”

Mễ Ly há hốc mồm, c ... cá ... cái gì cơ? Bạn gái của Hàn á??? Ahaha, cô buồn cười đến chết mất.

“Cô cười cái gì chứ?” Lăng Lư tức giận nói. Cô ta thật to gan, dám gọi mình. Hàn nói:

“Trời cô ta lại đi.”

“Vâng.”

2 người đàn ông cao to liền lại gần Mễ Ly, tay cầm 1 sợi dây thừng.

“Buông ra, mau buông ra.” Mễ Ly cự quạ, cô không cho bọn chúng chạm vào người cô.

Nhưng đương nhiên sức cô không thể bằng 2 người đàn ông cao to đó.

Mễ Ly ngồi yên, đảo mắt nhìn xung quanh. Đây có lẽ là một nhà kho của công ty bỏ hoang nào đó, rất hoang tàn nhưng vẫn có điện.

Lăng Lư cũng quan sát Mễ Ly, bĩu môi: Cô ta thì có gì tốt chứ? Chỉ được cái xinh đẹp, ngực lớn với eo thon thôi. Hừ

“Đại ca, Mộ Thế Hàn đang đến đây, còn 100m nữa thôi.”

“Mau chuẩn bị trà với ghế ngồi.” Lăng Lư vui mừng nói.

Mộ Thế Hàn mở cửa bước vào, mồ hôi nhễ nhãi, có thể biết rằng anh rất lo lắng cho cô.

Lăng Lư cười dịu dàng nói:

“Hàn, anh ngồi xuống đây uống chút nước đã.”

Mộ Thế Hàn uống hết ly trà Lăng Lư đưa hỏi:

“Cậu làm thế là có ý gì? Sao lại bắt Ly Ly?”

“Anh đừng nóng, em có chuyện muốn nói với anh đây.” Lăng Lư mềm dịu nói, tay xoa bóp vai cho Mộ Thế Hàn.

Mộ Thế Hàn liền nổi da gà. Nói:

“Nếu không có chuyện gì thì tôi đem Ly Ly về trước.” Mộ Thế Hàn đứng dậy, đi lại chỗ Mễ Ly.

Lăng Lư nháy mắt ra hiệu cho đàn em, bọn họ hiểu được liền chặn Mộ Thế Hàn lại.

“Ngươi định làm gì?”

“Em chỉ muốn vui vẻ một chút thôi mà.” Lăng Lư ma mị nói.

Mộ Thế Hàn cười khẩy nói:

“Ngươi nghĩ từng này người có thể hạ được ta sao?”

Lăng Lư cười nói:

“Đương nhiên là em biết anh có thể nên đã cho anh uống thuốc kích dục rồi, thuốc này sẽ bắt đầu phát tan trong vòng 10’ mà lúc anh uống ly trà đó cũng đã 10’ rồi nhĩ, sắp bắt đầu rồi đây.”

Mộ Thế Hàn bắt đầu thấy người mình nóng dần. Cảm giác khó chịu dâng lên.

Lăng Lư cười nói:

“Anh đừng lo, em sẽ khiến anh thỏa mãn ~” Sau đó nói:

“Cô gái đó cho các ngươi.”

5 người đàn ông nghe thế liền cười dâm đãng tiến lại gần Mễ Ly.

Mễ Ly lắc đầu dữ dội, không được, 1 lần với Doãn Thiên Hạo là đủ lắm rồi, cô không thể...

Người đàn ông cao to nhất nói:

“Lần đầu tiên phải là của ta.”

“Haha, nguoi cứ tự nhiên.” Một người khác cười nói.

Mộ Thế Hàn thấy Mễ Ly khóc, nhẫn nhịn nói:

“Tôi muốn tự mình hành động. Em chỉ cần hưởng thụ thôi.”

Lăng Lư nghe thế vui mừng nói:

“Đương nhiên, đương nhiên là được rồi.”

Mộ Thế Hàn cười, nhân lúc Lăng Lư không để ý hắn lấy súng trong áo ra, đề ở đầu Lăng Lư nói:

“Mau buông cô ấy ra.”

5 người họ thấy đại ca của mình bị như thế có chút hoảng hốt. Lăng Lư nói:

“Đừng, đừng manh động, hắn mà bóp súng là ta chết đấy, đừng đụng vào.”

Mộ Thế Hàn nói:

“Cởi trói cho cô gái đó.”

1 người liền lại cởi ra. Mễ Ly hoảng sợ đi lại chỗ Mộ Thế Hàn.

“Em ra ngoài xe đi, xe anh đang ở ngoài đó, ra đó khởi động xe trước, chờ anh lên rồi đi.”

“Vâng.” Mễ Ly gật đầu.

Mộ Thế Hàn giữ chặt Lăng Lư, đi lùi ra cửa nói:

“Đừng đi theo.”

Lăng Lư lắc lắc đầu ra hiệu rằng Đừng đụng vào.

Hắn ra khỏi nhà kho, đến gần ô tô bắn một phát trên chân của Lăng Lư, đây là súng giảm thanh nên mấy người bên trong nhà kho không nghe thấy gì.

“Đau.” Lăng Lư hét.

Mộ Thế Hàn vội vàng lên xe, bọn đàn em nghe thế liền chạy ra:

“Đại ca, đại ca.”

Lăng Lư hét:

“Mau chở tao đến bệnh viện, còn 2 thằng kia mau lấy xe đuổi theo xe của Mộ Thế Hàn.”

“Vâng.”

.

.

.

Mễ Ly lái xe, lo lắng nhìn Mộ Thế Hàn ở bên cạnh. Không ổn rồi, đây là vùng ngoại ô nên bệnh viện còn rất sơ sài, không thể chữa được. Chỉ còn 1 cách duy nhất nữa thôi..

“Em đang đi đâu vậy?”

“Em đang tìm khách sạn.” Mễ Ly nhìn GPS, vui mừng nói:

“May quá, có một khách sạn 3 sao cách đây 5km. Anh cố chờ một chút nữa đi.”

.

.

Mẽ Ly lấy một phòng cách âm tốt nhất ở đây. may mắn trên người Mộ Thế Hàn vẫn có tiền mặt với thẻ tín dụng.

Mộ Thế Hàn hỏi:

“Ly Ly, em định làm gì?”

Mẽ Ly không trả lời, hôn Mộ Thế Hàn. Mộ Thế Hàn thờ dốt, anh không chịu nổi nữa rồi, hỏi:

“Em không hối hận chứ?”

“Không, nhưng em sợ anh sẽ chán ghét em. Em không phải xử nữ.” Mẽ Ly khóc nói.

“Ngaoan, không sao.” Mộ Thế Hàn đương nhiên thất vọng nhưng anh sẽ chấp nhận, đây là cô gái đầu tiên mà anh yêu thật lòng.

“Ừm.” Mẽ Ly nhắm mắt lại.

“Anh bắt đầu đây.” Giọng nói của Mộ Thế Hàn khàn khàn đầy từ tính.

Không cho Mẽ Ly cơ hội nói chuyện, một tay tóm lấy bờ vai của cô, bức cô xoay ngược người lại, thu bạo do dự liền dán môi mình lên đôi môi hồng nộn vì kích động đỏ bừng. Khác với vẻ ôn nhu ngày thường anh dành cho cô. Giờ trong anh như con dã thú cuồng vọng vì tình dục. Không có động tác thăm dò, không có dịu dàng, càng không có yêu thương và nhân nhượng trực tiếp vươn đầu lưỡi thâm nhập và môi mỏng nhỏ nhắn mím chặt. khuôn miệng nhỏ nhắn đang cắn chặt răng, bài xích anh ở bên ngoài kia.

Đôi mắt đỏ bừng đầy ma mị hơi nhếch lên, bàn tay mạnh mẽ nắm chặt cái cằm nhỏ, thuần thực bóp vào một cái. Con đầu buốt bắt chộp ập đến từ dưới cằm khiến Mẽ Ly đau đến chảy nước mắt, hàm bị trật ra không cách nào để ngăn cản việc công thành cướp đất của Mộ Thế Hàn, đưa lưỡi cuốn khắp khuôn miệng nhỏ nhắn, hăng say nuốt hết tất cả mật ngọt.

Viên mắt đỏ lên, tuy đây không phải lần đầu tiên của cô nhưng tại sao lại như vậy chứ, hai tay của cô vẫn bị tay một tay bị giữ chặt ở sau lưng, cô không cách nào phản kháng anh chỉ có thể tùy tiện vận vẹo thân thể muốn thoát đi giây vò đang không ngừng công phá nhưng sức lực phụ nữ không thể mạnh hơn nam nhân chỉ là làm tăng kích thích cho hắn.

Mộ Thế Hàn giờ đây bị bản năng của người đàn ông không chế mất hết lý trí cộng thêm sự ma sát của Mẽ Ly vô tình va chạm vào côn thịt đang căng cứng, hai mắt càng lúc càng đỏ.

Anh nhấc một chân lên, thuận lợi chèn vào giữa hai chân của Mẽ Ly. Hai chân đang rộng hình chữ đại, hoa huyết bại lộ ra trước mặt Mộ Thế Hàn, nụ hoa nhỏ nhắn ướt át phủ một tầng dâm thủy bóng ló mà mị hoặc. Khó khăn nhìn nhận, cuối người liếm láp phần mật dịch đang chảy ra trong khe huyết một tay xoa nắm ngực Mẽ Ly, đầu lưỡi đảo quanh vùng đất đầy nước khiến người khác sa đọa, tạo nên âm thanh chẹp chẹp dâm dăng đưa ba ngón tay vào trong nhen nhàng di chuyển làm dâm thủy ứa ra càng nhiều, miệng tham lam hút hết mật ngọt chảy ra.

Nhấc người nhẹ nhàng đóng đưa cạp sát vào bộ phận mẫn cảm nhất của thiếu nữ bên dưới. Động tác trêu đùa cực kỳ thuần thực đem cho người bị đè ép bên dưới một chút sung sướng thêm đó là nhục nhã. Mẽ Ly mở to đôi mắt mờ mịt nhìn trần nhà. Bắt chộp phía vật nóng hổi tiến vào bên trong, không đủ thời gian cho cô thích ứng với sự to lớn mà thô bạo đã bắt đầu loạn động.

Mỗi cái đều đâm sâu vào tử cung. Môi bị Mẽ Ly cắn đến rỉ máu ngăn không cho tiếng rên rỉ bật ra. Bất mãn với hành động của người dưới thân. Mộ Thế Hàn rút ra đâm mạnh vào như muốn xuyên thủng cô. “A nhanh...nhanh...quá...khô...ng đ...ược...” Hai mắt đầm lệ cầu xin. Nhưng chỉ đổi lại sự tuyệt vọng.

Thả hai tay cô ra bàn tay to lớn phủ lên đôi tuyết nhũ trắng nõn nắn thành đủ loại hình dạng, hai ngón tay kẹp chặt quả chery đỏ ửng mà miết chặt. Miệng Mẽ Ly bật ra tiếng kêu rên rỉ khó kìm chế như chú mèo làm nũng. Mộ Thế Hàn như điên cuồng đại ra vào cơ thể cô. Hoa huyết ảm ướt mướt chặt lấy côn thịt to lớn.

Cảm giác mê hồn khiến anh hận không thể mãi mãi chôn trong đó. Nghĩ vậy động tác càng thô bạo. Kêu đến miệng lưỡi đắng khô, phía dưới như tê dại mất cảm giác thì nghe thấy tiếng gầm của Mộ Thế Hàn rồi dòng tinh dịch nóng bỏng bắn sâu vào tử cung. Khoái cảm làm Mẽ Ly ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

Mộ Thế Hàn xoa đầu gối dậy, bên cạnh anh là một người phụ nữ xinh đẹp. Làn da trắng nõn vì anh mà trở nên thâm tím. Cô mệt mỏi nằm một chỗ, trên mặt còn hiện rõ ra vẻ mệt mỏi.

Chuyện đó là đương nhiên, tuy bị trúng thuốc nhưng anh vẫn còn nhớ mang máng, đếm qua nhất định không dưới 7 lần (Sói 1 đêm 7 lần :3)

Anh đứng dậy, bước vào phòng tắm..

Đêm qua... thực sự rất thoải mái. Anh đã từng làm rất nhiều lần với từng cô gái khác nhau nhưng đây là lần đầu tiên anh cảm thấy thoải mái đến như thế.

“Ừm.” Mễ Ly từ từ tỉnh lại. Đau quá.

Mỗi chỗ trên người cô đều đau, eo, ngực, cổ,... tất cả đều có dấu hôn của anh. Cô thở dài, đêm qua sau khi cô ngất đi, anh vẫn còn ở trong cô. Không biết đã làm đến bao nhiêu lần. Cô sờ sờ cái bụng thon thả trướng lên vì tinh dịch, thở dài, may mắn hôm nay là ngày an toàn của cô. Không thì 9 tháng 10 ngày sau sẽ có 1 sinh linh ra đời mất.

Cô từ từ bước xuống giường. Định đi vào nhà tắm nhưng nghe có tiếng nước, cô liền biết Mộ Thế Hàn đang ở trong. Cô xoay người lại đi đến bên giường. Lát nữa tắm cũng không sao. Bây giờ ngủ tiếp.

Mộ Thế Hàn nghe tiếng bước chân hỏi:

“Ly Ly?”

“Vâng.”

“Vào đây đi.” Mộ Thế Hàn ra lệnh.

Mễ Ly nghe thế sắc mặt trắng bệch, không phải chứ... Anh định tiếp tục sao?

Mộ Thế Hàn thấy mãi mà Mễ Ly không vào, đe dọa nói:

“Đừng bắt anh phải ra thì em mới chịu vào.”

Mễ Ly nghe thế không còn cách nào phải vào trong. Mộ Thế Hàn nằm trong bồn tắm. Mái tóc ẩm ướt cộng thêm hơi nước bốc lên làm anh thêm ma mị, quyến rũ.

Mễ Ly đỏ mặt, bây giờ cô mới nhận ra mình đang khóa thân, cô xấu hổ nói:

“Em mặc đồ đã.”

“Không sao, lại đây.” Mộ Thế Hàn khoát tay nói.

Mễ Ly chậm rãi đi lại. Mộ Thế Hàn kéo tay Mễ Ly, làm cô mất thăng bằng ngã vào lòng Mộ Thế Hàn.

Bầu ngực tròn trịa dán vào cơ bụng rắn chắc của Mộ Thế Hàn. Cô xấu hổ vội vàng ngồi dậy. Mộ Thế Hàn cười ma mị nói:

“Mọi nơi trên người em ta đều thấy hết rồi, giấu làm gì nữa?” Hắn xoay người nàng lại, đưa lưng nàng trước mặt hắn. Để lại dấu hôn trên cổ cô.

“Ừm.” Cô khẽ rên.

Mộ Thế Hàn tay không an phận. Nhẹ nhàng nắn bóp hai bên ngực của cô.

“Ừm, đừng.”

“Ngoan, anh muốn ‘ăn sáng’.” Mộ Thế Hàn nói, tay vẫn không quên nhiệm vụ của mình.

Mễ Ly khó chịu, tư thế này hơi khó ngồi, nhưng ai ngờ cô vừa du chuyển nhẹ liền chạm vào nơi đó của Mộ Thế Hàn.

“Tiểu yêu tinh, em được lắm.”

“Không, em không có ý đó.” Mễ Ly xấu hổ nói, cô đâu ngờ...

Mộ Thế Hàn cười nhẹ nói:

“Em nên thỏa mãn tôi nhỉ?”

“Dạ?” Mễ Ly ngơ ngác. Không phải bắt cô thỏa mãn vật ‘hung dữ’ kia chứ?

“Em hiểu ý tôi rồi đấy.”

“Nhưng, em, em không biết cách.” Mễ Ly xấu hổ nói, cô từ trước đến giờ chưa bao giờ làm những chuyện như thế này. Tuy có đọc qua mấy bộ tiểu

thuyết sắc và điển hình là bộ này nên cô có biết chút ít, nhưng chưa thực hành bao giờ...

Mễ Ly do dự. Cô lấy tay xoa xoa phần cứng rắn của Mộ Thế Hàn, nhẹ nhàng dùng miệng hôn.

Mộ Thế Hàn thờ đốc, cười:

“Tiểu yêu tinh, thế mà em bảo không biết cách.”

Mễ Ly nghe thế tiếp tục làm mạnh hơn. Mộ Thế Hàn rất biết cách chịu đựng, cô đã cố gắng từ lúc nãy đến giờ nhưng vẫn chưa có gì.

“Anh không thoải mái sao?” Mễ Ly tức giận hỏi

Một dòng tinh dịch bắn ra, tất cả đều ở trong miệng Mễ Ly. Cô ho sặc sụa. Tanh quá.

Mộ Thế Hàn cười:

“Bây giờ đến lượt anh làm thoải mái em, được chứ?”

Mễ Ly còn chưa trả lời Mộ Thế Hàn đã mò đến vùng hoa huyết ẩm ướt của cô.

Mễ Ly cảm thấy Mộ Thế Hàn nhìn chỗ ấy của cô chăm chăm như thế, xấu hổ nói:

“Đừng nhìn nữa.”

“Ngoan, để anh.”

Mộ Thế Hàn đưa 1 ngón tay vào chỗ ấy của Mễ Ly khiến cô rên lên. Anh tiếp tục đút ngón thứ 2. Dâm thủy của Mễ Ly từ từ chảy ra.

“Xem em kìa, mới từng này đã chịu không nổi thì làm sao có thể tiếp tục chứ.” Mộ Thế Hàn cười ma mị, nói thật, đây là lần đầu tiên hắn làm thế này với một cô gái.

Hắn bỏ ngón thứ 3 vào, dâm thủy của Mễ Ly chảy ra, cô khó khăn nói:

“Làm ơn... ưm~”

“Sao em muốn gì?” Mộ Thế Hàn rút 3 ngón tay ra.

Mễ Ly cảm thấy trống rỗng, dục vọng của cô đã lên đến cực điểm rồi.

“Muốn anh vào.”

“Đó là em cầu xin, anh không bắt ép.” Mộ Thế Hàn từ từ vào.

Mễ Ly lắc đầu, rên rì:

“Không đủ, nhanh hơn nữa... Ừm.” Cô từ khi nào đã trở nên dâm đẳng như thế nào? Nhưng rất thoải mái.

“Nhưng anh mệt rồi, không muốn nữa.” Mộ Thế Hàn từ từ rút ra khỏi người Mễ Ly.

“Đừng... cầu x...in anh.” Mễ Ly đáng thương nhìn hắn nhưng trong lòng thầm chửi: Đồ vô liêm sỉ, rõ ràng là giả bộ khiến cô phải cầu xin hắn.

“A.” Mễ Ly rên lên. Cảm giác khoái cảm khiến cô không chịu nổi.

.

.

.

“Sao rồi?” Doãn Thiên Hạo hỏi.

“Giám đốc, theo như thám tử điều tra, Kiều tiểu thư cùng Mộ Thế Hàn đã vào một khách sạn 3 sao ở vùng ngoại ô Milan. Và theo như nguồn tin, Mộ Thế Hàn bị trúng thuốc kích dục nên Kiều tiểu thư...”

“Choang.” Ly rượu bị Doãn Thiên Hạo ném xuống. Trên mặt anh bây giờ tràn đầy sự tức giận.

Thư ký thấy thế nên cũng lẳng lặng đi ra ngoài phòng.

“A!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!” Đoàn Thiên Hạo hét lên. Chết tiết, Kiều Mễ Ly, em to gan lắm. Dám đi tìm người đàn ông khác, tôi nhất định sẽ khiến em chỉ có thể thuộc về tôi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

“Chuyến bay đến thành phố B đã đáp xuống an toàn, xin cảm ơn quý khách đã tin dùng hãng hàng không ED của chúng tôi. Xin chân thành cảm ơn.” Tiếp viên hàng không chuyên nghiệp nói.

Mễ Ly cùng Mộ Thế Hàn xách vali xuống. Mộ Thế Hàn vì bận giải quyết vụ kia nên phải ở lại, chuyến đi của cô dự kiến 10 ngày bây giờ lại thành 6 ngày nên hơi buồn.

Cô vừa xuống máy bay, liền thấy mọi người tập trung đông đủ ở phía trước, cô tò mò lại xem, thì ra là đang đóng phim. Làm cô cứ tưởng chuyện gì to tát lắm.

.

.

.

Mễ Ly kéo vali đi vào nhà.

“Chị!!” Kiều Mặc nhào tới ôm Mễ Ly.

“Trong lúc chị đi vắng Tiểu Mặc có ngoan không?” Mễ Ly xoa đầu Kiều Mặc hỏi.

“Vâng, chị có mua quà cho em không?”

“Đương nhiên là có rồi, sao chị có thể quên được chứ. Nhưng bác đâu rồi?”

“Bác nói phải đi Úc gấp, chi nhánh bên đó có vấn đề về chuyện hàng hóa. Tối qua ba mới về nhà nhưng sáng nay lại đến công ty rồi.” Kiều Mặc nói.

“Vậy dì và Tổ Tổ đâu?”

“Họ đi đâu từ sáng sớm rồi, em nghe loáng thoáng là đi mua xe thì phải.” Kiều Mặc khinh bỉ nói. Tối qua khi ba về, 2 mẹ con nhà đó cầu xin năn nỉ để ba cho phép mua xe, tuy ba đồng ý nhưng cậu cũng không quan tâm. 2 mẹ con nhà đó tưởng đi xe sang trọng, ở Biệt thự, ăn mặc quý phái là có thể che hết cái xuất thân thấp kém chác?

“Vậy em ở đây lắp ráp ô tô với máy bay đi, chị lên tắm đã.”

“Vâng.”

Mễ Ly cười khinh bỉ, cô vẫn nhớ, trong nguyên bản, Trình Tổ Tổ thấy Kiều Mễ Ly mua xe bằng tiền túi của mình (trong nguyên bản, dù đến chết Kiều Mễ Ly vẫn không chịu tha thứ cho ba Kiều nên mới tự lấy tiền túi của mình mua) lập tức bảo Kiều Tổ Ninh năn nỉ ba Kiều cho tiền mua xe mới.

Nhưng cô ta lại mua chiếc xe giống hệt Mễ Ly, từ kiểu dáng đến hãng đến nơi mua.

Cô lấy điện thoại ra:

“Nhã Cẩm, lát nữa đi mua xe với tớ nhé, tiện thể dẫn Tiểu Mặc đi ăn trưa luôn.”

“Này, cậu vừa mới mua xe chưa được 1 tháng đấy. Sao lại nổi hứng đổi nữa rồi?” Tô Nhã Cẩm hỏi. “Mà cậu về rồi sao? Sao không báo cho tớ?”

“Tớ mới về đến thôi, lát nữa cậu đến nhé.”

“Thế chiếc Audi đó làm sao?”

“Thì cho vào bộ sưu tập xe của tớ chứ sao nữa. Thôi, tớ đi tắm đây.”

“Ừ.”

Mễ Ly ngẫm mình trong bồn tắm, suy nghĩ, hình như cô... đang dần giống với Trình Tố Tố. Bên trong nham hiểm, ác độc nhưng bên ngoài vẫn tỏ vẻ mặt hiền dịu, ngây thơ. Còn nữa, cô đang dần trở nên dơ bẩn giống Trình Tố Tố.

Cô đã ngủ 2 người Doãn Thiên Hạo và Mộ Thế Hàn, tiếp theo sẽ là ai?? Đông Phương Kỳ hay Lộ Vĩ Phong?

Ha! Cô phải làm gì đây?

Sao lại xuyên đến đây chứ? Đúng rồi, tất cả đều là tại Mã Tiểu Đóa. Oa oa, Tiểu Đóa, tớ hận cậu, hận cậu nhất trên đời.

Nhưng cô vẫn phải cảm ơn Tiểu Đóa, nếu cô ấy không viết thì cô cũng không được đến đây, không thể có cảm giác ấm áp của ba, còn có cậu em trai thua mình 12 cực đáng yêu nữa, cũng không biết cảm giác khi được mọi người quan tâm chú ý và được hâm mộ là gì...

Cô bước ra khỏi bồn tắm, thử dài, mọi thứ đều có mặt tốt và mặt xấu. Chuyện của cô cũng giống như vậy...

Cô mặc áo quần rồi ra khỏi phòng hơi:

“Tiểu Mặc, em đi ăn trưa với bọn chị không?”

“Có ạ.” Kiều Mặc cao hứng nói. Từ khi bác đi cậu ngày nào cũng ở trong nhà, không được đi đâu.

“Vậy em lên thay áo quần đi, rồi chị Nhã Cầm đến thì chúng ta đi luôn.”

“Vâng.”

Trong lúc chờ Kiều Mặc, cô lấy điện thoại ra. Cô sẽ không dùng Weibo nữa, thay vào đó là I

Mễ Ly nhàm chán lướt điện thoại, dạo này không có gì mới cả. Rất nhàm chán, à vẫn có, đó là đạo diễn Tôn vừa viết xong một kịch bản phim nhưng đến nay nội dung vẫn được giữ kín. Chỉ có 2 diễn viên chính là được tiết lộ, đó là Ảnh đế - Lộ Vĩ Phong và Ảnh hậu – Triệu Mỹ Linh.

Chỉ cần có 2 người này đóng, dù nội dung phim có dở tệ như thế nào thì rating vẫn sẽ cao ngất.

Đó mới chỉ là 2 diễn viên chính, còn lại những diễn viên phụ đều chưa có, vì đến tháng 8 mới khởi chiếu, mà bây giờ mới cuối tháng 4 nên cũng không vội.

“Haizzz.” Tô Nhã Cầm thở dài, ngồi phịch xuống bên cạnh Mễ Ly, tay chống cằm.

“Sao thế?” Mễ Ly hỏi.

“Cậu còn bảo sao nữa? Nhìn cái váy cậu đang mặc chắc chắn là đồ xách tay bên Ý về. Cậu đi Ý mà không rủ tớ, ghét chết đi được.” Tô Nhã Cầm bĩu môi nói. Cô thực sự muốn đập chết người ngồi trước mặt. Sao có thể ích kỷ như thế chứ?

“Đồ cậu mặc không phải cũng là của Ý sao? Nói mình làm gì?” Mễ Ly nói.

“Đúng vậy nhưng...”

“Chị, chị Nhã Cầm, đi chưa ạ?” Tô Nhã Cầm còn chưa nói xong Kiều Mặc đã từ trên tầng đi xuống hỏi.

Mễ Ly cười nói:

“Đi thôi, 11h rồi.”

Kiều Mặc vui vẻ đi theo sau. Tô Nhã Cầm bĩu môi nhưng vẫn theo sau.

“Tiểu Mặc, em ăn cái gì?”

“Em muốn ăn thịt nướng với sườn nướng ạ, nói chung là đồ ăn Hàn quốc.” Kiều Mặc cười tươi nói. Gần lúc đó xem TV nói về chương trình nấu ăn Hàn quốc, nhìn mà thèm chết đi được.

“Được, để xem có quán nào ở đây không.” Mễ Ly nhìn ở GPS nói.

“Tớ biết, cậu đến đường V đi, ở đó có một quán ngon cực. Chủ quán là người Hàn mà.” Tô Nhã Cầm chỉ đường.

“Được.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Tô Nhã Cầm đi vào trước. Mễ Ly đi theo sau, nhưng không hiểu sao cô cảm thấy rất buồn nôn. Cô vội chạy vào nhà vệ sinh.

Sau khi nôn xong Mễ Ly mới nghĩ lại, không lẽ cô có thai? Không thể. Chắc tại ngồi trên máy bay nên hơi mệt thôi.

Cô ra khỏi nhà vệ sinh, tìm bàn của Tô Nhã Cầm với Kiều Mặc đang ngồi. Kiều Mặc lo lắng hỏi:

“Chị! Chị sao thế? Hình như chị không khỏe.”

“Không sao, buồn nôn thôi. Chắc do say xe.” Mễ Ly lắc đầu nói. Lát nữa cô sẽ thử đến bệnh viện.

Tô Nhã Cầm lo lắng nói:

“Hay cậu đến bệnh viện đi.”

“Không sao đâu, chúng ta gọi đồ ăn thôi.” Mễ Ly cười nhạt.

Tô Nhã Cầm gọi phục vụ.

.

.

.

Mễ Ly đến công ty môi giới xe để mua chiếc mới. Kiều Mặc hỏi:

“Chị! Chị định đổi xe sao?”

“Đúng thế. Sao vậy? Em không thích?”

“Không có, chỉ tại vì em thấy hơi lạ. Chị mới mua xe này được 1 tháng thôi, sao lại đổi xe rồi?” Kiều Mặc thực sự thắc mắc. Chiếc xe này đẹp như vậy, với lại, vẫn còn mới. Sao lại đổi xe khác chứ?

“Sau này lớn em sẽ hiểu.” Mễ Ly cười nói. Thấy Tô Nhã Cầm lúc này đến giờ không nói gì Mễ Ly hỏi:

“Nhã Cầm, cậu xem gì mà chăm chú thế?”

“Lộ ảnh đế cùng Triệu ảnh hậu hóa trang chụp ảnh làm bìa poster bộ phim Đế cơ đầu, tớ chết mất ~” Tô Nhã Cầm hào hứng nói.

Mễ Ly cười nhẹ một cái. Cô đương nhiên biết, nội dung phim này cô thuộc lòng rồi. Cả các vai diễn cô đều thuộc lòng mà. Lí do rất đơn giản vì Kiều Mễ Ly đóng vai nữ phụ số 3 trong phim. Còn Trình Tố Tố đóng vai nữ phụ số 2.

Phim nói về đám phi tần,.. tranh nhau giành Hoàng Thượng (Lộ Vĩ Phong) nhưng ai ngờ Hoàng Thượng lại phải lòng 1 cung nữ nhỏ nhỏ có nhan sắc tuyệt trần ở Phòng trà chuyên phục vụ trà cho Hoàng Thượng. Tuy là cung nữ nhưng lại có 1 nhan sắc tuyệt vời, lấn át các phi tần trong cung.

Trình Tố Tố là Hoàng hậu, có Nhị hoàng tử nhưng Nhị hoàng tử suốt ngày ăn chơi, không vừa lòng Hoàng thượng. Hoàng hậu tính ra là biểu tỷ của Hoàng thượng, nhưng nói là biểu tỷ nhưng lại thua Hoàng thượng 3 tuổi.

Còn về phần Kiều Mễ Ly, là Đức phi, giống như danh hiệu, Đức phi rất hiền lành, nhân hậu, không bao giờ tranh sủng với ai, nên rất được Hoàng thượng sủng ái, sinh ra Tư hoàng tử. Nhưng, đó là việc trước khi Hoàng thượng gặp mặt cô cung nữ đó.

Nếu cô không nhầm nữa thì Hoàng Phong Linh đóng vai Trầm quý phi, mẫu phi của Đại hoàng tử và Đại công chúa. 2 người này là 1 cặp song sinh, là trưởng tử và trưởng nữ của Hoàng thượng

Còn về phần Tam hoàng tử, mẹ là Trương tần, nhưng chết sớm nên được Thái hậu nuôi dưỡng.

Tam vương giả – đệ đệ ruột của Hoàng thượng là do Nam diễn viên phụ xuất sắc nhất năm ngoái đóng, tên Huỳnh Lăng thì phải. Người này cũng gặp nữ chính rồi trúng tiếng sét ái tình.

Mễ Ly thở dài, chuyện sau này sau này tính, bây giờ cô phải làm việc đã.

.
.
.

“Cái nào đây? BMW 328i hay Mercedes c200?” Mễ Ly đoán hỏi.

“Lấy chiếc BMW đi, cái này đang thịnh hành.” Tô Nhã Cầm nói. Cô luôn muốn đi thử chiếc xe thể thao này một lần nhưng ba lại không cho nên cô chỉ có tài xế lái xe thôi.

Kiều Mặc không để ý, đi xung quanh xem xe.

“Rầm” Kiều Mặc cùng người đàn ông ngã xuống. Người đàn ông đó vội đứng lên, đỡ Kiều Mặc dậy.

“Cảm ơn anh.” Kiều Mặc cúi đầu nói.

“Đừng nói thế, anh không để ý.” Người đàn ông đó nói.

Kiều Mặc cảm thấy giọng nói này rất quen nhưng tại người này mặc áo choàng dài, đội mũ, đeo kính râm nên cậu không thể nhận ra.

“Tiểu Mặc. Em đâu rồi?” Giọng của Mễ Ly vang lên.

Kiều Mặc nghe thế cúi đầu nói:

“Tạm biệt anh.” – “Em ở đây ạ.” Kiều Mặc nói xong chạy đến chỗ Mễ Ly.

Người đàn ông đó từ xa nhìn lại, nhún mày:

“Kiều Mễ Ly? Thú vị rồi đây.” Đông Phương Kỳ cười nhẹ nói.

.
.
.

Mễ Ly sau khi mua xe, liền ngồi lên chiếc BMW, gọi điện báo tài xế của nhà đến lấy chiếc Audi về.

Cô quên mất chuyện chính mà chạy đến khu mua sắm với thủy cung để Kiều Mặc chơi.

Tô Nhã Cầm lúc này đến giờ cứ nhìn chăm chăm vào cái điện thoại, suýt nữa đâm vào tường.

Mễ Ly khó chịu nói:

“Nhã Cầm, cậu buông cái máy ra đi. Suốt ngày chỉ nhìn vào cái điện thoại.”

Tô Nhã Cầm nghe thế vội cất điện thoại vào túi xách rồi cười hì hì, nói:

“Xin lỗi. Tớ đang nói chuyện với anh ấy.”

“Anh ấy?” Mễ Ly khó hiểu hỏi.

“Ahihi, bọn tớ đang trong quá trình tìm hiểu.” Tô Nhã Cầm xấu hổ nói.

“Ai nha~ không ngờ Tô tiểu thư lại xấu hổ nha.”

“Ahihi.”

Mễ Ly cười nhẹ, nếu cô có một tình yêu như Nhã Cầm thì sẽ như thế nào? Có hạnh phúc không? Có được bạn trai nuông chiều, yêu thương không? Ha! Cô lại nghĩ đi đâu rồi, ở cái giới Showbiz này, làm gì có tình yêu thật sự chứ.

Cô chỉ đang tưởng bỏ thôi. Nhưng như vậy cũng tốt, không có tình yêu, cô không cần phải hi sinh thứ gì cho người kia, có thể làm những gì mình thích. Như câu nói của một học trưởng trước khi cô xuyên vào đây: Ế thì có quyền phong lưu.

Như thế rất đúng. Ế thì thích ai chả được, ngắm ai mà chả được chứ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bi Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Mễ Ly sau khi đưa Nhã Cầm về nhà liền cùng Kiều Mặc về Biệt thự. Vừa đến cổng đã thấy một chiếc xe mới tinh đứng giữa sân. Mễ Ly cười nhếch môi một cái. Chậc! Đúng là khoe của mà.

Trình Tố Tố nghe thấy tiếng còi của Mễ Ly liền chạy ra khoe xe mới. Ai ngờ, Mễ Ly đang ngồi trên chiếc xe mới tinh. Trình Tố Tố cười gượng hỏi:

“Mễ Ly, em mua xe mới nữa sao?”

“Vâng, chị thấy sao? Mà chị cũng mới mua xe sao?” Mễ Ly giả vờ hỏi.

Trình Tố Tố nghe thế cười nói:

“Ừ, là Audi nhưng vẫn còn thua xa xe của em.”

“Mà chị phải đậu xe ở trong gara chứ, ở đây nhìn chướng quá.”

“À ừ, tại lúc về vội quá nên chị quên mất. Để chị vào lấy chìa khóa. Em vào trước đi.”

.

.

.

Đúng 7h tối mọi người tập trung ở phòng ăn. Chỗ ngồi vẫn như cũ. Ba Kiều ngồi ở ghế chủ. Bên trái là Trình Tố Tố và Trình Tố Tố, bên phải là Mễ Ly cùng Kiều Mặc.

Thím Âu đem đồ ăn ra. Thực đơn hôm nay là ẩm thực Pháp

- Do sai sót nên Mui nhầm thím Âu thành thím Trương.

5 người mỗi người một phần Sườn cừ nướng. Mễ Ly đang định ăn thì chuông điện thoại vang lên. Là Vương Mai gọi. Cô mở máy:

“Chị Vương?”

“Mễ Ly, công ty KL vừa gọi điện đến. Họ nói có một dự án khá lớn cho em.”

“Dự án khá lớn?” Mễ Ly hỏi lại. Mọi người liền nhìn vào Mễ Ly. Trình Tố Tố tay nắm chặt lại. Cô ta nói dự án lớn là sao? Không lẽ công ty có dự án gì đó?

Mễ Ly tắt điện thoại. Trình Tố Tố lập tức hỏi:

“Có chuyện gì vậy?”

“Công ty vừa mới kí hợp đồng cho em với hãng kem OO. Họ bảo mai đến xác nhận hợp đồng.” Mễ Ly nói. Kì thật cô có chút bất ngờ lẫn tức giận. Kí hợp đồng mà không thêm hỏi ý cô. Mà cũng đúng, cô mới chỉ là thực tập sinh, làm gì có cái quyền mà từ chối. May mắn hãng kem OO đó có khá nhiều người dùng, xem như là nổi tiếng đi. Mà rõ ràng trong nguyên tắc không hề có việc này.

Trình Tố Tố nghe thế tức giận, mặt đỏ hoe. Thật không công bằng!!! Trình Tố Tố nắm chặt tay Trình Tố Tố, ý nói phải bình tĩnh. Trình Tố Tố thở sâu một hơi, nhẹ giọng nói:

“Con no rồi, mọi người ăn tự nhiên.” Sau đó đứng dậy đi lên tầng.

Trình Tố Tố thở dài, thím Âu vừa mới đem đồ ăn ra, đã ăn đâu mà no chứ.

“Mai phải đi sớm thì con ăn nhanh rồi lên tầng nghỉ ngơi đi. Đừng ngủ muộn.” Ba Kiều nói. Trong giọng nói tràn đầy niềm tự hào và yêu thương. Đây là hợp đồng đầu tiên của con gái ông.

“Vâng.” Mễ Ly cười rạng rỡ.

.

.

Sáng hôm sau mới 6h sáng Mễ Ly đã phải đến công ty rồi lên xe đi đến bãi biển. Tuy là kem dưỡng da nhưng nhà sản xuất nói, ra biển sẽ có gió tự nhiên và ánh nắng mặt trời sẽ đẹp hơn.

Mễ Ly cảm thấy buồn nôn, cô chắc bị say xe rồi. May mà chị Vương có cầm mấy viên thuốc say xe.

Đến biển, cô hít thở không khí trong lành ở đây, trong lòng cảm thấy thoải mái.

Vương Mai cầm cuốn sổ nói:

“Bây giờ là 8h 30’ từ lúc này đến 9h15’ sẽ chọn trang phục và làm tóc. Đương nhiên là không trang điểm vì đây là quảng cáo mặt mộc. Từ 9h20’ đến 11h sẽ bắt đầu quay, sau đó nghỉ trưa đến 2h chiều, rồi bắt đầu chụp hình. Sau đó sẽ về.”

Mễ Ly nghe thế chóng hết cả mặt. May mắn còn có 2 tiếng nghỉ trưa, không thì chắc cô chết quá. Nhưng chỉ tìm trang phục thôi có cần nhiều thời gian như thế không?

.

.

.

Mễ Ly thần thờ nhìn phòng thay đồ. Ấc, đây chắc phải hơn 20 bộ váy, tất cả đều là màu trắng nhưng mỗi cái có nhiều kiểu cách khác nhau.

Vương Mai cùng stylist đi tìm bộ đồ thích hợp cho cô. Còn riêng phần cô thì làm tóc. Làm cũng khá lâu 30’ còn thời gian còn lại, cô mặc trang phục.

Chiếc váy này phải nói là rất đơn giản nhưng lại không kém phần thanh tao và dịu dàng. Mễ Ly mặc vào vô cùng hợp. Stylist là một người có giới tính thứ 3, véo má Mễ Ly nói:

“Ui!! Nhìn cưng dễ thương quá đi, chị là con gái mà còn thêm nữa là nói gì con trai. Mà cưng nhớ đây là loại kem dưỡng toàn thân nhé nhưng mặt là thứ quan trọng nhất, nên phải để mặt mộc. Mà mặt mộc của cưng như thế này là quá tốt. Không hổ là con gái của Hạ Mỹ Yên.”

“Chị nói quá rồi.” Mễ Ly cười nói.

“Clip này không cần lời thoại, nhưng cô phải nhớ dùng biểu cảm thoải mái, vui vẻ.” Đạo diễn nói đi nói lại với Mễ Ly.

“Vâng. Em biết rồi.” Mễ Ly gật đầu.

Cô hít sâu. Bình tĩnh! Với tài năng diễn xuất của Kiều Mễ Ly và cách ứng biến của cô. Chắc chắn là có thể làm được. Được rồi! Bắt đầu thôi!

Mễ Ly nhẹ nhàng bước ra khung hình. Cô thoải mái đi trần chân trên bãi cát. Tay vén tóc lộ ra cái cổ trắng nõn. Đi lại gần ven biển, nhẹ nhàng ngồi xuống, tay vọc nước biển. Sau đó quay về phía màn hình, cười dịu dàng:

“OO.” Tuy chỉ nói 2 chữ đó nhưng đủ để mọi người biết đang nói về cái gì.

“Cất. Tuyệt lắm.” Đạo diễn vui mừng nói. Ông cứ tưởng người mới phải mất cả ngày, ai ngờ chỉ vòn vẹn 15’

Cả đoàn vỗ tay. Mọi người đều kinh ngạc bởi vẻ đẹp dịu dàng và kỹ năng diễn của Mễ Ly.

Cô cười cười cúi đầu, nói:

“Mọi người vất vả rồi.”

Vương Mai cập nhật lịch làm việc rồi thông báo cho Mễ Ly:

“Việc quay kết thúc sớm hơn dự kiến nên sẽ bắt đầu chụp ảnh luôn. Như thế mọi việc sẽ kết thúc vào giờ nghỉ trưa.”

Mễ Ly gật đầu, như thế cũng tiết kiệm thời gian hơn.

Doãn Thiên Hạo nhìn MV quảng cáo của Mễ Ly, trong đáy mắt hiện ra tia dịu dàng và ham muốn. Hắn cố tình chọn cô để làm người mẫu quảng cáo cho hãng kem này.

Chuông điện thoại của hắn vang lên. Là Trình Tố Tố.

“Tố Tố? Em gọi làm gì thế?”

“Hạo! Sao anh có thể dành hợp đồng quảng cáo cho Mễ Ly chứ? Sao không phải là em???” Giọng của Trình Tố Tố tràn đầy tức giận. Cô chịu hết nổi rồi!

“Tố Tố, em cũng biết, vấn đề này còn phải thông qua nhiều người, chứ không phải một mình anh. Anh mệt rồi, anh cúp máy đây.” Doãn Thiên Hạo chưa đợi Trình Tố Tố trả lời đã cúp máy.

Hắn muốn kết thúc lắm rồi nhưng nếu như thế chắc chắn cô ta sẽ nói với báo chí anh lừa tình cô ta. Danh tiếng bao nhiêu năm không thể để một Scandal nho nhỏ này.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

Mấy ngày sau:

“Cậu đổi kem rồi à?”

“Ừ, bây giờ tớ dùng hãng OO.”

“À, hãng do Kiều Mễ Ly quảng cáo đúng không? Tớ cũng đang dùng nè.”

~~

Trên Instagram của Mễ Ly:

“Chị ơi, chị quảng cáo hãng kem OO đẹp lắm ạ. Em bây giờ đang dùng để ủng hộ chị.”

“Chị xinh quá trời luôn í. em là con gái mà còn thèm.”

....

Mặt của Mễ Ly xuất hiện trên các mặt báo, với danh hiệu: Nữ Thần.

Cô cũng không thể ngờ được. Chỉ một clip quảng cáo, một vài bức ảnh để làm đại diện cho OO đã khiến cô nổi tiếng đến như thế. Nhưng như thế là tốt hay xấu?

Mà thôi, đó là chuyện của sau này, bây giờ cô cứ hưởng thụ đã. Mễ Ly chưa kịp nằm xuống giường điện thoại đã vang lên:

“Chị Vương?”

“Ừ, có một hợp đồng quảng cáo nữa, công ty muốn hỏi em có đồng ý không.”

“Về cái gì thế ạ?”

“Hình như là đồ uống. Nếu em muốn biết thêm chi tiết thì lát nữa hãy đến công ty. Đây là một hợp đồng rất tốt, em đừng bỏ lỡ đấy.”

“vâng.”

Mễ Ly thờ dãi, muốn nghỉ ngơi cũng không xong. Mà bây giờ cô ngủ cũng không kịp nữa, hay là nhân dịp này quay clip đi.

Mễ Ly chưa bao giờ nghe giọng hát của Kiều Mễ Ly mà trong truyện cũng không có nhắc đến, chắc phải tự kiểm tra thôi. Mễ Ly hít một hơi, bắt đầu hát:

There only one thing.

To you.

Three words.

For you.

I love you~

Mễ Ly bất ngờ, giọng của Kiều Mễ Ly thực sự rất ngọt, nghe mà muốn mềm nhũn cả người.

Như thế là được rồi, cô sửa lại tóc, rồi mở máy lên...

There only one thing.

To you.

Three words.

For you.

I love you~

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ mình nhé. Yêu mọi người nhiều. Moa~

.

.

.

“Giọng chị ngọt quá ~ Em thích quá cơ.”

“Chị ơi, chị chuyển nghề sang làm ca sĩ đi. Em ủng hộ hết mình <3.”

“Xì. Cái giọng như thế thì làm gì trở thành ca sĩ được chứ? Máy người cứ làm quá.”

“Đúng đấy, Hồ Uyển Uyển xinh hơn.”

“Trình Tổ Tổ mới xinh nhất.”

Mễ Ly thở dài, may mắn cô chuẩn bị tinh thần rồi nhưng vẫn cảm thấy rất buồn bực. Không thích thì thôi cứ bình luận làm gì thế?

“Máy người làm cái quái gì thế? Đây là Page của Kiều Mễ Ly hay Hồ gì gì với cái cô Trình đó đâu. Máy người không thích chị ấy thì thôi.”

“Đúng đấy! Mà chị vào trang Star Channel đi. Có đăng tin về chị đấy.”

Mễ Ly nghe thế liền mở trang Star Channel ra. Theo như cô biết đây là một trong những trang nói về sao lớn nhất, và cũng cập nhật thông tin rất nhanh.

Cô lướt đi lướt lại, có nhiều tin quá, nhưng có một cái tin mà cô không thể nào tin nổi. Trình Tổ Tổ sẽ là nữ chính trong MV sắp tới của Đông Phương Kỳ.

Ừm... chắc chắn là cô ta thấy cô vì quảng cáo kem OO mà nổi tiếng nên mới xin Doãn Thiên Hạo cho đóng vai nữ chính trong MV của Đông Phương Kỳ đây mà.

Mà cô cũng không quan tâm lắm, tính cách của Trình Tổ Tổ sau ghi cô xuyên về đã trở nên nóng tính hơn nhiều, rất khó kiềm chế nên muốn đối phó với cô ta sau này cũng không khó.

.

.

.

Trình Tố Tố nhận được tin đó vui mừng, lập tức chuẩn bị áo quần, trang sức để đi.

Trái ngược với niềm vui của Trình Tố Tố, Đông Phương Kỳ rất tức giận. Tại sao hắn không thể chọn nữ chính trong MV của chính hắn chứ? Thật nực cười! Hắn dù gì cũng là một ca sĩ nổi tiếng, nhưng tại sao phải làm theo ý muốn của công ty chứ? Hắn biết chắc rằng Doãn Thiên Hạo cố ý làm như thế, hắn đã lẫn lộn ở cái giới này 5 năm rồi sao không thể nhận ra tình ý của Doãn Thiên Hạo đối với cô chứ? Nhất định hắn sẽ không chịu thua dễ dàng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36

Buổi tối:

“Thím Âu, ba tôi đâu? Cả Tiểu Mặc nữa?” Mễ Ly hỏi, không phải 2 người này đi chơi rồi đấy chứ.

“Giám đốc nói đi gặp đối tác nên muốn dẫn thiếu gia đi theo để học hỏi ạ.” Thím Âu cẩn thận nói.

“Như thế cũng tốt, dù gì tôi cũng sẽ đi theo con đường nổi tiếng, nên sau này Tiểu Mặc cũng là người thừa kế duy nhất của Kiều thị.” Mễ Ly cố tình nói to ở chỗ cuối cho 2 mẹ con Trình Tố Tố nghe thấy.

Đương nhiên 2 người đó đều hiểu ý của Mễ Ly, cũng không để ý lắm. Trình Tố Tố nói:

“Mẹ, mai chúng ta đi Shopping đi, ngày kia là con phải đi để quay rồi.”

“Được rồi.” Trình Tố Ninh dịu dàng nói.

“Có mẹ thật tốt.” Trình Tố Tố cũng nói to để Mễ Ly nghe thấy. Ít ra cô còn có mẹ để nương tựa.

“Đi, chị Tố Tố, hình như 2 người quên trong bữa ăn, trừ lúc có khách, tuyệt đối phải im lặng thì phải.” Mễ Ly nói xong, hạ ánh mắt xuống, tiếp tục ăn, không để ý đến bọn họ.

Trình Tố Tố cùng Trình Tố Ninh đồng thời im lặng. Trình Tố Tố đứng dậy nói:

“Con ăn no rồi.” Sau đó lững thững đi lên phòng.

Trình Tố Ninh ăn xong cũng lên theo Trình Tố Tố.

Mễ Ly thở dài, đúng thật là phiền phức.

.

.

.

Mấy ngày không có Trình Tố Tố ở nhà là những ngày hạnh phúc nhất đời cô.

Mấy ngày nay cô chỉ ăn với ngủ, không phải làm gì hết, ba với Tiểu Mặc dạo này hay đi ra ngoài gặp đối tác. CÔ có hỏi như thế có còn quá sớm không, Tiểu Mặc mới 12, nhưng ông ấy nói, học sớm thì không có vấn đề gì cả nên cô không nói được gì.

Tô Nhã Cẩm dạo này bận thiết kế để khai trương cửa hàng, ở bữa tiệc đó tất nhiên cô sẽ tham dự, nhưng chỉ với tư cách là khách mời thôi, chứ đi Catwalk thì cô không đi được. Mà không sao, đến với tư cách là bạn thân nhất là được rồi.

May cô còn có 1 cái váy chưa mặc hôm đi Milan mua về. Cái váy đó khá đơn giản nhưng vẫn rất đẹp, như thế là được rồi.

“Nhã Cẩm, khi nào là xong đấy?”

“Tớ thiết kế xong rồi, chỉ chờ may nữa thôi, dự kiến 10 ngày nữa là xong.”

“Được, vậy tớ không làm phiền cậu nữa, pp.”

“Tạm biệt.”

Mễ Ly nằm lăn đi lăn lại trên giường, chán quá, chán quá đi. Phải làm gì đây?

Aizzz, dạo này cô không biết phải làm gì. Mọi thứ đều rất nhàm chán. Bây giờ mới chỉ là tháng 5, còn 2 tháng nữa mới bắt đầu tuyển diễn viên cho *Đế cơ*, tức là 3 tháng nữa mới khởi quay.

Hay nhân tiện lúc này, cô cũng tập thử xem.

Nhân vật Đức phi này là một người lúc đầu rất dịu dàng, nhân hậu, nhưng lại quá yêu Hoàng thượng sâu đậm. Tuy có cha là Đại tướng quân nhưng tính cách của Đức phi lại không có chút thừa hưởng nào của Đại tướng quân.

Đức phi luôn là phi tần được sủng nhất hậu cung, còn sinh ra Tứ hoàng tử. Tứ hoàng tử cũng là hoàng thượng cung chiều nhất.

Nhưng đó chỉ là chuyện trước khi gặp cô cung nữ đó thôi.

Mà hình như tên của Hoàng thượng là Tiêu Lãnh Hàn. Đại hoàng tử là Tiêu Từ Kỳ, nhị hoàng tử là Tiêu Từ Lăng, tam hoàng tử là Tiêu Từ Mạn, tứ hoàng tử là Tiêu Từ Mặc.

Đại công chúa là Tiêu Linh Linh.

Còn Hoàng hậu họ Kiều, tên thì cô cũng không nhớ rõ lắm.

Mà chuyện đó để sau cũng được, bây giờ cô tập vai diễn đã.

Nhưng cô nên tập nhiều vai khác nữa, lỡ đề ra là người khác thì sao? Phòng bệnh hơn chữa bệnh mà.

.
. .
.

Hôm nay là ngày khai trương của *Nhã Cẩm*, Mễ Ly lấy cái váy màu đen ra mặc, tóc tết lệch * theo kiểu của Selena đang nổi gần đây.

Cái váy đen của cô tuy hơi kín đáo nhưng vẫn tôn lên được làn da trắng, mềm mại của cô. Tối nay cô trang điểm theo kiểm quyền rũ, kiểu đấy mới hợp với mái tóc với bộ váy này.

Cô cười nhẹ một cái rồi đi ra.

“Thím Âu, tối nay tôi sẽ về trễ nhưng thím làm sủi cảo cho tôi đi nhé. Tối về tôi sẽ nấu lại rồi ăn.”

“Vâng, tiểu thư yên tâm.”

Mễ Ly lái xe đến cửa hàng của *Nhã Cẩm*. Hình như hôm nay, tất cả nam chính trừ Đông Phương Kỳ đều đến. Chắc hẳn Trình Tổ Tổ đang tiếc lắm đây, mà cũng không sao, cô ta có Đông Phương Kỳ rồi mà.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37

Mễ Ly đậu xe ở Gara rồi đi lên đại sảnh – nơi bắt đầu bữa tiệc, cô vừa bước vào thu hút bao nhiêu ánh mắt của mọi người, bao gồm nam lẫn nữ.

Tô Nhã Cẩm đi lại nói:

“Sao bây giờ cậu mới đến? Có biết tớ chờ lâu lắm rồi không?”

“8h mới bắt đầu, bây giờ mới hơn 7h, cậu còn đòi gì nữa?”

“Nhưng tớ muốn cậu đến sớm. Đi theo tớ.”

Tô Nhã Cẩm kéo Mễ Ly đi vào phòng riêng của cô.

Mễ Ly thấy lạ hỏi:

“Có chuyện gì sao?”

“Người mẫu chính trong show diễn đột nhiên bị cảm, không đến được.” Sau đó mở ánh mắt to, long lanh nhìn Mễ Ly.

“Không được đâu, tớ đi Catwalk dở lắm, tập nhiều rồi mà có lần nào được đâu.” Mễ Ly đoán được ý đồ của Tô Nhã Cẩm vội từ chối. Cô thể cô vĩnh viễn không đội trời chung với catwalk, nói ra thì cô vẫn đi được nhưng một lần địa catwalk không cẩn thận bị ngã tụt chân, từ đó bị ám ảnh, vĩnh viễn không thể đi.

Tô Nhã Cẩm rung rung nước mắt nhìn Mễ Ly.

Mễ Ly thờ dãi nói:

“Nhã Cẩm, tớ thực sự không thể được, hay cậu làm người catwalk chính luôn đi. Cậu nói cậu biết đi Catwalk mà.”

“Nếu tớ đi thì phait chuẩn bị, như thế cũng sẽ không có thời gian chuẩn bị cho những người khác.”

“Đừng lo, tớ xem các bản vẽ của cậu rồi, được rồi, cậu đi thay váy đi. Mọi chuyện để tớ lo.”

“Được rồi, nhưng lâu rồi không đi không biết có được không nữa.” Nhã Cẩm lo lắng nói, cô thực sự rất sợ, nếu Show diễn này không thành công thì ba bắt cô phải chuyển sang ngành bác sĩ, cô tuyệt đối không thể làm bác sĩ, bác sĩ thường xuyên phải trực đêm, mà cô thì sợ ma, tuyệt đối không được.

“Đừng lo, cậu là đại tiểu thư Tô gia, con gái duy nhất của Tô đại tướng và Úc tiểu thư, có anh trai là thiếu ta, cậu có thể làm được.”

“Ừm Được rồi, cậu ra ngoài đi, chắc ba mẹ tớ tới rồi.”

Mễ Ly vừa ra ngoài đã thấy mẹ của Nhã Cẩm, Mễ Ly cười nói:

“Dì đến rồi ạ.”

“Ừ, Mễ Ly, Cẩm nhi đâu?” Tô phu nhân lo lắng hỏi. Bà khác với 2 người đàn ông trong nhà, biết con ghét mình thích gì, ghét gì, muốn gì và không muốn gì.

“Cậu ấy đang tắm để thay đồ, hôm nay, cậu ấy sẽ là người mẫu chính.” Mễ Ly cười nói với Tô phu nhân. Tô phu nhân tuy mang tiếng nghiêm khắc nhưng thực sự không như vậy. Nên thiện cảm của cô có rất nhiều với Tô phu nhân.

Tô phu nhân gật đầu, bà thực sự rất lo lắng. Con gái bà nhất định phải thành công.

.

.

.

Mễ Ly sau khi tập hợp lại các người mẫu, rồi xem đi xem lại còn lỗi nào sai không mới yên tâm ra hàng khách ngồi V.I.P

Cô ngồi xuống bên cạnh Tô phu nhân. Bên cạnh Tô phu nhân là Tô đại tướng cùng anh trai của Nhã Cẩm.

Mễ Ly cúi nhẹ đầu, cười nói:

“Bác Tô, anh hai, lâu rồi mới gặp.” Mễ Ly gọi anh của Tô Nhã Cẩm là anh hai bởi vì từ nhỏ, cả 3 người đã thân nhau nên Mễ Ly cũng coi anh như anh hai của cô.

Tô đại tướng gật đầu, còn Tô Hưng cười nhẹ với cô.

Mễ Ly quan sát xung quanh, cô đang ngồi hàng đầu tiên ở hàng ghế bên phải, cũng có nghĩ là ghế gần nhất.

Còn phía đối diện cô cũng là hàng ghế V.I.P người đối diện cô là Mộ Thế Hàn, điều đó là đương nhiên, Mộ Thế Hàn là chủ công ty IK – tập đoàn chuyên ‘sản xuất’ các người mẫu nổi tiếng.

Thứ 2 là Lộ Vĩ Phong, thứ 3 là Doãn Thiên Hạo, mấy người còn lại đa số đều là người mẫu nổi tiếng.

Những hàng phía sau là khách mời bình thường.

Mễ Ly chăm chú nhìn các người mẫu bước đi. Không hề biết có 3 ánh mắt đang nhìn mình như hổ đói.

Mộ Thế Hàn không bỏ sót bất kì biểu cảm hay hành động nào của Mễ Ly. Lâu không gặp, cô càng ngày càng đẹp ra. Cả thân hình của cô cũng thế...

Lộ Vĩ Phong có thể nói là người bình tĩnh nhất khi thấy cô. Có thể là vì hắn vẫn còn tình cảm với Trình Tổ Tổ, hoặc có thể vì lí do khác... Nhưng dù gì, Tổ Tổ vẫn là mối tình đầu của hắn. Tình cảm đương nhiên đặc biệt hơn những người khác.

Cuối cùng cũng đã đến lượt Nhã Cầm. Cô là người đầu tiên vỗ tay, tiếp đến là Tô phu nhân rồi mấy người khác mới vỗ tay theo.

Mễ Ly mỉm cười, nói nhỏ với Nhã Cầm:

“Làm tốt lắm”

Nhã Cầm cười rạng rỡ, nói lại:

“Thank you.”

Kết thúc buổi diễn Mễ Ly cùng Nhã Cầm về nhà cô để ăn sủi cảo do thím Âu làm, nói gì chứ, nhà hàng cũng không ngon bằng thím Âu làm. Nên cô với Nhã Cầm mới về nhà.

Cô đang chờ Nhã Cầm đi ra thì Mộ Thế Hàn đi lại, cười nói:

“Ly Ly, chúng ta đi ăn chứ? Chắc em chưa ăn gì đúng không? Chúng ta sẽ đi ăn, sau đó đến nơi nào yên tĩnh chút.” Mấy lời cuối cùng Mộ Thế Hàn cố tình nói thật nhỏ, chỉ để Mễ Ly nghe.

Mễ Ly đỏ mặt, nhớ đến chuyện đó mặt còn đỏ hơn. Đang định lắc đầu từ chối thì Doãn Thiên Hạo đi lại, kéo tay Mễ Ly đi.

Doãn Thiên Hạo vội đuổi theo, lớn tiếng hỏi:

“Anh có ý gì?”

“Ý gì? Đây là nhân viên của tôi, tôi có quyền quản.”

Mộ Thế Hàn nghe như thế thì đúng thật, nhưng vẫn nói:

“Tôi là bạn trai cô ấy, bạn trai có quyền nắm tay bạn gái. Anh chỉ là sếp, có quyền gì chứ?”

2 người đứng đấy tranh cãi mà không biết có người đang chụp ảnh, hắn cười:

“Mộ Thế Hàn và Doãn Thiên Hạo tranh giành 1 người phụ nữ, chuyện này chắc chắn sẽ là tin đầu bảng tin.”

Lộ Vĩ Phong đi qua, thấy 3 người đang đứng 1 chỗ, biết là chuyện gì xảy ra, liền chạy lại ngăn.

Mễ Ly có chút chóng mặt, lại cảm thấy buồn nôn, liền chạy vào nhà vệ sinh nôn ọe. Mộ Thế Hàn thấy thế nhú mào, thăm nghĩ:

“Không phải Ly Ly có thai rồi đấy chứ? Lúc làm chuyện ấy, hắn với cô không hề dùng biện pháp nào.”

Doãn Thiên Hạo mắt cũng sáng lên, chuyện bọn họ làm cách đây gần 3 tháng, rất có thể cô ấy có thai. Tuyệt! Như thế càng có lí do để cô ấy thuộc về hắn.

Lộ Vĩ Phong thấy lạ, tại sao 2 người này thấy Kiều Mễ Ly nôn lại vui mừng như vậy? Đừng nói là...

Aizz, hắn nghĩ nhiều rồi. Làm sao cô ta có thể quan hệ cùng với 2 người đàn ông 1 lúc được chứ?

Nhã Cầm đi tìm Mễ Ly khắp nơi, thấy Mộ Thế Hàn ở đây liền hỏi:

“Hàn tổng, anh có thấy Mễ Ly đi đâu rồi không? Tôi tìm mãi mà không thấy đâu.”

“Cô ấy cửa chạy vào nhà vệ sinh. Được 10’ rồi, nhưng chúng tôi không thể trong được.”

Nhã Cầm nghe thế liền chạy vào nhà vệ sinh, quả nhiên thấy Mễ Ly đang nằm ngất trên sàn nhà.

“Mễ Ly, Mễ Ly, cậu sao vậy?”

3 người bọn họ nghe thế không nghĩ đến thể diện của mình, chạy vào nhà vệ sinh nữ, may mà lúc này không có ai.

Mộ Thế Hàn vội bế lên xe rồi chro đi bệnh viện, Nhã Cầm lo lắng nhìn Mễ Ly.

Doãn Thiên Hạo cùng Lộ Vĩ Phong lấy xe đuổi theo.

Đến bệnh viện, bác sĩ khám cho Mễ Ly rồi nói:

“Không có gì nghiêm trọng...”

Mộ Thế Hàn thăm cầu mong bác sĩ nói tiếp: Chỉ là cô ấy đã có thai được 1 tháng.

Nếu Mộ Thế Hàn nghĩ thế, Doãn Thiên Hạo cũng không khác biệt: Chỉ là cô ấy đã có thai được gần 3 tháng.

“...Chỉ là cô ấy bị đau ruột thừa, lát nữa tôi sẽ mổ cho cô ấy, bây giờ thì không sao rồi.”

Nhã Cẩm nghe thế thì thở phào nhẹ nhõm, gọi điện báo thím Âu mang đồ ăn đến cho Mễ Ly.

Mộ Thế Hàn với Doãn Thiên Hạo khỏi nói cũng biết thất vọng kiểu nào. Lộ Vĩ Phong nghe thế nói:

“Vậy tôi về trước đây. Mọi người cứ ở lại.”

Một lát sau mà Mễ Ly vẫn chưa tỉnh lại, Mộ Thế Hàn cùng Lộ Vĩ Phong ra về.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Mễ Ly từ từ tỉnh lại, thấy Nhã Cẩm đang ngồi trước TV ăn ngon lành, cô nhìn xung quanh, hỏi:

“Nhã Cẩm, đây là đâu vậy? Bụng tớ đau quá.”

“Cậu tỉnh rồi hở? Cậu bị đau ruột thừa nên mới mổ. Đây là phòng V.I.P của bệnh viện, tớ đang ăn sủi cảo thím Âu làm, còn thím Âu về nhà nấu cháo cho ăn bồi dưỡng rồi.” Nhã Cẩm vừa ăn vừa giải thích.

“Ừm...” Mễ Ly nằm xuống, lấy 1 cuốn tạp chí ở đầu giường rồi đọc.

“AAAAAAAAA.” Nhã Cẩm hét.

Mễ Ly hốt hoảng hỏi:

“Có chuyện gì vậy??”

“Bắt đầu từ tháng sau, bộ phim Đế Cơ sẽ tuyển diễn viên. Có cơ hội được đóng với Lộ ảnh đến đây. Cậu nhất định phải tham gia tuyển chọn.” Nhã Cẩm sau khi xem được tin đó trên TV nói với Mễ Ly.

“Đương nhiên rồi, đây là cơ hội rất hiếm có, chỉ cần là vai phụ, được đóng chung với ảnh đế cùng ảnh hậu đương nhiên sẽ được nhiều người biết đến.” Mễ Ly bình thản nói, Nhã Cẩm hốt hoảng như thể cứ tưởng có chuyện gì quan trọng lắm. Chuyện đó thì cô biết lâu rồi.

“Mà cậu biết không? Lúc mà cậu bị ngắt, sắc mặt của Lộ ảnh đế tại nhợt nhạt, nhưng mà chỉ 1 lúc thôi, sau đó liền khôi phục như bình thường, nhưng mà làm sao qua mắt thánh soi Tô Nhã Cẩm này?”

“Vậy sao?” Mễ Ly cười khẩy, cô cứ tưởng Lộ Vĩ Phong suốt đời chỉ chung tình với Trình Tố Tố chứ, trong các nam chính, Lộ Vĩ Phong là người duy nhất từ đầu đến cuối chỉ yêu một mình Trình Tố Tố.

“Mà còn 1 điều nữa là, lúc bác sĩ vừa ra khỏi phòng bệnh, Mộ Thế Hàn cùng Doãn Thiên Hạo rất hào hứng, trên mặt đầy vẻ vui mừng, như kiểu... kiểu sắp được làm ba í. Nhưng sau khi bác sĩ nói cậu bị đau ruột thừa thì mặt nhìn thất vọng cực. Chuyện gì thế nhỉ?”

“Haha.” Mễ Ly nghe thế thì cười lớn, chắc chắn là bọn họ tưởng cô mang thai chứ gì, mà phải công nhận lúc đầu cô cũng có ý nghĩ là mình mang thai, may chỉ là bị viêm ruột thừa thôi.

‘Cạch’ Cửa được mở ra. Thím Âu bước vào, nói:

“Tiểu thư, cô ăn 1 chút cháo đi. Cháo gà đúng kiểu cô thích đấy.” Nói xong, thím Âu đưa dụng cụ ăn lên rồi bỏ tô cháo ở đó. Rồi lấy nước cam ra, để sau khi Mễ Ly ăn xong sẽ uống.

Đặc điểm khi ăn cháo của Mễ Ly là phải xé thịt sẵn, nếu không sẽ không ăn. Còn nữa, rất thích ăn thịt gà nhưng lại sợ gà, đặc biệt là gà con.

Sau 2 ngày nằm nghỉ ở bệnh viện, ngày nào cũng bị Mộ Thế Hàn cùng Doãn Thiên Hạo đến làm phiền, Mễ Ly cuối cùng cũng được về nhà. Cô đi lại còn có chút khó khăn tại bụng còn khá đau. Vừa bước vào nhà, Trình Tố Ninh đã thân thiết nói:

“Mễ Ly, di sai người làm bữa tiệc nho nhỏ để mừng con về nhà rồi, có rất nhiều món ở khắp nơi như Thái, Pháp,... Con thích gì cứ ăn.”

“Di có quan tâm đến con không vậy?” Mễ Ly nhú mày hỏi.

Trình Tố Ninh có cảm giác cái gì đó không đúng nhưng vẫn gật đầu:

“Đương nhiên là có rồi. Con với Tố Tố là con gái bảo bối của ta.”

“Vậy sao?”

Trình Tố Ninh gật đầu.

“Vậy di biết con mới cắt ruột thừa xong mà. Mới cắt thì làm sao ăn đồ mặn, cay, nóng được? Ăn vào thì sẽ bị nặng thêm, có khi còn bị nằm liệt giường vĩnh viễn nữa đấy. Chẳng lẽ di muốn con bị như vậy?”

Trình Tố Tố nghe thế mặt biến sắc, ậm ừ không biết nói gì. Trình Tố Tố vội cười giải thích:

“Không có, tại mẹ quên thôi mà. Mẹ làm sao có ý định hại em như thế.”

Mễ Ly ngán ngẩm nhìn 2 mẹ con này diễn kịch, không nói gì, bỏ lên tầng.

Ba Kiều lại dẫn Tiểu Mặc đi làm ăn nên chắc đêm nay sẽ không về. Hôm nay cô cũng mệt, ngủ đến sáng mai dậy cũng được.

Tối đó.

Mễ Ly đang ngủ thì tỉnh dậy vì khát nước. Cô vịn vào cầu thang để bước xuống. Đang uống nước thì nghe tiếng bước chân ngoài sân. Cô giật thót, ma? Ăn trộm? Đứng rồi, chắc chắn là ăn trộm.

Cô lấy cái chao chống dính đi ra ngoài vườn. Thấy cái cây bên kia có tiếng động liền đánh 1 cái.

“Meo!!” 1 con mèo chạy ra.

Mễ Ly giật mình, suýt ngã nhưng lại có người đỡ. Cô giật mình:

“Người này là ai? Chẳng lẽ là tên ăn trộm đó?”

Cô xoay người lại, ngược mặt lên để nhìn rõ mặt hắn. Hắn lại cúi đầu xuống xem cô...

“Chụt.”

2 đôi môi dính lấy nhau. Mễ Ly mặt đỏ bừng lên, định buông ra, nhưng lại nhìn thấy đôi mắt đó.

Đẹp quá! Đây là lần đầu tiên cô thấy người có 1 đôi mắt đẹp như vậy, mà còn là con trai nữa. Trong đôi mắt ấy có một vẻ buồn, rất nhỏ, nhưng chắc do cô nhìn kỹ mới thấy.

Ặc, đây đâu phải lúc ngắm trai. Cô vội đẩy hắn ra. Sau đó mới kinh ngạc nói:

“Mike?”

“Thì ra đây là nhà cô?” Đông Phương Kỳ hỏi.

“Đúng vậy, nhưng tại sao anh lại đến đây?”

“Tôi bị fan cuồng rượt nên mới phải trèo tường vào đây.” Đông Phương Kỳ giải thích, mắt liếc qua môi của Mễ Ly.

“Hay thật, tường nhà tôi cao 10m mà anh leo được, bá phúc.”

“Có gì đâu, bên ngoài kia có thùng rác nên tôi mới trèo vào dễ dàng như thế.”

“Haha.” Mễ Ly bật cười.

“Cô cười cái gì?” Đông Phương Kỳ khó hiểu hỏi.

“1 ca sĩ nổi tiếng như anh mà phải treo tường nhà tôi, đã thế còn bằng thùng rác.”

Đông Phương Kỳ xấu hổ, quay mặt đi, lại phát hiện cô đang mặc chiếc váy 2 dây, dài đến đầu gối. Mà không mặc... Bra.

“Khụ khụ.” Hắn xấu hổ ho mấy tiếng.

“Ai đó?” Bảo vệ nghe tiếng động liền hỏi.

Mễ Ly hốt hoảng nói:

“Không xong rồi, anh mau đi treo ra ngoài tường đi. Nhanh lên, bảo vệ sắp đến rồi.”

Đông Phương Kỳ cũng hoảng hốt, treo ra ngoài, trước khi đi còn cười với cô:

“Lần sau gặp lại.”

Mễ Ly cười nhẹ, lắc đầu, đúng lúc bảo vệ đi tới.

“Tiểu thư? Sao cô lại ở đây?”

“Ồ hay! Đây nhà của tôi, tôi ở đâu chả được?”

“Xin lỗi tiểu thư, tại tôi nghe thấy tiếng động, tưởng là có trộm. Bây giờ tôi đi đây.”

“Hừ.” Mễ Ly nhìn thấy bảo vệ đi chỗ khác. Lấy mấy thùng gỗ chồng lên nhau, để xem Đông Phương Kỳ đã về chưa.

Cô nhìn xung quanh mà không thấy ai mới an tâm đi vào nhà.

.

.

.

“Baby, this is what you came for

Lightning strikes every time she moves

And everybody's watching her

But she's looking at you, oh, oh

You, oh, oh, you, oh, oh

You, oh, oh, you, oh, oh

You, oh, oh, oh, oh”

Mễ Ly đang ngủ thì bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

“Chị Vương, mới sáng sớm mà chị gọi em làm gì vậy?”

“Em lên kênh Star Channel đi.” Nói xong liền cúp máy.

Mễ Ly mắt nhắm mắt mở vào Star Channel. Thấy 1 tin viết bằng chữ đỏ in đậm, rất hoành tráng, ghi:

“Mối tình tay ba giữa Doãn Thiên Hạo – Kiều Mễ Ly – Mộ Thế Hàn.”

Mễ Ly không tin nổi vào mắt mình, liền bấm vào. Liền thấy 1 loạt các hình ảnh. Doãn Thiên Hạo nắm tay cô bỏ đi, rồi Mộ Thế Hàn lại dành lại. Lộ Vĩ Phong đi lại, còn có 1 đoạn clip.

Mặt cô tái nhợt, lướt xuống xem bình luận.

_Tôi biết ngay là cô ta vốn dĩ chẳng trong sáng gì mà. 3 anh cùng một lúc. Ha!

_ Thế mà cứ làm ra vẻ mình trong sáng, thuần khiết, bây giờ xấu mặt chưa?

_ Ui trời! Tôi cứ tưởng cô ta giống mẹ cô ta, ai ngờ thì ngược lại.

Trong số những cmt đầy ác ý đó, vẫn có những người bảo vệ cô:

_ Chắc gì là tại cô ấy? Tại cô ấy đẹp quá nên mới có nhiều người thích. Thế thôi. Không có gì to tát mà cứ làm ầm lên.

_ Máy người gato với chị ấy hả? Nếu gato thì chấm dứt lại nhan sắc của mình đi, nếu không được thì đi PTTM đi.

_ Chị đừng lo, cứ yên tâm, chuyện này cứ để bọn em xử. Dám xúc phạm đến thần tượng của tao à? Chúng mày đừng thắc mắc tại sao tài khoản Face, Weibo, Ins,... đều bị hack nhá.

Cô đọc cái bình luận cuối cùng mà cười đau cả bụng. Cô tắt máy, đi ngủ tiếp, chuyện này cô cũng không quan tâm. Như thế cũng tốt, rút khỏi giới Showbiz, không dây dưa với Bạch Liên Hoa và hậu cung của cô ta, chỉ chăm sóc cho gia đình rồi cưới người đàn ông mà mình yêu. Thế là đủ rồi...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Mễ Ly ngủ 1 mạch đến chiều, lần này thức giấc cũng vì cuộc điện thoại của Vương Mai.

Vương Mai nói bên nhà sản xuất TalkShow mời làm khách mời đặc biệt, kỉ niệm 100 tập. Trình Tổ Tổ, Hồ Uyển Uyển, Diệp Như Ý thêm Hoàng Phong Linh với cô, là 5 khách mời đặc biệt trong tập 100.

Mễ Ly mệt mỏi ngồi dậy, sao mà mấy bữa nay cô buồn ngủ quá. Không biết có bị gì không nữa.ư

Cô đi xuống tầng, bây giờ thím Âu đi mua đồ rồi, cô đành phải mì tôm hộp ăn.

Cô mở TV lên, liền thấy họ đang phỏng vấn Doãn Thiên Hạo, liền chăm chú xem.

“Vừa qua, đã có bài báo về anh, Kiều Mễ Ly và Mộ tổng. Chuyện đó có phải sự thật không ạ?”

“Đương nhiên là không phải rồi, nhưng nói thật, mẫu người của tôi rất giống cô ấy, nên có thể nói là có quan hệ đi.” Mộ Thế Hàn cười nói, ánh mắt của hắn dịu dàng như đang yêu vậy.

“Khụ Khụ.” Mễ Ly đang ăn, nghe đến đoạn đó liền sặc. Cô vội uống li nước, rồi lấy khăn lau miệng.

Hắn đang nói cái quái gì vậy??? Mẫu người của hắn là cô? Nực cười! Không biết Trình Tổ Tổ biết tin này thì sẽ làm sao đây? Cô rất muốn thấy cảnh Trình Tổ Tổ ghen nha~

Quả nhiên Trình Tổ Tổ biết tin đó, gọi điện, khóc lóc, làm ầm ĩ một trận, đòi chia tay.

Doãn Thiên Hạo đương nhiên đồng ý. Trình Tổ Tổ không ngờ Doãn Thiên Hạo lại đồng ý dễ dàng như thế, liền suy sụp tinh thần, suốt ngày nhốt mình ở trong phòng. Trình Tổ Ninh khuyên mãi mà không được.

Nói đến đây mới nhớ! Ngày mai, bài hát mới của Đông Phương Kỳ có Trình Tổ Tổ đóng chung sẽ ra mắt mọi người.

.

.

.

Ngày hôm sau, bài hát của Đông Phương Kỳ đã đứng đầu mọi bảng xếp hạng.

Đến khu trung tâm mua sắm, cửa hàng nào cũng nghe bài này của anh.

Mễ Ly có nghe qua, cũng khá hay, nhưng cô lại không thích nhạc Trung cho lắm. Chỉ toàn nghe nhạc US-UK thôi.

Bây giờ cô chuẩn bị đến Studio của buổi TalkShow sắp tới, tuy chỉ là quay thử nhưng cũng cần khá nhiều thời gian để chuẩn bị.

Cô nhìn đi nhìn lại trong gương, thấy ok rồi mới đi. Không biết Trình Tổ Tổ có đến không nữa. Mà chắc chắn là có rồi, cô ta đã làm mất con cá, bây giờ đương nhiên phải đi bắt lại 1 con khác rồi, như thế mới là Trình Tổ Tổ chứ.

Cô xuống gara lấy xe, đã không thấy xe của Trình Tổ Tổ đâu. Đây cô nói không hề sai. Trình Tổ Tổ đã đến đó rồi.

Bây giờ chắc chắn cô ta sẽ lấy thiện cảm của mọi người trước, sau đó mới tìm con mồi khác. Không biết mục tiêu tiếp theo của cô là ai đây? Lộ Vĩ Phong? Đông Phương Kỳ hay Mộ Thế Hàn nhỉ?

Mà thôi, chuyện đó để sau, nếu bây giờ không đi thì muộn mất.

.

.

.

Lúc Mễ Ly đến thì mọi người đều đến đông đủ cả rồi. Hoàng Phong Linh cố ý nói:

“Bây giờ siêu sao mới đến sao?”

Mễ Ly cũng không khách khí đáp lại:

“Chuyện tôi không đến lượt cô quản.” Sau đó ngồi xuống ở bên cạnh Hồ Uyển Uyển.

Hồ Uyển Uyển cười thân thiện nói:

“Cậu không đến muộn đâu, mọi người còn chưa bắt đầu mà.”

Mễ Ly gật đầu.

Đạo diễn đưa kịch bản cho 5 người để học thuộc, chương trình TalkShow luôn quay trực tiếp nên không được xảy ra bất kì sai sót gì. Tất cả những câu hỏi đều có, chỉ cần nghĩ cách trả lời rồi học thuộc là xong. Tuy thế nhưng cuối chương trình luôn có những câu hỏi bất ngờ, để xem phản ứng như thế nào.

Cô cũng không biết câu hỏi như thế nào nữa, tại vì Kiều Mễ Ly trong truyện không hề được mời đến TalkShow.

Câu hỏi của mỗi người gồm 10 câu. Tất cả phải ở lại đây tổng duyệt cho đến khi hoàn thiện mới được về.

Mễ Ly có cảm giác 1 đám học sinh cá biệt bị cô giáo phạt ở lại học bài vậy, khi nào không thuộc thì không được về vậy :v

Trình Tổ Tổ liếc Mễ Ly 1 cái, tay nắm chặt lại. Doãn Thiên Hạo chia tay mình cũng tại vì cô ta. Nếu không phải cô ta, mình chắc chắn sẽ là Doãn phu nhân.

Diệp Như Ý thân thiết, đi lại chỗ Mễ Ly, cười nói:

“Lâu rồi không gặp, cậu vẫn khỏe chứ? Tiểu Mặc cũng khỏe chứ?”

“Cũng bình thường thôi. Nhưng tại sao cô lại biết em trai tôi?” Mễ Ly nghi hoặc hỏi.

“À, là vì em gái tớ thích em trai cậu.” Diệp Như Ý xấu hổ nói.

“Em trai tôi có rất nhiều người thích, tóm lại, em gái cô tên gì?”

“Là Diệp Như Mộng.”

“À, cô bé đó. Nghe nói ngày nào cũng đi theo em trai tôi. Nhưng mà em tôi sắp chuyển trường rồi. Không biết em gái cô có chuyển theo không nữa.” Mễ Ly nói, cô biết em gái Diệp Như Ý thích em trai cô chứ, có lần cô đi đón Tiểu Mặc, còn bị cô ta gọi là chị hai cơ mà. Công nhận 2 chị em mặt dày như nhau.

Diệp Như Ý nghe thế hoảng hốt, vội vàng hỏi:

“Vậy sao? Tiểu Mặc định chuyển đi đâu vậy?” Cô với Mễ Ly chắc chắn không thể kết thân, bây giờ chỉ còn em gái cô với Kiều thiếu gia. Nếu Mộng nhi đính hôn với Kiều Mặc. Diệp gia cô sẽ 1 bước lên mây, người thừa kế tương lai của Kiều thị sẽ phải gọi cô là chị dâu. Con đường diễn xuất của cô sẽ thuận lợi. Không những thế, với cái danh thông gia của Kiều thị, chắc chắn sẽ có rất nhiều người theo đuổi cô.

“Cô biết trường quý tộc nội trú ở trung tâm thành phố chứ? Tiểu Mặc sẽ học ở đó. Em gái cô muốn chuyển cũng được thôi. Chỉ sợ Diệp thị cô không đủ tiền đóng học phí thôi.” Mễ Ly châm chọc nói. Với loại người này thì cô cũng không nên khách khí.

Diệp Như Ý nghe thế tức giận, muốn chửi thẳng vào mặt Mễ Ly. Nhưng vì thể diện, cô phải bình tĩnh.

Trình Tô Tô đi lại, cười ôn hòa:

“Mễ Ly, sao em lại nói như thế? Tiểu Mặc có nhiều người theo đuổi là chuyện tốt mà.”

“Chuyện đó cũng không có gì là xấu nhưng chị nghĩ xem. Tiểu Mặc mới 13 tuổi, em muốn nó chú tâm vào chuyện học hành để xứng với vị trí Tổng giám đốc Kiều thị. Với lại, người xứng với danh thiếu phu nhân Kiều thị phải là người có ăn học. Chứ không phải là người suốt ngày cứ bu bám, quyến rũ người ta.” Mễ Ly nói, trong giọng tràn đầy sự khinh bỉ.

Trình Tô Tô nghe thế cứng họng, cười cười xong bỏ đi.

Chuyện này kết thúc tại đây.

Người dẫn chương trình là 1 MC có tiếng. Họ Chương, tên gì thì cô không nhớ.

Sau khi buổi kiểm duyệt diễn ra thành công, mọi người đều về nhà. Chỉ trừ đạo diễn cùng 1 vài người ở lại để chuẩn bị cho buổi quay chính thức chiều mai.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Mễ Ly vừa vừa đến nhà, đã thấy trước nhà có 1 đồng hành lí. Chắc tầm khoảng dành cho 5 người ở.

Mễ Ly xuống xe, đang định gọi bảo vệ hỏi xem đây là cái gì, thì:

“A ư! Mễ Ly, cháu cưng của bà có nhớ bà không?” Nói xong liền ôm chầm lấy cô. Không ai khác chính là mẹ của Trình Tô Ninh, bà ngoại của Trình Tô Tô.

Mễ Ly nhanh chóng né được. Làm bà ta mất đà, suýt nữa ngã. Anh trai của Trình Tô Tô vội vàng chạy lại đỡ bà Trình, tức giận nói:

“Mễ Ly. Sao bà ôm cháu lại tránh chứ?”

Mễ Ly làm bộ như không biết gì nói:

“Ủa?? Tôi nhớ bà ngoại cùng bà nội tôi đã mất rồi, vậy thì còn đâu ra 1 người bà nữa vậy?”

5 người nghe thế cứng đờ. Bà Trình mới nói:

“Con bé này thật khéo đùa, ta là mẹ của mẹ cháu.”

“Chắc, bà ngoại của tôi đã mất lâu rồi, hơn nữa bà ấy rất hiền, rất đẹp. Chứ không phải là người có tâm địa rắn rết như bà.” Mễ Ly chán ghét nói. Sau đó xoay người bước vào nhà. Cô còn nói:

“Bảo vệ, cho dù mấy người này có làm chuyện gì thì cũng đừng mở cửa. Nếu sau 30’ mà không chịu về thì đuổi thẳng luôn đi.”

“Vâng, tiểu thư cứ yên tâm.”

Cô đi lên phòng, tắm rồi gọi điện cho ba Kiều:

“Ba! Người nhà của đi đến làm loạn kia. Con nói bảo vệ không cho vào rồi.”

“Mặc kệ họ, cứ để họ ở đó. Bây giờ ba cùng Tiểu Mặc đang chuẩn bị hộp. Tối ba sẽ về nên con đừng lo. Mà bác về rồi đấy, con bảo bác sang giải quyết đi.”

“Vâng. Mà ba, ba đừng bắt Tiểu Mặc làm quá nhiều việc. Nó còn nhỏ, chờ khi nào nói 15 tuổi rồi hẵng đưa nó đi họp, đi lấy kinh nghiệm. Bây giờ nó chỉ cần học lý thuyết thôi, thực hành để sau này.”

“Ta biết rồi, con gọi cho bác đi.”

“Vâng.”

Mễ Ly đang định điện cho Kiều Thiên Ý thì lại nghe tiếng rộn ràng ở phòng bên kia. Cô vội vàng mở cửa ra xem, liền thấy Trình Tố Tố đang xếp phòng cho 6 người họ Trình.

“Tiểu Cường, con ở phòng bên này.”

“Còn Tiểu Phương, con ở phòng với Tố Tố nhé.”

“Vâng.” Trình Phương tươi cười đáp lại nhưng trong ánh mắt chứa đầy sự ganh tị. Cô thấy Mễ Ly bước ra từ phòng của cô (Mễ Ly) liền đẩy Mễ Ly ra, chạy vào căn phòng này.

“Ai cho con người dơ bẩn như cô bước vào phòng của tôi?” Mễ Ly tuy nói nhỏ, nhưng trong giọng chứa đầy sự tức giận.

“Cô biết tôi là ai chứ? Tôi là cháu gái của chủ căn nhà này.” Nói xong mặt vênh lên.

‘Chát.’ 1 tiếng bập tai vang lên.

“Cô dám tát tôi? Để đó tôi nhất định sẽ đuổi cô ra khỏi đây.”

Mọi người vội chạy lại, Trình Tố Ninh định khuyên nhủ Trình Phương, nhưng chưa kịp thì Mễ Ly đã nói

“Kiều gia chúng tôi có 1 người không có lễ phép như cô sao?” Sau đó bấm nút gọi bảo vệ. Bảo vệ nhận được tin vội chạy lên đây, cúi đầu với Mễ Ly.

“Tôi đã nói là không cho đám người này vào nhà cơ mà!”

“Xin lỗi đại tiểu thư, là do phu nhân nói đây là người thân của bà ấy nên tôi không thể làm gì khác.”

“Cái nhà này là của cô ta sao?” 1 giọng nói uy lực vang lên.

“Bác.” Mễ Ly vui mừng nói. May mà bác đến kịp. cô càng khỏe, không cần giải quyết việc này.

“Chị. Chị về nước rồi sao? Sao không thông báo cho em?” Trình Tố Ninh run sợ nói.

Bà Trình thấy con gái mình run sợ như thế, lại còn gọi bằng chị cũng hiểu rõ người này là ai, khép nép nói:

“Chắc cháu là chị gái của con rể Kiều. Bác là mẹ của Ninh Ninh. Chả là khu nhà bác đang thi công nên mới đến đây ở tạm, khoảng 3 tháng thôi.”

“Trình Tố Ninh, mới 1 tháng không gặp mà cô to gan nhỉ. Dám mang người nhà đến đây. Còn bà, bà nghĩ đây là cái khách sạn? Hay là cái trạm cứu hộ. Còn nữa, đừng gọi em trai tôi là con rể, nếu không phải con gái bỏ thuốc thì bà còn sống sung sướng được đến tận bây giờ sao? Con gái bà được cái danh Kiều phu nhân sao?” Kiều Thiên Ý quát, sau đó quay sang nói với Trình Phương:

“Cô! Cô nghĩ cô là ai thế? Cô nghĩ gì mà đòi ở phòng này. Cô không xứng để ở chuồng chó ở đây nữa kìa.”

Mễ Ly choáng váng, không ngờ bác cô lại chửi thâm hậu như vậy. Mà cũng đúng thôi, chắc bác toàn nói tiểu tam. Bác trai cô giàu, lại ưa nhìn, đương nhiên có rất nhiều người muốn leo lên giường bác trau.

“Bảo vệ, mau đuổi đám người này ra, nếu còn đến đây nữa thì gọi cảnh sát.”

“Vâng.”

“Buông ra, buông tôi ra. Cô tôi là Kiều phu nhân đấy. Buông ra!” Trình Phương dấy dụa.

“Chị! Dù gì đó cũng là ba mẹ, anh hai, chị dâu, cháu của em. Đều là người thân của em. Sao chị có thể làm thế?” Trình Tố Ninh tức giận nói.

Kiều Thiên Ý cao ngạo nói:

“Cô còn nói nữa, đừng trách tại sao ngày mai lại được ra tòa.”

Trình Tố Ninh nghe thế liền im bặt, chạy ra khỏi phòng của Mễ Ly.

“Ngày mai cháu có tuổi TalkShow mà, bây giờ xuống ăn tối rồi đi ngủ để mai dậy sớm đấy.”

“vâng. Lát nữa cháu sẽ xuống, để cháu lau khô tóc đã.”

Kiều Thiên Ý gắt đầu rồi ra khỏi phòng.

Mễ Ly thở dài, bao nhiêu năm nay. Ba Kiều rất muốn li hôn với Trình Tố Ninh, nhưng lại sợ mọi người sẽ nói ba cô li hôn với Trình Tố Ninh vì bà ta

không sinh được đứa con nào.

Như thế thì không tốt cho công ty cũng như danh tiếng bà cô. Nhưng chuyện này đã đi đến giới hạn rồi, cô phải tìm cách gì để bà cô có thể li hôn với bà ta.

Trình Tố Ninh vừa đi chơi với bạn về, mở cửa phòng ra thấy Trình Tố Ninh đang khóc vội vàng hỏi:

“Mẹ! Mẹ sao thế? Sao lại khóc?”

“À tiện nhân Kiều Mễ Ly cùng Kiều Thiên Ý dám sỉ nhục Trình gia chúng ta.”

“Mẹ! Là như thế nào? Mẹ kể rõ hơn đi.”

Trình Tố Ninh kể lại cho Trình Tố Tố hết mọi chuyện, sau đó nói:

“Con nhất định phải thật nổi tiếng, như thế cô ta mới thua con, mới sợ con.”

“Mẹ đừng lo, con nhất định sẽ trả những thứ mà bọn họ đã làm với chúng ta.”

“Chào mừng các bạn đến với buổi TalkShow tập thứ 100 của chúng tôi. Hôm nay có 5 khách mời đặc biệt đến đây. Đó chính là 5 vị nữ thần đang nổi gần đây nhất.” MC Chương chuyện nghiệp nói.

Hoàng Phong Linh bước ra đầu tiên, có vài tiếng xì xào:

“Cô ta là ai vậy?”

“Sao hỏi tôi?”

“Lạ nhỉ. Chưa thấy cô ta trên mặt báo nào cả.”

Hoàng Phong Linh nghe thế sắc mặt hơi khó coi.

Diệp Như Ý bước ra, nhưng ít nhất vẫn có nhiều người biết mặt cô ta vì bà cô ta có công ty riêng.

Sau đó là Hồ Uyển Uyển, tiếng vỗ tay to hẳn. Hồ Uyển Uyển mỉm cười dịu dàng ngồi xuống. Cô cũng từng đóng quảng cáo nên khá nhiều người biết đến.

Tiếp theo là Trình Tố Tố bước ra, mọi người vỗ tay như sấm. Ai mà không biết Trình Tố Tố chứ, đây là bạn diễn trong MV của Đông Phương Kỳ cơ mà.

Trình Tố Tố mỉm cười hưởng thụ.

Mễ Ly cao ngạo bước ra, tiếng vỗ tay còn lớn hơn của Trình Tố Tố.

Trình Tố Tố tuy biết trước điều này nhưng vẫn thấy hơi khó chịu. Nhưng trên mặt vẫn giữ nguyên nụ cười.

Hoàng Phong Linh cùng Diệp Như Ý cảm hận nhìn Mễ Ly, nhưng chỉ trong 1 chốc.

Mễ Ly ngồi xuống.

MC cười nói:

“Nào! Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu.”

Trình Tố Tố nhìn Mễ Ly, cô đợi đấy, nhất định tôi sẽ không để cô yên!!

Chương 41

MC Chương cười nói:

“Nào, bây giờ đến phần đặc biệt rồi. Đó là khán giả có thể hỏi bất kì 1 câu hỏi đặc biệt cho bất cứ người nào. Nhưng, mỗi nữ thần ngồi đây chỉ chấp nhận 1 câu hỏi thôi, và cũng chính họ sẽ chọn người đặt câu hỏi. Chúng ta bắt đầu với Kiều Mễ Ly. Mọi người 2 muốn đặt câu hỏi thì dơ tay đi nào.”

Lập tức, 80/100 khán giả giơ tay.

Mễ Ly cười 1 cái rồi chỉ tay vào 1 cô gái mặc áo xanh dương, đeo kính ở hàng ghế thứ 2.

“Chị có chuyện mới hỏi em. Em nghĩ sao nếu mọi người nghĩ em kiêu ngạo?”

“Em thấy như thế cũng không vấn đề gì. Chỉ cần mình đừng quá kiêu ngạo, không đặt ai vào mắt là được. Châm ngôn của em là ‘Thà độc ác mà thật, còn hơn hiền lành mà giả tạo’ Trên đời này có 2 loại người phổ biến, loại thứ 1 là chỉ cần nhìn qua là đã biết rõ tâm tư, còn loại thứ 2 thì ngược lại, cho dù có cố hết sức cũng không thể nhìn ra tâm tư của người đó. Thông thường thì loại thứ 2 đa số đều là người có bề ngoài hiền lành nhưng bên trong lại rất độc ác. Giống như tôi.” Mễ Ly nói to, rõ ràng, không có ậm ừ gì, rất chuyên nghiệp.

Cô vừa nói câu cuối xong, cả khán đài liền cười to.

Mễ Ly cũng cười, đưa Mic cho MC, MC nở nụ cười chuyên nghiệp:

“Mọi người hài lòng với câu trả lời với cô ấy chứ? Bây giờ sẽ chuyển sang Trình Tố Tố.”

Trình Tố Tố chọn 1 thanh niên khá trẻ tuổi, tầm 15 – 16 tuổi. Cậu thanh niên đó xấu hổ hỏi:

“Chị đã có mối tình đầu chưa?”

Trình Tố Tố cười, trong ánh mắt hiện rõ tình yêu, nhưng chỉ trong chốc lát. Tuy chỉ là chốc lát nhưng đủ để mọi người ở đây thấy được.

Mễ Ly đương nhiên biết Trình Tố Tố có tình làm thế. Trình Tố Tố nói tiếp:

“Đương nhiên là có rồi, nhưng bọn chị chỉ hẹn hò được 1 năm rồi chia tay. Anh ấy là đàn anh lớn hơn chị 1 tuổi. Chuyện tình như thế như trong 1 bộ phim, à không, chắc còn hơn cả ngôn tình nữa, nhưng rồi sau đó lại chia tay... Chuyện đó cũng quá lâu rồi, chị cũng không nhớ lí do vì sao chia tay nữa.” Giọng nói đầy hoài niệm, không khác gì 1 cô gái mới lớn, lần đầu tiên biết yêu!

Cả khán đài cảm thấy cảm động thay cho Trình Tố Tố.

Nếu Mễ Ly làm cả khán đài cười thì Trình Tố Tố lại làm cho cảm thấy có cái gì rất khó để diễn tả

3 người còn lại nghiêng răng nghiêng lợi, 2 người bọn họ đã chiếm hết sự nổi bật rồi còn đâu??

Sau khi cả 5 người đều đã hoàn thành câu trả lời, MC nói tiếp:

“Bây giờ là chuyên mục phụ, là bốc thăm trả lời câu hỏi. Cái này đã xuất hiện ở tập đầu tiên nên chắc sẽ có nhiều người không nhớ được nên tôi sẽ phổ biến lại luật nhé. Mỗi người sẽ lấy 1 lá phiếu ở trong chiếc hộp màu đen này. Sau đó sẽ mở ra và đọc to câu hỏi, bạn phải trả lời thành thật câu hỏi đó.”

5 người bọn họ bao gồm Mễ Ly nghe thế sắc mặt có chút không tốt, phần này rõ ràng trong kịch bản không hề có, tại sao bây giờ lại có chứ? Đây là làm khó bọn cô đấy mà.

“Nào bắt đầu với Hoàng Phong Linh.”

Hoàng Phong Linh tự tin bước lên, bốc 1 lá phiếu. Sau đó mở ra đọc to:

“Bạn hãy hát 1 đoạn cho mọi người nghe.”

Hoàng Phong Linh tự tin hát 1 đoạn của bài Stay with me của Sam Smith:

Guess it's true, I'm not good at a one-night stand

But I still need love 'cause I'm just a man

These nights never seem to go to plan

I don't want you to leave, will you hold my hand?

Cả khán đài vỗ tay bộp bộp, Hoàng Phong Linh cười tươi rói, lúc còn nhỏ, cô luôn ước được làm ca sĩ, nhưng lại chuyển sang làm diễn viên, biết thế cô đã đăng kí làm ca sĩ cho rồi.

Mễ Ly cười nhẹ 1 cái, sau này Hoàng Phong Linh bỏ diễn viên đi làm ca sĩ, được rất nhiều giải thưởng, sau đó cũng được nhiều người biết đến hơn. Mà tại cô ta lại không làm ca sĩ ngay từ đầu? Mà thôi, đây là chuyện của họ, cô không nên quan tâm nhiều.

“1 giọng hát thật truyền cảm, không khác gì 1 ca sĩ thực thụ. Bây giờ chúng ta đến với Diệp Như Ý.”

....

Đến lượt Trình Tổ Tổ, cô bốc trúng tờ Bạn ghét ai nhất trong 4 vị khách mời ở đây?

“Ừm... nói thì hơi khó tại tôi không ghét ai trong 4 người này. Nhưng nếu hỏi tôi ai là người tôi yêu quý nhất thì đó chính là Mễ Ly. Con bé quen tôi khá nhiều năm rồi, chắc phải gần 10 năm. Tính khí nó rất tốt, rất dễ thương, nói chuyện rất vui. Nhưng có nhiều khi có rất khso tính. Điều đó rất dễ hiểu thôi, Mễ Ly là con gái rượu của Kiều tổng, cháu gái cưng của phu nhân tập đoàn Thiên Vũ. Kiều ngao là đương nhiên.” Trình Tổ Tổ lần này trả lời tốt hơn lần trước, giọng nói đầy sự cung chiều của 1 người chị gái đối với em gái nhỏ của mình. Rất có sự thuyết thực.

Nhưng câu trả lời này giống như đang đá xéo cô vậy, tuy nhiên cô vẫn giữ 1 nụ cười triu mến đối với Trình Tổ Tổ.

“Người cuối cùng là Mễ Ly, bắt đầu nào.”

Mễ Ly đứng dậy, đi lại bốc thăm. Ai ngờ lại trúng lá phiếu lúc nãy của Trình Tổ Tổ. Mễ Ly cười khẩy 1 cái nói:

“Người mà tôi ghét nhất à? Chắc chắn không ai khác chính là Trình Tổ Tổ và mẹ của chị ấy – Trình Tổ Ninh. Chắc có nhiều người không biết, mẹ của chị Trình hiện đang là mẹ kế của tôi.”

Mặt Trình Tổ Tổ đen lại, cô đã không nói ra mẹ cô là vợ của Kiều Tôn nhưng cô chỉ là con riêng của vợ.

Lập tức liền có tiếng xì xào:

_Ủa? Vậy mấy năm trước Kiều tổng tái hôn là mẹ của Trình Tổ Tổ?

_Chứ sao nữa, tôi nói cho nghe, con của ông hàng xóm bên nhà tôi là giúp việc ở BT Kiều gia. Nghe nói là mẹ của Trình Tổ Tổ chỉ giả vờ có thai thôi. Nên mọi người xem, cái hôn lễ cũng không có, chỉ có đăng kí kết hôn thôi. Mà tôi nghe nói Kiều tổng cảm thấy có lỗi với Hà ảnh hậu nên suốt 10 ngày không ăn gì, chỉ uống nước thôi đấy.

_Chứ sao nữa, lúc hôn lễ của Hà ảnh hậu với ông ấy, ông ấy thề cả đời này chỉ có bà ấy. Chuyện tình đó như trong phim vậy. Vậy mà lại bị Trình Tổ Ninh hủy hoại.

Mễ Ly cười nói:

“Mọi người nghe tôi nói tiếp đã. Lúc đầu khi đi cùng chị Trình bước vào nhà, tôi đã muốn bỏ nhà đi. Nhưng lại nhớ đến lời hứa chăm sóc em trai với mẹ, tôi không thể nào bỏ đi được. Suốt những năm ở đó, tôi luôn nghĩ, bọn họ không thương yêu gì ba tôi, mà chỉ muốn lấy khối tài sản kếch xù của ba và mẹ tôi. Nhưng đó chỉ là lúc ỏn nhỏ, tôi còn chưa biết suy nghĩ. Bây giờ khác rồi, tôi đã lớn hơn. Mấy năm gần đây, tôi mới biết đi Trình rất quan tâm đến chúng tôi. Lo đến những việc, thiết kế nhà cửa, phá vườn hoa để xây bể bơi,... Mà còn 1 chuyện nữa, tôi đã bỏ nhà đi được vài năm. Nhưng lí do tôi trở lại cũng là vì tôi cảm thấy lúc đó mình quá bông bột, không hiểu chuyện. Nhưng bây giờ đã khác rồi, tôi đã thấu hiểu mọi thứ. Vía qua câu trả lời lúc nãy của chị Trình, tôi cảm thấy rất vui.”

Khán giả nghe xong mà nghẹn ngào, muốn khóc. Có vài người đã bật khóc. Mễ Ly cũng lên lấy tay dụi mắt.

Trình Tổ Tổ trên mặt cũng tươi cười, nhưng trong lòng đang nguyên rủa Mễ Ly.

.

.

.

Lộ Vi Phong ở phòng dành cho người nổi tiếng quan sát chương trình TalkShow từ lúc đầu đến bây giờ. Chính hắn đã là người bảo đạo diễn thêm phần Bốc thăm trả lời câu hỏi. Đây là 5 người sẽ thử vai cùng hắn trong bộ phim sắp tới, hắn muốn xem cách xử lý nếu gặp tình huống bất ngờ.

Xem ra, Kiều Mễ Ly là người có tâm lý, cách xử lý tốt nhất. Rất hợp với vai Đức phi. Tuy hắn nghĩ nếu diễn về phái tình cảm thì Tổ Tổ sẽ tốt hơn, vì

trong kịch bản Hoàng thượng lúc đầu thực sự yêu Đức phi, nhưng hần nghĩ Kiều Mễ Ly có thể làm tốt hơn đối với Tổ Tổ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

Trình Tổ Ninh ở nhà xem chương trình TalkShow, thấy Mễ Ly thấy vậy giận tái mặt, lấy remote ném vào TV màn hình cong mới nhất.

Trái ngược với sự tức giận của Trình Tổ Ninh, Kiều Thiên Ý, Tô Nhã Cầm cùng Kiều Mặc xem mà ôm bụng cười.

“Mễ Ly. Haha, cậu nói như thật vậy, công nhận kĩ năng diễn của cậu càng ngày càng tiến bộ, cậu biết không? Tổ quan sát vẻ mặt của Trình Tổ Tổ mà cười đến đau bụng.” Nhã Cầm cười nói.

“Vậy sao? Lát nữa về tớ sẽ xem lại, mà thím Âu gọi điện cho tớ nói Trình Tổ Ninh diễn quá, ném vỡ TV nhà tớ rồi.”

Mễ Ly thoải mái nói, cô đang lái xe nên mới nói như thế được, nếu đi bộ trên đường, nhà vệ sinh hay bất cứ chỗ nào mọi người đều sẽ nghe được.

“Haha, để xem lần này 2 mẹ con nhà đó có ra khỏi nhà không.” Nhã Cầm cười haha.

“Được rồi, tạm biệt cậu. Tớ đi chơi nhé.”

“Ok, không đi Bar đâu nhé, ba tớ biết là chết.”

“Ừ, đi dạo xung quanh thôi.”

“Được, vậy tớ 8h ở khu mua sắm O nhé.”

.

.

.

Mễ Ly vừa bước vào nhà, đã thấy phòng khách được thay 1 cái TV mới, giống hệt cái cũ. Chắc là Trình Tổ Ninh sợ bị ba Kiều phát hiện nên đã đổi cái mới, nhưng mà chắc bà ta không biết, thím Âu đã nhắn tin nói chuyện này cho ba cô biết.

Aizz, lúc bắt đầu ghi hình là 5h, bây giờ là 7h rồi, 8h còn có hẹn với Nhã Cầm, cô nên chuẩn bị thôi.

“Thím Âu, chuẩn bị đồ ăn đi nhé, tớ sẽ ăn trước. Lát nữa tớ có hẹn với Nhã Cầm.”

“Vâng, tiểu thư cứ tắm đi, tớ sẽ chuẩn bị ngay.”

Mễ Ly vào phòng tắm, cởi áo quần ra rồi bước vào bồn tắm. Cô lấy mặt nạ dưỡng da rồi ngâm mình trong bồn tắm.

Mà chắc cô sau này phải đề phòng hơn rồi. Chuyện của Trình gia, thêm cả chuyện cô đá xoáy Trình Tổ Tổ trên sóng truyền hình thực tế nữa, chắc chắn 2 mẹ con đó sẽ không tha cho cô. Mà không sao, đây chính là cơ hội tốt để ba Kiều có lí do để li hôn với Trình Tổ Ninh, mà không mất 1 đồng nào nữa.

Mễ Ly sau khi tắm xong mặc áo quần rồi đi xuống ăn bữa tối.

Nhưng cô không có chút tâm trạng nào để ăn, có cái cảm giác gì đó khiến cô cảm thấy bồn chồn. Cảm giác rất lạ...

Mà thôi, sắp đến giờ hẹn rồi, cô nên đi đến chỗ hẹn thôi.

Mễ Ly bảo tài xế chở cô đến đó rồi đứng chờ Nhã Cầm. Tối nay cô mặc 1 cái áo 2 dây màu đỏ cùng 1 cái quần Short khá ngắn. Nhưng mọi người nhìn vào lại cảm thấy quyến rũ, gợi cảm, chứ không thô tục như nhiều người khác.

Cô ngồi xuống ghế của quán cà phê vỉa hè, gọi 1 ly nước chanh rồi ngồi chờ.

Cô vừa uống vừa quan sát xung quanh, không biết rằng mình đang rất được nhiều ánh mắt quan sát. Có: ham muốn, ghen tị, ngưỡng mộ,...

“Nhã Cầm, ở đây.” Mễ Ly thấy Nhã Cầm liền gọi lớn.

Nhã Cầm thấy Mễ Ly liền chạy lại, nói:

“Sao lại ở đây? Hẹn ở trước cửa khu mua sắm cơ mà.” Sau đó nói nhỏ: “Này, cậu ăn mặc hở hang thế? Có biết bị bao nhiêu người nhìn từ nãy đến giờ không?”

Mễ Ly bây giờ mới để ý thấy ai cũng đang nhìn mình nhưng vẫn nói:

“Hở hang lắm sao? Cũng có bằng cái bạn ở đằng sau đâu, bạn ấy chỉ cần cúi đầu là thấy hết. Tớ cúi xuống cũng có thấy đâu.”

Cô nói không to nhưng đủ để cho mọi người ngồi gần nghe thấy. Họ liền quay lại nhìn, quả thật đúng là như vậy, nhưng ăn mặc như vậy không khác gì gái đứng đường. Không giống với cô gái này, ăn mặc như vậy mà lại không có chút cảm giác thô tục.

Lập tức có người nói:

“A! Là Kiều Mễ Ly.”

Lập tức mọi người liền đi lại chỗ cô.

Cô vội nói:

“Xin lỗi nhưng hôm nay tôi chỉ muốn đi dạo quanh đây như 1 người bình thường thôi.”

Mọi người nghe thế cũng không làm phiền cô nữa.

“May quá.” Mễ Ly thở dài.

Nhã Cầm kéo cô đi khắp nơi, chỗ nào cũng có dấu chân của bọn họ. Mễ Ly nhìn đồng hồ, bây giờ mới 9h30', lâu rồi không đi chơi, bây giờ chơi cho đã luôn.

“Cậu ở đây chờ đi, tớ đi mua nước.”

Mễ Ly gạt đầu rồi lấy tay lau mồ hôi, bây giờ là đầu tháng 6, nên trời còn rất nóng, cực nóng là đằng khác. Cô đang ngồi nghỉ thì:

“Chị ơi, chị cho em xin chữ ký đi.” Cô vừa quay đầu lại thì thấy 1 cô bé chừng 10 tuổi đi. Cô lấy giấy và bút từ tay cô bé, hỏi:

“Em tên gì?”

“Lisa ạ.” Cô bé đó cười nói.

Bây giờ Mễ Ly mới nhìn rõ, cô bé này là con lai, cô cười nói:

“Được rồi, Kiều Mễ Ly to Lisa.”

“Cảm ơn chị nhiều, chị chụp ảnh cùng em được không ạ?”

“Tất nhiên là được rồi.”

Sau khi chụp xong Lisa nói:

“Sau này em nhất định sẽ nổi tiếng giống như chị.”

Mễ Ly khá bất ngờ rồi cười với cô bé. Lisa chạy lại chỗ ba mẹ cô bé, khoe với ba mẹ chữ ký của cô.

Mễ Ly cười dịu dàng, tâm trạng rất tốt. Dù đây không phải fan đầu tiên của cô nhưng cũng là người đầu tiên xin chữ ký của cô.

“Mễ Ly, chúng ta đi xem phim đi. Hôm nay có chiếu bộ phim Tiếng hét kinh hoàng đấy. Đi xem đi.”

“Cũng được, nhưng sao cậu không mua nước?”

“Chỗ đó đông quá nên thôi, chúng ta vào rạp mua cũng được. Đi thôi, 10h là phim bắt đầu chiếu rồi. Nhanh lên không là không có vé bây giờ.”

“Được rồi, được rồi,” Mễ Ly đi theo Nhã Cầm.

Bước vào rạp chiếu phim khác hẳn lúc bọn cô ở ngoài đường đi dạo, mát hơn nhiều.

“Tớ đi mua vé, cậu đi mua đồ ăn đi. Tớ ăn 2 cái Hot dog nhá.” Mễ Ly nói.

Nhã Cầm làm dấu hiệu Ok rồi đi.

Mễ Ly đi vào mua vé, may mắn còn thừa đúng 2 vé. Cô trả tiền rồi đứng trước phòng chiếu phim chờ Nhã Cầm, nhiều người đi qua nhận ra cô liền chụp ảnh, không thì xin chụp ảnh cùng cô.

Nhã Cầm cầm 2 cái Hot dog cùng 2 ly Cola cỡ vừa đến.

“Được rồi, vào thôi.” Mễ Ly cầm phần đồ ăn của mình nói.

Cô cùng Nhã Cầm tìm chỗ ngồi của mình rồi ngồi xuống, Mễ Ly lấy kính cho Nhã Cầm rồi vừa ăn vừa nhìn màn hình.

Mở phim bằng 1 tiếng hét rất cao, khá đáng sợ. Nhưng mà cô cũng không sợ lắm, khiếp trước làm y tá, thấy rất nhiều xác chết.

Không giống như Mễ Ly bình tĩnh xem, Nhã Cầm run cầm cập, lấy tay che mắt mình lại nhưng vẫn trừa lại 1 ít để xem.

.

.

.

Ra khỏi phòng chiếu, nhiều người mặt tái nhợt, Nhã Cầm cũng vậy. Mễ Ly cười nói:

“Ai bảo cậu sợ ma mà còn xem phim ma. Đáng đời.”

Phim chiếu từ 10h, bây giờ cũng 11h hơn rồi, vẫn có thể bắt được Taxi. Mễ Ly cùng Nhã Cầm về BT Kiều gia. Nhã Cầm nói tối nay không ngủ 1 mình được nên cô rủ về nhà ngủ cùng.

.

.

.

“Mễ Ly. Mễ Ly.” Có tiếng gọi cô vang lên.

“Ai vậy? Là ai thế? Ra mặt đi.” Mặc cho cô hét lên, vẫn không có người đáp lại..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

Mễ Ly mơ màng thấy được bóng lưng của 1 người phụ nữ. Tuy nhìn phía sau có thể thấy được, cô gái đó có mái tóc dài nâu, xoắn nhẹ ở cuối đuôi. Y hệt như kiểu tóc bây giờ của cô...

“Cô là ai?” Mễ Ly lấy hết can đảm hỏi.

Cô gái đó từ từ quay lại, nhìn Mễ Ly. Gương mặt đó khiến cô bất ngờ. Cô gái đó cười nhẹ rồi nói:

“Nhìn gương mặt này chắc cô biết tôi là ai rồi chứ?”

“Cô vẫn chưa chết sao? Cô muốn lấy lại thân thể này sao? Được, không vấn đề gì, dù gì đây cũng không phải là thân thể của tôi.”

“Không phải, tôi không có ý như thế. Tôi muốn cô tiếp tục ở lại đây, thay tôi cùng mẹ trả thù.” Kiều Mễ Ly nói.

“Trả thù cho mẹ cô? Không lẽ...”

“Đúng vậy, vụ tai nạn của mẹ tôi không phải là do sơ ý, mà là do Trình Tố Ninh 1 tay sắp đặt, nhằm được thay thế vị trí của mẹ tôi. Tuy có bằng chứng nhưng không có cách nào để lấy nó. Nó ở trong két sắt mở bằng dấu vân tay trong phòng Trình Tố Ninh. Bây giờ, tôi hi vọng cô không phải là Diên Mễ Ly nữa mà là Kiều Mễ Ly. Cô chính là Kiều Mễ Ly. Không có ai có thể thay đổi được điều này. Cô cũng không cần quá lo lắng, tôi sẽ chăm sóc mẹ cô. Thỉnh thoảng, tôi sẽ vào giấc mơ của cô để nói chuyện, trao đổi. Thế nhé! Tôi đi đây.”

Mễ Ly còn chưa kịp nói gì thì Kiều Mễ Ly đã bỏ đi. Bây giờ cô mới quan sát kĩ chỗ này. Đây chắc chắn không phải là mơ. Nếu là mơ, cô sẽ không suy nghĩ được. Ở đây hoàn toàn là một màu trắng xóa, không nhìn rõ điểm bắt đầu và điểm kết thúc. Rất mờ ảo.

Đây có lẽ là không gian mà cô thường đọc trong tiểu thuyết.

Mễ Ly thở dài, cô sau này sẽ là Kiều Mễ Ly, không phải là Điền Mễ Ly nữa...

.

.

.

“Trời đất! Mễ Ly, mắt cậu bị sao vậy?” Nhã Cầm thấy đôi mắt gấu trúc của Mễ Ly, kinh ngạc hỏi.

“Không có gì, chỉ là bị ám ảnh bộ phim hôm qua thôi.” Mễ Ly mệt mỏi nói.

Nhã Cầm nghe thế cười phá lên:

“Haha, thế mà hôm qua mạnh miệng nói không đáng sợ chút nào.”

Mễ Ly bủi môi, đi vào nhà vệ sinh. Tối qua vì chuyện Kiều Mễ Ly mà cô nằm suy nghĩ cả đêm, thành ra không ngủ được. Vừa nhìn gương mặt trong gương thật có chút hoảng hốt, da trắng, nhưng (Ngoài ĐẾLQĐ và Wattap ra, mọi trang khác đều là ăn cắp, cận bã) đôi mắt thâm nhìn không khác gì một con ma nữ. Xem ra hôm nay cô không được ra khỏi nhà rồi.

Mễ Ly làm vệ sinh cá nhân xong cùng Nhã Cầm đi xuống phòng ăn.

Vị trí ngồi vẫn như cũ, chỉ thêm Nhã Cầm vào thôi. Ba Kiều thấy Mễ Ly như vậy lo lắng hỏi:

“Tiểu Ly, con sao vậy? Tối qua khó ngủ sao?”

“Vâng. Nên con định sau khi ăn xong sẽ lên ngủ bù, chứ như thế này thì chịu không nổi ạ.” Mễ Ly nói.

Trình Tố Ninh cười nói:

“Mễ Ly, con vì sao mà khó ngủ vậy? Mà hôm qua ta nhớ 2 đứa nửa đêm mới về nhà. Con đi đâu sao?”

“Vâng, hôm qua bọn con đi xem phim, mà lại là phim ma nên có chút ám ảnh.” Mễ Ly mệt mỏi nói, cô không còn hơi sức nào để đối đáp với bà ta nữa đâu.

Trình Tố Ninh thấy Mễ Ly trả lời bình tĩnh như thế cũng không nói gì nữa.

Trình Tố Tố dạo này bị Stress rất nặng, một phần cũng vì bị antifa chửi bới. Cô ta giấu ánh mắt crows hận nhìn Mễ Ly.

Mễ Ly nhìn Trình Tố Tố, cười một cái, nhưng nụ cười đó là nụ cười kiêu ngạo, khinh bỉ.

Trình Tố Tố tức điên lên nhưng vẫn làm ra vẻ không biết gì, tiếp tục ăn.

Sau khi ăn sáng sau Nhã Cầm trở về nhà, còn Mễ Ly trở về giường tục ngủ tiếp.

Cô lại tiếp tục gặp được Kiều Mễ Ly, cô ấy giải thích cho cô chỗ này là chỗ nào, để làm gì...

Ở đây có một suối nước nóng thần kỳ, giúp vắt bỏ sọc, tàn nhang, mụn,... thậm chí, nếu bị chảy máu do tai nạn hay gì đó, suối này sẽ giúp chữa lành.

Nghe thế cô liền lấy nước rửa mặt vài lần, đúng là vết thâm trên mắt đã biến mất. Cảm giác buồn ngủ cũng đỡ hơn. Quả thật rất kì diệu ~

Kiều Mễ Ly cười nói:

“Thấy thế nào? Rất tuyệt đúng không?”

“Đúng thế. Làm sao cô có được?”

“Tôi cũng không biết...”

Mễ Ly nghe thế cũng không hỏi nữa, thích thú đi xe đồ vật xung quanh.

Có điều, cô vẫn rất thắc mắc, tại sao Trình Tố Ninh lại có tiền để thuê Lâm Y Nhược, rồi còn nuôi trai bao nữa, mà còn rất nhiều chuyện khác nữa... Có thể chắc chắn rằng, bà ta có quỹ đen. Mà chắc chắn số tiền đó rất lớn.

Xem ra, cô phải tìm hiểu rõ chuyện này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Tác giả: Trà Mii (Rose)

Mọi người ~~~ Mii đã trở lại nè ^^ ai nhớ Mii hom?

Mễ Ly nhìn bầu trời nắng chói chang ngoài kia, thờ dài, bây giờ là tháng 7, là tháng trung điểm của mùa hè, nhớ khi còn kiếp trước, cứ đến tháng này, Tiểu Đóa rủ cô đến khu nghỉ dưỡng của Hawaii để chơi, dù cảm thấy hơi ngại, nhưng ba mẹ Tiểu Đóa nói, khi Diên thị còn đang hoạt động, đã giúp Mễ Ly nhiều hơn như thế này, đi du lịch mấy tuần nhằm nhò gì. Mễ Ly cũng thầm gật đầu, lúc ba còn sống, ở thành phố Y, ba cô nhận thứ hai không ai dám nhận thứ nhất. Chỉ tiếc là, sau này có quá nhiều chuyện xảy ra, khiến cô và mẹ không kịp chấp nhận,... Mà dù bây giờ, tiền thừa đầy, nhưng cô cũng không có thời gian vui chơi được, Đế Cơ sắp tuyển diễn viên phụ, nếu cô không nhắm thì là 4 ngày nữa.

Mễ Ly thần thần nhìn ra ngoài cửa sổ thì chuông điện thoại vang lên, cô vội lấy máy, là Vương Mai gọi:

“Alo, chị Vương?”

“Ừ, chị vừa nhận được mail của công ty nói là bộ phim Đế Cơ đang tuyển diễn viên phụ, 4 ngày nữa, Doãn tổng nói em sẽ được phân vai Đức phi, nên em tập đi nhé, 8h sáng 4 ngày nữa chị sẽ đến đón. Nhưng em cũng nên nhớ rằng, vai Đức phi chiếm khá nhiều phân cảnh phim nên sẽ có rất nhiều người tranh giành, mà chị cũng chỉ nói thế thôi, vì cũng có khá nhiều vai khác nữa. Em không cần quá lo lắng, đừng để ảnh hưởng sức khỏe.” Tuy giọng nói Vương Mai vẫn lạnh nhạt như xưa, nhưng cũng có chút quan tâm, lo lắng. Điều này khiến Mễ Ly rất vui.

Cô cười nói: “Vâng, em biết rồi, em sẽ chăm chỉ tập, gặp chị sau. Tạm biệt.” Tuy nói thế, nhưng mấy ngày nay cô ngày nào cũng tập, phòng bệnh hơn chữa bệnh!

“Tạm biệt.” Đầu dây bên kia không còn tín hiệu.

Mễ Ly đứng dậy, mở tủ ra, lấy tấm thảm ra, trải ra rồi ngồi xuống, không biết từ lúc nào, ngồi thiền và tập yoga trước khi tập diễn đã là thói quen của cô.

.
. .
.

Mễ Ly mặc bộ đồ đơn giản, đứng trước cổng chờ Vương Mai. Người làm vườn đi qua, chào hỏi:

“Tiểu thư, chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng.” Mễ Ly cười với ông, nhưng đột nhiên, nụ cười của cô khựng lại. Giọng nói này,... Là cái người đàn ông XXX với Trình Tổ Tổ sao? Không thể nào...

Thấy sắc mặt Mễ Ly không tốt, ông hỏi:

“Tiểu thư? Cô làm sao vậy? Cô bị ốm sao ạ? Có cần tôi gọi thám Áu không?”

“Không sao, tôi không sao, chú làm tiếp việc đi.” Mễ Ly lắc đầu nói, không thể nhầm được, chắc chắn là cái giọng nói này rồi. Chắc, Trình Tổ Ninh khát tình lắm rồi sao? Lại đi tìm người làm vườn để thỏa mãn mình, chắc chắn.

“Vâng.” Người làm vườn nghe thế tiếp tục làm việc.

Mễ Ly nhếch môi, không tìm nhân tình ở bên ngoài mà lại ở trong nhà, Trình Tổ Ninh, tôi không ngờ bà lại ngu ngốc đến thế. Bây giờ tôi có chuyện, chưa xử lí bà được, nhưng đừng lo, bà sẽ sớm được công khai quan hệ với ông ta thôi.

Mễ Ly vừa chấm dứt suy nghĩ thì Vương Mai đã đến.

Mễ Ly mở cửa xe, ngồi xuống, thắt dây an toàn rồi cười nói:

“Chị Vương, chúng ta đi thôi.”

Vương Mai không nói gì, tiếp tục lái. Mễ Ly cũng không biết nói gì, nhìn ra ngoài cửa sổ. Vương Mai thấy thế cũng không nói gì. Không khí trầm mặc đến đáng sợ. Bỗng nhiên chuông điện thoại của Vương Mai vang lên.

“Alo?” Vương Mai hỏi.

“Có phải quản lý của cô Kiều đúng không ạ?” Giọng bên kia vang lên.

“Vâng, anh là...” Vương Mai khá bất ngờ hỏi.

“Tôi là người phụ trách buổi tuyển chọn diễn viên của Đế Cự, chỉ còn 5' nữa là bắt đầu, nhưng tôi thấy cô Kiều vẫn chưa đến nên gọi hỏi.”

“À vâng, chúng tôi đến cửa gara đây rồi, đúng 5' nữa sẽ có mặt. Vâng, tạm biệt.” Vương Mai không giấu nổi vẻ kinh ngạc của mình.

Sau khi tắt máy, Mễ Ly liền hỏi:

“Chị Vương, có chuyện gì vậy?”

Vương Mai tìm chỗ để xe, nói:

“Trong mail nói là 8h mới bắt đầu cuộc tuyển chọn, nhưng người quản lý vừa mới gọi hỏi tại sao vẫn chưa đến, bây giờ chỉ còn 5' nữa thôi, em đi đi, ở tầng 2, chỉ đỗ xe sẽ lên sau.” Vương Mai dừng xe nói.

“Vâng.” Mễ Ly gật đầu, đại khái cũng hiểu được là có người giờ trò.

Mễ Ly không chờ nổi cầu thang máy, chạy bằng cầu thang bộ, nhưng may là chỉ ở tầng 2 nên cũng không mất thời gian cho lắm.

Cô mở cửa đi vào, thấy vị trí chủ vị vẫn chưa có ai, cô thờ phào, Mễ Ly chọn một ghế rồi ngồi đợi. Trình Tố Tố thấy cô đến, cười dịu dàng:

“Mễ Ly, em đến muộn thế.”

Mễ Ly từ từ nói: “Vẫn chưa bắt đầu, không thể tính trễ được.”

Trình Tố Tố cười nhẹ, gật đầu, sau đó quay lên.

Mễ Ly nhìn xung quanh, chắc cô là người đến cuối cùng rồi. Vương Mai vừa vào, là mấy vị ban giám khảo cũng vào. Đi đầu là Đạo diễn Trương - đoạt 6 giải đạo diễn bộ phim xuất sắc nhất, phim của ông đa số là cổ đại. Tiếp theo là Doãn Thiên Hạo, nam chính Lộ Vĩ Phong, nữ chính Triệu Mỹ Linh và 'Thái hậu' An Nguyệt.

Lúc đầu Triệu Mỹ Linh chỉ được biết đến vì trùng tên với cựu ảnh hậu Tạ Mỹ Linh, nhưng qua những vai diễn, cô đã chứng minh được bản thân mình, bây giờ Triệu Mỹ Linh 27 tuổi, đang hẹn hò với CEO của công ty UI.

Người phụ trách cao giọng:

“Từng người theo thứ tự lên bốc thăm đi.”

Mễ Ly nhìn từng người từng người lên, vì cô là người cuối cùng, có hồi hã thì cũng lấy cuối cùng thôi.

Mễ Ly lên lấy một tờ giấy, tuy hộp giấy ở trước mặt Doãn Thiên Hạo, nhưng cô không hề liếc anh ta dù chỉ một cái. Điều này khiến Doãn Thiên Hạo rất tức giận.

“Bây giờ ai bốc trúng số 1, mời lên đây để tiếp tục bốc tên nhân vật và cảnh diễn.”

Mễ Ly mở số của mình ra, nhếch môi. Là người bốc cuối cùng thành ra lại thành số 1.

Cô đứng dậy, bước lên. Người phụ trách thấy Mễ Ly lên vội đưa cho cô cái hộp, trong đó, toàn bộ số thăm đều là vai Đức phi.

Mễ Ly cũng biết, nhưng không nói gì, tùy tiện lấy một cái, mở ra đọc rồi đưa cho người phụ trách.

“Vai Đức phi, cảnh: Gặp hoàng thượng lần cuối cùng trước khi xử chém.”

Đây là cảnh sau khi Đức phi thuê người ám sát cô cung nữ đó nhưng không thành.

Lộ Vĩ Phong là Hoàng thượng nên cũng phối hợp diễn. Anh đứng đối diện với Mễ Ly. Mễ Ly ngồi quỳ xuống nhìn Lộ Vĩ Phong, nở nụ cười thê lương:

“Quả nhiên vẫn là ánh mắt lạnh lùng đó. Đúng là kể từ khi gặp nàng ta, Hoàng thượng đã thay đổi.”

“Ý người là gì?”

“Trước kia, mỗi lần hoàng thượng nhìn thần thiếp là Tiểu tứ, tuy không có tình yêu, nhưng vẫn có chút quan tâm. Nhưng bây giờ đã khác... Thần thiếp cũng không thể ngờ, một cung nữ nhỏ nhoi có thể khiến hoàng thượng thay đổi như vậy.”

“Đức phi, đừng hạ thấp nàng ấy.” Lộ Vi Phong cũng nhập tâm, lời nói lộ ra vẻ tức giận.

“Thần thiếp không dám, bây giờ nàng ta đã là Hoàng quý phi, lại đang mang thai. Ai dám nói gì chứ? Nhưng hoàng thượng, trước khi chết, thiếp có một yêu cầu. Mong hoàng thượng đáp ứng.” Mễ Ly cười như không cười, nhìn Lộ Vi Phong nói.

“Nể tình Đức phi có công 7 năm hầu hạ trăm, lại sinh ra tứ hoàng tử, trăm sẽ đáp ứng.”

Mễ Ly lần này, cố nén nước mắt nói:

“Xin hoàng thượng hãy giao Tiểu Tứ cho phụ thân thiếp nuôi.”

“Đức phi, người có biết người đang nói gì không?” Lần này Lộ Vi Phong thật sự tức giận.

Mọi người xung quanh không có ai dám thở mạnh, cứ như, nơi này, chỉ có bọn họ.

“Thiếp biết chứ.” Cô cười dịu dàng, sau đó nói tiếp: “Hoàng thượng có rất nhiều đứa con, mất đi một đứa không sao. Nhưng thần thiếp chỉ có mỗi Tiểu Tứ là ruột thịt, trong cung này, chỉ sợ ngoài Tiểu tứ ra, không ai lo lắng, quan tâm cho thiếp. Với lại, nếu sau này, thần thiếp chết, hoàng thượng sẽ giao Tiểu tứ cho ai chăm sóc? Thái hậu? Trăm quý phi? Hay Hoàng quý phi? Tiểu tứ mới 6 tuổi, còn rất nhỏ, không thể nhận ra ai thực lòng với mình. Nên thiếp van cầu hoàng thượng, có thể để cho Tiểu tứ ra ngoài cung, sống một cuộc sống bình thường, có thể lấy người nó yêu, không cần tam thê tứ thiếp.” Nói đến đây, nước mắt Mễ Ly chảy ra.

Dường như mọi người đều có chung một suy nghĩ: Không hổ là con gái của Hà Mỹ Yên! Có thể biến một nơi diễn tập thành một sân khấu riêng!

Lộ Vi Phong kinh ngạc, không nói nên lời. Mễ Ly lấy tay lau nước mắt. Đúng dạ, hương mấy vị giám khảo cúi đầu nói:

“Hết rồi ạ.”

An Nguyệt gạt đầu, Mễ Ly liền đi xuống.

Cô đã cố hết sức mình rồi, không được nhận nữa thì chịu thôi, không còn cách nào.

.

.

.

Sau khi tất cả thử vai diễn xong, người phụ trách tập hợp ý kiến của BGK rồi nói:

“Bây giờ, tôi xin công bố kết quả.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

“Vai Hoàng Hậu là do cô Trình Tố Tố thủ vai. Đức phi là cô Kiều Mễ Ly. Trăm quý phi là cô Hồ Uyển Uyển.....”

Những người được đọc tên dù chỉ là vai nhỏ nhất, cũng rất vui mừng. Trái ngược, những người không có tên trong danh sách, đành bỏ về trong nước mắt.

Người phụ trách tiếp tục nói:

“Khi các vị ra ngoài cửa, sẽ có người phát kịch bản cho các vị. Nhưng, nếu chúng tôi phát hiện, các vị đưa kịch bản cho người khác đọc, chúng tôi sẽ thẳng tay loại các vị ra khỏi bộ phim. Mong mọi người chú ý.”

Mọi người gạt đầu, sau đó cũng bắt đầu đi về. Doãn Thiên Hạo nhìn bóng lưng của Mễ Ly, cười nhẹ, nói nhỏ:

“Mẽ Ly, em nhất định sẽ làm tốt!”

Vương Mai lái xe chờ Mẽ Ly về rồi cũng đi mua đồ ăn trưa. Bây giờ đã là 11h hơn rồi.

Bụng Mẽ Ly cũng đã sôi sùng sục. Cô đi vào phòng ăn, mới chỉ có Tiểu Mặc ở đó. Chắc 2 mẹ con họ Trình đi ăn mừng rồi...

Sau khi Mẽ Ly ăn xong, cô vào phòng, mở máy tính ra, cô nhớ, máy tính của cô có danh sách người làm trong nhà...

“Đây rồi.” Mẽ Ly thấy ảnh của ông ta.

Tên là Lưu Thâm, 55 tuổi. Thế là hơn ba cô 2 tuổi, hơn Trình Tổ Ninh 5 tuổi. Ông ta cũng đã có 2 đời vợ, nhưng đều đã li hôn và không có đứa con nào, thực ra là đã có đứa con gái, nhưng bị tai nạn chết năm 9 tuổi, điều này cũng khiến cho ông ta li hôn lần hai. Làm cho Kiều thị đã được 20 năm.

Chắc, đã tìm được thông tin cá nhân của ông ta, nhưng lại không có bằng chứng gì. Xem ra chuyện này không giải quyết nhanh như vậy được rồi. Chuyện này cô cũng không thể bắt ông ta và Trình Tổ Ninh nhận tội được, phải có bằng chứng! Nhưng... bằng chứng ở đâu ra???

Aizzz, chuyện đó để sau, bây giờ cô đọc lại kịch bản đã!

.
.
.

Mẽ Ly đọc xong kịch bản, đúng là không khác gì. Cô nhìn đồng hồ, bây giờ đã 2 giờ sáng rồi, trong phòng cũng không còn nước, cái bụng còn đang réo ầm ĩ, từ lúc trưa đến giờ, phải xuống bếp lấy thời, sẵn tiện lấy đồ ăn. Dù biết ăn đêm không tốt, nhưng mà bây giờ cô đang rất đói. Có thực mới vực được đạo!

Mẽ Ly mở cửa phòng, lại nghe tiếng:

“Anh à, mạnh lên, mạnh hơn nữa a... a... ưm~~”

“Như em muốn.”

Mẽ Ly trợn mắt, ông trời đang giúp cô rồi. Điện thoại, điện thoại, đây rồi. Mẽ Ly lấy điện thoại, quay lại phim. Cái này đăng lên youtube thì có bao nhiêu lượt view nhĩ? Mẽ Ly nhếch môi. Sau khi quay được 10', cô đang định tắt máy, đi xuống bếp, chưa kịp đi thì lại nghe Trình Tổ Ninh nói:

“Em đã tìm ra mật khẩu ngân hàng tài khoản của Kiều Tôn rồi. Không ngờ lại dễ như thế, là tên viết tắt của mẹ vợ đã chết, ông ta, với hai đứa con, rồi chỉ thêm ngày tháng năm sinh. Lúc trước, em cũng đã lén rút 100 triệu ra, thế mà ông ta cũng không hề phát hiện, nhưng ngày mai, em sẽ rút toàn bộ. Dù ông ta còn có Kiều thị với Thiên Vũ làm hậu thuẫn, nhưng cũng sẽ cảm thấy buồn bã vì bị lừa. Quả nhiên, thứ nguy hiểm nhất chính là thứ an toàn nhất. Ngày mai em sẽ đi rút hết tiền. Rồi sau đó em sẽ li hôn. Sau đó, anh với em sẽ danh chính ngôn thuận với nhau.” Trong giọng nói lộ rõ vẻ khinh thường.

Lưu Thâm cắn một cái ở cổ Trình Tổ Ninh, nói:

“Giỏi lắm bảo bối, anh sẽ thưởng cho em.”

Cảnh xuân kiều diễm lại bắt đầu.

Mẽ Ly nghe thế, sắc mặt trầm xuống. Trình Tổ Ninh, thường ngày, bà đã dùng tiền của Kiều thị, lại còn ăn trộm tiền của ba tôi, tôi nhất định không thể tha thứ cho bà được nữa. Nhưng bà cô đang đi công tác, không thể nói chuyện bây giờ được. Phải tìm Kiều Thiên Ý để nói chuyện.

.
.
.

“Cái gì? Bà ta dám làm thế sao?” Kiều Thiên Ý hỏi, cảm thấy rất khó tin.

“Vâng, bác à, bây giờ chúng ta phải làm gì?”

“Hừ, báo cảnh sát chứ làm gì? Chúng ta đang có bằng chứng đây. Cho dù bây giờ chúng ta có đổi mật khẩu hay rút hết tiền ra thì bà ta cũng sẽ có cách khác để moi tiền. Bây giờ chúng ta đến đồn cảnh sát.” Kiều Thiên Ý đứng dậy, lấy túi xách. Bà lúc đầu còn định cho Trình Tổ Ninh một con đường, nhưng bây giờ thì không thể nữa. Trình Tổ Ninh, là do bà không biết thân biết phận, đừng trách tôi độc ác.

Mẽ Ly gật đầu, nhưng chợt nhớ ra điều gì nói:

“Để cháu bảo Tiểu Mặc khóa phòng, lỡ như 2 người đó phát hiện cảnh sát đến, lấy Tiểu Mặc làm con tin thì không biết phải làm sao.”

Kiều Thiên Ý gật đầu...

Mễ Ly cười nham hiểm, Trình Tổ Ninh, Trình Tổ Tổ, 2 người cứ chờ đấy. Tôi nhất định phải khiến hai người thân bại danh liệt. Như thế tôi mới có thể khiến cho Kiều Mễ Ly yên lòng, cũng như khiến cho cuộc sống của tôi được yên ổn!

.

.

.

Trình Tổ Tổ đã mặc xong áo quần, Luru Thâm cũng đã xong, cả 2 đang định ra ngoài thì cảnh sát đã xông đến, nói:

“Trình Tổ Ninh, bà bị bắt vì tội ăn cắp tài sản. Luru Thâm, ông bị bắt vì tội che giấu. Mời 2 người theo tôi về đồn cảnh sát.”

Trình Tổ Ninh tái mặt, nhưng vẫn lớn tiếng nói:

“To gan! Máy người có biết chồng tôi là ai không? Hơn nữa, máy người có bằng chứng gì không?”

Luru Thâm cũng hoảng sợ, nghe Trình Tổ Ninh nói thế, cũng gật đầu nói:

“Đúng thế, máy người có bằng chứng gì không?”

“Em đã tìm ra một khẩu ngân hàng tài khoản của Kiều Tôn rồi. Không ngờ lại dễ như thế, là tên viết tắt của mẹ vợ đã chết, ông ta, với hai đứa con, rồi chỉ thêm ngày tháng năm sinh. Lúc trước, em cũng đã lên rút 100 triệu ra, thế mà ông ta cũng không hề phát hiện, nhưng ngày mai, em sẽ rút toàn bộ.....”

Trình Tổ Ninh cùng Luru Thâm nghe thế, mặt tái nhợt. Mễ Ly nói:

“Đi còn gì muốn chối nữa không? Đây chính là giọng nói của dì! Nếu dì không tin, chúng ta có thể nhờ cảnh sát phân tích giọng nói. Cũng không tốn nhiều thời gian đâu.”

Trình Tổ Ninh vội nói:

“Khoan đã, Mễ Ly, con nghe dì nói. Đó không phải là sự thật đâu. Mọi chuyện là hiểu lầm thôi.”

Kiều Thiên Ý như có mây nói:

“Cô muốn giải thích gì thì lúc cảnh sát hỏi cung rồi hãy trả lời. Bây giờ cô có nói gì, chúng tôi cũng sẽ không tin đâu!”

“Chị à, chị hiểu nhầm rồi. Không phải như thế đâu.”

Luru Thâm cũng giải thích:

“Bà chủ, tiểu thư, chúng tôi không có quan hệ gì cả.”

Không khí ồn ào khiến cho tất cả người làm tỉnh dậy, cả Trình Tổ Tổ và Kiều Mặc biết trước chuyện này cũng ra xem.

Trình Tổ Tổ ngái ngủ hỏi:

“Có chuyện gì mà ồn ào thế?” Nhưng khi vừa thấy cảnh sát đang giữ tay mẹ cô, cô liền hét:

“Máy người đang làm gì mẹ tôi vậy? Mau thả mẹ tôi ra.” Vừa nói vừa lấy tay cảnh sát đang nắm tay mẹ cô.

“Chị à, mẹ chị âm mưu chiếm hết tài sản của ba nên bị cảnh sát bắt là đúng thôi, cộng thêm việc ngoại tình, chắc là phải 5 năm tù đấy.” Mễ Ly thờ dãi nói.

Trình Tổ Tổ trợn mắt, như không thể tin được, vội vàng hỏi Trình Tổ Ninh: “Mẹ, đây không phải là sự thật đúng không? Mẹ không ngoại tình với người đàn ông này, cũng không có âm mưu chiếm tài sản của vợ chồng đúng không?”

Trình Tổ Ninh không trả lời, cúi đầu. Bây giờ bằng chứng đã có đó, bây giờ có chối tội cũng không xong...

Cảnh sát dẫn 2 người bọn họ rời đi.

Trình Tổ Tổ ngồi phịch xuống đất, nước mắt rơi lã chã, nhìn rất đáng thương, nếu có nam chủ ở đây, chắc chắn sẽ không kìm được mà thương tiếc.

Mễ Ly cũng cảm thấy tội nghiệp, dù gì, cô ta cũng chỉ có mỗi Trình Tổ Ninh là người thân. Cô ngồi xuống, vỗ lưng Trình Tổ Tổ:

“Chị à, đừng có buồn nữa.”

Trình Tổ Tổ hát tay Mễ Ly ra, ánh mắt căm hận nói:

“Cô đừng có giả nhân giả nghĩa, mẹ tôi bị như vậy nhất định là do cô và bà ta bày mưu, mấy người sao có thể làm vậy chứ?” Nói xong, bỏ lên trên phòng.

Sự tội nghiệp của Mễ Ly đối với Trình Tổ Tổ lúc này đã hết sạch. Cô thờ dài, thôi kệ đi...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46

Sáng mai, tất cả các trang báo đều đưa tin Trình Tổ Ninh ngoại tình và âm mưu chiếm hết tài sản của Kiều Tôn.

Bây giờ, ai ai cũng biết chuyện này. Người nói tại Kiều Tôn không biết cách giữ vợ, người nói tại Trình Tổ Ninh tham lam, được làm phu nhân Kiều thị rồi mà ham, đã thế còn đi ngoại tình.

Trình Tổ Tổ mà đọc được mấy dòng này, chắc chắn cô ta sẽ điên tiết không chịu được mất.

Ba Kiều nói chiều nay sẽ về để hoàn thành thủ tục li hôn, và đương nhiên là sẽ không chia cho bà ta một đồng nào, và đương nhiên nữa, Trình Tổ Tổ và Trình Tổ Ninh sẽ không được bước vào căn nhà này thêm một lần nữa!

Mễ Ly nghĩ đến việc sau này sẽ ít gặp Trình Tổ Tổ hơn, cảm thấy cũng hơn buồn :3 Aizz, đây không phải là lúc nghĩ lung tung, cô còn chưa chắc liệu Trình Tổ Tổ có rời khỏi đây không. Mà nếu cô ta rời khỏi nhà, chắc chắn lại đi quyến rũ nam chính rồi, mà cũng chưa chắc, bây giờ cô ta đang xây dựng một hình tượng thuần khiết, chắc chắn sẽ không làm như vậy. Mà cũng có lẽ, cô ta sẽ kể khổ với mọi người, làm cho mọi người hiểu lầm Kiều gia cô.

Chắc chắn, Mễ Ly ôm đầu, chuyện này rắc rối quá, mà thôi kệ, chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến, chuyện gì đi rồi cũng sẽ đi, cứ tiếp tục sống là được!

Mễ Ly tắt máy tính, rồi đi xuống phòng khách, bây giờ tất cả các người làm trong nhà đều rất vui mừng vì sự ra đi của Trình Tổ Ninh.

Cô bảo vài người vào phòng của Trình Tổ Ninh rồi dọn hết đồ của bà ta đi làm từ thiện. Vì trước đây, ba cô và bà ta không dùng chung phòng nên cũng đỡ.

Vì mấy người đó đều muốn mấy thứ của Trình Tổ Ninh biến ra khỏi nhà này càng sớm càng tốt nên dọn rất nhanh, chỉ 20' là xong.

Mễ Ly uống một chai nước lọc là 5 gói snack khoai tây ra ngoài, mở TV ra xem.

Cô vừa mở đã được nghe tin:

“Trình Tổ Ninh sẽ ở tù từ 4 năm. Đây quả là mức phạt thích đáng cho bà ta phải không quý vị?” Một MC nói.

Mễ Ly lắc lắc đầu, bà ta còn hại chết mẹ của cô, 2 - 4 năm tù thì sao đủ được, chỉ tiếc là không có bằng chứng...

Mễ Ly thờ dài, thôi, dù sao cũng làm được một nửa việc rồi, bây giờ cứ từ từ thu thập chứng cứ là được. Mễ Ly không thèm nghe mấy cái tin đó nữa, cô mở kênh HBO, dạo này cô bỗng nhiên muốn xem phim nước ngoài.

.

.

.

Sau khi ba Kiều về, liền kí đơn li hôn, sau đó đuổi Trình Tổ Tổ ra khỏi nhà. Đương nhiên Trình Tổ Tổ không chịu đi, nhưng khi nghe Mễ Ly nói sẽ chụp ảnh đưa cho phóng viên mới chịu đi. Mễ Ly cười, chiều nay vẫn còn dùng tốt chán!

Sau khi tận mắt thấy Trình Tổ Tổ ra khỏi nhà, tất cả người làm đều cười sung sướng, nhẹ nhõm. Thế là từ bây giờ không cần nghe mấy câu chửi của 2 mẹ con đó rồi. Xi, chim sẻ mà tưởng phượng hoàng.

Mễ Ly thấy thế, lắc đầu cười.

Thời gian 1 tháng trôi qua rất nhanh, Mễ Ly không có chút tin tức gì của Trình Tổ Tổ, chỉ biết rằng, cô ta đã chuyển đến một khu chung cư cao cấp do công ty quản lý, cũng có vài nghệ sĩ của KL đang ở đó. Như thế là được rồi, được bảo vệ an toàn khỏi fan cuồng với lại không bị mất tiền thuê nhà. Nhưng mà, bao nhiêu năm qua, Trình Tổ Tổ quen được người hầu kẻ hạ, chắc không sống nổi quá 1 tuần đâu. Với lại cô ta cũng không biết nấu ăn, chắc suốt ngày không ăn mì tôm thì ăn cơm hộp.

Mà thôi, đằng nào ngày mai cũng gặp cô ta, lúc đó muốn hỏi gì thì hỏi.

Phản diện đầu tiên là phân cảnh để quay trailer.

Cảnh 1 là lần đầu tiên Hoàng thượng gặp cô cung nữ nhỏ Ngô Vi Vi, lần đầu tiên, Hoàng thượng biết yêu là gì trong khi đã có 5 đứa con.

Cảnh 2 là cảnh Hoàng thượng nắm tay Ngô Vi Vi cùng ngắm trăng.

Cảnh 3 là Hoàng hậu tát Ngô Vi Vi vì dám khiến Nhị hoàng tử ngã xuống sông, khiến nhị hoàng tử bị cảm lạnh. Nhưng đó chỉ là hiểu lầm, Hoàng thượng thấy thế liền cảm tức Hoàng hậu nửa năm.

Cảnh 4 là cuộc đối thoại của Hoàng thượng và Đức phi trong ngục, trước ngày Đức phi bị xử trảm vì dám ám sát Ngô hoàng quý phi.

Cảnh 5, cũng là cảnh cuối cùng, Hoàng thượng nắm tay Ngô Vi Vi trong lễ phong hậu.

Thế là hết, Mễ Ly cũng chỉ có một cảnh nên khá rảnh rang, với lại, cảnh này cô cũng đã diễn cảnh này một lần với Lộ Vĩ Phong, xem ra sẽ không tốn nhiều thời gian cho lắm. Trình Tổ Tổ thấy cô cũng chỉ liếc một cái rồi tiếp tục đọc kịch bản.

Mọi người cũng nhận ra được điều này, nhưng ở đây, đều là những người làm việc lâu năm, không có ai bàn tán.

Sau khi bố trí xong, đạo diễn ra hiệu mọi người im lặng, sau đó nói:

“Action.”

Ngô Vi Vi ngồi xổm, vuốt ve con thỏ, ân cần nói:

“Thỏ con à, sao lại để cho bản thân bị thương vậy? Chắc lại bị con vật nào to lớn hơn mình bắt nạt đúng không? Tội nghiệp, để ta đem người về trị thương nhé, nhưng mà ta không thể nuôi người đâu, ta chỉ là một cung nữ nhỏ, không được phép nuôi động vật.” Không chỉ thể hiện sự tiếc nuối bằng lời nói, Triệu Mỹ Linh còn dùng ánh mắt để thể hiện.

Tuy nói thì dễ, nhưng làm mới khó, để thực hiện được 2 hành động đó cùng một lúc thì cũng không tính là khó, nhưng mà sẽ thể hiện sự lúng túng với người mới vào nghề.

Mễ Ly cũng khá lo, nhưng cô tin, với sự diễn xuất của Kiều Mễ Ly và tài tùy cơ ứng biến của cô, chắc chắn sẽ không có việc gì xảy ra!

Tiêu Lãnh Hàn nở nụ cười hiếm thấy, nói:

“Vây... để trẫm nuôi thì có được không?”

Ngô Vi Vi sùng sốt, vội đứng dậy, nhưng không cẩn thận, vịn vấp, ngã về phía trước, may mắn là Tiêu Lãnh Hàn bắt kịp được.

Mặt Ngô Vi Vi còn đỏ hơn quả cà chua chín, đỏ đến tận mang tai.

Mễ Ly cũng kinh ngạc với mức độ diễn xuất của Triệu Mỹ Linh, thảo nào, giải ảnh hậu 4 năm liên tiếp đều là của cô ấy. Mễ Ly khóc thầm trong lòng, cô lúc đầu còn tự tin, nhưng bây giờ mọi thứ đều tan biến...

Tiêu Lãnh Hàn trêu chọc:

“Gặp trẫm mà không hành lễ sao?”

Ngô Vi Vi vội vàng ra khỏi lòng của Tiêu Lãnh Hàn, quỳ xuống:

“Nô tì tham kiến Hoàng thượng, hoàng thượng vạn phúc kim an.”

Tiêu Lãnh Hàn bế con thỏ lên, cười nói:

“Bây giờ, trăm sẽ chăm sóc con thỏ này, ngươi có thể đến thăm nếu muốn, trăm sẽ bảo Đức Toàn cho ngươi vào.”

Ngô Vi Vi nghe thế, vui mừng nói:

“Tạ ơn hoàng thượng.”

Đức Toàn chạy mấy vòng tìm hoàng thượng, mệt muốn chết, cứ tưởng bị con gì ăn thịt mất rồi, thấy Tiêu Lãnh Hàn đứng đó, bèn gọi:

“Hoàng thượng, hoàng thượng đi đâu vậy? Nô tì tìm mệt muốn chết.”

“Đức Toàn, sau này khi cung nữ này muốn gặp trăm, cứ cho vào.”

Đức Toàn chưa từng thấy Hoàng thượng như vậy, nhưng vẫn cung kính nói vâng.

Trước khi đi, Tiêu Lãnh Hàn còn không quên hỏi:

“Tên ngươi là gì?”

Ngô Vi Vi nhìn xung quanh, không thấy ai, mới nhận thức được hoàng thượng đang hỏi mình, vội đáp:

“Bẩm hoàng thượng, nô tì tên Ngô Vi Vi.”

“Ngô Vi Vi? Cái tên rất đẹp.” Tiêu Lãnh Hàn nhếch môi rồi rời đi, để lại cô cung nữ Ngô Vi Vi ngây ngốc đứng đó.

Đạo diễn nói:

“Good, cắt được rồi.”

Mề Ly cùng tất cả mọi người vỗ tay, đúng là ánh hậu và ánh đế. Quay 1 lần đã Good, lát nữa đến cảnh của cô thì không biết làm thế nào nữa. Chắc, không biết có bao nhiêu cảnh NG* nữa...

NG: No good: Không tốt, phải làm lại.

“Được rồi, nghỉ 10' rồi tiếp tục làm cảnh 2.” Đạo diễn nói lớn.

Triệu Mỹ Linh vội vàng đi theo nhân viên để thay trang phục và trang điểm. Ở đoạn này, Ngô Vi Vi đã được làm cung nữ ở phòng trà phụ trách cho Hoàng thượng, nên trang phục và cách trang điểm cũng phải đi vài phần.

Phân cảnh này cũng chỉ một lần là xong.

Đến phân cảnh thứ 3 của Trình Tô Tô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47

Trình Tô Tô đã chuẩn bị xong xuôi, bước vào, giọng chất vấn:

“Ngô thường tại, bốn cung hỏi ngươi, vì sao nhị hoàng tử lại bị ngã?”

Ngô Vi Vi thẳng giọng nói, như cây ngay không sợ gió:

“Hoàng hậu nương nương, nô tỳ không hề làm gì hết. Lúc đó nô tì chỉ tình cờ đi ngang qua, lúc đó nhị hoàng tử đã bị ngã xuống. Nếu hoàng hậu không tin thì...”

Chưa nói xong, Ngô Vi Vi đã ăn một bạt tai, cái bạt tai này là thật, vì đạo diễn Trương muốn mọi thứ đều phải chân thật, và cũng không được sử dụng diễn viên đóng thế, tất cả các cảnh quay dù khó đến đâu cũng không thể dùng người đóng thế.

Cái bạt tai này Trình Tố Tố đã dùng hết sức, nên trên trên má của Triệu Mỹ Linh đã hiện rõ 5 dấu ngón tay.

Mà hình như cũng do Trình Tố Tố sợ mình làm gì sai với Triệu Mỹ Linh, ánh mắt hiện lên sự hoảng sợ, nhưng rất nhanh đã cao giọng nói:

“Sao? Người nghĩ bản cung không dám ư? Người nên nhớ kỹ, người chỉ là một cung nữ nhỏ, chỉ là may mắn được hoàng thượng sủng ái, bản cung mới đích thực là phụng hoàng!”

Nhưng Mễ Ly lại nghĩ, Hoàng hậu tuy đánh Ngô Vi Vi, nhưng lại sợ Hoàng thượng phía sau cô ta, nhưng là một hoàng hậu, sao có thể sợ một cung nữ? Mễ Ly gật gật đầu? Đúng là nữ chính!

“Đúng thế, là nô tì may mắn, được hoàng thượng thương yêu. Không như ai đó.”

“Đúng thế, người chỉ là may mắn thôi. Nếu như sau này ta bị phế, không phải Đức phi thì cũng là Trầm quý phi kế vị. Bản cung tuyệt đối không chấp nhận người.” Bây giờ Hoàng hậu thực sự nổi điên lên, Ngô Vi Vi đã chạm vào tim đen của nàng. Hoàng hậu nổi điên xong, sau đó bỏ đi.

“Ok, cắt. Trình Tố Tố, đối với người mới như thế là rất tốt rồi.” Đạo diễn Trương khen ngợi, ông mặc kệ truyền thông ghét hay thích ai, ông chỉ cần những người chuyên nghiệp!

Trình Tố Tố nghe đạo diễn khen mình, mừng suýt rơi nước mắt, cúi đầu lia lịa:

“Cảm ơn đạo diễn, em sẽ cố gắng!” Sau đó đi lại chỗ Triệu Mỹ Linh, nhỏ giọng:

“Chị Triệu, thật xin lỗi, tại lúc đó em nhập vai quá.”

Triệu Mỹ Linh cười, như không quan tâm lắm:

“Không sao, cái này có gì, lúc đó chị đóng phim kiếm hiệp, bị ngã ngựa mấy lần...”

Trình Tố Tố nghe thế thở phào nhẹ nhõm, bây giờ cô không còn Kiều thị làm hậu thuẫn nữa rồi, chỉ có cách nịnh nọt đạo diễn với những diễn viên có tên tuổi thôi.

Đạo diễn nhìn Mễ Ly, sau đó nói:

“Được rồi, cô Kiều, đi thay trang phục đi, chúng ta tiếp tục. Quay xong trailer, tôi sẽ đãi mọi người đi ăn.”

Mọi người nghe được đãi đi ăn, hứng làm việc tăng cao hơn.

Mễ Ly đi vào, cùng với Lộ Vĩ Phong diễn lại cảnh đó một lần nữa (Mỉm cười xem lại chương 44 nha, tại lời thoại cx giống nhau nên ta lười viết lại)

Cứ thế, toàn bộ cảnh diễn kết thúc rất nhanh chóng...

.
. .

“Mọi người đi ăn đi ạ, tôi còn có việc, xin phép về trước.” Mễ Ly cúi đầu nói.

Vài người lời kéo:

“Thôi mà, cứ đi đi, bận việc gì sao?”

“Hôm nay tôi có hẹn ăn tối với ba tôi và em trai rồi, hẹn mọi người lần sau. Lần sau, nhất định tôi sẽ đãi!” Mễ Ly cười.

Mấy người đó nghe là có hẹn với gia đình nên cũng không nói gì. Trình Tố Tố bĩu môi, hừ, mẹ cô đang ở trong tù, mà cha con cô ta có thể ra ngoài ăn tối!

Mễ Ly chào mọi người lần nữa rồi ra về, cô nói thế thôi chứ làm gì có hẹn ăn tối. Cô chỉ là mệt quá, với lại, cô cũng không muốn ngồi ăn với Lộ Vĩ Phong, đã thế còn có cả Trình Tố Tố. À, nhắc mới nhớ, kể từ khi khiêu vũ với Trình Tố Tố ở bữa tiệc nhà cô, đây là lần thứ 2 Lộ Vĩ Phong tiếp xúc thân mật với Trình Tố Tố. Hai người dù gì cũng là người yêu cũ của nhau, đúng là tình cũ không rủ cũng tới! Mà bây giờ Trình Tố Tố với Doãn Thiên Hạo chia tay đã lâu rồi, không biết cô ta đã có dự định gì chưa nữa.

Mễ Ly thở dài, cài dây an toàn rồi lái xe đi.

.

Mễ Ly không muốn ăn tối, nhưng nghĩ sắp tới lịch trình quay phim bạn sẽ không có thời gian để ăn nên cô đành ăn một ít.

Ăn xong, cô lại ngồi làm mấy thứ linh tinh trong vòng 30', rồi bắt đầu tập yoga, rồi lại nghỉ ngơi 15' rồi mới đi tắm, rồi đi ngủ. Vì theo như chuyên gia, mình vừa mới tập gym hoặc yoga, hoặc vận động mạnh xong thì nên chờ 15' rồi mới tập, nếu không lỗ chân lông sẽ to ra.

Mễ Ly tắm xong, nằm lên giường, vỗ tay bộp bộp, đèn liền tự tắt. (Các bạn anti đừng có nói mình ảo, cái này không nói phim Mỹ mới có, VN mình cx bán đây :3)

“Tiểu Điền, mẹ sẽ tái hôn.” Kiều Mễ Ly nói.

Cô nghe thế, sững sốt, mẹ sẽ tái hôn sao? Cô gật đầu, không nói gì. Dù sao, mẹ đã một mình nuôi cô lâu rồi, kể từ khi ba chết, mẹ chỉ có một mình. Với lại, tuổi của cô khi còn ở đó đã lớn rồi, chắc mẹ sợ, sau này, nếu như cô lấy chồng, mẹ ở một mình sẽ buồn.

Kiều Mễ Ly thấy cô không có gì, nói tiếp:

“Người đàn ông đó hơn mẹ 4 tuổi, có 2 đứa con trai, nhưng 2 người đó đều sống với mẹ. Hôn nữa, ông ta khá giàu. Theo tôi thấy, ông ta thực sự yêu mẹ, vì thế, cô không cần phải lo!”

Cô nghe thế, cũng yên tâm hơn. Cô chợt nhớ ra nói:

“Sao cả tháng nay không gặp cô?”

“Ừ thì... tôi chuẩn bị kết hôn. Cả tháng nay, tôi với anh ấy đi chơi ở Rome... mà công nhận, lần đầu tiên đau thật, nhưng may mắn là anh ta rất dịu dàng. Không như Doãn Thiên Hạo...” Kiều Mễ Ly lấy tay xoắn xoắn lọn tóc.

“Cái gì????? Cô kết hôn???? Với ai??? Mẹ biết không????” Cô nghe thế, mặt mày tái mét, cái gì mà kết hôn, cái gì mà lần đầu tiên. Ông trời ơi...

Kiều Mễ Ly trả lời theo thứ tự:

“Tôi kết hôn. Đúng vậy. Với Lăng Phong, bạn học cũ hồi đại học. Mẹ đương nhiên biết, nếu không làm sao tôi đi chơi suốt một tháng được?”

Nghe Tiểu Kiều nghe thế, cô gật gù, hỏi đó, cô chỉ chuyên tâm việc học, nhưng Tiểu Đóa cũng nói là Lăng Phong cũng thích cô... Nhưng cô cũng không đề ý, mắng Tiểu Đóa nói bậy, ai ngờ là thật,... Nhưng không sao, Lăng Phong là một người tốt, gia đình lại khá giả, lúc cả lớp đến nhà hắn làm bài tập, cô cũng gặp ba mẹ hắn, cả 2 đều rất thân thiện.

Cô cười như không cười, Điền Mễ Ly sắp kết hôn, Kiều Mễ Ly còn cả một quãng đường dài phía trước...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Ngày hôm nay không có cảnh quay nên Mễ Ly định ngủ nướng cả ngày, ai ngờ, Vương Mai lại gọi đến bảo phải quay quảng cáo cho OO.

Mễ Ly không chút cam lòng rời giường, cô khóc thầm.

Ngồi trên xe, cô tranh thủ đọc kịch bản: Vì là sắp mùa đông, nên môi của mỗi người rất dễ bị khô, nẻ. Rất khó khăn, đặc biệt là với các cặp tình nhân, vợ chồng mỗi khi họ muốn thể hiện tình cảm bằng cách hôn nhau.

Nên ngoài kem dưỡng da, OO đã tạo thêm kem dưỡng ẩm môi.

Mễ Ly đọc xong cái kịch bản để quay, cười như không cười, trời đất, ai là đạo diễn vậy? Sao có thể quay quảng cáo như thế này chứ. Chậc chậc.

Gi mà, một đôi tình nhân rất thích thể hiện tình cảm của mình bằng cách hôn môi. Nhưng vào mùa đông, họ lại gặp khó khăn. Nhưng khi vào một nhà hàng, được nhân viên tặng cho kem dưỡng ẩm môi OO, khó khăn của họ đã tan biến! Đã thế còn có 2 cảnh hôn nữa chứ. Chậc...

Cô thờ dài, bây giờ mới tháng 9, phải cuối tháng 10 trời mới bắt đầu lạnh, mà thôi kệ, làm xong thì nghỉ sớm.

Mễ Ly đọc phần nhà sản xuất, đạo diễn,... Thì... diễn viên chính: Đông Phương Kỳ, Kiều Mễ Ly.

Cô trợn mắt, Đ...ông Phươ...ng Kỳ?

“Chị Vương, bạn diễn của em là Đông Phương Kỳ?” Mễ Ly không tin nổi.

“Ừ, đáng ra, OO định chọn diễn viên nữ khác, nhưng Đông Phương Kỳ nói, nếu không phải là em thì sẽ không đóng. Em với Mike quen nhau sao?” Vương Mai giải thích, sau đó hỏi.

“Cũng không tính là quen biết a...” Chỉ gặp nhau 3 lần, 1 lần ở bữa tiệc, lần thứ hai ở sân nhà cô, lần thứ 3 là ở nhà hàng. Chắc cũng gọi là quen rồi.

.
.
.

Lúc đi vào phim trường, Mễ Ly bỗng run người. Lạnh quá! Cái quái gì vậy? Sao tự nhiên lại lạnh như vậy chứ? Vương Mai lấy áo khoác ra cho Mễ Ly, tiếp tục giải thích:

“Lấy bối cảnh là mùa đông mà. Bây giờ em ngồi đây, chị đi lấy trang phục.”

Mễ Ly gật gật đầu. Bỗng nhiên, Đông Phương Kỳ đi lại chỗ cô, bắt chuyện:

“Mễ Ly, rất vui khi được đóng chung với em. Hơn nữa, chúng ta còn có 2 cảnh hôn đấy.” Đông Phương Kỳ nháy mắt.

“Tôi thì không có vấn đề gì, nhưng, chị sợ, fan nữ của anh sẽ giết chết tôi mất.” Mễ Ly đùa.

“Đừng lo thừa công chúa. Hạ thần sẽ hi sinh cả mạng sống của mình để bảo vệ công chúa.” Đông Phương Kỳ cũng nháy mắt.

Mễ Ly không nhịn được mà bật cười. Trong các nam chính, Đông Phương Kỳ chính là người có khiếu hài hước nhất. Rất hòa đồng và thân thiện.

Vương Mai cầm trang phục, đi lại nói:

“Mễ Ly, đi thay trang phục thôi. Sắp quay rồi.”

“Vâng.” Mễ Ly đứng dậy, quay lại cười với Đông Phương Kỳ: “Lát nữa nói chuyện.”

Mn cứ tưởng tượng cái kịch bản í.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Ngoại truyện 1: Quà Valentine

Mễ Ly nhìn đi nhìn lại lịch treo tường, hôm nay đúng là ngày 14/2, là ngày Valentine.

Năm trước, cô vẫn còn là Diên Mễ Ly, không hề tặng cho ai. Nhưng năm nào cũng vậy, cô đều làm chocolate...

Còn bây giờ, cô sẽ tặng cho ba và cho Tiểu Mặc. Còn các nam chính thì sao nhỉ?? Có nên tặng cho bọn họ không?

Đúng rồi! Tối nay công ty sẽ có một bữa tiệc. Bao gồm các ngôi sao giúp công ty ngày càng phát triển, trong đó có người mới cô, Trình Tổ Tổ và Hồ Uyển Uyển, còn có ban quản trị và các cổ đông nữa. Sẽ khoảng 35 người.

Được rồi, để không làm mất lòng ai, cô sẽ chuẩn bị 50 hộp chocolate cho mỗi người, nam nữ gì đều có.

Mễ Ly gật đầu, cầm túi xách và chìa khóa xe xuống gara. Đến một tiệm bánh nhỏ, lúc trước, cô không có tiền, nên cũng chỉ mua nguyên liệu ở những tiệm nhỏ.

Trong tiệm bây giờ không có khách, cũng chỉ có hai nhân viên.

Vì sợ sẽ có người thấy cô đi vào tiệm làm bánh, sợ lại có hiểu nhầm nên cô mặc một cái áo khoác dài và mang kính râm, may là bây giờ không khí khá lạnh nên cũng có nhiều người mặc như thế nào. Cô vừa bước vào, nhân viên liền cười nói:

“Quý khách đến mua bánh hay đồ làm bánh ạ?”

“Tôi đến mua đồ làm bánh, phiền cô lấy các nguyên liệu cho khoảng 35 người và 10 khuôn làm bánh hình trái tim.”

“Vâng.”

Mễ Ly thanh toán xong, xách đồ đi lên khênh xe, bỏ vào cốp xe. Đang định mở cửa xe thì nghe tiếng gọi:

“Ly Ly.”

Cái tên Ly Ly này, chỉ có anh Hàn mới gọi... Cô liền tìm kiếm. Quả nhiên, Mộ Thế Hàn đang từ phía sau cô đi đến.

“Ly Ly, em đến đây mua chocolate sao?” Mộ Thế Hàn tra hỏi.

“Vâng, em mua để làm cho ba và Tiểu Mặc.” Mễ Ly nói dối.

“Vậy sao? Làm cho ba và Tiểu Mặc thôi mà cũng nhiều đồ như thế sao?” Mộ Thế Hàn nhíu mày, giọng cũng cao hơn bình thường.

Mễ Ly biết mình không thể giấu được nên đành nói hết, câu cuối cùng, cô phải nói rằng sẽ tặng cho anh, anh mới chịu cho cô về chuẩn bị.

Nhìn đồng hồ thấy đã 3h rồi, cô vội về nhà để chuẩn bị.

.
. .
.

Mễ Ly cắt chocolate ra thành từng miếng nhỏ, sau đó đun sôi, bỏ vào khuôn, rồi mở tủ lạnh ra, bỏ cả 10 khay bánh vào.

Sẽ mất khoảng 2 tiếng, cô nhìn đồng hồ, mới có 5h, vẫn còn khá sớm để chuẩn bị.

Mễ Ly lên tắm trước, rồi chọn trang phục để lát nữa mặc. Bây giờ đã rất lạnh, buổi tối còn lạnh hơn, nên cô chọn một cái váy màu xám dài, với một cái áo khoác lông cùng màu, và một đôi giày cao gót 3 phân màu trắng.

Tắm xong, cô nhìn đồng hồ, vẫn còn sớm chán, mới 6h30' Mễ Ly đành mở TV xem, bây giờ các chương trình đều về Valentine, rồi cũng có tin, 2 nữ sinh đánh nhau để mời học trưởng đi chơi. Cuối cùng, học trưởng đó đã có bạn gái vô cùng xinh đẹp.

Mễ Ly ngán ngẩm, cô đành lấy máy, mở nhạc ra, rồi lầm bầm theo lời bài hát:

Been sitting, eyes wide open behind these four walls hoping you'd call

It's just a cruel existence like there's no point hoping at all

Baby, baby, I feel crazy, up all night, all night and every day

Give me something, oh, but you say nothing

What is happening tonight?

I don't wanna live forever, 'cause I know I'll be living in pain

And I don't wanna fit wherever

I just wanna keep calling your name until you come back home

I just wanna keep calling your name until you come back home

I just wanna keep calling your name until you come back home

....

Mễ Ly nhìn, 6h45' chắc bây giờ chocolate cũng được rồi. Cô mở tủ lạnh, ăn thử một cái. Ừm... được rồi.

Cô nhớ thím Âu gỡ chocolate ra cho cẩn thận, bỏ vào túi đựng. Xong xuôi, cô cũng bỏ vào tủ lạnh phòng khi bị chảy.

Cô định thay đồ, nhưng thấy bây giờ người cô cũng có mùi rồi, nên đành đi tắm lại lần nữa.

Mề Ly tối nay không đi xe, cô nhờ tài xế chở đi, vì chẳng lẽ cô bê cả thùng đến sao?

Tài xế bê vào hội trường, còn 10' nữa bữa tiệc mới bắt đầu, nhưng cũng đã có 2-3 người đến rồi.

Cô nhờ nhân viên chuẩn bị một cái bàn và một tờ giấy ghi: Chào mừng lễ Valentine.

Mấy người đó thấy cô đến, còn mang theo cả chocolate, vội đi lại hỏi:

“Cô Kiều, đây là chocolate chuẩn bị cho mọi người sao?”

“Vâng, một người một túi.” Mề Ly cười.

Sau đó, cô cùng 3 người đó sang bên kia tám chuyện.

Doãn Thiên Hạo bước vào, thấy cái bàn có chocolate, khó chịu hỏi nhân viên:

“Tại sao lại có thứ này?”

“Là của cô Kiều đem đến, nói là cho mọi người ạ.”

Doãn Thiên Hạo nghe, sự khó chịu biến mất. Đây là chocolate của cô.

Hắn chọn cái nào đẹp nhất rồi lấy.

Vài phút sau, mọi người đến đông đủ. Trình Tố Tố, Đông Phương Kỳ và Lộ Vĩ Phong, cũng lấy ra ăn. Doãn Thiên Hạo cũng mở ra, bắt đầu ăn.

Mộ Thế Hàn cũng nhận được chocolate của Mề Ly, ăn rất ngon lành, bình thường hắn không thích đồ ngọt, nhưng là của Ly Ly làm, có dờ đến mức nào, hắn đều sẽ ăn!

Mề Ly mỉm cười, hôm nay là Valentine, tất cả mọi hận thù, kế hoạch trả thù nên để ngày mai!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thâm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Chương 49

Lịch quay phim dày đặc suốt một tháng nay khiến cô mệt lử, may mà có nước linh tuyến giúp cô gắng sức.

Mề Ly thở dài, cô nhìn mình trước gương, xoa xoa mặt, vẫn trắng mịn như trước, cũng không có nếp nhăn, quảng thâm cũng không, nhưng tại sao cô lại cảm thấy có gì khác khác?

Chắc, chắc cô quá tương tượng rồi. Bây giờ nên tập trung để quay phim, chỉ còn 10 tập nữa, phân cảnh quay của cô cũng không còn nhiều, nhưng cũng phải cố gắng, còn đúng 30 ngày nữa là sẽ khởi quay. Trước khi quay, sẽ có một buổi họp báo ra mắt phim.

Sau khi kết thúc bộ phim, cô dự định sẽ không tham gia dự án phim nào trong khoảng 1 tháng, chỉ tham gia các show thực tế hay quay quảng cáo thôi.

Cô cũng vừa nhận được thông báo nói rằng, hôm nay sẽ phát quảng cáo của cô và Đông Phương Kỳ.

Cô liền lên mạng tra từ khóa: Kiều Mề Ly – Đông Phương Kỳ. Hàng loạt tin hiện ra. Tin mới nhất cách đây 5', cô liền nhấn vào, bài báo do Starchannel đăng. Nhìn tiêu đề đỏ chói: Đông Phương Kỳ là ‘Nữ thần mới’ Kiều Mề Ly thân mật với nhau trong clip quảng mới.

Cô không nhìn mấy bức ảnh hay mấy câu thêm mắm thêm muối. Mà cô lướt xuống xem bình luận của netizen:

Khóc thầm TT^TT Tôi không cam tâm, tôi cũng muốn đóng quảng cáo với Tiểu Kỳ Kỳ.

2 người thực sự rất đẹp đôi, cơ mà tôi ship cặp Lộ Vĩ Phong – Kiều Mề Ly cơ ~~~~~

Hừ, Kiều Mễ Ly đóng đơ quá, không hợp với Tiểu Kỳ Kỳ của chúng tôi. Không hiểu sao mấy người khen cô ta cho được.

Sao cô ta không lo chú tâm quay phim đi chứ, còn quay quảng cáo làm gì chứ?

Mễ Ly cũng không quan tâm làm gì, nếu đã làm người nổi tiếng thì phải chấp nhận bị mọi người ném đá thôi. Thôi kệ, họ chỉ có thể nói, chứ có thể làm gì được cô chứ?

Mễ Ly nhìn đồng hồ, sắp đến giờ quay phim rồi, phải đi ngay mới kịp.

.

.

.

Thời gian trôi qua rất nhanh, mới bắt đầu quay phim mà bây giờ đã kết thúc toàn bộ rồi, sớm hơn dự kiến 10 ngày, nên Doãn Thiên Hạo mời đạo diễn, biên kịch,... với tất cả diễn viên đến khu nghỉ dưỡng của hắn trên núi

Lần này Mễ Ly không thể từ chối được. Với lại lâu rồi cô không đi du lịch, với lại cô chưa đi leo núi lần nào. Càng không muốn từ chối.

Mễ Ly đi mua mấy bộ đồ thể thao với mấy đôi giày, bây giờ là tháng 11, trời se se lạnh nên cô cũng nên chuẩn bị nhiều đồ chút, cô cũng không quên cầm theo đồ sơ cứu phòng trường hợp bị ngã hay bị xây xát.

Chuyến đi kéo dài đúng 1 tuần. Mỗi người được chuẩn bị một phòng riêng. Mễ Ly xách túi vali và túi xách đến địa điểm mà mọi người hẹn nhau gặp mặt. Mễ Ly đến, nhưng mới chỉ có Doãn Thiên Hạo. Không khí trở nên ngập ngừng.

Điện thoại của Mễ Ly reo:

Do you recall not long ago

We would walk on the sidewalk

Innocent, remember ?

All we did was care for each other

But the night was warm, we were born and young

All around the wind blows

We would only hold on to let go

Blow a kiss, fire a gun

We need someone to lean on.

Blow a kiss, fire a gun

We need is somebody to lean on

Mễ Ly nhìn màn hình, là Nhã Cầm. Cô bắt máy:

“Alo, Nhã Cầm?”

“Mễ Ly, cậu có rảnh không, đến nhà tớ chơi đi, chán quá.” Nhã Cầm chán nản nói.

“Xin lỗi, nhưng 7 ngày sắp tới tớ sẽ đi du lịch với đoàn phim. Lần sau nhé.”

“Ể?????? Tớ cũng muốn đi. Vậy khi cậu về chúng ta cũng đi du lịch nhé.” Nhã Cầm hí hửng nói.

“Được thôi.”

Mễ Ly tắt điện thoại.

Doãn Thiên Hạo đi lại gần cô, hỏi:

“Ai gọi vậy?”

Mễ Ly cười: “Doãn tổng, hình như chuyện này không liên quan đến anh.”

Doãn Thiên Hạo cũng cười:

“Đúng thế, nhưng em nên nhớ, người đàn ông đầu tiên của em là anh.” Sau đó thấy có vài người đến, Doãn Thiên Hạo cười mà mị với Mễ Ly một cái nữa rồi lấy điện thoại ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Chương 50

Nghỉ đến đêm đó, Mễ Ly rất tức giận, lần đầu tiên của một người phụ nữ là phải dành cho người mà cô ấy yêu thương, ai ngờ lại bị tên cường thú đó lấy đi chứ. Mễ Ly bức bối đến mức mặt đỏ đến mang tai.

Doãn Thiên Hạo thấy thế cười thầm, cô gái này thật sự rất dễ thương.

Một lát sau, mọi người đến đông đủ.

Mễ Ly đưa hành lý cho tài xế cất rồi lên xe. Hồ Uyển Uyển rất vui vẻ trò chuyện với cô, cô đương nhiên không thể làm ngo, nhưng cũng chỉ đáp lại mấy câu, Lộ Vi Phong đang bận, tối nay mới đến được. Triệu Mỹ Linh còn dẫn thêm bạn trai đến. Mọi người cùng nhau trò chuyện rất vui vẻ, tâm tình Mễ Ly cũng tốt hơn một chút.

Sau 3h đi xe, cuối cùng cũng tới nơi. Không ít các diễn viên mới ồ lên. Mễ Ly đương nhiên không ở trong số đó, và Trình Tổ Tổ cũng vậy, khi còn ở Kiều gia, cô ta đã đi không ít nơi. Căn biệt thự này nhằm nhò gì?

Mễ Ly lấy hành lý rồi cùng mọi người đi vào trong. Người giúp việc đưa chìa khóa phòng cho từng người.

Phòng của Mễ Ly là phòng 122, Doãn Thiên Hạo lại ở bên cạnh, 121. Mễ Ly tức giận, là hấn cố tình sắp xếp như thế. Mà thôi, đây là phòng cách âm, cô có làm gì, cũng không ai biết được, đặc biệt là cái tên Doãn Thiên Hạo đáng ghét kia.

Cô thay bộ đồ leo núi, bỏ chút đồ ăn, nước uống với các dụng cụ sơ cứu vào balo, mang lên vai rồi xuống sảnh tập trung.

Vài người không đi leo núi nên ở trong phòng nghỉ ngơi, nhưng may là cũng có vài người mà Mễ Ly đã từng nói chuyện, còn có Trình Tổ Tổ, Hồ Uyển Uyển và ... Doãn Thiên Hạo.

Mễ Ly tuy khó chịu, nhưng không còn cách nào khác, đành đi cùng.

.

.

.

Mọi người đi được 30' thì thấy một con suối nhỏ, mọi người thích thú liền dừng lại, Mễ Ly cởi giày ra, ngâm chân trong dòng suối mát lạnh. Cô rất thích cảm giác này!

Thấy Mễ Ly làm thế, cũng có mấy người làm theo. Ngâm được một lát, Mễ Ly lấy một cái khăn ở trong balo, nhẹ nhàng lau chân rồi mang giày vào, cô đang định cất cái khăn, Hồ Uyển Uyển đi lại hỏi:

“Mễ Ly, tôi mượn cái khăn của cô được không?”

Mễ Ly cười, đưa khăn cho Hồ Uyển Uyển:

“Được chứ.”

Mễ Ly ngồi xuống một tảng đá gần đó, bỗng nhiên một con rắn khá lớn xuất hiện, nhưng cô lại không để ý...

“Á.”

Doãn Thiên Hạo thấy thế hoảng sợ, vội đi lại chỗ Mễ Ly, con rắn đã bỏ đi. Sắc mặt Mễ Ly tái nhợt. Đau quá, mà hình như, con rắn đó là con rắn độc. Doãn Thiên Hạo vội hút máu ở chân Mễ Ly. Mọi người cũng hoảng sợ, Mễ Ly cố nói:

“Trong balo có thuốc, chai màu xanh lá.”

Doãn Thiên Hạo nghe thế vội vàng lấy chai thuốc ra, nhẹ nhàng bôi lên vết rằn cấn của Mễ Ly. Thấy sắc mặt cô khá hơn, Doãn Thiên Hạo bế Mễ Ly lên, sau đó nói với mọi người:

“Chúng ta nên về thôi, ở đây có rần, chắc không an toàn đâu.”

Mọi người nghe thế cũng gật đầu đi về.

Doãn Thiên Hạo bế Mễ Ly vào phòng, đặt cô xuống giường. Thấy cô đã ngủ vì mệt, trong phòng lại không có ai. Doãn Thiên Hạo nhẹ nhàng đặt xuống môi cô một nụ hôn. Sau đó thì thầm:

“Anh rất yêu em, Mễ Ly.”

Sau đó kéo chăn lên cho cô. Còn cẩn thận đóng cửa để không làm cô thức giấc.

Mễ Ly mở mắt ra, nhìn lên trần nhà, không biết đang suy nghĩ gì.

.
.
.

Trình Tô Tô thấy Doãn Thiên Hạo đối xử với Mễ Ly như thế đương nhiên không cam lòng, cô ta trước đây cũng là bạn gái của Hạo, nhưng Hạo chưa bao giờ đối xử tốt như thế đối với cô ta. Ánh mắt căm hận hiện rõ trong mắt Trình Tô Tô. Nhưng may là cô ta đang ở trong phòng, không ai thấy được ánh mắt đáng sợ đó của cô ta.

Mọi người trong đoàn cũng không suy nghĩ gì nhiều, chỉ nghĩ rằng Kiều Mễ Ly đang là một trong những con át chủ bài của công ty nên Doãn tổng mới quan tâm như thế. Ai cũng nghĩ rằng như vậy, trừ vài người...

Doãn Thiên Hạo gọi bác sĩ đến khám cho Mễ Ly, bác sĩ xem vết thương, sau đó lấy một hộp thuốc, đưa cho Mễ Ly, nói:

“Đây là thuốc chống sẹo, mỗi ngày cô bôi 3 lần. Và cũng may là lúc bị cắn, cô mang quần thể thao nên cũng không sâu lắm, và cũng có người nhanh trí hút máu độc ra. Ngủ một giấc, mai cô sẽ đi lại được bình thường.”

Mễ Ly gật đầu: “Cảm ơn bác sĩ.” Sau đó quay sang Doãn Thiên Hạo, ngập ngừng nói:

“Cảm ơn anh.”

Doãn Thiên Hạo nghe thế đương nhiên rất vui mừng, cô cuối cùng cũng chịu mở lòng với anh. Doãn Thiên Hạo không thể nào giấu ý cười trong mắt.

Mễ Ly cũng cười nhẹ, có lẽ... Doãn Thiên Hạo không đáng ghét như cô nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta* Đây được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chương 51

Mễ Ly nhìn đồng hồ, 1h sáng rồi mà cô vẫn chưa thể ngủ được, Mễ Ly mở cửa ban công, thấy phòng Doãn Thiên Hạo đã tắt điện cũng gật đầu, 1h sáng rồi, có ai chưa ngủ nữa chứ? Nhưng... cái phòng 123 bên cạnh cô vừa mới bật điện, Mễ Ly nhú mày, phòng 123 là của ai nhỉ?

Bỗng nhiên, cửa ban công bên ấy mở ra, là Lộ Vi Phong!!! Mễ Ly khá bất ngờ, bây giờ anh ta mới đến sao?

Lộ Vi Phong thấy Mễ Ly cũng khá bất ngờ, bắt chuyện trước:

“Cô chưa ngủ sao?”

“À không, tôi vào ngủ ngay đây, mai gặp lại.”

Mễ Ly vội đi vào phòng, tắt điện rồi nằm ngủ.

.

Sáng hôm sau tỉnh dậy, đã là 7h, Mễ Ly thay đồ rồi xuống phòng ăn, mọi người đã đến khá đông đủ, mọi người thấy cô đến liền hỏi vết thương sao rồi, cô cũng xin lỗi vì đã khiến cho mọi người mất hứng, Hồ Uyển Uyển nhanh chóng nói:

“Có gì đâu, còn có nhiều ngày nữa mà. Vết thương mới là quan trọng nhất.”

Mọi người nghe thế cũng gật đầu nói đúng, chỉ có Trình Tô Tô cảm hận nhìn Mễ Ly.

Một lát sau, khi mọi người đã đến đông đủ, đồ ăn áng được dọn ra, là bữa ăn sáng theo kiểu phương tây, gồm: thịt xông khói, xúc xích, trứng omelette, bánh mì và mứt.

Mễ Ly lấy một lát bánh mì, chọn mứt dâu tây. Sau đó ăn một miếng, Hồ Uyển Uyển thấy thế cũng làm theo. Thực ra, cô ta vốn là người nông thôn, mới lên thành phố được 1 năm, nhà lại nghèo, đương nhiên không có cơ hội tiếp xúc với mấy cách ăn đồ tây này.

Doãn Thiên Hạo thấy lọ mứt mật ong đang ở bên phía Mễ Ly, liền nhờ cô:

“Mễ Ly, lấy giùm tôi lọ mứt mật ong.”

“Hả? À vâng.” Mễ Ly đưa lọ mứt đưa cho Doãn Thiên Hạo, ngón tay của 2 người chạm vào nhau, Mễ Ly vội rút tay về, tiếp tục ăn.

Doãn Thiên Hạo có chút thất vọng. Ngoài Lộ Vĩ Phong và Trình Tô Tô, không ai thấy được cảnh đó.

Mọi người ra bờ sông câu cá, Mễ Ly không biết câu cá nên chỉ ngồi xem. Trình Tô Tô may mắn ngồi cùng với Lộ Vĩ Phong, cô ta liền hỏi:

“A Phong, anh có hận em nữa không? Hận em vì em đã bỏ anh?”

Lộ Vĩ Phong cười nhẹ, nói: “Vì sao tôi phải hận em?”

Trình Tô Tô nghe thế, vui mừng, vậy là cô vẫn còn có cơ hội, đang định nói gì thì Lộ Vĩ Phong nói tiếp:

“Bởi vì còn hận là con yêu, thù chúng ta tha thứ cho nhau, chấm dứt quan hệ. Như thế sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều.” Sau đó, hắn đứng dậy, đi về khu nghỉ dưỡng.

Nụ cười trên môi Trình Tô Tô cứng đờ, bởi vì còn yêu là con hận? Vậy khác nào hắn thừa nhận không yêu cô ta nữa? Bây giờ Trình Tô Tô mới thực sự hối hận, tại sao lúc đó cô ta lại nghe lời mẹ chia tay A Phong chứ? Mà cũng không thể ngờ, lúc đó, Lộ Vĩ Phong tuy rất đẹp trai, nhưng lại là mọt còi, không cha không mẹ, không họ hàng thân thích.

Ai ngờ mấy năm sau hắn lại trở thành người chồng lý tưởng của mọi cô gái chứ?

Trình Tô Tô ngồi thần thờ, cô ta còn đâu tâm trí mà câu cá nữa chứ?”

Mễ Ly quan sát 2 người đó, tuy không biết Trình Tô Tô đã nói gì với Lộ Vĩ Phong, nhưng nhìn nét mặt lạnh lùng của Lộ Vĩ Phong và nét mặt thần thờ của Trình Tô Tô, cô đại khái cũng hiểu được vào chuyện. Mễ Ly thở dài, Trình Tô Tô cũng thật là, nhắc đến chuyện cũ làm gì chứ? Qua rồi thì cứ để nó qua đi. Mà nói thế cũng không đúng, nếu như không nhìn lại quá khứ, chúng ta sẽ không biết được chúng ta đã phạm sai lầm chuyện gì, và nếu không cẩn thận, tương lai của chúng ta sẽ lại phạm phải sai lầm đó.

Chắc chắn, Trình Tô Ninh bây giờ đã không còn ai làm chỗ dựa cho nữa rồi, mẹ thì bị vào tù, mấy nam chính thì...

Mễ Ly cũng tiếc thay cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Chương 52

Sau một quãng thời gian vui chơi, mọi người phải về để chuẩn bị cho buổi họp báo. Mễ Ly thu dọn đồ xong tập trung dưới sảnh.

Hồ Uyển Uyển tiếc nuối nói:

“Thật là tiếc quá đi, tôi vẫn muốn ở lại thêm một chút nữa.”

Trình Tô Tô liếc mắt khinh bỉ, nhưng vẫn cười nói:

“Tôi cũng thế, nơi này thực sự rất đẹp. Nếu có dịp, tôi vẫn muốn đi thêm một lần nữa!”

Mễ Ly đang ngồi nhìn phong cảnh bên ngoài thì chuông điện thoại vang lên.

“Alo? Ai đấy?” Điện thoại hiển thị số lạ nên cô mới hỏi người bên kia là ai.

“Mễ Ly? Điện thoại của chị mất rồi nên mới mua cái mới, em lưu số đi nhé. Bây giờ chị có việc bận. Tạm biệt em.” Vương Mai nói, có chút gấp gáp.

“Vâng, em biết rồi.”

Mễ Ly lưu số của Vương Mai lại rồi tắt máy. Cô ngáp một cái, ai ngờ cái ngáp ấy lại lọt vào mắt của Doãn Thiên Hạo và Lộ Vĩ Phong.

Doãn Thiên Hạo cười, lấy máy ra, nhấn vào số của Mễ Ly.

“Xem em kìa, là một diễn viên mà không biết giữ hình tượng của mình gì cả.”

Mễ Ly xem được tin nhắn liền giật mình, là ai thế? Lại bắt gặp nụ cười của Doãn Thiên Hạo, mặt cô đỏ bừng, bị hấn thấy rồi..

Mễ Ly cũng lưu số của Doãn Thiên Hạo vào danh bạ, cô đang không biết nên chọn Doãn tổng, Doãn Thiên Hạo hay Thiên Hạo. Cuối cùng cô chọn Doãn tổng.

Lộ Vĩ Phong quan sát một màn này, tự nhiên cảm thấy khó chịu, không phải Kiều Mễ Ly rất ghét Doãn Thiên Hạo sao? Sao bây giờ lại như vậy.

Trình Tô Tô thấy Lộ Vĩ Phong như thế, đương nhiên rất tức giận, nên cố ý nói:

“Mễ Ly, vết thương bị rấn cắn của em sao rồi? Có đau nữa không?”

Mễ Ly khá bất ngờ trước câu hỏi của Trình Tô Tô, nhẹ nhàng nói:

“Cảm ơn chị, vết thương đã hoàn toàn khỏi rồi.”

Trình Tô Tô gật đầu, ngưỡng mộ nói:

“Cũng là nhờ Doãn tổng kịp thời phát hiện đấy, anh ấy còn bế em nữa mà. Nếu mà có fangirl nào của anh ấy biết chắc em không còn đường để chạy nữa đấy.”

Mễ Ly không hiểu ý của Trình Tô Tô, nhưng cũng không thể làm cô ta luống cuống, đành cười nhạt.

Lộ Vĩ Phong nghe thế cũng nhớ ra một chuyện, lúc đó hẳn có nghe thấy ai đó nói có người bị rấn cắn, may mà không sao. Hẳn cứ tưởng là ai, ai ngờ lại là Mễ Ly.

Doãn Thiên Hạo cười như không cười nói:

“Cũng không phải là nhờ tôi, may mà Mễ Ly có cảm thuốc, nếu không thì không biết có chuyện gì nữa.”

Nụ cười của Trình Tô Tô khá gượng, Doãn Thiên Hạo đang muốn bảo vệ cho Kiều Mễ Ly.

.

.

.

Vừa về đến nhà, Mễ Ly đã bảo thím Âu nấu mấy món cô thích rồi lên tắm rửa. Ngâm mình trong bồn nước nóng, Mễ Ly thỏa mãn, đúng là kẻ cả có sang trọng, đẹp đẽ đến đâu cũng không bằng nhà mình.

Tắm xong, cô nhanh chóng mặc đồ, trời này rất lạnh mà lại chưa có tuyết, không biết khi nào có tuyết đây, à, bây giờ đã là tháng 11 rồi, cô sắp xuyên đến đây 1 năm rồi. Chắc, thời gian trôi nhanh thật...

“Tiểu thư, đồ ăn đã chuẩn bị xong rồi. Cô mau xuống ăn đi ạ.”

“Thím dọn ra đi, tôi xuống ngay.”

“Vâng.”

Mẽ Ly nhìn bàn ăn trước mắt, gồm: dim sum, mì hoành thánh, đậu tứ xuyên ăn kèm với cơm trắng, súp hải sản.

Mẽ Ly cười nói:

“Đi có mấy ngày mà nhớ đồ ăn của thím Âu quá chừng, thím lên gọi Tiểu Mặc ăn với nhé, từng này tôi ăn không hết đâu.”

“Vâng.” Thím Âu cười.

Mẽ Ly lấy một miếng dim sum ăn, khuôn mặt không giấu được vẻ thỏa mãn.

Ừm~~~ Cái này ngon quá đi, dù đến đây mấy tháng rồi, mà đây là lần đầu tiên cô ăn dim sum của thím Âu làm, nhớ hồi đó, mỗi lần tết đến cô mới được ăn dim sum, vì hoàn cảnh gia đình không tốt, mẹ cô cũng bận suốt ngày...

Thôi, chuyện đó không nghĩ đến nữa, cô bây giờ là Kiều Mẽ Ly, không phải Điền Mẽ Ly.

Tiểu Mặc vừa xuống, thấy mấy món trên bàn ăn, liền nói:

“Bữa trưa hôm nay toàn món em thích, cũng có súp hải sản ba thích nữa. Chị à, lát nữa ăn xong chúng ta đem đồ ăn đến cho ba đi.”

“Được đấy, vậy chúng ta mau ăn thôi.”

.
. .
.

Mẽ Ly nói thím Âu bỏ đồ ăn vào cặp lồng, rồi cùng Tiểu Mặc đến công ty Kiều thị. Bảo vệ đương nhiên nhận ra cô, cung kính mở cửa. Các nhân viên thấy cô cùng Tiểu Mặc đều cúi đầu chào.

Thư ký của ba thấy cô liền cúi đầu chào sau đó nói:

“Tiểu thư, thiếu gia, Giám đốc đang bàn chuyện làm ăn với Mộ tổng ở trong đó, cô ngồi chờ được không ạ?”

“Mộ tổng? Mộ Thế Hàn?” Mẽ Ly hỏi lại.

“Vâng.”

“Vậy không sao, tôi sẽ vào trong.” Mẽ Ly dẫn Tiểu Mặc vào trong phòng.

Ba Kiều thấy Mẽ Ly cung chiều hỏi:

“Con về khi nào vậy?”

“Mới được 2 tiếng ạ. Tiểu Mặc cùng con đem đồ ăn đến cho ba. Có súp hải sản ba thích đấy.” Mẽ Ly cười, sau đó vờ vừa thấy Mộ Thế Hàn: “Mộ tổng cũng ở đây sao? Anh ăn trưa chưa?”

Mộ Thế Hàn cười, lắc đầu nói:

“Tôi chưa ăn, nhưng bây giờ lại có việc bận rồi, hẹn lần sau nhé.” Sau đó đứng dậy, bắt tay với ba Kiều: “Việc này nhờ Kiều tồn.”

“Mộ tổng không phải lo, tôi sẽ liên lạc sớm nhất có thể.”

Sau đó cười với Mẽ Ly một cái rồi rời đi.

Mẽ Ly mở cặp lồng ra, cười:

“Ba ăn đi, không nguội bây giờ.”

Ba Kiều ăn rất ngon miệng, Mẽ Ly dọn đồ, sau đó hỏi:

“Ba, Mộ tổng nhờ ba làm gì vậy?”

“Mộ tổng muốn mở thêm một công ty con nên nhờ ba tìm kiếm một khi đất thích hợp. Có chuyện gì sao?”

“Không có, ba, ba nhớ tối về sớm nhé. Con bảo thím Âu làm lẩu rồi.”

“Ừ, ba sẽ về sớm”

Mễ Ly cười, cô cùng Tiểu Mặc về nhà, nhưng Tiểu Mặc nói muốn đi mua vài thứ. Cô đương nhiên không từ chối, cùng Tiểu Mặc đến khu mau sắm.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Chương 53:

Mễ Ly nhận được bộ trang phục. Đó là bộ trang phục của Đức phi xuất hiện ở mấy tập đầu, cùng thông báo rằng buổi họp báo bắt đầu lúc 9h sáng mai, nhưng phải đến sớm khoảng 2h để làm tóc và trang điểm. Cô cũng cảm thấy hơi lạ, tại sao không để mai thay đồ luôn chứ? Hóa ra là vì ở đó không có chỗ thay đồ, chỉ có thể ngồi trang điểm thôi. Hừ, đoàn làm phim của KL không ngờ lại khó khăn như thế này, mà không sao, thay đồ ở nhà cũng được.

Mễ Ly đem bộ trang phục vào phòng rồi treo lên. Bộ trang phục màu đỏ nhạt được thêu rất tỉ mỉ, những đường may, dù là chi tiết nhất cũng rất đẹp, không hề có lỗi sai. Phải nói rằng, cô rất thích bộ trang phục này.

Đức phi vốn rất thích màu đỏ, nhưng màu đỏ vốn là màu dành riêng cho Hoàng hậu, nhưng Hoàng thượng biết được điều đó nên bảo phòng may làm cho Đức phi những bộ trang phục màu đỏ nhạt, còn Hoàng hậu là màu đỏ thẫm. Đức phi biết được điều đó đương nhiên rất cảm kích, tình cảm đối với Hoàng thượng càng tăng lên.

Nhưng ai mà ngờ... Chắc chắn, nếu như cô cung nữ đó không xuất hiện, vì chắc chắn đây cũng sẽ là mối tình đẹp nhất.

Cô bỗng nhiên nhớ đến lời hát của Đức phi mà cô diễn lại:

“Bầu trời mưa chờ ánh nắng, còn thiếp đợi chờ chàng

Khói bếp vẫn vương bên sông ngàn vạn dặm

Dưới đáy bình viết đôi dòng mang theo nét phóng khoáng tiên triều

Như thiếp phục bút để chờ chàng

Bầu trời mưa chờ ánh nắng, còn thiếp đợi chờ chàng

Ánh trăng ai nở vớt mát, để lại quãng sáng mở ra kết cục này...”

Đây cũng là nhạc phim mở đầu cũng là những lời hát khi Đức phi bị xử trảm, lúc đó cô phải mất 5 ngày tập luyện mới vừa cổ nén khóc, vừa hát. Cũng bị NG 2 lần mới làm tốt.

Trailer của phim cũng được được công bố, ở cái cuối cùng, đã tóm tắt một số nội dung của phim, trong đó có cảnh vừa nãy của cô, có rất nhiều người nói chờ phim, có người khen diễn xuất của diễn viên rất tốt, cũng có người nói còn hơi đơ nhưng là người mới như thế là tốt rồi.

Cô cũng rất muốn chờ ngày phim công bố, may là 8h tối ngày mai, tức thứ bảy. Mỗi tuần chiếu 4 tập, thứ bảy và chủ nhật mỗi ngày 2 tập. Như thế này là được rồi, chứ mấy bộ phim Hàn cô xem mỗi tuần chỉ được 2 tập, làm cô chờ đến dài cổ.

.
. .
.

Sáng hôm sau, Mễ Ly dậy lúc 6h, ăn sáng, sau đó nhờ thím Âu mặc trang phục cho mình, lái xe rồi đến địa điểm họp báo, phóng viên đã đứng ở bãi đỗ xe để chờ các diễn viên, đạo diễn đến, thấy cô xuống xe, đã vây quanh, vừa chụp ảnh vừa hỏi:

“Cô Kiều, đây là bộ phim đầu tay của cô, cô cảm thấy thế nào?”

“Cô Kiều, có chắc là rất thường xuyên gặp cô Trình ở phim trường, cô thấy thế nào?”

....

Mễ Ly không thể một lúc mà trả lời hết tất cả các câu hỏi, cô bắt đầu cảm thấy khó chịu, thì:

“Lát nữa tất cả các câu hỏi của các vị sẽ được trả lời, bây giờ hãy để cho cô ấy vào trang điểm, làm tóc.”

Mễ Ly ngược đầu lên, là Lộ Vĩ Phong?

Các phóng viên nghe thế cũng đề cô đi, không hỏi gì nữa. Lộ Vĩ Phong kéo tay Mễ Ly vào thang máy.

Mễ Ly cúi đầu nói:

“Cảm ơn anh, Lộ ảnh đế.”

“Không có gì, cô sau này phải biết từ chối đám phóng viên chứ, đừng để được được bước tiến tới.” Lộ Vĩ Phong lạnh nhạt nói.

“Vâng, tôi biết rồi.” Mễ Ly bây giờ mới lên quan sát Lộ Vĩ Phong, hắn cũng đang mặc bộ trang phục màu vàng của hoàng thượng, khiến hắn càng có thêm khí chất.

“Tĩnh” Cửa thang máy mở ra, Mễ Ly chờ Lộ Vĩ Phong ra trước rồi mới leo đèo ra sau.

Nhân viên trang điểm thấy Mễ Ly và Lộ Vĩ Phong đến liền kéo đến trang điểm, ở đây mới có được Trình Tổ Tổ, không khí 3 người trầm mặc, may mà có cô nhân viên trang điểm cho cô nói chuyện làm cho không khí đỡ hơn. 10' sau, mọi người đến đông hơn, không khí mới thực sự rôm rả.

Đúng 9h mọi người ra bàn để ngồi, phóng viên chụp ảnh không dừng. Mễ Ly ngồi vào chỗ có tên cô, vị trí bên phải cô là Trình Tổ Tổ, bên trái là Hồ Uyển Uyển. Còn ngồi đầu bàn từ phải qua thì thứ tự là đạo diễn Kim, An Nguyệt, Lộ Vĩ Phong, Triệu Mỹ Linh, Trình Tổ Tổ, cô, Hồ Uyển Uyển rồi mấy diễn viên phụ khác.

Đạo diễn Kim nói:

“Mọi người có thể đặt câu hỏi.”

“Đạo diễn Kim, ông thấy bộ phim này sẽ thành công chứ?” Một phóng viên đến từ đài GH hỏi.

“Đương nhiên, tôi chưa bao giờ thất vọng về tác phẩm của mình. Nhưng, hay hoặc dở là do cảm nhận của khán giả.” Đạo diễn Kim trả lời đầy tự tin.

Sau khi đạo diễn Kim trả lời xong các câu hỏi, đến lượt An Nguyệt:

“Bà An, đây là bộ phim đầu tiên trong 5 năm không đóng phim. Tại sao bà lại trở lại trong bộ phim này?”

“Chắc mọi người không biết, đạo diễn Kim đã viết kịch bản này từ rất lâu rồi, chắc phải hơn 15 năm rồi. Lúc đó, tôi cũng khá nổi tiếng, tôi có một người bạn, tôi muốn cùng cô ấy đóng bộ phim này, nhưng cuối cùng, cô ấy lại là người thất hứa. Đạo diễn Kim lúc đó cũng được mời làm đạo diễn cho một bộ phim khác, nhiều năm như vậy, ai cũng quên mất, nhưng đột nhiên, sau cái ngày mà tôi trở về sau chuyến du lịch dài hạn của mình, tôi đã nhớ lại, rồi cùng đạo diễn Kim đóng phim.”

Các phóng viên gật đầu hiểu rồi. Sau đó lại chuyển qua Lộ Vĩ Phong:

“Lộ ảnh đế, trong bộ phim này, đa số các diễn viên đều là diễn viên mới, anh thấy diễn xuất của họ như thế nào?”

“Tôi thấy cũng khá bất ngờ, tuy là diễn viên mới nhưng có nhiều người biểu hiện rất tốt, nhìn lại tôi thời ấy, cũng không diễn tốt như mọi người.”

Các phóng viên cười sau đó hỏi Triệu Mỹ Linh:

“Cô Triệu, trong phim có những cảnh hôn, cảnh nắm tay của cô với Lộ ảnh đế, bạn trai cô cảm thấy như thế nào?”

“Thực ra, tôi cũng từng hỏi anh ấy như thế, nhưng anh ấy nói rằng đã yêu tôi thì đương nhiên có thể chịu được. Và cũng nói luôn với mọi người. Đây sẽ là bộ phim cuối cùng trong sự nghiệp diễn xuất của tôi. Tháng 4, tôi và anh ấy sẽ tổ chức hôn lễ.”

Mọi người rất kinh ngạc, Mễ Ly cũng như vậy, trong nguyên tác, làm gì có chuyện này chứ?

Các phóng viên xôn xao hỏi tiếp:

“Cô Triệu, sao lại có chuyện này được chứ?”

“Có phải nhà chồng ép cô từ bỏ nghề?”

Triệu Mỹ Linh trấn an các phóng viên:

“Mọi người bình tĩnh, tôi sẽ mở một cuộc họp báo vào đầu tháng 2, lúc đó, tôi hứa sẽ trả lời tất cả các câu hỏi của mọi người. Bây giờ mọi người hãy tiếp tục phỏng vấn những người khác.”

Phóng viên thấy Triệu Mỹ Linh không muốn cũng không ép nữa, tiếp tục đặt câu hỏi với những người khác.

Chương 55: Chương 54

“Cô Trinh, với lời khen lúc này của Lộ ảnh đế, cô cảm thấy thế nào?”

Trình Tổ Tổ suy nghĩ một chút sau đó bình thản trả lời:

“Được một ảnh đế khen, ai mà không vui, ai mà không tự hào chứ? Nhưng Lộ ảnh đế không chỉ khen mỗi mình tôi mà còn những người khác. Hơn nữa, tôi mới vào nghề, đây cũng là bộ phim đầu tiên của tôi, chúng ta không biết được điều gì.”

Các phóng viên khen ngợi nói rằng Trình Tổ Tổ trả lời rất khôn khéo.

Mễ Ly cũng nhếch mép cười, không hô danh nữ chủ. Mà theo như trí nhớ của cô, đám phóng viên này sẽ hỏi cô về chuyện Trình Tổ Tổ, lúc đó cô đã nói xấu Trình Tổ Tổ và Trình Tổ Ninh, khiến cho cô trở thành cô em gái xấu xa, cô con gái bất hiếu, lượng fan giảm mạnh (Do trong nguyên bản ba Kiều k ly hôn với Trình Tổ Ninh)

Mễ Ly ngồi ngẩn ngơ thì bị câu hỏi của phóng viên đánh thức:

“Cô Kiều, cô cảm thấy sao khi đóng chung phim với cô Trinh như thế nào? Sau vụ việc ly hôn của bà Trình Tổ Ninh, hia người có còn thân thiết nữa không?”

Mễ Ly lập tức trả lời:

“Có thể nói, quan hệ của chúng tôi chưa bao giờ tốt hết. Nhưng tôi luôn biết phân biệt công ra công tư ra tư, tôi sẽ không để chuyện riêng của chúng tôi ảnh hưởng đến tiến độ làm phim. Còn về việc di Trinh, tôi nghĩ tôi không nên lên tiếng, đây là việc riêng của ba tôi, phận làm con, tôi không nên tò mò. Hơn nữa đây là buổi họp báo ra mắt phim, không nên hỏi chuyện riêng của tôi, mong mọi người đặt những câu hỏi liên quan đến phim”

Các phóng viên nghe thế cũng không làm được gì khác, đành đặt ra một câu hỏi mới:

“Vậy cô Kiều, đây là lần đầu tiên cô đóng phim, cô có gặp khó khăn nào không?”

“Đương nhiên là có, lúc đầu tôi cứ nghĩ chỉ cần cố gắng sẽ làm được, nhưng không chỉ có vậy. Để quay một bộ phim mất rất nhiều công sức.”

.

.

.

Sau khi kết thúc buổi họp báo là đã 12h trưa, mọi người thống nhất đi ăn. Mễ Ly cũng cảm thấy chán nên quyết định đi với mọi người.

Trời bây giờ rất lạnh nên mọi người đều quyết định đi ăn lẩu thập cẩm. Mễ Ly rất tán thành, trời này ăn lẩu là hết sảy!

Mọi người đến một nhà hàng lẩu gần đó, thuê một phòng riêng để ngồi ăn cho thoải mái, nhưng Mễ Ly phản đối, ăn lẩu phải ngồi ngoài mới vui. Mọi người cũng không phản đối.

Mọi người ngồi trên một bàn dài, được chia ra thành 4 nồi lẩu. Mễ Ly rất muốn uống cola nhưng vừa ăn lẩu vừa uống cola thì lượng calo sẽ rất nhiều, bằng khoảng 2 tiếng đi bộ của cô cơ. Thôi kệ, lâu lâu mới có một dịp mà.

Lẩu có rất nhiều loại thịt, hải sản,...

A~~~~~ Trời này ăn lẩu là ngon nhất. Mễ Ly lấy một con tôm, mang bao tay vào rồi bóc ra ăn.

Mọi người cũng ăn rất vui vẻ. Cô đang ăn không để ý có người lột vỏ tôm, đem vào bát cô. Mễ Ly cảm thấy bất ngờ, là ai vậy? Có độc không nhỉ? Mà có ai rảnh mà đầu độc cô chứ? Cô nhìn sang, cô đang ngồi trong góc, người ngồi bên cạnh là Lộ Vĩ Phong, nhưng anh ta làm sao lại bóc tôm cho cô được? Chắc là lúc này bóc mà bỏ đó quên mất thôi. Mễ Ly ăn rất ngon miệng. Lộ Vĩ Phong ngồi bên cạnh không giấu được ý cười.

Lúc thanh toán Mễ Ly xung phong thanh toán, mọi người đương nhiên không cản cô.

Trình Tổ Tổ, Hồ Uyển Uyển cùng vài người khác bĩu môi, ra vẻ giàu sang chứ gì nữa.

Mề Ly liếc một cái, tôi giàu thì tôi khoe đấy, thì sao? Máy người có ghen tị cũng không khiến tôi nghèo được đâu nhé.

Sau đó, mọi người tạm biệt nhau rồi về nhà. Mề Ly không về nhà mà đến nhà của Nhã Cầm. Ai ngờ Nhã Cầm đã đến Pháp để lấy thêm ý tưởng và tham gia một buổi trình diễn rồi, cô đành về nhà.

Mề Ly về nhà liền vào phòng, ba thì còn ở công ty, Tiểu Mặc ở trường. Trừ mấy người làm ra, không có ai hết.

Nằm một lát, Mề Ly chìm vào giấc ngủ.

“Kiều Mề Ly, mày nhất định phải chết.” Trình Tổ Tổ hét lên rồi lấy một con dao đâm thẳng vào bụng cô.

Mề Ly hốt hoảng mở mắt, chỉ là mơ, chỉ là mơ...

Nhưng tại sao cô lại mơ như vậy? Trình Tổ Tổ có gan lớn đến như thế sao? Cô thở hổn hển, giấc mơ chân thật quá, đến nỗi trong phòng không có máy sưởi mà mồ hôi cô vẫn đầm đìa.

Mề Ly vỗ vỗ mặt, không được suy nghĩ lung tung nữa.

Buổi tối, ba cô đi ăn với đôi tác nên bận, Tiểu Mặc thì ở lại trường có chút việc, cô ở trong phòng xem TV, đoạn đầu phim do ca sĩ nữ Trương Thần hát, còn lúc đó cô chỉ hát lại thôi.

Mề Ly vừa xem phim ở TV vừa lên mạng xem bình luận của dân mạng thế nào. Instagram của cô đầy những bình luận về phim. Chưa gì đã có fanpage cho phim rồi, mới lập 10 ngày nhưng đã có hơn 100000 lượt follow. Instagram của cô bây giờ cũng đã hơn 700000 người follow, như thế là quá tốt rồi.

Mề Ly nằm xem phim, soi xem thử có hạt sạn nào không nhưng dù chỉ là một hạt cát cũng không tìm được. Đúng là đạo diễn Kim, không bao giờ được có sai sót!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Chương 55

Kết thúc 2 tập phim đã là 10h, cô thấy ba Kiều vẫn chưa về nên lên ngủ trước.

Nhưng có lẽ do buổi chiều ngủ hơi nhiều nên bây giờ cô không thể ngủ được. Mề Ly cảm thấy rất chán, bây giờ, phim đã quay xong rồi, cũng đã bắt đầu chiếu, cô bây giờ giống như người thất nghiệp, chắc phải bảo chị Vương tìm thêm 1 bộ phim nữa quá.

Mề Ly nhàm chán lướt nhìn căn phòng, đập vào mắt cô là một cuốn tạp chí màu đỏ rực. À đúng rồi, cô có đặt tạp chí theo tháng, mỗi tháng sẽ có người giao đến tận nhà, tháng thím Âu đem lên đây.

Mề Ly lấy số mới nhất, ở đầu trang bìa là người mẫu Kim Tú, dáng người mảnh khảnh, gương mặt góc cạnh, rất chuẩn dáng của một người mẫu, mà hình như, cô ấy cũng là người của KL. Trong bức ảnh này, Kim Tú chỉ mặc một cái áo sơ mi trắng với cái quần bò rách, điểm nhấn chính là cái túi xách Hermes Birkin.

Đúng là người mẫu đang được mời đi diễn nhiều nhất hiện nay, rất có khí chất, người khác chỉ cần nhìn một cái là đã khó rời mắt rồi.

Chuông điện thoại của Mề Ly vang lên, cô nhú mồm nhìn đồng hồ, bây giờ là 11h rồi, ai lại gọi giờ này chứ?

“Alo?”

“Kiều Mề Ly phải không?” Bên kia là giọng của một người đàn ông. Hình như cô đã nghe ở đâu rồi phải...

“Vâng, xin hỏi là ai vậy?”

“Tôi là Đông Phương Kỳ đây, em trai Tiểu Mặc của cô bị xe đụng, bây giờ đang ở trong bệnh viện R, mong cô mong đến đây. Bị mất máu khá nhiều, bác sĩ bảo đã hết nhóm máu của thằng bé rồi, nên mong cô đến đây càng nhanh càng tốt” Giọng của Đông Phương Kỳ cũng khá hốt hoảng.

... Bị xe đụng? Tiểu Mặc?? Mề Ly không thèm trả lời điện thoại, cũng không thay đồ, lấy cái áo khoác rồi lập tức chạy xuống nhà. Thím Âu đang ở trong bếp, thấy cô hốt hoảng như vậy, vội hỏi:

“Tiểu thư, có chuyện gì vậy?”

Mắt Mề Ly đỏ hoe, cô lắp bắp:

“Thím... T...ieu Mặc... nó bị xe đụng rồi.”

“Cái gì cơ? Thiếu gia bị xe đụng?” Thím Âu bang hoàng.

“Cháu phải đến bệnh viện, thím gọi điện cho ba và bác đi.”

“Vâng, tôi biết rồi.”

Mễ Ly lấy chìa khóa xe, bảo vệ thấy cô ra liền mở cổng.

Mễ Ly nhìn GPS để đến bệnh viện R, cô bây giờ rất bối rối, tại sao lại có chuyện như thế chứ? Cô còn chưa biết có phải thật không mà đã đến rồi, nếu chỉ là trò đùa thì sao?

Mễ Ly lắc lắc đầu, Đông Phương Kỳ chắc chắn không phải loại người như thế. Nhưng... cô cũng mong đây chỉ là trò đùa.

Mễ Ly đỗ xe, chạy vào sảnh, y tá thấy cô mặt mũi đỏ hoe, nhưng vẫn không giống được vẻ xinh đẹp ấy bỗng cảm thấy ông trời bất công.

Y tá hỏi:

“Cô đến khám hay đến thăm ai ạ?”

“Em trai tôi vừa bị xe đụng, nó đang được phẫu thuật...” Mễ Ly vuốt mái tóc bù xù của mình nói.

“À vâng, cô đi thang máy đến tầng 4, rẽ trái là sẽ thấy.” Y tá chỉ vào thang máy nói.

“Vâng, cảm ơn cô.” Mễ Ly cúi đầu, sau đó vội chạy lại cầu thang máy, bấm số tầng 4.

Đến tầng 4, nhìn qua trái, cô đã thấy Đông Phương Kỳ cùng cô y tá đứng đó. Mễ Ly vội chạy lại, hỏi:

“Mike, Tiểu Mặc, thằng bé sao rồi?”

Đông Phương Kỳ trấn an cô:

“Đang phẫu thuật, nhưng nhóm máu của nó đã hết rồi.”

Y tá tiến lên hỏi cô:

“Nhóm máu của cô là gì?”

“AB...”

“Vậy là trùng rồi, cô mau đi theo tôi để lấy máu.”

Mễ Ly gật đầu, đi theo y tá để lấy máu.

Sau khi lấy máu xong cũng là lúc Ba Kiều đến, một lát sau, Kiều Thiên Ý cũng đến.

Mễ Ly im lặng không nói gì, Kiều Thiên Ý hỏi:

“Tiểu Kỳ, cháu nói đi, có chuyện gì thế? Tại sao Tiểu Mặc lại xảy ra chuyện?”

“Lúc đó cháu vừa ghi hình về thì gặp một chiếc xe màu đen lao đến, đụng trúng một cậu bé đang qua đường. Cháu định đuổi theo nhưng thấy cậu bé đó máu chảy nhiều quá nên mới đưa đến bệnh viện. Vội lạ, màn hình điện thoại của cậu ấy có hình của cô Kiều với Kiều tổng nên tôi mới biết.”

Ba Kiều thờ dãi nói:

“Không biết là ai lại độc ác như thế. Nhưng vẫn phải cảm ơn cậu. Vậy, con đường đó tên gì?”

“Là đường 18 ở chỗ trường tiểu học PY, ngã tư đường lo, đường đó có camera mà.” Đông Phương Kỳ suy nghĩ một lát rồi nói.

Ba Kiều nghe thế gọi cho thư ký Hoàng, bảo thư ký Hoàng xem camera ở đó, ghi lại biển số xe rồi dán lệnh truy nã.

Mễ Ly thần thờ nhìn vào cửa phòng phẫu thuật, bỗng nhiên đèn phẫu thuật tắt, bác sĩ mở cửa ra, vui mừng, nhưng cũng không giấu được vẻ mệt mỏi, nói:

“Cậu bé đã không sao rồi, bây giờ đã có thể chuyển sang phòng chăm sóc thường.”

Mọi người cúi đầu, liên tục nói cảm ơn bác sĩ.

Mẽ Ly thở phào nhẹ nhõm, may quá, không sao rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Chương 56

2 tiếng sau, Kiều Mặc tỉnh lại, mọi người đương nhiên vào thăm. Mẽ Ly thấy đầu Kiều Mặc cuộn băng lại mắt liền đỏ hoe. Là ai đã hại em trai cô như vậy chứ? Nó mới 12 tuổi, ai lại có thể hại một đứa trẻ 12 tuổi chứ?

Không lẽ... Không có khả năng, Trình Tổ Tổ tuy đáng sợ nhưng không bao giờ dám làm việc này.

Cửa phòng bệnh mở ra, thư ký Hoàng cúi đầu rồi nói:

“Chủ tịch, tôi đã xem đoạn video được ghi lại và cũng đã in ảnh ra, là một chiếc xe bị ăn trộm cách đây 3 ngày.” Thư ký Hoàng đưa ảnh cho ba Kiều. “Cảnh sát cũng phát hiện ra là chiếc xe đã bị bỏ lại cách nơi 5km, trên xe cũng không còn dấu vết gì, dấu vân tay đã được lau chùi kỹ càng. Chứng tỏ đây là một vụ tai nạn, cảnh sát nói ngày mai sẽ bắt đầu điều tra vụ án này, chủ tịch đừng lo quá.”

Ba Kiều nhìn kỹ ảnh rồi đưa thư ký Hoàng:

“Cậu cũng liên hệ với bên truyền thông để nhờ tìm nhân chứng đi. Cách đoạn đường có 1 km là khu vui chơi trẻ em, chắc chắn sẽ có người đi qua đi lại thấy. Rồi nói luôn nếu ai có thông tin gì bổ ích giúp tìm được hung thủ sẽ có tiền thưởng.”

“Vâng, vậy tôi xin phép đi trước.” Thư ký Hoàng chào mọi người rồi đi làm việc của mình.

Kiều Mặc nói không ra tiếng hỏi:

“Vẫn chưa tìm ra chiếc xe đó ạ?”

Mẽ Ly vỗ nhẹ tay Kiều Mặc:

“Em đừng lo, chắc chắn sẽ tìm ra.”

Kiều Mặc gật đầu, nói:

“Mọi người ra ngoài đi, con muốn ngủ một chút nữa.”

Mẽ Ly cùng mọi người ra ngoài, Đông Phương Kỳ sang mai còn có buổi ghi hình nên xin phép về trước.

Mẽ Ly cũng thấy mệt rồi nên về trước, dù gì Kiều Mặc cũng có thím Âu, y tá với bác sĩ chăm sóc rồi.

.
. .
.

Sáng hôm sau, mọi người ai ai cũng biết, người thừa kế tập đoàn Kiều thị, em trai của diễn viên đang lên Kiều Mẽ Ly bị xe đụng.

Có rất nhiều nhà báo đến xin phỏng vấn nhưng tất cả đều bị từ chối.

Mẽ Ly thở dài, chuông điện thoại vang lên. Là Vương Mai.

“Chị Vương? Có chuyện gì không ạ?”

“Mẽ Ly, chị biết em đang có việc không vui nhưng có một đoàn phim muốn mời em làm vai thứ phản diện. Là phim hiện đại, nếu em cảm thấy hứng thú, chị sẽ gửi kịch bản ngay.”

Mẽ Ly nghe thế lập tức trả lời:

“Được chứ ạ, chị cứ gửi kịch bản đến đi.”

“Được, em check mail đi nhé.”

Mễ Ly thở dài, cô biết hiện tại đang rất rối nhưng đây là cơ hội tốt, cô không thể bỏ qua được, bởi vì cô nhớ, trong nguyên tác, Doãn Thiên Hạo sắp xếp vai nữ thứ phản diện, nhưng lúc đó Trình Tổ Tổ nói rằng không muốn có ấn tượng xấu với khán giả nên thôi. Ai ngờ, bộ phim ấy là một quả bom không lồ, tuy kịch bản không mấy mới mẻ, nhưng diễn viên xuất sắc, sự diễn đạt tuyệt vời đã khiến cho rating tập 1 từ 7% lên đến 17%. Rồi từ từ tăng cho đến tập cuối.

Cũng đưa tên tuổi của nhiều diễn viên mới lên một tầm cao. Bộ phim tên là “Cũng vì em” Kể về một chàng trai rất nghèo, sống trong cô nhi viện, trong đó cũng có một cô bé cùng tuổi hần. Năm 16 tuổi, đến tuổi có thể tự kiếm tiền, 2 người cùng ra ngoài. Ở chung lâu ngày đương nhiên sẽ sinh ra tình cảm, 2 người đó yêu nhau, nhưng cô gái đó dần dần bị những cám dỗ bên ngoài cám dỗ, sau đó chia tay với nam chính, đi làm tình nhân của một ông già tỷ phú. Nam chính vẫn còn rất yêu cô ta, nhưng cùng lúc đó gặp được một cô gái cũng mồ côi đó chính là nữ chính, 2 người bắt tay nhau cùng thành lập công ty. Công ty đó chỉ sau 2 năm đã trở thành công ty đứng trong top 10 cả nước. 2 người đó kết hôn, nữ chính có thai.

Nam chính tuy biết rằng mình đã có vợ, cũng sắp có con, nhưng vẫn không thể nào quên được mối tình đầu của mình.

Trong một bữa tiệc xã giao, nam chính tình cờ gặp lại được nữ phụ. Lúc đó nữ phụ rất đáng thương, nam chính nhớ lại tình cũ liền đem về nhà mình để chăm sóc.

Nữ phụ rất đặc ý vì kế hoạch đã thực hiện được... Nam chính đã giàu có hơn xưa, đương nhiên cô ta ra sức quyến rũ nam chính...

Tóm lại là hành trình nữ chính diệt hết những tiểu tam, mà cụ thể là nữ phụ.

Nam chính Cố Long, là do Huỳnh Thiên Trạch đóng.

Nữ chính Hạ Hà, do Mạc Hoàng Hân đóng.

2 người đó mới chỉ là diễn viên hạng B, C nhưng diễn xuất rất tốt, thêm độ hot của bộ phim đã khiến cho hai người thành siêu sao hạng A. Được hàng triệu người biết đến.

Cô đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội ngàn năm có một này!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58

Suốt một tuần điều tra nhưng không có kết quả gì, Mễ Ly có chút chán nản. Sau khi hồi phục thì Tiểu Mặc đã được đưa về nhà, cô còn nhờ 2 y tá ở lại nhà để chăm sóc nếu có vấn đề gì.

Mễ Ly hôm nay còn phải đến để bắt đầu lịch quay phim, do cô được mời để đóng vai nữ phụ chứ không phải để casting nên cũng không cần đến casting.

Hôm nay Vương Mai đến đón cô, nhưng trước khi đến phim trường, chị Vương dẫn cô đến Hair salon Beauty để cắt mái tóc dài của cô.

Cô rất bất ngờ, hỏi:

“Chị Vương, sao vậy? Sao lại cắt tóc của em?”

“Chắc, Mễ Ly. Em chưa đọc kỹ kịch bản bảo sao? Nhân vật của em để tóc bob thẳng.” Vương Mai chắc lưỡi giải thích.

Mễ Ly như sực nhớ ra, đúng là như thế, thế mà cô quên mất. Nhưng mà có điều, dù kiếp trước hay kiếp này cô đều trung thành với mái tóc dài óng ả, chưa bao giờ thử một lần tóc ngắn. Nhưng mà không sao, với gương mặt xinh đẹp này, mái tóc gì cũng sẽ hợp thôi.

Nhà tạo mẫu tóc hỏi cô xem cô muốn kiểu tóc như thế nào, chị Vương đều trả lời thay cô. Cô gật gù đầu.

Sau 30', mái tóc của cô cuối cùng cũng được hoàn thiện. Cô đặc ý nhìn vào gương, đúng là với khuôn mặt này, tóc kiểu gì cũng đẹp.

Wương Mai hài lòng gật đầu, nhìn đồng hồ:

“Chúng ta mau đi thôi, sắp trễ rồi.”

Cô vừa vào trong phim trường, đã có một người đàn ông tầm 40 tuổi tươi cười chào hỏi:

“Cô Kiều, cảm ơn cô đã tham gia bộ phim này, còn bắt cô phải cắt bỏ mái tóc dài.”

Mễ Ly biết được người đàn ông này là đạo diễn Hứa, cũng mỉm cười đáp lại:

“Đạo diễn Hứa khách sáo quá rồi, dù gì tôi cũng đang muốn cắt tóc. Ông cũng không cần gọi tôi là cô Kiều, cứ gọi Mễ Ly là được rồi? Các diễn viên đã đến đông đủ rồi sao?”

“Đừng vậy, cô Ki, à cô Mễ Ly lại đó làm quen đi. Tuy mấy người đó vào làng giải trí lâu rồi nhưng chưa có nhiều người biết đến. Lúc làm việc chắc sẽ có khó khăn.”

Mễ Ly cười trừ, bây giờ cũng phải lấy lòng mấy người đó thôi, ai mà biết được sau bộ phim này, cả đoàn phim đều nổi tiếng, đạo diễn Hứa cũng được rất nhiều lời mời làm đạo diễn.

Nhưng...

“Mễ Ly, đây là diễn viên đóng vai nam chính – Hứa Thiên Trạch, diễn viên đóng vai nữ chính – Trình Tố Tố. Diễn viên đóng vai Diệp Băng – Mạc Hoàng Hân ...” Đạo diễn Hứa giới thiệu từng người cho Mễ Ly.

Cái quái gì vậy? Tại sao lại là Trình Tố Tố? Tại sao Trình Tố Tố lại đóng vai nữ chính? Chết tiệt! Cô quên mất, các tình tiết đều đã thay đổi, Trình Tố Tố đâu phải tiểu thư Kiều gia nữa mà làm cao chứ? Bây giờ có vai diễn gì mà cô ta được mời tham gia chắc chắn cô ta sẽ vĩnh viễn không từ chối.

Mễ Ly bây giờ đang rất hỗn loạn, nhưng may mắn là nụ cười trên môi của cô vẫn không đổi.

Vương Mai cũng hiểu Mễ Ly đang nghĩ gì, mấy hôm trước em trai của Mễ Ly vừa bị tai nạn. Ai biết được có phải Trình Tố Tố ra tay? Cô liền khề đẩy Mễ Ly.

Mễ Ly lấy lại tinh thần, mỉm cười, cúi đầu:

“Hi vọng sau này có thể làm việc tốt với mọi người.”

Trình Tố Tố rất kiêu ngạo, cùng đóng một bộ phim nhưng cô được đóng vai nữ chính còn Kiều Mễ Ly chỉ có thể đóng vai nữ phụ, tại sao lại không thể không vui chứ?

Mạc Hoàng Hân với Hứa Thiên Trạch rất ngưỡng mộ Mễ Ly, chỉ cần đóng một bộ phim đã nổi, còn bọn họ hơn 4 năm hành nghề nhưng chưa bao giờ đứng trang nhất.

Hơn nữa, cô Kiều Mễ Ly này có vẻ rất hiền lành, không có xấu tính như cô Trình Tố Tố vừa nói. Chắc tại cô Trình này ghét cô Kiều thôi.

Mễ Ly tuy trong lòng đang rất khó chịu nhưng không thể thể hiện ra bên ngoài, thôi kệ cô ta, nếu như không làm gì động đến cô thì cô cũng sẽ không để ý.

Hôm nay có một cảnh quay đầu tiên, bởi vì phim này không nhiều chi phí đầu tư nên khá thô sơ, Mễ Ly thở dài, bối cảnh tẻ như thế này thì làm sao mà đóng phim được? Cô đành đưa thẻ tín dụng cho Vương Mai, bảo Vương Mai dẫn người đi mua đồ đầu tư một chút.

Đạo diễn Hứa xấu hổ nói:

“Cô Kiều, làm phiền cô rồi.”

Mễ Ly khách sáo:

“Không sao, mà trong một cảnh có nói là nam chính dẫn nữ phụ đến căn biệt thự gần biển đúng không? Nếu chưa có biệt thự như vậy thì cứ đến căn biệt thự của tôi ở đảo Bali. Nó đứng tên tôi nên mọi người không cần phải lo. Tôi cũng sẽ lo chi phí đi lại ăn nghỉ của mọi người. Đạo diễn Hứa không cần lo đâu.” Bây giờ cô phải tranh thủ làm thân với đạo diễn Hứa thôi, sau này có gì còn có thể nhờ vả.

Đạo diễn Hứa nghe thế đương nhiên cũng ngại, ông đã nhờ bao nhiêu nhà tài trợ nhưng không có ai chịu giúp, thậm chí còn có người khinh thường nói cái bộ phim này vĩnh viễn không thể nổi tiếng, ông nhất định phải cố gắng để chứng minh rằng mấy người đó đã sai hoàn toàn!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59

Trình Tô Tô nghe thấy thế dè dặt, cứ tưởng có tiền là có tất cả chắc? Nực cười, cô tưởng tiền của cô có giá trị lớn lắm sao?

Mễ Ly đáp lại ánh mắt khinh bỉ của Trình Tô Tô bằng một cái cười mỉm. O hay, tôi có tiền, tôi muốn làm gì chẳng được chứ? Tiền của tôi, tôi quản lý, tôi thích làm gì kệ tôi.

Dù gì đây cũng chỉ là một buổi gặp mặt, sau khi nói chuyện xong, mọi người ra về, ngày mai sẽ bắt đầu quay chính thức.

Vương Mai đưa Mễ Ly về nhà sau đó cũng về nhà của cô.

Chắc, thấy Vương Mai đưa đi đưa lại như thế này cũng không tiện, cô phải đề nghị công ty cho xe đưa đón chuyên dụng.

Nghĩ như thế, Mễ Ly liền lái xe đến KL, Doãn Thiên Hạo đi công tác rồi nên cũng thấy bình thường, tuy lần đó hấn có cứu cô khi bị rắn cắn nhưng cái lần đầu tiên của cô bị hấn cướp đi, cô không thể nào tha thứ được. Nghĩ đến đây cô không nhịn được mà nổi da gà.

Nói chuyện với CEO Võ xong, cô lái xe về nhà, lúc sắp đến nhà, cô nhận được điện thoại của ba. Nói đến công ty một chút, trước khi đến, còn nói cô phải ăn mặc sang trọng, đi trang điểm rồi mới đến. Mễ Ly cũng không nghĩ nhiều, chắc là ba muốn cô đi dự tiệc thay ba thôi. Mễ Ly đến trung tâm thương mại, lấy một cái váy, đến salon làm đẹp rồi đến công ty ba.

Cô vừa đến công ty, đã thấy xe của ba và tài xế đứng đó. Cô bước xuống xe, hỏi:

“Ba, ba gọi con đến làm gì vậy?”

Ba Kiều cười, nói tài xế lấy xe của Mễ Ly về trước đi, Mễ Ly khó hiểu, ngồi vào xe, ba Kiều mới nói:

“Ba muốn con đi gặp một người.”

Mễ Ly không hiểu, đùa:

“Chắc là ba đã gặp tiếng sét ái tình rồi chứ gì nữa ạ? Cô ấy tên gì? Sao ba không dẫn Tiểu Mặc đi?”

Ba Kiều cười lắc đầu:

“Ngoại trừ mẹ con ra, ba chưa từng yêu người phụ nữ khác. Người lần này ba muốn con gặp là đối tượng xem mắt của con. Do bác con giới thiệu đấy. Hình như cũng làm trong giới showbiz.”

Mễ Ly nghe thế mà hoảng hốt:

“Ba, sao ba lại tự ý sắp xếp như vậy? Chưa nói đến hỏi ý con, nếu lỡ như người đó không đáng hoàng, có tính trăng hoa, bạo lực thì sao? Ba muốn con sau này khổ cả đời à?” Đây đâu phải thời phong kiến mà bắt con cái kết hôn theo ý ba mẹ chứ? Với lại, ba cô luôn luôn nghe theo ý cô mà, tại sao bây giờ lại..”

“Con đừng lo, ba chỉ muốn con gặp mặt thế thôi. Có thích hay không là quyền của con.” Ba Kiều giải thích.

Mễ Ly nghe thế liền nói:

“Được, con không thích anh ta. Ba nói con thích hay không thì tùy mà. Bây giờ con mệt rồi, chúng ta về thôi.”

Ba Kiều bất đắc dĩ nói:

“Con gái, con đừng bướng nữa, con phải đến xem người ta như thế nào đã chứ. Nếu lát nữa con không thích thì thôi, ba mặc kệ con, sau này cũng sẽ không liên quan đến việc của kết hôn của con nữa.”

Mễ Ly gật đầu. Được, vậy lát nữa con sẽ chê anh ta đủ kiểu. Cơ mà, anh ta cũng ở trong giới showbiz à? Ai được nhỉ? Ai mà quen cả bác của cô? Chắc nhân vật này rất lớn mới có được thiện cảm của bác cô.

.

.

.

Có nằm mơ, cô cũng không ngờ đối tượng xem mắt của mình là Đông Phương Kỳ. Ba mẹ của Đông Phương Kỳ là nhân vật tiếng tăm trong giới kinh

doanh cũng là bạn thân của vợ chồng bác, hai cậu con trai của họ cũng là bạn thân. Nhưng cô thể nghĩ rằng bác giới thiệu Đông Phương Kỳ cho cô.

Vợ chồng Đông Phương thấy Mễ Ly rất hài lòng, cô bé này trông rất xinh đẹp, thần thái cũng rất sang trọng. Có cô con dâu như thế này cũng tốt đấy chứ.

Mễ Ly biết cặp vợ chồng đó đang nhìn mình, nhưng không dám nhìn thẳng vào mặt họ.

Đông Phương Kỳ cũng không ngờ đối tượng của hắn lại là Kiều Mễ Ly. May mắn là không từ chối cuộc gặp mặt này.

Mễ Ly cắn môi, dùng hết sự dũng cảm, cô nói:

“Thành thật xin lỗi nhưng bây giờ con vẫn chưa muốn nghĩ đến việc kết hôn. Mike là một người rất tốt, chắc chắn sẽ gặp được người tốt hơn cháu.” Nói xong cô cúi đầu, kéo ba Kiều rồi đi.

3 người họ Đông Phương cứng đờ ngồi đó. Đông Phương Kỳ nhếch mép. Đây là lần đầu tiên có người dám từ chối hắn. Hắn đứng dậy, nói:

“Ba mẹ, chúng ta về thôi, đồ ăn ở đây cũng không tính là quá ngon. Ngon muốn ăn đồ mẹ nấu hơn.”

.

.

.

Ba Kiều có chút tức giận nhưng không nổi mắng con gái cưng của mình.

Chắc, cũng là tại ông sai, không nên bắt ép con gái mình kết hôn. Con bé muốn lấy ai thì lấy. Miễn trước khi con bé 30 tuổi mà có chồng con gia đình là được.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Mễ Ly lái xe đến cửa hàng của Nhã Cầm, cô đậu xe xong bước vào cửa hàng, cô nhân viên mới đến làm thấy cô đến vội cúi đầu luôn miệng nói:

“Cô Kiều, đây là bộ Sưu tập Đông - Xuân mới nhất, nếu cô không đến mua quần áo mà giày dép, để tôi dẫn cô đi. Sau đó cô có thể kí tên cho tôi không?” Cô nhân viên đó đưa cho Mễ Ly một tờ giấy với 1 cây bút.

Mễ Ly cười, kí tên cho cô ta rồi hỏi:

“Được rồi chứ? Giám đốc của cô đâu rồi? Tôi đến gặp cô ấy.”

“Cô ấy đang ở trong phòng làm việc. Để tôi dẫn cô đi.” Cô nhân viên đó nhiệt tình nói.

“Không sao, tôi biết chỗ đó, tôi tự đi được.” Mễ Ly cười từ chối.

Mễ Ly vừa rời đi, cô nhân viên đó liền hỏi người thu ngân:

“Này, cái cô Kiều đó có quen biết gì với giám đốc chúng ta à?”

“Chắc, cô không biết à? Giám đốc mình với cô diễn viên ấy là bạn từ hồi nhỏ. Rất thân. Cô mới đến làm nên không biết, sau này thấy cô ấy đến cứ để cô ấy tự nhiên đi. À, chữ kí cô xin được đâu rồi? Cho tôi mượn để chụp ảnh đi.”

Mễ Ly vào phòng của Nhã Cầm, đã thấy một cái váy màu đỏ với một cái khăn choàng trắng.

“Cái váy này đây sao? Đẹp đấy, nhưng mà màu đỏ thì chắc sẽ có kiểu người mặc lắm. Bây giờ tuyết rơi rất dày, tất cả trở nên trắng xóa, chắc chắn ai cũng sẽ mặc màu đỏ cho nổi bật. Tớ nghĩ nên chọn cái khác đi.” Mễ Ly nhận xét.

“Không phải, cái đó là của khách đặt trước. Cái của cậu màu xanh dương bên kia cơ, tớ có chuẩn bị giày với áo choàng luôn rồi đấy.” Nhã Cầm chỉ về phía bên trái, Mễ Ly bây giờ mới để ý đến cái váy đó, đưa tay thử chất liệu, kiểu dáng, nói:

“Không tệ. Cậu ăn trưa chưa? Tớ mới từ phim trường về nên chưa ăn. Đi ăn không?” Mễ Ly nằm ườn ở ghế hỏi.

“Cái gì? Phim trường á? Cậu chuẩn bị đóng phim gì nữa? Đóng với ai? Vai nào?” Nhã Cẩm nghe Mễ Ly nhắc đến chữ phim trường, kích động hỏi.

“Tớ đóng phim Cũng vì em, vai nữ phụ, nam chính là Hứa Thiên Trạch, nữ chính là... Trình Tố Tố.”

Nhã Cẩm nghe đến cái tên Trình Tố Tố, lập tức hỏi:

“Cái gì? Cậu đóng vai nữ phụ còn cô ta đóng vai nữ chính? Chuyện quái gì đang xảy ra vậy? Mà Hứa Thiên Trạch là ai? Sao tớ chưa nghe bao giờ? Cả tên phim nữa, sao không nghe có tin gì cả?”

“Thôi, cậu cứ chờ cho đến khi ra là biết, bây giờ cậu có ăn Pizza không? Để tớ còn gọi họ ship đến.” Mễ Ly hỏi lần nữa.

“Ăn chứ, ăn chứ.” Nhã Cẩm gật đầu.

.

.

.

Mễ Ly ăn xong, lấy bộ váy rồi về nhà. Thím Âu thấy cô về cười hỏi:

“Tiểu thư ăn cơm chưa để tôi dọn đồ ăn?”

Mễ Ly cười nói: “Không cần, tôi ăn rồi. Thế Tiểu Mặc đâu? Tôi muốn đưa nó đi mua sắm.”

“Thiếu gia đang ở trong phòng, tiểu thư chờ một chút để tôi đi gọi cho.” Thím Âu cười.

Mễ Ly gật đầu, sau Giáng sinh sẽ đến tết dương lịch, rồi sẽ đến tết Nguyên Đán. Sau tết dương lịch cô sẽ tập trung toàn bộ thời gian để quay phim, không có thời gian để làm gì nên bây giờ đang rảnh, nên tranh thủ thời gian thôi.

Tiểu Mặc lấy áo khoác rồi đi theo Mễ Ly.

Mễ Ly đến khu mua sắm M&V. Cô dẫn Tiểu Mặc đến khu đồ cho bé trai.

Mễ Ly cười, xoa đầu Tiểu Mặc:

“Em muốn mua gì cứ chọn đi. sau kì nghỉ này chị không có thời gian để dẫn em đi chơi nữa đâu.”

“Vâng, em biết rồi.” Tiểu Mặc cười tươi.

Mễ Ly ngồi ở ghế chờ Tiểu Mặc chọn đồ, lát nữa sau khi mua đồ xong cô sẽ đến chỗ trang trí cây thông giáng sinh, hình như là ở tầng 6 thì phải.

Mễ Ly buồn chán nhìn xung quanh thì bắt gặp một ánh mắt cũng đang nhìn cô.

Lộ Vi Phong!!! Thấy anh ta vẫn đang nhìn mình, cô mỉm cười gật đầu một cái rồi đi tới chỗ Tiểu Mặc.

Lộ Vi Phong chỉ là tình cờ gặp được cô, hán nghĩ là sắp tới giáng sinh nên muốn đi mua sắm một chút, trang trí nhà cửa một chút cho ra không khí giáng sinh thôi. Không ngờ lại gặp được cô dẫn em trai đi mua sắm. Bây giờ hết nhã hứng đi mua sắm rồi, lát nữa bảo trợ lý đi mua cũng không sao.

Tiểu Mặc chọn đồ xong lại đến khu bán đồ cho đàn ông trung niên để mua cho ba Kiều, rồi tiếp tục đến khu cho phụ nữ mua đồ.

Sau khi đã chọn xong đồ, bọn họ lên tầng 6 để chọn cây thông giáng sinh, Mễ Ly để cho Tiểu Mặc chọn cây giáng sinh còn cô chọn quà và giấy bọc quà cho mọi người. Thím Âu, chú Âu, Tiểu Liên, Tiểu Lan,....

Còn trang trí sẽ do cô với người làm làm.

Chọn xong Mễ Ly trả một khoản tiền đặt cọc, rồi đưa số điện thoại bàn của nhà cô và địa chỉ để ngày mai bọn họ đưa đến.

Ra khỏi trung tâm mua sắm, cô với Tiểu Mặc xách túi to túi nhỏ đến khu đỗ xe, bỏ đồ vào cốp xong cô gọi điện cho thím Âu xem thím đã mua những đồ mà cô cần chưa.

Mễ Ly cùng Tiểu Mặc về nhà, Tiểu Lan phụ lấy đồ ở xe ra.

“Tiểu Mặc, vào phòng chị để gói quà nào.”

“Vâng.” Tiểu Mặc hào hứng nói.

Tiểu Lan nghe được rất vui mừng, vội đi kể với mọi người trong nhà biết. Người làm tập trung ở phía sau sân.

Tiểu Lan cảm động nói: “Vào cái nhà này 5 năm, tôi chưa bao giờ nhận được quà cả.”

Tiểu Hồng gật đầu: “Nhưng mà có quà rồi có được tăng lương không nhỉ?”

Thím Âu nói: “Mấy cô mới vào làm nên không biết, hồi phu nhân còn sống, năm nào cứ đến dịp lễ nào, là cứ tăng lương với phát quà cho người làm. Từ khi 2 mẹ con họ Trình đó vào cửa, tiểu thư buồn chán nên mới không làm như thế. Năm nay 2 mẹ con đó đều đã đi rồi, tiểu thư cao hứng nên sẽ tặng quà với tăng tiền lương thôi.”

Mấy người làm nghe thế càng thêm hào hứng.

Chú Âu nói lớn:

“Buôn chuyện như thế đủ rồi, mau đi dọn dẹp nhà cửa đi, sắp tới có bữa tiệc lớn đấy, đừng để sai sót. Nếu ông chủ mà biết thì đừng nói là quà, tiền thưởng cũng không được nhận đâu.”

Mọi người nghe thế liền bắt tay vào làm việc.

.
. .

Đến bữa tiệc giáng sinh, khách khứa gần như đến đông đủ. Ba Kiều mặc bộ vest do Mễ Ly và Tiểu Mặc chọn, trên miệng không khép được nụ cười. Mấy món đồ hiệu làm sao bằng món đồ do con gái và con trai cùng mua được chứ.

Nhã Cầm đang giúp Mễ Ly mang váy.

Mễ Ly hỏi:

“Ba mẹ cậu có đến không?”

Nhã Cầm bĩu môi nói: “Không, ba mẹ đi du lịch rồi, còn anh hai tớ cũng dẫn bạn gái đi chơi. Chỉ còn mình tớ thôi.”

Mễ Ly cười.

Đến giờ, cô cùng Nhã Cầm xuống nhà để tham gia.

Tiểu Mặc đang nói chuyện cùng với bạn học của nó. Tiểu Mặc thấy cô xuống vội vàng gọi:

“Chị!! Chị, chỗ này!”

Mễ Ly đi lại chỗ Tiểu Mặc, Tiểu Mặc đắc ý nói:

“Thấy chưa, tớ đã nói chị của tớ chính là Đức phi trong Đế Cơ mà.”

Mễ Ly mơ hồ hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Một cô bé mạnh dạn đề nghị:

“Chị có thể chụp ảnh với em được không ạ? Chỉ một bức thôi cũng được.”

Mễ Ly cười gật đầu: “Đương nhiên rồi.”

Các bạn của Tiểu Mặc nghe thế cũng nhao nhao đòi chụp ảnh.

Chụp ảnh với đám nhóc này xong cũng mất hơn 10'

Bữa tiệc này chỉ mời các đối tác làm ăn của ba Kiều chứ không có ai nữa nên tương đối an bình.

Mấy năm trước có Trình Tố Ninh và Trình Tố Tố, 2 mẹ con đó muốn làm như mình giàu lắm nên mới mời rất nhiều người. Người làm kinh doanh, người nẫu, diễn viên, ca sĩ,... người nào mà nổi tiếng đều sẽ mời. Không khác gì nhà giàu mới nổi, đang muốn làm quen để nổi tiếng lây vậy.

Lúc đó ở một nơi khác:

“Tố Tố, cái nhà họ Kiều đó có tổ chức tiệc không?” Trình Tố Ninh gấp gấp hỏi.

Trình Tố Tố hừ lạnh hỏi ngược lại:

“Mẹ nghĩ là không tổ chức sao?”

Sắc mặt của Trình Tổ Ninh trở nên dữ tợn. Trình Tổ Tổ thấy thế cũng an ủi:

“Mẹ đừng lo, bộ phim con đang đóng đây, con đóng vai nữ chính còn con ả Kiều Mễ Ly chỉ đóng vai phụ thôi. Như thế tốt hơn rồi chứ?”

Trình Tổ Ninh nghe thế sắc mặt tốt hơn, cười lớn:

“Hahahaha, không ngờ có ngày con gái mẹ lại cao hơn cô ta một bậc.” Trình Tổ Ninh dừng một chút rồi nói tiếp:

“Tốt lắm con ạ, cứ cố gắng như thế. Nhất định phải đè bẹp cô ta, phải đè bẹp Kiều gia cho mẹ.”

Trình Tổ Tổ giương môi cười lạnh: “Điều đó còn phải đợi mẹ nói nữa sao? Mẹ đừng lo, chờ lúc mẹ ra tù, con cũng đã rất rất nổi tiếng. Bây giờ mẹ ở lại, con về đây.”

Trình Tổ Tổ đi đến BT Kiều gia, thấy căn BT sáng lóa, tiếng cười, tiếng nói chuyện không ngớt, không khỏi tức giận. Nếu như không phải con tiện nhân Kiều Mễ Ly, cô bây giờ vẫn được ở trong ngăn nhà đó, được mọi người kính nể.

KIỀU MỄ LY!!! Cô nhất định không yên ổn đâu!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61

Đến Tết dương lịch, ba đưa cô và Tiểu Mặc sang Mỹ để đón năm mới. Dù gì, ở các nước Châu Á, tết dương lịch chỉ là tết phụ, tết nguyên đán mới là tết chính.

Sau kì nghỉ Tết, ba cùng Tiểu Mặc về nước trước, vì Tiểu Mặc còn phải đi học còn ba phải tiếp tục làm việc. Còn cô tiếp tục ở lại đây. Dù sao lịch quay phim của cô vẫn còn trống đến 5 ngày, ở lại chơi chút nữa.

Mễ Ly rất hào hứng, đây là lần đầu tiên cô sang Mỹ, không biết thân thể này đã đi chưa còn cô thì là lần đầu tiên. May mà tiếng anh của cô rất tốt.

Trong 5 ngày, cô đi khắp nơi, Quảng trường Thời đại, tượng nữ thần tự do, golden bridge,...

Sau khi hết thời gian, cô đành về. Ngồi trên máy bay, cô tranh thủ ngủ, dù sao cũng mất nửa ngày. Người ngồi bên cạnh cô là một người đàn ông. Trong lúc ngủ, cô đã dựa vào vai hắn mà ngủ.

Người đàn ông đó bất ngờ, định đẩy cô ra, khi nhìn kĩ cô là ai. Hắn bỗng ngẩn người, cười một cái rồi để cô tiếp tục dựa vào người hắn.

Kiều Mễ Ly, không ngờ cô cũng có lúc đáng yêu như vậy.

.

.

.

Mễ Ly ngủ rất ngon lành, không hề biết người đàn ông bên cạnh cô không ngủ được chút nào vì khó chịu.

“Cô ngủ ngon quá nhỉ?” Người đàn ông đó nói.

Mễ Ly cười xấu hổ: “À, vâng, làm phiền anh rồi.”

Nghe thấy giọng nói này, Mễ Ly quay lại nhìn anh ta. Là Lộ Vĩ Phong!!

Cô kinh ngạc hỏi: “Anh đến Mỹ có việc gì vậy?”

“Tôi đến đó nghỉ ngơi. Cô có lịch quay phim sao?”

“Không có, tôi đi nghỉ tết với ba và em trai. Nhưng 2 người đó có việc nên về trước, tôi ở lại thêm mấy ngày nữa.” Mễ Ly cười giải thích.

Lộ Vĩ Phong gật đầu...

“Chúng ta sắp hạ cánh, các hành khách hãy thắt dây an toàn.” Tiếng của tiếp viên hàng không vang lên.

.

.

.

Mễ Ly cùng Lộ Vĩ Phong bước ra khỏi sân bay, dù ăn mặc kín đáo nhưng vẫn có một số fan biết được, liền lấy máy chụp ảnh lia lịa.

Mễ Ly cảm thấy lạ, sao ai cũng nhìn mình mà chỉ trỏ vậy? Cô quay đầu lại... Sao Lộ Vĩ Phong lại đi sau lưng cô?

Thấy tài xế nhà mình đã đứng chờ sẵn, cô kéo vali chạy lại, đưa vali cho tài xế rồi ngồi vào xe. Chết tiệt!! Thề nào cũng bị đám phóng viên đăng tin.

Cô mở điện thoại ra, lấy cái ảnh của mình, ba Kiều và Tiểu Mặc để đăng IG, còn kèm theo một dòng chữ: Đi nghỉ lễ ở Mỹ.

Mễ Ly thờ dài, không biết như thế có giúp được gì không nữa. Nghĩ tới hàng loạt fan cuồng của Lộ Vĩ Phong thấy cái ảnh đó, không biết có giết chết cô đi nữa. Mễ Ly khóc thầm

.

.

.

Quả nhiên, 3 tiếng sau, hàng loạt tin tức nói cô với Lộ Vĩ Phong đi nghỉ lễ chung xuất hiện trên các mặt báo, các trang báo điện tử.

Oa oa, chết với mấy cái này mất thôi.

Mễ Ly thờ dài, kiểu gì tiếp theo chị Vương cũng gọi điện trách mắng. Sau đó, chuông điện thoại vang lên, và người gọi chính là Vương Mai.

Chưa đợi Vương Mai nói gì, cô đã gấp gáp giải thích:

“Chị Vương, nghe em nói đã. Em thực sự đi nghỉ với ba và Tiểu Mặc, chứ không có đi với Lộ Vĩ Phong hay ai hết.”

“Bây giờ em không cần phải phải thích với Doãn tổng ấy.” Vương Mai tức giận. “Bây giờ chuẩn bị có người đến đón em đây.”

.

.

.

“Cô giải thích đi. Tại sao lại đi nghỉ mát với Lộ Vĩ Phong?” Doãn Thiên Hạo ngồi trên ghế, chiếc cà vạt bị tháo lỏng và chiếc áo sơ mi không cài nút trên tôn lên vẻ điển trai của hắn.

Nhưng bây giờ Mễ Ly không có tâm trạng ở thượng thừa, cô cúi đầu, đáng thương nói:

“Doãn tổng, tôi thực sự không có đi nghỉ mát với Lộ Vĩ Phong. Tôi đi nghỉ với ba và Tiểu Mặc nhưng hai người đó có việc nên về trước, còn tôi ở lại chơi thêm mấy ngày nữa mà.”

Sự tức giận của Doãn Thiên Hạo không hề được giảm được chút nào, quát:

“Cô nói thế thì ai tin? Cho dù đó là sự thật thì cũng không ai tin được. Số fan của Lộ Vĩ Phong gấp mấy lần số fan của cô chứ? Cô vào nghề chưa được một năm, Lộ Vĩ Phong đã vào nghề được hơn 5 năm, rất được lòng fan.”

Mễ Ly chưa bao giờ thấy Doãn Thiên Hạo đáng sợ như vậy, nuốt nước miếng nói:

“Vậy tại sao anh chỉ trách một mình tôi chứ? Lúc đó tôi đi trước, anh ta đi sau, có nghĩa là anh ta đi theo tôi. Mà tôi thì làm gì có mắt sau gáy mà quan sát phía sau xem có ai đi theo tôi không chứ?”

Doãn Thiên Hạo còn chưa nói gì, thư ký đã chạy vào nói:

“Giám đốc, Lộ Vĩ Phong đang tổ chức họp báo về chuyện này. Đang phát trực tiếp trên TV. Kênh Talk with star.”

Doãn Thiên Hạo nghe thế vội mở TV lên. Mễ Ly thì há hốc, cái chuyện như thế này mà cũng cần họp báo sao? Giới showbiz này khắc nghiệt quá đi...

Lộ Vĩ Phong cũng nói là do hấn đi theo phía sau cô chứ không có ý gì hết, và bọn họ cũng chỉ tình cờ ngồi chung máy bay thôi.

Doãn Thiên Hạo xoa đầu, phẩy phẩy tay:

“Cô về được rồi.”

Mễ Ly nghe thế, không hề do dự mà chạy ra khỏi phòng của Doãn Thiên Hạo.

Lúc đứng chờ thang máy, cô nghe có mấy cô gái bàn tán:

“Tôi cũng không hiểu tại sao Lộ Vĩ Phong lại muốn bảo vệ cô ta đến nỗi hợp báo.”

“Tôi cũng thế. Cô nói xem, chị Nhã của chúng ta đẹp như thế này mà Lộ Vĩ Phong không để ý, tại sao lại để ý đến cái con Kiều Mễ Ly đó chứ? Cả Doãn tổng nữa, lúc nào cũng bên cạnh cô ta. Chúng ta đều là nhân viên của DOãn tổng, thế mà hấn chỉ bên mỗi Kiều Mễ Ly.”

Trong 3 người đó, cô chỉ biết người ở giữa tên là Trương Nhã, diễn viên mới nổi gần đây. Nhưng nổi cũng chỉ là do scandal chứ không phải diễn xuất.

Cô khinh thường đi lại chỗ bọn họ, cao ngạo nói:

“Nếu muốn được như tôi, mấy người hãy học lại cách diễn xuất của mình đi đã, đây là công ty diễn xuất chứ không phải là công ty chuyên tạo dựng scandal cướp giật chồng, đánh đập đồng nghiệp để gây dựng sự nổi tiếng.”

Trương Nhã đang gân cổ để cài lại, đột nhiên đáng thương nói:

“Mễ Ly, chị biết em mới vào nghề mà nổi tiếng hơn chị, chị diễn xuất, xuất thân cũng không bằng em nhưng tại sao em lại nhục mạ chị như vậy?”

Mễ Ly liền cảm thấy sai sai, trong mắt kính của cô gái đi với Trương Nhã, có hiện lên một đám phồng viên. Mễ Ly cười lạnh, muốn dùng cơ hội này để hạ bệ tôi à? Đừng có mơ, cô nói lớn hơn:

“Chị Trương, tôi nói có câu nào nhục mạ chị sao? Tôi đây chỉ đang nói sự thật thôi, thế chuyện chị cặp với người đàn ông bằng tuổi bố mình, rồi ảnh chụp 2 người cùng vào khách sạn cũng là giả sao? Tôi còn chưa kiện vì tội xúc phạm nhân phẩm của tôi đâu đấy.”

Sau đó, cô ghé sát tai của Trương Nhã, chầm biếm nói:

“Diễn xuất của chị tệ quá đấy, nhìn cái biết ngay là giả rồi.” Nói xong câu đó, cô mở cửa thang máy rồi bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62

Mễ Ly bực bội trở về nhà, cô lôi một đồng snack khoai tây, snack rong biển, snack rong biển cùng mấy chai cola ăn uống cho đỡ tức.

Cô mở điện thoại ra, vào các trang báo nổi tiếng, tất cả đều có tin của Lộ Vĩ Phong mở hợp báo, cô xem bình luận:

“Đấy, tôi nói rồi mà, nam thần chỉ có fan chúng ta thôi. Làm sao có tình cảm với người khác chứ.

Thật ra... tôi là fan couple... Nghe cái này cũng tiếc ghê.

....”

Mễ Ly bĩu môi, cái gì mà fan couple chứ. Cô tắt trang đó, mở phim xem. Xem cái bộ phim này mà tội nữ phụ quá trời, tuy là công chúa nhưng từ nhỏ chưa gặp bất trắc gì lớn nên rất đơn thuần, yêu nam chính từ nhỏ tới lớn, lại bị nam chính lợi dụng. Cuối cùng chết thảm. Aizzz, thấy tội nghiệp cho nữ phụ ghê cơ.

.

.

.

Sáng hôm sau, Mễ Ly đến đoàn làm phim, cô vừa bước vào, không khí có chút trầm lắng. Chỉ có đạo diễn Hứa là chạy lại đón cô:

“Mề Ly, cô đến rồi, ngồi xuống trang điểm rồi chuẩn bị diễn đi.”

Mặt Mề Ly giãn ra một chút, lúc ngồi xuống để trang điểm, cô có nghe mấy nhân viên trang điểm cùng các diễn viên quần chúng nói xấu cô. Mề Ly cười, nhìn bọn họ nói:

“Sao? Có chuyện gì? Muốn nói gì với tôi hả? Nếu có gì muốn nói thì lại thẳng mặt tôi mà nói. Việc gì phải nói sau lưng như vậy? Không biết nhục hả? Mấy người đứng là chỉ được cái miệng. Sao? Tôi đang ở đây, có ai muốn nói gì thì nói tiếp đi. Nhưng tôi cảnh cáo mấy người, nói xấu thì nên có bằng chứng, nhưng mà nếu mấy người kể chuyện bịa cũng không sao. Nhưng có ngon thì đứng trước mặt tôi mà nói. Nếu các người không dám, các người vĩnh viễn, vĩnh viễn chỉ là những thứ cặn bã mãi mãi không vươn lên được trước tôi thôi.” Mề Ly quát. Bây giờ cô cũng không muốn sống theo cái kiểu người khác thích nữa, cứ sống theo cách của mình là tốt nhất.

Mấy người đó nghe thế im bặt, cuối gầm mặt. Đạo diễn Hứa hoảng sợ quát mấy người đó:

“Còn không xin lỗi cô Kiều đi.”

Mề Ly làm giấy hiệu dừng, nói:

“Thôi khỏi, đạo diễn Hứa, dù sao mấy việc đó cũng không có gì to lớn, chỉ là đúng lúc tôi bức mình nên mới thế thôi. Châm ngôn của tôi là Chó cắn mình mình không nên cắn lại nó, như thế rất bản.”

Nói xong, cô tiếp tục trang điểm.

Đạo diễn Hứa lôi đám người đó ra một góc:

“Mấy người nên biết thân biết phận đi, người ta là người mà mấy người có thể đụng vào sao? Nếu cô ấy tức giận, mấy cô đừng hòng mà xuất hiện trong một bộ phim nào nữa.” Nói xong tức giận bỏ đi.

Nhìn ánh mắt căm phẫn của mấy người vừa bị mắng, Trình Tố Tố cười lạnh. Kiều Mề Ly, cái tính tiểu thư con nhà giàu của cô vẫn không thể thay đổi được. Như thế càng bất lợi cho cô thôi..

.

.

.

Phân cảnh này cũng chưa đến đất diễn của Mề Ly nhưng mấy ngày sắp tới cô sẽ tham gia show thực tế “7 ngày ở cùng siêu sao” nên sẽ bận nên phải quay trước mấy cảnh rồi sau này ghép sau.

Mề Ly đọc kịch bản, mấy cái cảnh này sẽ có cảnh cô mặc cái váy ngắn ngắn cũn cỡn, trang điểm đậm, nhảy nhót cùng nhiều người đàn ông trong quán bar.

Quả thực khi đóng cái này cô cũng rất ngại, tuy thân thể này không ít lần mặc áo quần như vậy nhưng cô là lần đầu tiên, đã thế còn phải thân mật với rất nhiều đàn ông nữa, nhưng thôi kệ, phải hết mình với vai diễn chứ!!

Quay thêm mấy cảnh nữa, Mề Ly về nhà, bình thường cô sẽ ở lại nhưng bây giờ đang lười, rồi còn phải về sắp xếp hành lý để ngày kia đi quay nữa.

Cái chương trình 7 ngày sống với thần tượng cũng rất thú vị. Trong một các fan may mắn sẽ được sống chung với thần tượng của mình trong vòng 7 ngày. Sẽ cùng thần tượng ăn, ngủ, đi mua sắm, nói chung sẽ làm tất cả các hoạt động mà người nhà làm với nhau. Cô cũng rất háo hức, không người người nhà trong vòng 7 của mình sẽ như thế nào.

Cô phải chuẩn bị khá nhiều áo quần nhưng một cái vali là đủ rồi. Hình như cô sẽ đến sống ở một căn nhà 3 mẹ con, người chồng đi công tác không về. Cả nhà đều là người Hàn chuyển đến đây ở được khoảng 5 năm rồi.

Cô rất muốn ăn kim chi do người Hàn làm rất cao hứng chờ đợi.

.

.

.

“Em nghe chị nói này, tuy người trong đoàn phim sẽ không đi theo em vào tận trong nhà nhưng tất cả các phòng trong nhà đều có camera nên em không được làm gì xấu mặt bản thân nghe chưa? Còn nữa, phải giúp đỡ họ nấu ăn, dọn dẹp nhà cửa. Chắc, không biết đại tiểu thư như em có biết làm không nữa.” Vương Mai nhắc nhở.

“Chị đừng lo, mấy việc đó bình thường thôi mà.” Mề Ly thanh thản nói, mấy việc đó đối với cô dễ như trở bàn tay, dù gì trước khi xuyên vào đây thì cô

ngày nào cũng làm mấy việc này.

“Nói gì thì nói chị vẫn không quan tâm được, nếu em làm không được thì cũng phải giúp họ nhé.” Vương Mai không yên tâm nói.

“Vâng, chị đừng lo. Đến nơi rồi, bắt đầu từ chỗ này em sẽ vào một mình phải không?”

“Ừ, mau vào đi, đừng để họ chờ.”

Mễ Ly bước xuống xe, gió lạnh lùa vào làm cô rùng mình, tài xế đưa vali cho cô rồi nhanh chóng vào xe.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63

Mễ Ly kéo vali đi một mình, quay phim cũng không đi theo cô. May mắn là căn nhà này rất dễ tìm.

Trước cửa nhà có gắn máy quay, cô nháy mắt một cái rồi sửa sang xem mình còn cái gì sai sót nữa không.

Bên trong ngôi nhà:

“2 đứa mau dọn dẹp cho nhanh đi, Người ta đến rồi kìa.” Bà Hàn nhắc nhở.

“Dạ ~” 2 cô con gái lười biếng lên tiếng.

Bà Hàn ra mở cửa, Mễ Ly vội vàng cúi đầu chào.

Bà Hàn vội nói:

“Mau mau vào nhà, ở ngoài chắc cháu lạnh lắm đúng không? Nghe Linh, Nghe Lam, hai đứa đâu rồi?”

Nghe Linh và Nghe Lam vội chạy ra, thấy Mễ Ly, Nghe Lam hét lên:

“Chị Mễ Ly!!!! Chị Mễ Ly!!! Thật sự là Kiều Mễ Ly!!!”

Sau đó chạy ra phía sau Mễ Ly, tươi cười:

“Chị cứ vào nhà đi, để em mang vali vào cho.”

Mễ Ly cũng không từ chối, nhẹ nhàng nói: “Cảm ơn em.”

Nghe Lam cười hí hí.

Khác với Nghe Lam, Nghe Linh có vẻ yên tĩnh hơn nhiều.

Mễ Ly ở phòng của Nghe Lam, sau khi đã sắp xếp đồ đạc xong, Mễ Ly ra ngoài phòng khách. Cô giới thiệu trước:

“Cháu là Kiều Mễ Ly, 22 tuổi, sắp bước sang tuổi 23. Hiện đang thuộc quyền quản lý của KL.”

Bà Hàn cười nói:

“Cứ gọi bác là bác Hàn. Đây là con gái lớn Nghe Linh, 19 tuổi. Con gái út Nghe Lam, 16 tuổi.”

“Chào bác Hàn, Nghe Lam, Nghe Linh.”

Nghe Lam sung sướng nói:

“May mắn thật đấy, người đến nhà chúng ta là chị Mễ Ly. Chị Mễ Ly, nếu không phiền chị có thể chụp hình chung với em và kí cho em được không ạ?”

nhìn ánh mắt đó Mễ Ly không nỡ từ chối, cô gật đầu.

Nghe Lam cùng Nghe Linh chụp hình chung với Mễ Ly, sau đó Mễ Ly nhắc nhở:

“Sau khi tập này phát sóng mới có thể đăng hình lên nhé. Bây giờ có gì cần làm không ạ? Bác Hàn, nhà mình có hay làm kim chi không?”

“Có chứ, con muốn làm không? Bây giờ dù gì mấy đứa cũng đang rảnh mà? Đúng chứ?”

Nghê Linh gật đầu: ‘Cũng được.’”

‘Đương nhiên là phải làm, làm kim chi với Kiều Mỹ Ly, còn điều gì tuyệt vời hơn nữa chứ?’ Nghê Lam hào hứng.

.

.

.

Sau khi làm xong kim chi cũng đã mất cả buổi chiều. Bây giờ phải ủ kim chi mấy ngày nữa mới ăn nhưng vì trong nhà vẫn còn kim chi nên bà Hàn sẽ làm món lẩu kim chi.

.

.

.

Lúc đó, ở đoàn làm phim:

“Cố Long, tập đoàn Tm đã quyết định đầu tư cho chúng ta, với cái tình thế như thế này, chẳng mấy chốc công ty ta sẽ lớn mạnh.” Hạ Hà do Trình Tố Tố thủ vai cười đến nỗi khóc.

Cố Long ôm chặt Hạ Hà:

“Tiểu Hà, cảm ơn em, nếu như không nhờ em thì anh sẽ không làm gì được cả. Em chính là may mắn của anh. Chờ đến ngày kia khi chúng ta đến đó kí hợp đồng, chúng ta sẽ đi đăng kí kết hôn nhé!” Cố Long bây giờ rất vui mừng, Tiểu Hà đúng là chòm sao may mắn, sau khi ở với Tiểu Hà, công việc của anh đều rất thuận tiện.

“Bây giờ em đi nấu bữa tối, anh ở đây chờ nhé.”

“Ừ.”

Sau khi Hạ Hà rời khỏi, Cố Long lại nhớ đến Đường Như. Bây giờ anh đã ở trong một căn hộ tốt hơn, không còn ở khu ổ chuột nữa, còn Như Như không biết sao rồi. Dù gì tình cảm mười mấy năm ở bên nhau sẽ hơn mấy tháng.

Sau khi làm đồ ăn xong Hạ Hà vào phòng gọi Cố Long ra ăn, thấy anh đang trầm tư suy nghĩ, ánh mắt có chút buồn, cô biết được anh đang nhớ đến mối tình đầu, Hạ Hà buồn bã nhưng rất nhanh được che giấu bằng sự vui vẻ, cô bước vào phòng, cười:

“Em làm cơm xong rồi, anh ra ăn đi.”

Cố Long lấy lại tinh thần gật đầu.

“Good. Tốt lắm. Đây là cảnh quay cuối cùng của ngày hôm nay. Bây giờ mọi người thu dọn đồ rồi về nhé, ngày kia chúng ta sẽ tiếp tục quay.”

Trình Tố Tố mấy bữa nay cảm thấy rất vui vẻ vì không gặp Mỹ Ly, cảm thấy mình là người nổi bật nhất trong đám người này!

Cô được xe chuyên dụng của công ty đưa đón nên cũng an tâm, còn có quản lý đi theo nên cũng không sao.

Trình Tố Tố mở cửa phòng, bật điện, vắt cái túi xách một bên rồi ngồi phịch xuống. Mấy ngày nay toàn ăn đồ ăn nhanh, bây giờ bỗng nhiên muốn ăn đồ của thím Âu làm..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64

Sau khi xong bữa tối, Mỹ Ly giúp đỡ mọi người dọn dẹp, bà Hàn lấy trái cây ra nói với Mỹ Ly:

“Con đi tắm đi rồi ra ăn hoa quả.”

“Vâng, con biết rồi mẹ.”

Mễ Ly lấy đồ vào nhà tắm... Trời đất, trong nhà tắm mà cũng có camera à? Thôi kệ, bây giờ cô chỉ tẩy trang, lát nữa tắm rồi che camera lại cũng được.

Mễ Ly buộc cao tóc rồi từ từ rửa mặt, cô lấy dung dịch tẩy trang ra rồi xoa đều mặt.

Sau khi tẩy trang xong cô nói:

“Này, sao trong nhà tắm nhà cũng có camera chứ, mấy người đứng thật là...” Nói xong, cô lấy một cái khăn che camera lại.

Tắm xong, cô lấy cái khăn tắm ra, nói:

“Tắm chừng 5 - 10' là được rồi, đừng tắm quá lâu, không có lợi đâu.”

Sau đó cô ra ngoài đã thấy có đĩa trái cây ở đó, có táo, có nho, có cả dâu tây. Đó là 3 loại quả cô thích nhất!

Nghê Lam cười nịnh nọt:

“Em rất hâm mộ chị nên đã tìm hiểu xem chị thích món gì đấy.”

A ~~~ Cô vẫn luôn muốn có một đứa em gái, tuy Tiểu Mặc cũng tình cảm nhưng cô vẫn muốn có một đứa em gái hơn. May mắn có bây giờ có đến 2 đứa con gái.

Nghê Linh đưa nĩa cho Mễ Ly, cười:

“Chị ăn đi.”

Mễ Ly gật đầu, cô muốn ăn dâu tây trước!

Nghê Lam mở TV, nói:

“Chị Mễ Ly, hôm nay phim có chiếu cảnh chị bị xử tử đấy.”

Mễ Ly nghe thế rất bất ngờ, cái cảnh cô bị xử tử là sắp cuối, thế là còn 3 tập nữa là hết phim sao?

Thế là cả nhà ngồi xem phim đến lúc đi ngủ luôn.

Mễ Ly nằm xuống giường. Hôm nay cô đã vận động hơi nhiều nên vừa nằm xuống đã ngủ...

.
. .

Trình Tố Tố đến nhà tù thăm Trình Tố Ninh, Trình Tố Ninh thông báo cho cô một tin:

“Vi có đạo đức và hành động tốt nên mẹ sẽ được rút lại 6 tháng ở tù. Tuy không nhiều nhưng được chừng nào hay chừng ấy.”

Trình Tố Tố nghe thế cũng không vui mừng, tặc lưỡi nói:

“Có 6 tháng mà mẹ cũng vui như thế à? Với lại lúc ra mẹ sẽ ở đâu? Lấy cái gì mà ăn? Hiện con chỉ đang ở chung cư của công ty nên không cho ai vào, kể cả người thân. Mà mẹ có dám chắc là cái nhà họ Kiều đó sẽ không truy cứu mẹ không?”

Trình Tố Ninh nghe thế sắc mặt đen sì, có chút tức giận nói:

“Con làm như mẹ thiếu đàn ông vậy? Không có Kiều Tôn thì còn có người khác.”

“Thế mẹ định cho cả thế giới cười vào mặt con vì có người mẹ làm tình nhân của người đã có vợ à? Thôi, con còn có lịch quay, con đi đây.” Nói xong tức tốc đi ra khỏi nhà tù.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

Cho ta xin phép được cắt cái phần viết về Chương trình 7 ngày với người nổi tiếng, tại ta nghĩ mãi mà k ra ý tưởng nào @@

Sau khi kết thúc lịch quay Mễ Ly về nhà, liền nhận được điện thoại của dì Tô (mẹ Nhã Cẩm)

“Alo. Dì Tô, có chuyện gì không ạ?”

Dì Tô vừa nói ra câu đó, sắc mặt Mễ Ly tái nhợt, tắt điện thoại, lấy chìa khóa xe rồi chạy đến nhà Nhã Cẩm.

Cô vừa vào nhà Nhã Cẩm đã cảm nhận được không khí trầm mặc bao trùm, dì Tô thấy Mễ Ly nước mắt như mưa, nói:

“Con bé đang ở trên phòng, Mễ Ly, nhờ con lên đó hỏi con bé cho rõ ràng chứ nó không chịu nghe ai hết. Ta là mẹ của nó mà nó cũng không chịu, bây giờ chỉ còn cách là nhờ con thôi.”

“Dì đừng lo, con sẽ cố gắng.”

Mễ Ly đi lên tầng, gõ cửa phòng của Nhã Cẩm, Nhã Cẩm đã hết:

“Mọi người đi đi, tôi không muốn nghe gì hết.”

Mễ Ly thở dài, nói:

“Nhã Cẩm, là tớ đây, cậu mở cửa đi.

“Mễ Ly, cậu về đi, bây giờ tớ không muốn gặp ai hết.” Giọng của Nhã Cẩm khàn khàn.

“Nhã Cẩm, tớ biết bây giờ cậu đang rất khó xử nhưng cậu vẫn phải nghĩ cho đứa bé trong bụng chứ. Tuy tớ không biết đứa bé trong bụng cậu là ai nhưng cậu vẫn phải nghĩ cho cơ thể cậu và sự phát triển của đứa bé chứ.” Mễ Ly nói xong thở dài, đi xuống tầng. Cô cũng đang rất băn khoăn, đứa bé là của ai chứ? Hi vọng là của một người đang hoàng tử tể chứ không phải là một tên trai bao hay giang hồ gì. Tô Nhã Cẩm!! Cậu đã gây ra đại họa rồi đấy!!!!

Cô vừa bước vào phòng khách đã thấy có một người đàn ông quý ở đó, còn bác Tô thì quát:

“Mày nghĩ mày làm con gái tao có bầu thì xong sao?”

Mễ Ly cả kinh, đây là ba của đứa bé trong bụng Nhã Cẩm? Mà khoan đã, gương mặt này... Đông Phương Kỳ!!!!

Trời đất! Có đánh chết cô cũng không ngờ là Đông Phương Kỳ. Không thể nào, chắc chắn là có hiểu nhầm gì đó.

Đông Phương Kỳ nhìn vào mắt bác Tô, kiên định nói:

“Cháu muốn cưới cô ấy. Xin bác hãy cho đứa bé mà đồng ý.”

Nhắc đến đứa bé, bác Tô khựng lại, không nói nên lời.

Đúng lúc đó, có một giọng nói vang lên:

“Ba mẹ, Mễ Ly, con cần nói chuyện riêng với Đông Phương Kỳ.” Sau đó lạnh lùng nhìn Đông Phương Kỳ, nói:

“Đi theo tôi.”

Đông Phương Kỳ vội đứng dậy đi theo, lúc thấy Mễ Ly cũng rất kinh ngạc nhưng cũng vẫn đi theo Nhã Cẩm.

Mễ Ly đến bây giờ vẫn không hết kinh ngạc, thế có nghĩa là đây là sự thật.

Ôi thần linh ơi, sao lại có sự trở trêu này chứ?

Dì Tô nói:

“Mễ Ly, nhờ con vào nói với đầu bếp hãy làm mấy món mà Cẩm nhi thích.”

Mễ Ly hoàn hồn, đi vào nhà bếp, sau khi dọn xong xuôi, cô xin phép ra về trước.

Vừa mới đi quay về, lại còn có chuyện này, đúng là một chết cô mà. Cô gửi tin nhắn cho Nhã Cẩm bảo nếu có chuyện gì thì nhớ gọi cô.

Sau khi về nhà, thím Âu nhận áo khoác từ Mễ Ly cười hỏi:

“Tiểu thư có muốn ăn gì không ạ?”

“Thím làm cái gì đó đơn giản thôi, tôi lên tắm với thay áo quần rồi sẽ xuống.” Mễ Ly một mồm nói.

“Vâng.”

Cô vừa tắm xong đã nhận được tin nhắn của Nhã Cẩm hẹn ngày mai đi ăn.

Mễ Ly đoán chắc là việc đã giải quyết ổn thỏa.

Cô mà Đông Phương Kỳ sẽ giải nghệ hay tiếp tục làm nghệ sĩ nhỉ? Thôi, đó là việc của họ, việc của cô bây giờ là phải lấp trống cái bụng đói này đã.

.

.

.

Một lát sau Tiểu Mặc đang rảnh, cô cũng không bận gì nên đi xem phim. Có một bộ phim kinh dị rất hay, mới ra rạp, cô còn nghe nói nếu xem phim kinh dị thì trung bình sẽ tiêu tán được 50 calo trong người.

Tiểu Mặc nghe thế cũng hứng thú, đến lúc mua vé có rất nhiều người nhận ra cô, còn có người hâm mộ muốn xem phim chung cùng thần tượng nên đã mua vé giống cô. Thế là phòng chiếu phim kinh dị vốn ít người đã không còn một chỗ trống.

Lúc xem phim cứ đến đoạn Annabell xuất hiện cô lại lấy tay che mắt, chỉ để hở một tí để xem, cả phòng hét như điên. Mễ Ly khóc trong lòng, lần sau cô không dám xem phim mà có búp bê nữa...

Chắc mí nàng cũng bất ngờ khi có tình tiết này đúng không? Tại ta nghĩ đã đến lúc nên kết thúc truyện để bắt đầu một bộ khác nên muốn rút gọn tình tiết.

Còn về phần nam? thì ta đã có quyết định:

Trình Tô Tô - Lộ Vi Phong

Còn với Mễ Ly thì chờ đến đoạn kết nhé :))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Sau khi xem phim xong Mễ Ly cùng Tiểu Mặc trở về nhà, cô vẫn chưa hết ám ảnh với bộ phim ma.

Nhưng không hiểu vì sao tối đó Mễ Ly lại ngủ rất ngon. Cô nằm mơ thấy cuộc sống hôn nhân sau này của Nhã Cẩm rất hạnh phúc, Đông Phương Kỳ đối xử với Nhã Cẩm và con cũng rất tốt...

Sáng ngày hôm sau có lịch quay nên Mễ Ly phải dậy sớm để đi đến trường quay.

Ngồi trên xe chuyên dụng, Vương Mai nhìn lịch trình nói:

“Quay phim cả ngày. Buổi tối đến tham gia buổi tiệc của công ty B, ở đó có rất nhiều nghệ sĩ nổi tiếng, còn ngày mai chỉ quay phim buổi sáng, buổi trưa đến tham gia chương trình Người nổi tiếng vào bếp, buổi chiều trống, buổi tối lại đến tham gia sự kiện.”

Mễ Ly gật đầu ra vẻ hiểu rồi, sau đó Vương Mai nói tiếp:

“Tuy còn 20 ngày nữa mới đến sinh nhật em nhưng các fanpage của em đã lên kế hoạch để tổ chức cho em. Có lẽ họ biết buổi tối nhà em sẽ tổ chức tiệc để mừng sinh nhật em nên sẽ tổ chức vào buổi trưa. Tuy chỉ là do fanpage tổ chức nhưng chị muốn em đến tham gia để gây ấn tượng tốt với các fan.”

“Chị đừng lo, đương nhiên là em sẽ đi, đến lúc đó mình đi xe riêng cũng được, chứ đi xe chuyên dụng dễ bị nhận ra lắm.”

“Ừ, cứ thế đi.”

Mễ Ly bỗng ngẩn ra, sinh nhật, ngày 27/2. Vậy là sắp kỷ niệm một năm cô đến đây rồi.

Cô nở nụ cười nhẹ, nhanh thật đấy...

Vương Mai thấy Mễ Ly ngẩn người cũng không nghĩ gì nhiều, chắc tại đang suy nghĩ cái gì đó.

Đạo này danh tiếng của Mễ Ly ngày một tăng nên các lời mời quay quảng cáo, quay phim, tham gia sự kiện càng nhiều hơn. Người làm quản lý như cô còn thấy mệt nữa là người đóng vai chính như Mễ Ly.

Đến phim trường thì mọi người đang tập diễn nên lúc Mễ Ly vào nên cũng không có ai để ý lắm.

Thấy Trình Tổ Tổ cười đùa rất vui vẻ với Hứa Thiên Trạch và cả những diễn viên khác của đoàn phim. Trong đó có mấy cô gái bữa đó nói xấu cô nữa, thấy cô đến, liền thân thiết ôm tay Trình Tổ Tổ:

“Chị Tổ Tổ thật tốt, tuy từ nhỏ lớn lên từ giàu có nhưng không hề kiêu ngạo mà rất hòa đồng, ai như người ta, hờ tì là mắng chửi người khác.”

Mễ Ly chặc lưỡi, hỏi trợ lý trang điểm:

“Này, cô có nghe con gì sửa mái như thế không? Khó chịu chết mất. Chso đại hay sao mà mỗi lần đến đây lại nghe tiếng sửa.”

Trợ lý này là trợ lý riêng của Mễ Ly, cũng khá hiểu tính của cô nên cười đáp lại:

“Chị nói đúng đấy, lúc này đến giờ em chứ nghe tiếng chó sủa, chắc bị đại chị ạ, chị nhớ tránh xa ra đấy.”

Mễ Ly mỉm cười, không thêm đề ý rằng sắc mặt của cô gái ấy đã tối sầm.

Đạo diễn Hứa tập trung mọi người lại, đến cảnh quay tiếp theo. Cảnh này là cảnh của Mễ Ly và Hứa Thiên Trạch.

Cổ Long đến một buổi tiệc cho các thương nhân, lúc này đã 3 năm trôi qua, trên mặt Cổ Long càng có vẻ là một người nghiêm nghị, thành đạt, bộ lễ phục mà anh mặc cũng rất đắt tiền.

Đột nhiên có tiếng vỗ, tất cả mọi người đều nhìn một người phục vụ đang hốt hoảng nhặt mảnh vỡ lên nhưng không cẩn thận làm đứt tay. Lập tức có người quản lý chạy lại, cúi đầu xin lỗi, rồi quát mắng cô gái đó vài câu.

Cổ Long cảm thấy người đó rất quen, cô ta nhặt xong mảnh vỡ liền đứng dậy, đi vào trong phòng bếp.

Tuy cô ta cúi gằm đầu nhưng Cổ Long vẫn biết được đó là ai. Anh định chạy đi thì Hạ Hà níu tay lại hỏi:

“Anh à, có chuyện gì thế?”

“Anh nhìn thấy người quen, em ở đây chờ anh một lát.”

Hạ Hà còn chưa kịp nói cái gì thì Cổ Long đã đi vào nhà bếp.

Quản lý thấy Cổ Long vội quý đầu chào, nở nụ cười chuyên nghiệp hỏi:

“Không biết ngài vào đây là có chuyện gì?”

“Cô gái lúc này làm bê ly ở đại sảnh bây giờ đâu rồi?”

Quản lý lập tức trả lời câu hỏi của Cổ Long:

“Cô ta luôn không chú tâm khi làm việc, lúc này còn làm bê ly ở đây nên tôi đã đuổi việc rồi.”

Giọng của Cổ Long có chút mất kiên nhẫn:

“Lúc này cô ấy đi ra từ đường nào?”

Quản lý chỉ vào cánh cửa phụ của nhà bếp.

Cổ Long lập tức đuổi theo.

Đi được một lát, anh ta đã thấy bóng lưng của cô, anh kêu:

“Như Như.”

Đường Như nghe có người gọi tên mình quay đầu lại, thấy là Cố Long liền chạy đi.

Nhưng cô là phụ nữ sức chạy làm sao bằng đàn ông được?

Cố Long nắm tay Đường Như quá mạnh khiến cô kêu lên.

Cố Long mới để ý vết thương do bị đứt tay lúc nãy của cô chưa được băng bó, anh liền đưa cô đến một bệnh viện nhỏ ở gần đó.

Sau đó 2 người ra một quán cà phê để nói chuyện.

“Mấy năm qua em ở đâu?” Cố Long hỏi.

Đường Như cười nhẹ nói:

“Lúc chia tay anh được 5 tháng thì ông già đó phá sản, bọn đòi nợ đến ép trả nợ, nếu lúc đó không phải em chạy kịp thì đã chết lâu rồi.”

Cố Long nghe thế thương xót nhìn Đường Như, mở miệng trách mắng:

“Sao lúc đó em không đến tìm anh?” Tuy là trách mắng nhưng ai cũng có thể nghe ra là đang lo lắng.

Đường Như nở nụ cười chế giễu:

“Em còn mặt mũi nào mà gặp anh nữa chứ? Hơn nữa, em còn nghe nói anh đã có vợ...”

Cố Long nghe thế chợt im lặng, anh suy nghĩ một lát rồi nói:

“Bây giờ em sống ở đâu? Hay là về nhà anh đi! Nhà anh rất rộng rãi.”

Đường Như nghe thế mừng thầm trong lòng, cuối cùng cũng hỏi câu này, nhưng cô vẫn làm bộ dạng lưỡng lự:

“Nhưng em sợ vợ anh sẽ bất tiện...”

Cố Long nghe thế lắc đầu cười ha hả:

“Đừng lo, cô ấy rất rộng lượng. Đi nào, chúng ta về nhà.”

.

.

.

Đường Như kinh ngạc, đây là khu nhà giàu mà, không ngờ bây giờ Cố Long phát tài như thế. Biết thế lúc đầu đừng chia tay anh ta cho rồi.

Tài xế mở cửa cho Cố Long, Cố Long nắm tay Đường Như đi vào nhà, người hầu thấy ông chủ dẫn về một người phụ nữ rất xinh đẹp liền cảm thấy nghi ngờ, nhưng phận của họ là tớ, sao dám hỏi chuyện của chủ.

Vừa bước vào phòng khách đã thấy Hạ Hà ở đó ngồi chờ.

Hạ Hà thấy Cố Long về đến nhà, vui mừng cho đến khi thấy cô gái bên cạnh chồng mình.

Cô hỏi:

“Chồng à, anh đi đâu thế? Đây là ai?”

Cố Long nói với người hầu là chuẩn bị phòng cho Đường Như mới trả lời câu hỏi của Hạ Hà:

“Đây là Đường Như, chúng anh cùng nhau lớn lên trong cô nhi viện. Như Như, đây là vợ anh Hạ Hà.”

Đường Như ôm Hạ Hà, cảm động nói:

“Cảm ơn chị đã chăm sóc cho anh ấy thay em.” Sau đó ghé sát tai Hạ Hà nói nhỏ “Chị chăm sóc anh ấy bấy nhiêu năm là đủ rồi, bây giờ chị có thể đi, tôi sẽ chăm sóc anh ấy.”

Sau đó đặc ý nhìn Hạ Hà. Cố Long quan tâm hỏi Đường Như:

“Em đã ăn gì chưa? Để anh đi làm đồ ăn cho em nhé?”

Đường Như gật đầu.

Hạ Hà và Đường Như ngồi vào bàn ăn chờ Cổ Long nấu. Hạ Hà kinh ngạc không thôi, không ngờ chồng mình còn có thể nấu ăn, nhưng mà mấy năm qua không hề nấu cho mình dù chỉ một bữa...

Đường Như khoe khoang với Hạ Hà:

“Chị biết không? Lúc bọn em ra khỏi cô nhi viện, anh ấy ngày nào cũng nấu ăn, làm việc nhà, không hề bắt em làm việc gì cả. Thức ăn anh ấy làm rất ngon, chắc chị ngày nào cũng như em được anh ấy nấu ăn cho nhỉ.”

Hạ Hà vốn là một người phụ hiền lành, không ngờ bây giờ lại bị người tình cũ của chồng đã kích như thế cũng không thể trả lời.

Cổ Long mang đồ ăn ra cho Đường Như, cười:

“Đây, món thịt lợn sốt chua ngọt mà Như Như thích nhất đây. Em mau ăn đi, thiếu thì anh sẽ làm thêm.”

“Cảm ơn anh.”

.
. .
.

Sau khi hoàn thiện cảnh quay, mọi người thu dọn đồ rồi về.

Mễ Ly cũng định về thì bị Trình Tổ Tổ gọi. Mễ Ly cũng cảm thấy bất ngờ nhưng vẫn ở lại.

“Mễ Ly, tôi biết cô rất ghét tôi nhưng dù tôi có ác đến mức nào thì tôi cũng sẽ không hại Tiểu Mặc.”

“Sao tôi phải tin cô.” Mễ Ly cau mày. Trình Tổ Tổ định bày trò gì nữa đây?

“Cô không tin tùy cô nhưng tôi nói như thế là vì hi vọng sau này mẹ tôi ra tù mấy người không tìm để trả thù. Tuy mẹ con tôi làm ra nhiều chuyện sai trái nhưng đều đã nhận báo ứng. Tôi hi vọng cô có thể tha thứ cho chúng tôi. Bây giờ tôi còn có lịch trình, tôi đi trước đây.” nói xong Trình Tổ Tổ liền bỏ đi.

Mễ Ly ngây người, đây là nữ chính Trình Tổ Tổ sao? Xem ra, qua những chuyện xảy ra, ai cũng đã trưởng thành, biết cách suy nghĩ hơn

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Hôm đó, Mễ Ly đến tiệm cà phê đã hẹn Nhã Cầm.

Nhã Cầm ngồi ở một bàn phía sâu trong góc. Mễ Ly đi lại, Nhã Cầm mỉm cười nói:

“Cậu đến rồi. Gọi đồ uống nhé?”

Mễ Ly cười gật đầu. Nhã Cầm gọi người phục vụ, nói:

“Cho chị một cà phê, một nước cam.”

Mễ Ly nhú mày, nói:

“Đang có thai đừng có uống cà phê.” Sau đó quay sang nói với nhân viên: “Cho tôi 2 nước cam.”

Nhân viên nói vâng rồi sau đó rời đi.

Mễ Ly cười:

“Thế bao giờ tổ chức lễ kết hôn?”

Nhã Cầm cười, lấy từ trong túi xách một cái thiệp mời. Mẹ Ly nghi ngờ nhìn, nhận lấy sau đó thốt lên:

“Ngày kia thôi á? Sao gấp vậy? Váy cưới, đồ trang trí,... Thì sao?”

Nhã Cầm cười:

“Cậu nghĩ tớ chờ đến khi nào có người yêu mới may váy cưới à? Tớ may lâu lắm rồi đấy. Còn về địa điểm thì ở thiệp có ghi đấy. Tớ mời cả nhà cậu đấy.”

Mẹ Ly gật đầu. Phục vụ đưa nước ra.

Mẹ Ly vui vẻ nhìn Nhã Cầm nói:

“Đến lúc đó tớ sẽ làm phù dâu cho cậu chứ?”

“Đương nhiên là thế rồi. Cái vị trí này không cho cậu thì cho ai chứ?”

Mẹ Ly mỉm cười.

Lúc ra về, Mẹ Ly nắm tay Nhã Cầm, chân thành nói:

“Nhã Cầm, cậu là bạn thân nhất của tớ. Tớ mong cậu có thể sống cả đời với người cậu yêu. Nếu cậu lấy Đông Phương Kỳ chỉ vì sợ đứa bé sinh ra không có ba thì đừng như thế.”

Nhã Cầm cười, nắm chặt tay Mẹ Ly:

“Cậu đừng lo, tớ sẽ không để cho bản thân mình chịu thiệt đâu.” Sau đó lên xe.

Mẹ Ly thở dài, hy vọng là được như vậy.

Ngay sau đó, trên các mặt báo đều đưa tin Ca sĩ nổi tiếng Đông Phương Kỳ giải nghệ để kết hôn.

Tin tức này chấn động đến mức nhiều fan đã đến tận nhà của Đông Phương Kỳ để xác minh đều có phải là sự thật không.

.
.
.

Lúc tới khách sạn nơi tổ chức tiệc cưới, Mẹ Ly bị một đám phóng viên bu quanh. Chậc, sao lại để cho phóng viên biết chứ? Ngoài phóng viên còn có hàng trăm nghìn fan cuồng của Đông Phương Kỳ. Đa số họ đều nói lời chúc mừng, nhưng chỉ là đa số, có nhiều fan không chấp nhận rằng thần tượng của mình đã kết hôn, bất chấp tất cả để xông vào. May mắn là đã dự kiến điều này sẽ xảy ra nên đã bố trí rất nhiều vệ sĩ.

Mẹ Ly vào phòng trang điểm để thay đồ và trang điểm.

Lúc Mẹ Ly bước vào thì Nhã Cầm vừa mới thay trang phục, chưa trang điểm. Cô cười:

“Nhã Cầm, hôm nay cậu đẹp lắm.”

Mẹ Ly quan sát cái váy, cái váy này thật sự rất đẹp, nhìn qua thì sẽ không thấy nhưng nhìn kĩ lại sẽ thấy nó có đính kim cương.

Nhã Cầm cười: “Cậu vào thay đồ đi.” Sau đó ngồi xuống để làm tóc, trang điểm.

Trong phòng, ngoài bọn cô, nhân viên trang điểm còn có di Tô và Đông Phương phu nhân. Cô chào hỏi hai người đó rồi mới vào phòng thay đồ.

Có vẻ như Đông Phương vẫn cảm thấy không thoải mái khi thấy cô. Mà biết sao được chứ? Cô đã từ chối con trai cưng của bà ta cơ mà. Nhưng mà có ai ngờ, bây giờ con dâu của bà ta lại là bạn thân nhất của cô chứ? Không muốn cũng phải gặp mặt.

Ra đến lễ đường, bác Tô nắm tay Nhã Cầm. Cô đi sau 2 người. Phù rể là anh Thiên Vũ.

Mẹ Ly nghe tiếng tách tách liền nhìn qua. Trời đất!!! Phòng viên vẫn được vào đây sao?

Hừ, cứ xem như không có họ vậy.

Sau khi kết thúc toàn bộ Mẹ Ly mới có thời gian rảnh để xem xét bố cục, cách trang trí của bữa tiệc này.

Tuy thời gian có hạn nhưng trang trí rất đẹp mắt. Thiên Vũ đi lại gần cô, nói thầm:

“Này, không phải mẹ anh giới thiệu Kỳ cho em sao? Sao bây giờ lại thành chồng của Nhã Cẩm?”

Mễ Ly nhìn xung quanh, thấy không có ai chú ý đến bọn cô mới nói:

“Sao em biết chứ? Anh biết không, khi biết Đông Phương Kỳ là ba của đứa bé trong bụng Nhã Cẩm, em sốc đến mức đơ người 5' đấy.”

Thiên Vũ tục lười đi chỗ khác. Mễ Ly quan sát vẻ mặt của Đông Phương Kỳ, thấy hắn chăm sóc cho Nhã Cẩm nên cũng yên tâm hơn một chút.

Sau khi lễ cưới hoàn tất, cô phải nhanh chóng về nhà thay đồ vì còn có lịch quay phim.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68

Sau một ngày vất vả, Mễ Ly nằm uòn trên giường, trong lòng nghĩ ngợi đủ thứ. Về cái chuyện của Trình Tố Ninh, tuy Trình Tố Tố đã nói như thế nhưng làm sao cô có thể tha thứ được chứ? Người đàn bà đó đã giết chết mẹ của cô, còn lừa ba cô biết bao nhiêu chuyện, sao cô có thể cho qua dễ dàng như thế được?

Nghĩ đến chuyện này cô vội đứng dậy, chạy xuống tầng. Đúng lúc có một người đang dọn dẹp, cô hỏi:

“Đồ của Trình Tố Ninh đâu rồi?”

“Vi tiểu thư hay giám đốc đều không quan tâm đến chúng nên tất cả đều đang ở nhà kho ạ.”

Cô nói cảm ơn rồi mở cửa sau để vào nhà kho.

Nhà kho luôn được dọn dẹp gọn gàng nên cô không hề khó khăn để tìm đồ của Trình Tố Ninh. Nhưng tại sao cái két sắt lại không có ở đây chứ?

Mễ Ly bực bội đá vào một cái hộp, sau đó cô đau đớn ôm chân.

Cái quái gì vậy chứ?

Cô mở cái hộp đó ra. Đúng như các tình tiết trong phim, đó chính là cái két sắt bí mật của Trình Tố Ninh.

Mễ Ly vội vàng xem xét cái két sắt, nó đúng là phải mở bằng giấy vân tay. Nhưng mà không sao, cô nhất định sẽ có cách để phá cái két sắt này, lấy bằng chứng Trình Tố Ninh đã giết mẹ cô!

Vì là két sắt mini nên cô bẻ rất dễ dàng. Sau khi xác nhận không có ai cô mới bước vào nhà.

Két sắt vân tay sẽ rất khó để bẻ khóa, chỉ có cách là đập bẻ nó.

Cô vội chạy đi tìm cái búa.

Cầm búa trên tay, Mễ Ly có chút sợ hãi. Nếu như cách này không thành công thì sao? Nhưng phải thử thì mới biết được!

Mễ Ly nhắm mắt, giơ tay cao sau đó hạ xuống. Một tiếng Cộp vang lên. Mễ Ly mở mắt ra, nó chỉ mới bị nứt thôi. Nhưng điều đó có nghĩa là nó chắc chắn sẽ bị vỡ.

Mễ Ly dùng sức mạnh hơn nữa.

Cái két sắt vỡ ra, Mễ Ly vội thả cây búa ra, tìm những thứ có thể làm bằng chứng buộc tội Trình Tố Ninh.

Ở đó cũng chỉ có một cuốn sổ, một vài tờ giấy, mấy bức ảnh.

Cô xem từng cái, sắc mặt tái nhợt...

.

.

.

Ở nhà tù:

“Trình Tố Ninh, mời bà đi theo tôi đến phòng thẩm vấn.”

Trình Tố Ninh không biết chuyện gì xảy ra, hỏi:

“Như vậy là như thế nào? Sao lại đến phòng thẩm vấn? Tôi có làm chuyện gì đâu?”

Cảnh sát không trả lời câu hỏi của bà ta, trực tiếp dẫn đi luôn.

Trình Tố Ninh hét:

“Mấy người làm vậy là sao chứ? Tôi phải gọi cho con gái tôi. Buông tôi ra...”

Tròng phòng thẩm vấn:

“Bà Trình, bà có thể giải thích cho tôi xem đây là cái gì?” Người hỏi là một viên cảnh sát nam trung niên họ Trương, gương mặt rất nghiêm túc.

Trình Tố Ninh tỏ ra vẻ mặt chán ghét, cầm những thứ mà ông ta vừa bỏ xuống bàn.

Mới nhìn cái đầu tiên, sắc mặt bà ta đã lộ ra vẻ hốt hoảng nhưng vẫn ra vẻ nói:

“Mấy cái này là gì sao tôi biết được? Mà chẳng phải chỉ là mấy bức ảnh, mấy dòng chữ thôi sao? Có thể mà cũng bắt tôi đến đây? Mấy người rảnh thật.” Bấy giờ trong đầu bà ta vô cùng rối ren, sao cảnh sát lại có thể tìm được những thứ này chứ?

Bà ta đã nhờ Tố Tố giấu đi rồi cơ mà...

Cảnh sát Trương nhếch môi, nói:

“Vô ích thôi, con gái bà đã khai tất cả rồi. Bấy giờ bà có chối tội cũng không có ích gì đâu.”

Trình Tố Ninh hốt hoảng nói:

“Không được, sao con gái tôi có thể biết chuyện tôi thuê người giết Hạ Mỹ Yên được chứ?” Sau đó mới nhận ra mình đã quá lời vội lấy tay che miệng mình.

Cảnh sát Thẩm cười: “Bà Trình, cuộc nói chuyện đó đã được quay phim, ghi âm lại, tuy bà chỉ buột miệng mình nói ra nhưng điều đó cũng chứng tỏ bà đã thuê người giết Hà Mỹ Yên.”

Trình Tố Ninh đứng dậy hét:

“Không có, tôi chỉ nói thế thôi.” Sau đó nghĩ lại cái gì, cười lớn: “Các ông cũng không thể chỉ dựa vào một câu nói của tôi mà buộc tội tôi biết người được. Các người có bằng chứng không?”

Cảnh sát Thẩm cười:

“Nếu không có bằng chứng thì sao chúng tôi có thể buộc tội bà được chứ? Những bức ảnh bà chụp khi theo dõi, những quyển nhật kí hối lỗi, bản hợp đồng bà thuê một người đàn ông họ Lý để cắt phanh xe của Hạ Mỹ Yên. Và quan trọng hơn là chúng tôi đã tìm ra người đàn ông họ Lý kia, ông ta đã thú nhận tất cả rồi. Bấy giờ tôi tuyên bố: Trình Tố Ninh chính thức bị phạt thêm 12 năm tù giam. Nếu bà có gì thắc mắc, chúng tôi sẵn sàng ra tòa!” Nói xong, có 2 cảnh sát nữ kéo bà ta đi nơi khác.

Kiều Tôn, Kiều Mỹ Ly, Kiều Thiên Ý đứng ở ngoài quan sát, đều hả hê cho cái kết của bà ta.

Trong lòng Kiều Tôn đau đớn, người vợ mà ông yêu thương nhất lại bị người đàn bà đó giết, người đàn bà đó chiếm lấy cái danh phụ nhân của vợ mình, lại còn ở trong nhà suốt bao nhiêu năm trời.

Kiều Thiên Ý thấy em trai mình như thế vỗ vỗ vai nó nói:

“Đừng đau buồn nữa, chúng ta mau ra mộ của Tiểu Yên, nói là hung thủ giết nó đã bị bắt, nó có thể yên nghỉ được rồi.”

Cả 3 người đến mộ của Hạ Mỹ Yên, phần mộ được mộ được bố trí riêng biệt, không khi ở đây rất trong lành, nơi này cũng ít người biết tới nên rất yên tĩnh. Đó là lí do ba Kiều chọn nơi này làm mộ cho vợ mình.

Đến trước mộ, ba Kiều không nhìn được mà khóc, từ khi đến đây, cô chưa bao giờ thấy ba khóc cả, lúc nào cũng tưởng người ba này rất mạnh mẽ, không ngờ cũng có lúc yếu đuối như vậy.

Tối đó, Mỹ Ly nằm mơ thấy có một người phụ nữ vô cùng xinh đẹp nói cảm ơn mình...

Sắp đến đoạn cuối rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69

Sáng hôm sau, Mễ Ly bị một tiếng ồn đánh thức. Cô làm vệ sinh cá nhân, thay đồ rồi đi xuống xem sao.

“Mẹ tôi bị bắt rồi, lại ở trong tù thêm 12 năm. Mấy người vừa lòng rồi đúng không? Các người đã ép tôi đến mức này thì đừng trách tôi...”

“Trách cô làm gì? Những chuyện đó là mẹ cô tự chịu lấy. Dựa vào cái gì mà đổ lỗi cho chúng tôi chứ? Trình Tổ Tổ, tuy Trình Tổ Ninh là mẹ cô nhưng bà ta đã giết chết mẹ tôi. Nếu mẹ tôi giết chết mẹ cô thì cô sẽ như thế nào? Để bà ta được sống ngoài pháp luật?” Mễ Ly nói. Cô cứ tưởng Trình Tổ Tổ đã có suy nghĩ trưởng thành hơn...

Trình Tổ Tổ thần thờ, ngồi sụp xuống, nước mắt không ngừng chảy ra.

Mễ Ly thấy thế cũng không nở nói gì thêm. Chỉ thở dài một cái rồi đi vào trong nhà.

Trình Tổ Tổ lấy tay lau nước mắt, sụt sịt mấy cái rồi đứng dậy rồi đi.

Hôm nay mọi người đều ở nhà, Tiểu Mặc bỏ bữa sáng, nằm lì trong phòng, mọi người có khuyên mấy cũng không chịu nghe. Ba cô cũng ở nhà. Điều này rất hiếm, từ khi mẹ cô mất đến nay, ba chưa bao giờ nghỉ việc trừ những ngày nghỉ.

Bác Thiên Ý cũng ở đây. Mễ Ly thở dài, cô có lẽ nên để bọn họ một mình.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, Mễ Ly bắt máy:

“Alo? Chị Vương, có chuyện gì sao?”

“Hôm nay là buổi tiệc đóng máy nên sẽ tổ chức một buổi tiệc buffet. Em có đến được không? Nếu thấy không khỏe thì cứ nói, chị chắc chắn là họ sẽ hiểu thôi.” Vương Mai dịu dàng nói.

“Được, vậy chị nói lời xin lỗi giùm em. Tạm biệt.”

Mễ Ly tắt máy, mệt mỏi nằm xuống giường. Đạo này bận quay phim quá, có lẽ cô nên đi đâu đó để thư giãn một chút.

.
. .
.

Ngày hôm sau, buổi họp báo về chuyện kết hôn của anh hậu Triệu Mỹ Linh được báo chí đưa tin rầm rộ, thậm chí còn được sát sóng trực tiếp trên kênh Star Channel.

Hôn lễ sẽ được tổ chức vào tháng 4, và sau khi kết hôn, Triệu Mỹ Linh cũng sẽ không tham gia vào Showbiz mà sẽ tập trung vào việc nội trợ.

Tuy đã có nổi qua nhưng tin tức này khiến cho nhiều fan không chịu được. Một mực khẳng định là do nhà chồng bắt ép Triệu Mỹ Linh ở nhà.

Mễ Ly thì không quan tâm chuyện này lắm, tuy có đóng chung phim nhưng cũng không nói chuyện với nhau nhiều lắm.

Nhưng nếu sau này cưới thì đương nhiên phải chúc mừng rồi.

Cô nhìn lịch trên bức tường, hôm nay là ngày 12, thế là chỉ còn 16 ngày nữa là đến sinh nhật của cô rồi.

Mà hình như ngày kia Fancub sẽ tổ chức buổi offline mừng sinh nhật của cô. Chị Vương nói lúc đó phải đến để tạo ra bất ngờ cho các fan.

.
.

Trình Tố Tố thẫn thờ nhìn khung cảnh trước mắt. Một bãi biển thật đẹp, nhưng bây giờ là mùa đông, không có một ai thưởng thức khung cảnh này trừ cô...

Nước mắt không ngừng rơi ra. Trình Tố Tố đứng dậy đi về phía biển, cô mệt mỏi lắm rồi. Cách tốt nhất để kết thúc những chuyện này chỉ có chết!

Như thế cũng tốt, nếu cô chết, cô chỉ hi vọng sau này có thể đầu thai vào một gia đình tốt, có đầy đủ ba mẹ, mọi người đều yêu thương cô...

“Tố Tố, Tố Tố!”

Lộ Vi Phong chạy nhanh, kéo Trình Tố Tố lên bờ.

Trình Tố Tố hất tay của Lộ Vi Phong, quát:

“Anh làm cái quái gì vậy? Sao anh lại đưa tôi vào bờ chứ? Mau thả ra, tôi phải chết!!”

Lộ Vi Phong giữ chặt Trình Tố Tố nói:

“Nếu bây giờ, mẹ em sẽ ra sao? Bà ấy sẽ như thế nào nếu biết tin em đã chết chứ? Sao em có thể ích kỷ như vậy? Em không thấy có lỗi sao?”

“Tôi ích kỷ chỗ nào chứ? Bà ấy làm tình nhân sau đó sinh ra tôi, rồi lại giết chết Hạ Mỹ Yên để có thể làm Kiều phu nhân. Vì bà ấy mà tôi mang danh 'Con gái của tình nhân' 'Con gái của giết người' Bà ấy làm như thế mà không cảm thấy có lỗi. Tôi chỉ chết thôi thì có gì có lỗi chứ? Cho dù tôi chết thì có ai quan tâm tôi? Anh mặc kệ tôi đi.” Trình Tố Tố gào thét, nước mắt không ngừng rơi, nhìn thật sự rất đáng thương.

“Sao lại không có ai quan tâm em? Các fan của em, người thân... và cả anh nữa! Tố Tố, chúng ta cùng rời khỏi chỗ này nhé. Đến một nơi không ai biết chúng ta.” Lộ Vi Phong ôm Trình Tố Tố, nói ra những lời trong lòng mình bấy lâu nay.

Trình Tố Tố sững người, nước mắt rơi nhiều hơn, gật nhẹ đầu.

Vài ngày sau, cả giới truyền thông náo loạn khi Ảnh đế Lộ Vi Phong biến mất, chỉ để lại cho người quản lý một tờ giấy nói không cần lo lắng và một bức thư xin lỗi các fan...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Chương 70: Kết cục

Mễ Ly ngắm nhìn mình trong gương với cái chân váy bò và cái áo màu đỏ đơn giản, sửa lại búi tóc rồi chạy xuống xuống nhà. Chị Vương đang ngồi trong phòng khách uống trà.

Thấy Mễ Ly thay đồ xong nói:

“Nếu sẵn sàng rồi thì chúng ta đi thôi.”

“Vâng.” Mễ Ly gật đầu.

Ngồi trong xe, Mễ Ly nhận được một tin nhắn từ Mộ Thế Hàn ‘Anh sẽ có bất ngờ lớn cho em’

Mễ Ly nhú mày nhưng cũng không nghĩ gì nhiều. Cô nghĩ chắc là tổ chức một tiệc sinh nhật lớn hoặc tặng một món quà gì đó vô cùng giá trị thôi.

Lúc xuống xe, chị Vương cản dặn:

“Đừng có gây chú ý quá nhiều, lúc nào chị ra hiệu thì hãy bước lên sân khấu.”

“Chị đừng lo, chuyện này thì dễ với em thôi.” Mễ Ly cười tự tin.

“Được rồi, mau vào trong đó đi. Chị sẽ đi cửa sau.”

Mễ Ly gật đầu rồi đi vào.

Cô mở cửa ra, nhưng lại không có ai cả. Cô gọi:

“Có ai ở đây không?”

Nhưng vẫn không có ai trả lời, cô lớn giọng hỏi tiếp:

“Có ai không?”

'Bùm'

Mẽ Ly giật mình, đánh bom sao?

Cô hoảng sợ, định chạy ra khỏi chỗ này thì bóng bay từ đâu rơi xuống. Mẽ Ly lấy một quả bóng, trên đó ghi:

“Mẽ Ly, làm vợ anh nhé!”

Mẽ Ly nhủ máy nghĩ hoặc, ném quả bóng ấy ra chỗ khác, nhặt một quả nữa, chữ đều giống nhau!

“It's a beautiful night

We're looking for something dumb to do

Hey baby

I think I wanna marry you “

Mẽ Ly quay đầu về phía có tiếng hát.

Có rất nhiều cô cậu thanh thiếu niên đi ra, họ vừa đi vừa hát, trên tay còn cầm một bông hoa hồng.

Mẽ Ly đoán chắc đây là các fan trong buổi meeting, nhưng tại sao lại biết cô đến mà làm những thứ này chứ?

Từng người một đem những bông hồng đó cho cô, chúng đều được gói cẩn thận vì sợ gai sẽ làm đau cô. Và đặc biệt, mỗi người đều nói những câu như:

“Chúc chị hạnh phúc.”

“Chị may mắn thật.”

“Chúc chị mãi mãi hạnh phúc.”

....

Mẽ Ly tuy không hiểu gì nhưng vẫn cúi đầu cảm ơn.

Sau khi nhận hoa xong, Mộ Thế Hàn từ đâu bước tới, đưa cho cô một bông hồng, rồi quỳ xuống nói:

“Đó là bông hồng thứ 99.” Rồi lấy từ trong túi ra một hộp nhẫn, anh mở ra, hôn lên tay cô rồi nói:

“Tuy chúng ta chưa quen biết nhau đến 1 năm, nhưng anh biết người duy nhất có thể làm Mộ phu nhân, và làm mẹ của con anh chỉ có thể là em! Em sẽ lấy anh chứ?”

Mọi người đều hò hét:

“Đồng ý đi! Đồng ý đi!”

Mẽ Ly hỏi:

“Sau này sau khi kết hôn, em vẫn sẽ hoạt động trong giới giải trí, có thể sẽ đóng những cảnh hôn, những cảnh thân thiết. Anh có chịu được không?”

Mộ Thế Hàn cười:

“Đương nhiên là được, dù em có làm chuyện gì, em vẫn là vợ hợp pháp của anh. Nói như vậy là em chịu kết hôn rồi đúng không?”

Mẽ Ly gật đầu.

Mộ Thế Hàn mang nhẫn cho Mẽ Ly, sau đó bế cô lên, nói:

“Anh sẽ không để cho em thất vọng!”

Các fan đến đây đã hứa là sẽ không tiết lộ chuyện này cho đến khi Mễ Ly thông báo trước.

Tối đó, Mộ Thế Hàn về nhà ra mắt ba Kiều.

Ba Kiều có chút bất ngờ nhưng khi thấy Mộ Thế Hàn đối xử với con gái mình rất tốt thì mới yên tâm. Ông cũng đã đồng ý sẽ cho 2 người kết hôn, nhưng bây giờ vẫn còn sớm quá, ít nhất cũng phải 6 tháng nữa mới kết hôn. Bây giờ làm lễ đính hôn đã!

Sau khi ăn tối và nói chuyện xong, Mễ Ly tiễn Mộ Thế Hàn ra ngoài.

Mộ Thế Hàn không nở đi, anh ôm hôn Mễ Ly nói:

“Anh rất mong chờ ngày chúng ta có thể cùng nhau về một nhà.”

Mễ Ly cười: “Sẽ sớm thôi mà.”

Một tuần sau đó, lễ đính hôn của Mễ Ly được tổ chức. Mời tất cả các đài truyền hình và phóng viên đến để đưa tin. Mễ Ly không muốn cứ phải giấu giếm chuyện gì nên lễ đính hôn được làm rất lớn.

Và tiếp sau một lễ đính hôn hoành tráng là một lễ cưới nhỏ nhưng ấm cúng. Trái lại với lễ đính hôn, lễ cưới này ngoài người thân thì chỉ có một vài người bạn thân đến tham gia.

Lúc Mộ Thế Hàn và Mễ Ly trao nhẫn cho nhau, cả hai đã chính thức làm vợ chồng!

Mộ Thế Hàn! Chúng ta nhất định phải cùng nhau hạnh phúc đến cuối đời!!

Kiều Mễ Ly! Chúng ta sẽ sinh nhiều đứa con, rồi sau đó để chúng tự chăm sóc lẫn nhau, chúng ta sẽ cùng tận hưởng cuộc sống tuổi già của mình!

Chương 70 này đã khép lại một hành trình dài của truyện! Các chương sau sẽ là ngoại truyện về cuộc sống sau hôn nhân ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thâm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Ngoại truyện 2

“Chào buổi sáng vợ yêu.” Mộ Thế Hàn hôn lên trán Mễ Ly.

Mễ Ly còn ngái ngủ, chỉ 'ừm' một tiếng rồi ngủ tiếp.

Mộ Thế Hàn nhẹ giọng:

“Dậy đi nào, không phải em còn một cuộc phỏng vấn với Star Channel sao? Em nên dậy ngay bây giờ nếu không muốn bị trễ.”

Mễ Ly nghe thế mới choàng tỉnh, cô vội nhảy xuống giường, mau chóng làm vệ sinh cá nhân rồi thay đồ.

Mộ Thế Hàn nhìn đồng hồ, vỗ tay:

“Hoàn thành mọi việc trong vòng 10', em giỏi lắm!”

Mễ Ly trợn mắt với Mộ Thế Hàn một cái rồi ra khỏi phòng khách. Bà Cố đã chuẩn bị xong bữa sáng. Mễ Ly nhìn đồng hồ đeo tay, vẫn còn thừa 20'.

“Mẹ...”

“Bảo bối, sao con dậy sớm vậy?” Cô bé đưa con trai 2 tuổi lên - Mộ Thế Minh.

“Con không ngủ được, còn anh Tiểu Lăng vẫn còn ngủ rất ngon. Mẹ, con hôm nay không đi nhà trẻ được không?”

“Không được, con yêu, hôm nay là thứ 2. Con phải đi học chứ, bây giờ vào gọi anh trai con dậy đi. Ba sẽ đưa các con đi học.” Mễ Ly hôn vào trán đứa con trai thứ 2 của mình.

Thế Minh rời đi, cô cố ăn nhanh nhất cô có thể. Chuông cửa vang lên, Mễ Ly nghĩ đó chắc là Vương Mai.

Bà Cố ra mở cửa.

“Chào cô Vương.”

“Chào bà Cố.”

“Tôi lấy cho cô một cốc cà phê nhé.”

“Không cần đâu, cảm ơn bà.” Vương Mai mỉm cười

Cô uống nước cam, lau miệng rồi nói: “Chúng ta nên đi bây giờ chứ?”

“Ừ, sắp trễ rồi.”

“Em cần chào tạm biệt Thế Hàn và 2 cậu nhóc nữa.”

“Em có 3’.”

Mễ Ly vào phòng của 2 cậu con trai, cả 2 đứa đều đang đánh răng. Cô hôn vào từng má của 2 đứa.

“Mẹ đi đây, đến trường nhớ ngoan ngoãn đấy.”

Chỉ còn ông bố to xác nữa thôi. Cô ra khỏi phòng, Thế Hàn đang uống cà phê, cô lại gần hôn nhẹ lên môi nói:

“Nhớ đưa chúng đến trường.”

“Anh sẽ! Đi làm vui vẻ.” Thế Hàn hôn cô lần nữa.

“Anh cũng vậy.”

.
. .
.

“Chào cô Mễ Ly. Tôi là Tiểu Trương.” Người sẽ phỏng vấn cô giới thiệu.

“Chào cô.” Mễ Ly vui vẻ đáp.

“Cô sẽ không phiền nếu chúng tôi quay và ghi âm cuộc nói chuyện này chứ?”

“Vâng, tất nhiên rồi.” Mễ Ly có chút bất ngờ, không phải cuộc phỏng vấn nào cũng cần phải quay và ghi âm lại để bảo đảm tính xác thực sao? Sao cô ta lại hỏi như vậy?”

“Vậy chúng ta bắt đầu nhé. Cô đã ở trong làng giải trí nhiều năm rồi. Sao cô chỉ đóng vai phụ mà không phải vai chính? Toàn bộ những bộ phim truyền hình của cô đều là vai phụ, chỉ trừ 2 bộ phim điện ảnh. Cô có thể chia sẻ lí do không?”

“Được chứ. Cái lí do về chuyện này thì cũng không có gì quá lớn. Tôi chỉ muốn khán giả chú tâm đến nhân vật phụ hơn. Mọi người có thể hiểu rõ tính cách, tâm trạng của mỗi nhân vật phụ đặc biệt là những vai phản diện.”

“Vậy cô có muốn đóng một vai chính trong bộ phim nào đó không?”

Mễ Ly suy nghĩ một lúc rồi trả lời: “Có chứ nhưng tôi vẫn chưa tìm ra kịch bản thích hợp.”

...

Sau một hồi hồi câu hỏi về nghề nghiệp cô phóng viên đó nói:

“Tôi có thể hỏi một vài câu liên quan đến cuộc sống riêng tư của cô không?”

“Cứ tự nhiên.” Tôi trả lời, dù gì cuộc hôn nhân của tôi và Thế Hàn cũng không có gì là bí mật cả, tôi cũng không giấu kín hình ảnh 2 cậu con trai của mình.

“Cô đã kết hôn 5 năm và trong 5 năm đó cô đều đóng phim như thường, thậm chí còn quay quảng cáo hay tham gia chương trình thực tế. Chồng cô có

vấn đề gì về chuyện đó không?”

“Chắc chắn là có rồi nhưng lúc anh ấy cầu hôn tôi, tôi đã nói là tôi sẽ tiếp tục làm diễn viên và sẽ có những cảnh quay thân mật với bạn diễn của mình. Rồi anh ấy nói đó chỉ là diễn, anh mới là thật. Nhưng tôi nghĩ là anh ấy ổn thôi.” Tôi cười.

Cô phóng viên cũng cười theo nhưng bằng một cách miễn cưỡng. Tôi nhủ mày, cô ta là người mới à? Cô ta thậm chí còn không biết cách để cười. Sao Star Channel lại để cô ta tới đây để phỏng vấn mình chứ?

“Bây giờ cô có hai cậu con trai, hai người có dự định sinh tiếp không?”

“Có, chúng tôi mong lần này sẽ có một bé gái. Trong cả 2 lần mang thai trước, chồng tôi đều mong là bé gái, ngày nào anh ấy cũng xoa bụng tôi rồi gọi là “Tiểu công chúa của ba” Nhưng mà cả 2 lần đều là ra con trai. Và chúng tôi cũng không hỏi bác sĩ giới tính của thai nhi vì muốn bất ngờ.”

.

.

.

Kết thúc buổi phỏng vấn, Vương Mai đưa cả phê đến cho Mễ Ly, cô nói:

“Sau này đừng để cô ta đến phỏng vấn em nữa. Em cứ tưởng là người của Star Channel nên sẽ khác nhưng vẫn y như vậy. Quá nhàm chán.”

“Chị sẽ nói với bọn họ. Chiều nay có bữa tiệc sinh nhật con trai của Doãn tổng, em được mời đến. Chị đã chuẩn bị quà rồi.”

“Ồ, con trai của bọn họ đã một tuổi rồi ư. Thời gian trôi nhanh quá. Mất 4 năm mới có một đứa con, em cứ tưởng Doãn Thiên Hạo sẽ có nhiều hơn một đứa con chứ. Em thấy cái cô Mã Tiểu Lan đó rất yêu thương, quan tâm Doãn Thiên Hạo mà.” Mễ Ly nghi hoặc, không nói đến thì thôi nhưng mà đã nói là lại cảm thấy lạ. Sao Doãn Thiên Hạo lại kết hôn với Mã Tiểu Lan. Mã Tiểu Lan là trẻ mồ côi, tuy được nhận học bổng và tốt nghiệp trường đại học Stanford nhưng hai người họ gặp nhau như thế nào? Bọn họ gặp nhau bao lâu trước khi cưới?

Cô uống một ít cà phê, bỗng nhiên cô cảm thấy buồn nôn đến kì lạ.

Theo như kinh nghiệm 5 năm làm vợ và mẹ, cô có thể khẳng định cô lại có thai!

“Chị Vương, hủy hết lịch trình chiều nay đi. Em phải về nhà ngay bây giờ. Em sẽ gọi Thế Hàn đến đón, chị đi xe công ty về trước đi.”

Chưa kịp để Vương Mai hiểu cái gì Mễ Ly đã ra khỏi phòng để gọi điện cho Thế Hàn đến đón.

20' sau Mộ Thế Hàn cùng Mễ Ly đến bệnh viện để kiểm tra.

“Chúc mừng 2 người. Bà Mộ đã có thai, thai nhi được 3 tuần.”

Mễ Ly choáng váng. Ủi thì... đúng là cô nói mình có thai dựa trên kinh nghiệm trước đây nhưng khi nghe từ chính miệng bác sĩ cô cảm thấy... phải nói sao nhỉ?

Trái với Mễ Ly choáng váng Mộ Thế Hàn cảm thấy vừa vui vừa sợ. Vui vì có thể đây sẽ là con gái và sợ là vì lại thêm một cậu con trai nữa...

Bác sĩ miễn cưỡng nhìn cặp vợ chồng có biểu cảm không biết phải miêu tả như thế nào trước mặt.

.

.

.

Ngồi trên xe, Mễ Ly nói:

“Nếu nhờ lần này lại là con trai thì anh đi tìm người khác mà sinh con gái nhé. Em không sinh nữa đâu.”

“Sẽ không có ý nghĩa gì nếu đứa bé không phải là con của em và anh. Anh chắc chắn đây sẽ là một bé gái. Anh chắc đấy.” Mộ Thế Hàn dùng giọng chắc nịch nhưng vẫn có một chút lo sợ.

Mễ Ly thở dài day trán. Trời ạ!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Ngoại truyện 1

Doãn Thiên Hạo ngồi xuống, ngắm nhìn bức ảnh trong tay. Đã lâu lắm rồi anh không gặp mẹ, lần này anh sẽ đưa mẹ về nước để có thể thuận tiện chăm sóc và giới thiệu con dâu cho bà. Bà ấy luôn hối thúc anh kết hôn, bây giờ nếu anh giới thiệu cô ấy chắc chắn bà ấy sẽ rất bất ngờ!

“Chuyến bay có số hiệu SY273 từ thành phố B đến California sẽ cất cánh ngay bây giờ. Xin mọi hành khách hãy trở lại chỗ ngồi và thắt dây an toàn.”

.

.

.

Doãn Thiên Hạo vừa xuống sân bay đã nhận được tin dữ, bệnh tim của mẹ anh vốn đã ổn định lại bị tái phát, bây giờ đang hấp hối trên giường bệnh.

Bây giờ đầu óc của Doãn Thiên Hạo không thể suy nghĩ được cái gì, chỉ đi theo thư ký của mẹ đến bệnh viện.

Trên giường bệnh, mẹ của Doãn Thiên Hạo đang hấp hối, nhưng nếu không nhìn màu da và đôi môi nhợt nhạt của bà ấy, sẽ không ai nghĩ là bà ấy bị bệnh tim.

Doãn Thanh Liên là một người phụ nữ mạnh mẽ, bà bị cha của Doãn Thiên Hạo đuổi ra ngoài để cưới một người phụ nữ khác có gia thế tốt hơn, có thể giúp bà thành công.

Một người phụ nữ bị đuổi ra ngoài đã khổ rồi, bà còn mang theo Tiểu Hạo, thằng bé mới chỉ 2 tuổi.

2 mẹ con bà đi đâu cũng bị đuổi như ma quỷ. Nhìn con không có gì để ăn phải ăn thừa những thứ mà người khác vất đi mà tìm bà như thất lại.

Bà tự nhủ không được để con mình có một cuộc sống khổ sở giống mình, bà suốt ngày đi làm việc để kiếm tiền, lúc con trai trưởng thành có một công việc tốt thì bà lại bị bệnh tim. Cuộc đời rất không công bằng!

“Mẹ!” Doãn Thiên Hạo gọi lớn.

“Tiểu Hạo.” Bà dùng đôi tay lạnh lẽo vuốt mặt của Doãn Thiên Hạo.

“Mẹ. Mẹ sẽ không bị sao đâu! Bác sĩ sẽ chữa trị cho mẹ mà. Mẹ cố gắng lên. Con còn việc rất quan trọng rất muốn nói cho mẹ.” Doãn Thiên Hạo cầm chặt tay mẹ của mình, cố gắng để không cho nước mắt rơi xuống.

“Tiểu Hạo, đây là Tiểu Lan. Là đồng hương cùng chúng ta đây, con bé đang thực tập ở bệnh viện thôi, nhưng nó chăm sóc mẹ rất chu đáo. Mẹ muốn Tiểu Lan sẽ thay mẹ chăm sóc con suốt cả phần đời còn lại. Được chứ?”

Doãn Thiên Hạo do dự, người anh muốn kết hôn cùng là Mễ Ly, nhưng anh vẫn gật đầu, nói:

“Con đồng ý, nhưng mẹ đừng nói gờ thể chứ!”

Doãn Thanh Liên mỉm cười nói:

“Như thế là tốt rồi.” Sau đó từ từ nhắm mắt lại. Máy đo nhịp tim cũng biến thành một đường thẳng..

“Mẹ!!!!!!” Doãn Thiên Hạo hét.

Ngày hôm sau, lễ tang của Doãn Thanh Liên được tổ chức rất nhỏ, ngoài những người bạn thân của bà thì cũng chỉ có vị bác sĩ riêng của bà. Tiểu Lan cũng tất bật chuẩn bị mọi thứ.

Sau khi mọi người ra về. Doãn Thiên Hạo nói:

“Sau khi lễ tang kết thúc, chúng ta sẽ trở về nước để tổ chức lễ cưới. Tuy tôi không thích cô nhưng kết hôn với cô là điều cuối cùng mà mẹ tôi mong muốn. Hi vọng cô đừng hi vọng quá nhiều vào tôi.”

Tiểu Lan nghe thế sửng người, nhưng vẫn gật gật đầu, nghẹn ngào nói:

“Em hiểu rồi.”

Sau khi về nước, Doãn Thiên Hạo tổ chức một đám cưới vô cùng lớn, mời tất cả các nghệ sĩ trong KL đến dự. Còn mời cả phóng viên và cho phát trực tiếp.

Mẽ Ly cũng là một nghệ sĩ của KL nên đương nhiên cũng đi, ngoài cô, Doãn Thiên Hạo còn mời cả Mộ Thế Hàn.

Doãn Thiên Hạo nhìn Mẽ Ly mỉm cười. Kiếp Mẽ Ly, kiếp này chúng ta không duyên, hi vọng kiếp sau có thể làm một cặp vợ chồng hạnh phúc với em!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Ngoại truyện 3

Lúc Mẽ Ly cùng Mộ Thế Hàn về đến nhà cũng là lúc bà Cố đón Tiểu Lăng và Tiểu Minh về. Tiểu Minh thấy mẹ về liền buông tay bà Cố ra chạy lại chỗ mẹ bé. Nhưng chỉ cách 1 bước nữa đã bị Mộ Thế Hàn bế lên.

“Nào, không được chạy nhanh như thế. Lỡ đụng phải mẹ thì sao?” Mộ Thế Hàn nói, tuy không tính là mắng nhưng khuôn mặt nghiêm túc ấy làm cho bé sợ.

Mẽ Ly thấy tội nghiệp, giành lấy con từ tay của Mộ Thế Hàn, xoa xoa lưng bé, nhỏ nhẹ:

“Tiểu Minh ngoan của mẹ a~, sau này đừng chạy nhanh quá nhé, nếu chẳng may ngã thì làm sao được?”

“Nhưng mà mẹ à, ngày nào con với anh cũng chạy như thế mà ba mẹ có nói gì đâu? Sao bây giờ lại mắng con chứ.” Tiểu Minh làm bộ mặt bất mãn với ba mẹ.

“Người lớn nói thì con phải vâng lời. Lỡ như con gặp nguy hiểm thì làm sao? Đặc biệt đừng chạy gần mẹ con. Nếu em gái con xảy ra chuyện, đừng hỏi tại sao con phải ra nước ngoài.” Mộ Thế Hàn lại tiếp tục dọa con mình.

Tiểu Minh cùng Tiểu Lăng thần người một chút, là Tiểu Lăng phản ứng trước: “Em gái? Em gái nào?”

Mẽ Ly đặt Tiểu Minh xuống, cười:

“Hai đứa sắp được làm anh nữa rồi đấy. Tiểu Lăng là lần thứ 2 rồi nhì.”

Mộ Thế Hàn đi lại đứng bên cạnh Mẽ Ly, nghiêm giọng nói:

“Hai đứa nghe rồi đấy, sau này đừng có chạy nhảy trong nhà tránh đụng phải mẹ và em gái, hiểu chưa?”

“Hiểu rồi ạ.” Giọng của hai đứa trẻ to rõ ràng nhưng lại có chút buồn.

Bà Cố nghe thế, vội vàng hỏi lại:

“Phu nhân có thai rồi à?”

“Đúng vậy, sau này bà sẽ có nhiều việc hơn rồi.” Mẽ Ly cười.

.

.

.

Mẽ Ly rửa mặt, sau đó leo lên giường. Cô lấy cuốn tiểu thuyết được đặt dưới gối ra để đọc nhưng lại không thể nào tập trung. Thú thật là cô chưa muốn có thai bây giờ, tuy là có kế hoạch mang thai nhưng không phải là bây giờ, ít nhất là phải chờ Tiểu Minh cùng Tiểu Lăng hiểu chuyện chút nữa. Nhưng mà cái gì đến rồi cũng sẽ đến, chỉ có sớm hay muộn thôi. Mẽ Ly tự an ủi bản thân.

Cô cảm thấy đói bụng, à đúng rồi trưa nay cô đã ăn gì đâu. Mẽ Ly ra ngoài phòng khách, Mộ Thế Hàn đang chuẩn bị đến công ty.

“Anh đi bây giờ sao?”

“Ừ, công ty có chút chuyện quan trọng, tối anh sẽ về.”

“Được.”

Tiền Mộ Thế Hàn ra ngoài, Mẽ Ly bảo bà Cố làm chút đồ ăn cho cô. Hai đứa nhỏ đang chơi với đồ chơi của chúng. Mẽ Ly nhìn đồng hồ, bây giờ là 1h,

bình thường thì 4h bọn nhỏ mới được về cơ mà, sao hôm nay về sớm vậy?

“Tiểu Lăng, Tiểu Minh, sao hôm nay hai đứa về sớm vậy?”

“Nhà trường có chút việc ạ, ngày mai cũng được nghỉ.” Tiểu Lăng trả lời.

“Vậy chiều nay mẹ dẫn hai đứa đi mua đồ chơi nhé?” Mẹ Ly gợi ý, có vẻ như hai đứa vẫn còn giận cô vì chuyện lúc nãy.

Hai đứa trẻ nghe nói đi mua đồ chơi thì thi nhau hò hét, cũng đứng thôi, chúng là trẻ con sự cảm dỗ lớn nhất chính là đồ chơi.

Sau khi ăn xong cô gọi điện thông báo cho chị Vương, nhờ chị Vương thương lượng với KL rằng cô sẽ nghỉ việc trong khoảng 1 năm tới và cũng đừng thông báo cho ai biết cô đang có thai, lúc mang thai Tiểu Minh cùng Tiểu Lăng cô luôn cập nhật tình hình sức khỏe của mình nhưng đến cái thai này cô muốn giữ bí mật cho đến khi sinh. Để có thể giữ kín được điều đó chắc cô sẽ phải đi nước ngoài, nói chính xác hơn là Canada. Ở đó vừa yên tâm dưỡng thai vừa có ba và Tiểu Mặc. Tiện thể cũng để cho hai đứa nhỏ thăm ông ngoại và cậu.

Mẽ Ly suy nghĩ một hồi rồi gật gù, đợi tối nay cô sẽ thảo luận với chồng mình.

Mẽ Ly nhìn Tiểu Lăng cùng Tiểu Minh chăm chú chọn lựa đồ chơi thì mỉm cười, hai đứa này ngoài lúc ăn lúc ngủ thì cũng chỉ có lúc mua đồ chơi là im lặng.

Chẳng mấy chốc, xe đẩy đã đầy, ngoài đồ chơi ra còn có một đồng đồ ăn vặt.

“Mẹ, sau đó chúng ta có thể sang công viên đối diện chơi được không?”

“Đương nhiên là được rồi.”

Sau khi bỏ đồ vào xe, Mẽ Ly ra công viên.

Nhìn hai đứa nhỏ chơi cùng những đứa trẻ khác, cười đùa rất vui vẻ, cô cảm thấy ấm lòng. Đạo này quá bận, không thể dẫn chúng đi chơi thường xuyên, sau này khi ra nước ngoài, cô sẽ dẫn chúng đi chơi thường xuyên.

Bỗng nhiên có một người phụ nữ trung niên ăn mặc rách rưới, đầu tóc rối tung không nhìn rõ khuôn mặt, ngồi dưới đất, trên tay cầm một bức ảnh, không ngừng vuốt ve, người phụ nữ đó gầy đến đáng thương, cô vội lấy túi bánh trong túi xách của mình ra.

“Bà ăn một chút đi.”

“Cảm ơn, cảm ơn.” Người phụ nữ nói xong liền giật túi bánh từ tay cô, ăn nhanh đến mức cô không để ý. Chắc hẳn bà ta còn đói lắm. Tội lấy ra thêm mấy cái ra bảo bà ta cứ cất dần mà ăn.

“Bức ảnh đó là ai vậy?” Cô nhìn bức ảnh hỏi. Tuy bà ta ăn mặc rách rưới nhưng lại rất giữ gìn bức ảnh này, người này chắc chắn là một người rất quan trọng.

“Là con gái tôi đấy, nó là diễn viên. Nhiều người biết nó lắm, cô có biết không?” Bà ta đưa bức ảnh cho Mẽ Ly. Mẽ Ly bây giờ mới nhìn kỹ, cô thốt lên:

“Trình Tố Tố!”

“Đúng rồi, đó là con gái tôi đấy. Nó nổi tiếng lắm đúng không?” Bà ta cười, mang theo niềm tự hào.

Mẽ Ly kinh ngạc, đây là Trình Tố Tố sao? Sao bây giờ bà ta lại thành ra như vậy? Mà cũng đã lâu lắm rồi không thấy Trình Tố Tố, khoan đã, hình như khoảng thời gian Lộ Vi Phong và Trình Tố Tố cũng gần nhau, không lẽ hai người đó bỏ trốn cùng nhau?

“Mẹ ơi.” Tiếng của Tiểu Lăng vang lên đánh tan suy nghĩ của Mẽ Ly.

“Chúng ta về thôi mẹ ơi, sắp đến giờ chiếu phim hoạt hình rồi.” Tiểu Lăng cùng Tiểu Minh kéo áo cô.

“Ừ, được rồi, chúng ta về thôi.” Cô gật đầu, dẫn con trai mình đi.

Đi được một đoạn, cô quay đầu lại, bà ta vẫn ngồi đó vuốt ve tấm ảnh của con gái mình. Trình Tố Tố. ... Tuy rằng cảm thấy bà ta có chút tội nghiệp nhưng cô cũng không thể làm được gì. Ai mà ngờ Trình Tố Tố kiêu ngạo ngày nào lại có ngày này chứ...

.

.

.

“Em gặp Trình Tố Tố ư?” Mộ Thế Hàn nghe được, kinh ngạc, vội vàng xem cô có bị làm sao không.

“Em không bị gì đâu. Bà ta hình như được tỉnh táo cho lắm, không nhìn ra em. Bộ dạng lúc đó của bà ta rất đáng thương.” Mễ Ly thờ dài, cô lắc khê ly rượu trên tay, định uống một ít mới nhớ ra mình đang có thai, không thể uống rượu.

Cô cũng nhớ ra chuyện mà cô nghĩ lúc trưa, nói:

“Em có một kế hoạch. Nếu có thể thì chúng ta sang Canada ở một thời gian được không? Em nghĩ là ở đó em có thể yên tâm dưỡng thai mà không bị làm phiền, cũng có thể ở bên cạnh bố và Tiểu Mặc. Nhưng mà em cũng sợ nó sẽ ảnh hưởng đến công việc của anh.” Tuy rằng sang Canada là một ý hay nhưng mà nó sẽ ảnh hưởng không ít đến công việc hiện tại của Thế Hàn.

Mộ Thế Hàn trầm ngâm suy nghĩ sau đó gật đầu: “Được chứ, chúng ta sẽ sang đó ở một thời gian cho đến khi em sinh, công việc thì anh có thể giải quyết thông qua mail mà. Nếu có gì quá quan trọng thì cùng lắm là bay về thôi. Em với con mới là quan trọng.”

Mễ Ly nghe thế rất vui, cô ôm chặt lấy anh.

“Nào, đừng chuyển động nhanh quá. Bây giờ cũng khá muộn rồi, chúng ta vào ngủ thôi.”

Ngoại truyện tiếp theo sẽ có cuộc gặp gỡ của Mễ Ly và Trình Tố Tố.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Ngoại truyện 4

Doãn Thiên Hạo nhìn xung quanh xác định không có cô mới thở dài buồn rầu. Lúc nghe Vương Mai nói hần cứ tưởng chỉ đang đùa thôi chứ. Nhìn đứa bé đang vui vẻ cười cùng mẹ nó, hần cũng có chút ấm lòng. Đây chính là cảnh tượng hần mơ ước bấy lâu nay nhưng vợ hần không phải là cô. Nghĩ đến đây hần cười nhẹ, nhiều năm như vậy rồi mà cũng không thể quên được cô.

“Doãn tổng, tôi mời anh một ly.” Một người đàn ông từ đâu đi lại.

“Được.” Doãn Thiên Hạo cười, uống hết ly.

Kết thúc bữa tiệc, Doãn Thiên Hạo đã hơi say, nằm vật trên giường. Mã Tiểu Lan sau khi cho con ngủ thì về phòng ngủ của mình. Thấy Doãn Thiên Hạo còn chưa thay đồ đã ngủ, cô chuẩn bị nước ấm để lau người cho chồng mình.

“Mễ Ly...” Doãn Thiên Hạo nói mơ. Và cứ liên tục lặp đi lặp lại cái tên ấy.

Đây không phải là lần đầu tiên mà Tiểu Lan nghe cái tên này, kể cả lúc trên giường với cô, anh cũng không ngừng gọi cái tên này. Cô cũng quen với cảm giác này rồi nhưng trong lòng vẫn cảm thấy chua xót. Kiều Mễ Ly! Cái cô diễn viên nổi tiếng đó, cô cũng gặp cô ta vài lần trong những bữa tiệc của công ty. Cô ta rất đẹp, rất quyến rũ nhưng cô ta đã có chồng và con sao Hạo vẫn cứ say mê cô ta chứ? Nghĩ đến đây Mễ Tiểu Lan lại có chút không cam lòng. Tuy Hạo không hề có người phụ nữ khác ở bên ngoài nhưng cô không hề cảm thấy thoải mái. Tấm ảnh anh ấy để trong ví không phải cô, không phải con của hai người mà là Kiều Mễ Ly. Cô rất hận người đàn ông này nhưng càng hận cô lại càng yêu hần...

Mễ Tiểu Lan sau khi thay đồ cho Doãn Thiên Hạo, cô đứng dậy đi tắm rồi nằm lên giường. Cô tiến gần về phía Doãn Thiên Hạo, tay choàng qua người chồng mình, áp mặt vào tấm lưng cứng rắn ấy, nước mắt không tự chủ lại chảy ra.

.

.

.

“Cái gì? Kiều Mễ Ly muốn nghỉ phép một năm?” Doãn Thiên Hạo hỏi thư ký.

“Vâng, cô Kiều sẽ đến bây giờ đây.” Thư ký vừa dứt lời Mễ Ly đã đẩy cửa đi vào.

“Doãn tổng!” Mễ Ly chào.

Doãn Thiên Hạo ra hiệu cho thư ký đi ra ngoài, hần cùng Mễ Ly ngồi xuống nói chuyện. Mễ Ly ngồi xuống, uống một ít trà. Bình thường cô rất thích loại trà ở văn phòng của Doãn Thiên Hạo, cô cũng muốn uống nhiều nhưng bác sĩ lại nói uống trà không tốt cho thai nhi. Có lẽ cô không biết, vì cô mà loại trà này đã trở thành trở thành loại yêu thích của Doãn Thiên Hạo.

“Cô muốn nghỉ phép một năm? Lí do là gì?”

Mễ Ly suy nghĩ một chút rồi nói: “Tôi không định nói cho ai nhưng tôi xem anh là người thân trong gia đình nên tôi sẽ nói, tôi có thai rồi!”

Cái tay cầm ly trà của Doãn Thiên Hạo run run. Hắn nhanh chóng cố định lại, mỉm cười:

“Vậy thì chúc mừng cô. Lí do như thế thì đương nhiên phải cho phép nghỉ rồi. Tôi cũng sẽ không làm khó cô đâu.”

Mễ Ly không nghĩ là sẽ dễ dàng như vậy. Cô đang đứng dậy, định rời đi. Bỗng nhiên:

“Trước khi đi, tôi có thể ôm cô được không?” Doãn Thiên Hạo đề nghị. Chết tiệt! Sao hắn lại nói ra chứ?

Mễ Ly hơi sững người nhưng sau đó gật đầu. Tại sao không chứ? Doãn Thiên Hạo không nghĩ là cô sẽ đồng ý, rất vui mừng. Hắn ôm cô một cái thật chặt, Mễ Ly cảm thấy hơi khó chịu nhưng không nói gì, tay đặt sau lưng hắn.

“Xin lỗi vì hôm qua không đến dự sinh nhật con trai của anh được. Để bù lại, nếu đứa bé này là con gái, chúng ta hứa hôn cho chúng nó được không?” Cô chỉ có ý đùa thôi, cũng không biết được đứa bé trong này là trai hay gái đâu

Doãn Thiên Hạo bật cười, buông cô ra, ánh mắt nghiêm túc: “Hứa đấy nhé.” Lâu lắm rồi hắn không cười như thế này?

“Được, tôi hứa.” Mễ Ly đưa tay ra.

Doãn Thiên Hạo cười kinh ngạc sau đó bắt tay Mễ Ly.

.
. .

Thời gian chờ hoàn thành thủ tục cũng khá lâu nên Mễ Ly quyết định đi nghỉ ở một thị trấn nhỏ. Tuy thị trấn này có ít người nhưng cô lại thích như thế. Đôi khi cũng nên dành thời gian để yên tĩnh một chút.

Hai đứa nhỏ có vẻ rất hứng thú với nơi này, Mộ Thế Hàn cũng thông thả hơn mọi ngày với cái áo thun và quần lửng.

Mễ Ly ngắm nhìn gia đình nhỏ hạnh phúc của mình.

“Mẹ, mẹ, chúng ta ra ngoài đi dạo đi.” Tiểu Lăng lay lay người cô.

“Được, chúng ta đi nhé. Tiểu Minh có đi không?” Cô gật đầu đồng ý, quay người hỏi cậu con trai út.

“Không đâu ạ. Con sẽ ở nhà ngủ với ba.” Tiểu Minh lắc lắc đầu, chỉ vào Mộ Thế Hàn đang nằm ườn lười biếng.

Cô cười rồi cùng Tiểu Lăng đi ra ngoài.

Hai người ghé vào một quán đồ ăn nhỏ bên đường.

Tiểu Lăng đi vào gọi món, Mễ Ly nhìn thực đơn, quán nhỏ như thế này cũng thực đơn cũng phong phú thật đấy. Tiểu Lăng nói: “Nếu ngon thì chúng ta mua một ít về cho ba với Tiểu Minh được không ạ?”

“Được chứ.” Cô mỉm cười, con trai của cô thật ngoan, còn biết nghĩ đến ba và em trai.

“Chúc quý khách ngon miệng.” Người phục vụ đặt hai bát đá bào xuống

Giọng nói này... Trình Tổ Tổ! Mễ Ly ngược mặt nhìn người phục vụ đang nói chuyện với con trai mình.

“Trình Tổ Tổ!”

Người phụ nữ đó quay đầu lại, ánh mắt không thể che giấu được sự ngạc nhiên. Sao có thể chứ?

“Mẹ...”

“Tổ Lan! Sao con lại ra đây?” Trình Tổ Tổ vội vàng đi lại chỗ con gái mình. Cô bé gọi là Tổ Lan cũng không lớn lắm, chừng 3 tuổi.

Cô bé gọi Trình Tổ Tổ là mẹ, vậy Trình Tổ Tổ là mẹ của cô bé đó ư? Nhưng với ai mới được? Đầu óc Mễ Ly quay cuồng, lần đầu là gặp lại Trình Tổ Ninh, sau đó là Trình Tổ Tổ và con của cô ta. Không thể có chuyện gì tệ này như thế này nữa!

“Tổ Tổ, sao vậy em?” Giọng của một người đàn ông. Trời đất ơi, là Lộ Vĩ Phong. Mễ Ly gần như thở không nổi. Đó là con của Lộ Vĩ Phong và Trình Tổ Tổ? Trời đất ơi, thần linh ơi...

Lộ Vĩ Phong nhận ra sự có mặt của cô, kinh ngạc thốt lên: “Kiều Mễ Ly?”

Mễ Ly mỉm cười nhưng nụ cười không tự nhiên chút nào.

Sau khi trò chuyện cùng Lộ Vĩ Phong và Trình Tố Tố cô biết được bọn họ bây giờ đang rất tốt. Sau khi bỏ đi, bọn họ đến nơi này, cùng nhau mở một quán ăn nhỏ kiếm tiền sống qua ngày. Tuy lúc đầu gặp khá nhiều khó khăn nhưng người dân ở đây rất tốt bụng, giúp đỡ bọn họ rất nhiều, sau khi ổn định được mọi thứ thì quyết định có thai.

Mễ Ly nhìn cặp vợ chồng hạnh phúc này không bất giác mà mỉm cười. Ảnh đế hạng nhất và nữ chính có bàn tay vàng của tác giả lại thành một cặp vợ chồng giản dị như vậy. Cả hai sẵn sàng bỏ tương lai tương sáng của mình vì nhau.

Sau khi ra về cô mới ngẫm lại một chuyện. Từ khi cô có thai, cô gặp lại những người quen cũ. Có lẽ bé con đang muốn giúp cô hóa giải thù hận trước kia.

“Em đã đi đâu cả buổi chiều vậy?” Mộ Thế Hàn lo lắng hỏi.

Mễ Ly chỉ mỉm cười, không nói gì. Mãi một lúc lâu sau mới nói:

“Chồng à, chồng nhà người ta biết nấu nhiều món lắm đấy. Tối nay chúng ta không ra ngoài ăn, em cũng không nấu đâu. Anh tự lo liệu đi nhé.” Lúc này cô đã ăn thử mấy món của Lộ Vĩ Phong và nó không chỗ nào để chê. Lộ Vĩ Phong có thể nấu ăn ngon như vậy thì chắc chắn chồng mình cũng có thể. Nhưng nghe tiếng vỗ cùng với mùi khét. Cô nghĩ có lẽ cô chiều chồng mình quá rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 74: Ngoại truyện 5: Mộ Mễ Hình

Bé là Mộ Mễ Hình, là con út, năm nay 4 tuổi. Ba mẹ, hai anh trai, ông ngoại và cậu ai cũng yêu thương bé. Ba ngày nào cũng bế bé đi chơi, mẹ ngày nào cũng nựng bé, hai anh lúc nào cũng cưng chiều bé, ông ngoại và cậu ngày nào cũng nói nhớ bé. Bé cảm thấy rất vui vì ai cũng quan tâm mình. Bé muốn sau này có thể trở thành một người nổi tiếng như mẹ. Nhưng mà bé thấy mẹ cũng mệt lắm, có lúc mẹ phải rời nhà một tháng liền. Nhưng mà mẹ không bao giờ nói một lời, mẹ còn rất vui!

Ai cũng nói bé có gương mặt y hệt mẹ, rất xinh đẹp. Nhiều cô giáo, thầy giáo ở trường thường cho bé kẹo rồi bảo mẹ cho chữ kí. Bé cảm thấy lạ nhưng không nói cho mẹ, chỉ nói với thầy cô rằng mẹ bận lắm. Nhưng mà ngày nào bé cũng có kẹo ăn từ thầy cô. Cho đến một ngày mẹ phát hiện vỏ kẹo trong cặp bé, cả hàm răng bị kẹo bào mòn, mẹ đã đến trường bé để xin lỗi thầy cô và nhờ họ trông chừng bé. Bé cảm thấy khó hiểu, sao thầy cô cho bé kẹo mà mẹ lại xin lỗi? Nhưng từ sau khi mẹ đến trường, thầy cô không cho bé kẹo nữa mà là... trái cây. Thầy cô nói ăn nhiều kẹo không tốt nên bảo bé ăn trái cây.

Bé cùng ba được mời tham gia chương trình “Bố ơi mình đi đâu thế?” Nếu tham gia chương trình ấy thì bé sẽ được đi chơi với ba. Bé rất vui về đồng ý. Nhưng mà bé đã sai rồi, ba không biết nấu ăn, không biết dọn dẹp nhà cửa, không biết làm gì hết! Lúc đang trên đường đi tìm nhà, trời mưa, đường trơn, bé bị ngã, lúc đó ba đang bận rộn với đồng hành lí, không để ý, bé không thể khóc, chỉ có thể tự đứng lên, nhưng may là có chú quay phim bé bé lên.

Lúc đó bé giận ba lắm! Sau khi kết thúc 2 ngày, bé được về nhà với mẹ, bé nói rằng bé không muốn đi nữa nhưng mà mẹ nói không được, đã lỡ kí hợp đồng gì gì đó rồi. Bé bịu môi.

Tối đó, bé muốn đi vệ sinh nên tỉnh dậy, lại nghe ngoài bếp có tiếng động, bé mở cửa ra xem thử là ai. Là ba! Ba đang nấu ăn à? Ba đói bụng sao? Sao ba không gọi bà Cố nấu cho? Bé thắc mắc rất nhiều chuyện, mãi cho đến khi lớn hơn, hiểu chuyện rồi mới biết ba đang tập nấu ăn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Bí Thảm Của Nữ Phụ? Còn Lâu, Đã Có Đại Minh Tinh Ta Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://www.EbookFull.Net).